

Europeiska unionens officiella tidning

C 169 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiofemte årgången

15 juni 2012

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2010–2011

Sammanträdena den 14–16 december 2010

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 93 E, 25.3.2011.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 14 december 2010

2012/C 169 E/01	Reglering av handel med finansiella instrument – "dark pools" etc. Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om reglering av handel med finansiella instrument – "dark pools" etc. (2010/2075(INI))	1
2012/C 169 E/02	Ökad kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet i Europeiska unionen – en CBRN-handlingsplan för EU Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om ökad kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet i Europeiska unionen – en CBRN-handlingsplan för EU (2010/2114(INI))	8
2012/C 169 E/03	Goda styrelseformer och EU:s regionalpolitik Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik: stödförfaranden och Europeiska kommissionens kontroll (2009/2231(INI))	23
2012/C 169 E/04	Territoriell, social och ekonomisk sammanhållning Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om att uppnå verklig territoriell, social och ekonomisk sammanhållning inom EU – en nödvändig förutsättning för global konkurrenskraft? (2009/2233(INI))	29

SV

(forts. på nästa sida)

Onsdagen den 15 december 2010

2012/C 169 E/05	Presentation av kommissionens arbetsprogram för 2011 Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om kommissionens meddelande om kommissionens arbetsprogram för 2011	37
2012/C 169 E/06	Framtiden för det strategiska partnerskapet mellan Afrika och EU Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om framtiden för det strategiska partnerskapet EU–Afrika efter det tredje toppmötet mellan EU och Afrika	45
2012/C 169 E/07	De grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009-2010) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande (2009/2161(INI))	49
2012/C 169 E/08	Reklamens inverkan på konsumenternas beteende Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om reklamens inverkan på konsumenternas beteende (2010/2052(INI))	58
2012/C 169 E/09	Handlingsplanen för energieffektivitet Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet (2010/2107(INI))	66

Torsdagen den 16 december 2010

2012/C 169 E/10	De mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området (2010/2202(INI))	81
2012/C 169 E/11	En ny strategi för Afghanistan Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om en ny strategi för Afghanistan (2009/2217(INI))	108
2012/C 169 E/12	Upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdets finansiella stabilitet Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om att upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdets finansiella stabilitet	122
2012/C 169 E/13	Situationen i Elfenbenskusten Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om situationen i Elfenbenskusten	126
2012/C 169 E/14	Värphöns välbefinnande Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om värphönsindustrin i EU: förbudet mot användning av burar från och med 2012	129
2012/C 169 E/15	Malaysia: Användningen av prygel Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om Malaysia: spöstraff	132

Tisdagen den 14 december 2010

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Reglering av handel med finansiella instrument – ”dark pools” etc.

P7_TA(2010)0466

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om reglering av handel med finansiella instrument – ”dark pools” etc. (2010/2075(INI))

(2012/C 169 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument (MiFID) ⁽¹⁾,
- med beaktande av direktiv 2003/6/EG om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ⁽²⁾,
- med beaktande av G20-uttalandena av den 2 april 2009 i London, den 25 september 2009 i Pittsburgh och den 26–27 juni 2010 i Toronto,
- med beaktande av CESR:s tekniska råd till kommissionen i samband med MiFID-översynen om aktiemarknader – ”Equity Markets”(Ref.: CESR/10-394),
- med beaktande av CESR:s tekniska råd till kommissionen i samband med MiFID-översynen om transaktionsrapportering – ”Transaction Reporting” (Ref.: CESR/10-292),
- med beaktande av CESR:s tekniska råd till kommissionen i samband med MiFID-översynen om investerarskydd och mellanhänder – ”Investor Protection and Intermediaries” (Ref.: CESR/10-417),
- med beaktande av CESR:s uppmaning att lämna synpunkter på mikrostrukturella frågor på europeiska aktiemarknader (Ref.: CESR/10-142),
- med beaktande av rapporten till den franska ministern för ekonomi, industri och sysselsättning om översynen av MiFID från februari 2010,
- med beaktande av IOSCO:s samrådsrapport om policy för direkt elektroniskt tillträde (”Policies on direct electronic access”) från februari 2009,

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

Tisdagen den 14 december 2010

- med beaktande av rekommendationerna från CPSS och IOSCO för centrala motparter från november 2004,
- med beaktande av meddelandet från den amerikanska börsinspektionen SEC (Securities and Exchanges Commission) om aktiemarknadsstrukturer ("Equity Market Structure") (nr. 34-61358; regnr. S7-02-10),
- med beaktande av CESR:s tekniska råd till kommissionen i samband med MiFID-översynen och svaren på kommissionens begäran om ytterligare information (ref: CESR/10-802, ref: CESR/10-799, ref: CESR/10-808, ref: CESR/10-859, ref: CESR/10-860),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0326/2010), och av följande skäl:
 - A. G20 har bestämt att alla finansinstitut, finansiella produkter och territorier hädanefter bör omfattas av en intelligent reglering och en effektiv tillsyn och kommit överens om att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt bör handlas på börser eller i förekommande fall på elektroniska handelsplattformar.
 - B. Bristen på transparens och de därmed ogenomskinliga riskmönstren i det finansiella systemet var en försvårande faktor i finanskrisen som gjorde att en allmän misstro spred sig och på så sätt bidrog till drastiskt minskade likviditetsflöden.
 - C. Konsumentskydd, transparens, särskilt när det gäller prisbildningsprocessen, effektiva och likvida marknader samt konkurrens på lika villkor var huvudmålen när MiFID kom till, men har ännu inte uppnåtts och måste därför förbli en prioritet. Till följd av finanskrisen måste också en begränsning av systemrisken prioriteras i MiFID-översynen.
 - D. Vid ändringar av MiFID bör hänsyn alltid tas till dess vikt för att styra kapitalströmmar till den reala ekonomin och därmed de möjliga effekterna för arbetstillfällen, investeringar och pensioner.
 - E. Upp till 40 procent av handelsvolymen sker fortfarande "over the counter" (OTC). Marknadsaktörerna bör uppmantras att i större utsträckning göra sina transaktioner på organiserade handelsplatser.
 - F. Att man i MiFID tog med dispenser för krav på transparens före handel och skapade MTF-plattformar och mörka pooler (dark pools) syftade till att underlätta en övergång till mer reglerade och transparenta handelsplatser.
 - G. I MiFID definieras OTC-handel som transaktioner som utmärker sig genom att de utförs ad-hoc och oregelbundet gentemot stora motparter och inom ramen för ett affärsförhållande som i sig kännetecknas av affärer som är större än den normala orderstorleken på marknaden, och där affärerna genomförs utanför de system som normalt används av företaget i fråga för dess verksamhet som systematisk internhandlare (SI-handlare).
 - H. Trots bestämmelserna i MiFID om dispenser för att tillåta mörk handel på organiserade marknader, inrättandet av MTF-plattformar och SI-handlare och trots definitionen av OTC-transaktioner som oregelbundna och ad-hoc, fortsätter OTC-transaktioner som inte utförts på SI-basis att stå för en stor andel av aktiehandeln med 38 procent av alla rapporterade handelstransaktioner enligt CESR/10-394. Denna andel har inte sjunkit sedan MiFID genomfördes. En striktare och effektivare tillämpning av MiFID-regler och MiFID-dispenser bör därför säkerställas.
 - I. Marknadsfragmenteringen för aktiehandeln har fått oönskade konsekvenser för likviditet och marknads-effektivitet på grund av minskad transparens till följd av tilltagande mörka pooler och mäklares matchningssystem (Brokers Crossing Networks, BCN-nät), effekten av ett ökat antal handelsplatser, såväl när det gäller börser som andra platser, och en allt mer tekniskt driven handel, har gjort att den genomsnittliga transaktionsstorleken minskat från 22 266 EUR 2006 till 9 923 EUR 2009, vilket har lett till att de totala transaktionskostnaderna har ökat för vissa användare.

Tisdagen den 14 december 2010

- J. Den minskade transaktionsstorleken har gjort det svårare för marknadsaktörerna att genast utföra stora order på en viss marknad och önskan att förhindra marknadspåverkan för stora order har lett till att darkpool-handel ökat. Mindre än 10 procent av aktiehandeln inom EEA på organiserade marknader utnyttjar MiFID-dispenserna från krav på transparens före handel (CESR/10-394). Denna MiFID-dispens möjliggör darkpool-handel som ett mer transparent och bättre reglerat alternativ till "mörk" OTC-handel. Men avsaknaden av tillräcklig reglering för OTC-transaktioner, inbegripet BCN-nät, skapar en konkurrensfördel för OTC-handel och uppmuntrar till ökad mörk handel och underminerar marknads-transparensen rent generellt. Ungefär hälften av alla handelstransaktioner omfattas inte av kraven på transparens före handel, men hälften av OTC-transaktionerna ligger under marknadsstorlek och behöver därför inget skydd mot marknadspåverkan.
- K. För att säkerställa lika konkurrensvillkor bör BCN-nätens affärsmodeller bli föremål för en djupgående undersökning för att säkerställa att när de tillhandahåller tjänster som innebär att de i princip fungerar som reglerade marknader, MTF-plattformar eller SI-handlare också är reglerade som sådana.
- L. Fördelarna av konkurrens när det gäller mer konkurrenskraftiga och innovativa handelsinfrastrukturer har inte bevisats eftersom de totala transaktionskostnaderna inte har sjunkit och ogenomskinligheten har ökat samtidigt som det står klart att det inte finns några riktiga garantier för kvalitet och integritet för alla aktörer på en mer fragmenterad marknad.
- M. Det påstås att högfrekvenshandel (HFT) tillför likviditet till de finansiella marknaderna och det vore därför lämpligt att fastställa om det finns risker som är förknippade med elektroniska ordersystem och den betydande handelsvolym som kan hänföras till HFT-strategier och som kan uppskattas till 70 procent i USA, särskilt mot bakgrund av slutsatserna från den amerikanska börsinspektionen Securities and Exchange Commission avseende "blixtraschen" i USA den 6 maj 2010 då HFT-likviditetstillförare lämnade marknaden.
- N. HFT-strategier är ett relativt nytt fenomen i Europa och står nu för uppskattningsvis 35 procent av marknadsvolymen.
- O. Större transparens via rapportering av handelsaktivitet före och efter handel för alla tillgångsklasser bör skapas för att förbättra de tidiga varningssignalerna för problem som håller på att byggas upp och deras omfattning och för att förbättra effektiviteten i prisbildningsprocessen och förtroendet mellan marknadsaktörer.
- P. I G20-besluten av den 24–25 september 2009 i Pittsburgh stod det att alla standardiserade OTC-derivatkontrakt bör handlas på börser eller elektroniska handelsplatser.
- Q. Skillnader i genomförandet mellan medlemsstaterna har lett till en ofullständig tillämpning av MiFID regelverket.

MiFID-handelsplatser

1. Europaparlamentet konstaterar att marknadsinfrastrukturen varit motståndskraftig genom hela krisen men uppmanar ändå kommissionen att förstärka marknadsinfrastrukturen för alla handelsplatser och clearingssystem så att de kan klara av framtida risker genom ökad transparens, förbättrad motståndskraft och tillsyn över alla handelstransaktioner sammantaget.
2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om en förordning för OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som en nödvändig förutsättning för att öka transparensen och säkerheten på marknaderna för finansiella instrument, och anser att detta är det första steget för att få betydande andelar av OTC-handeln att gå över till handelsplatser som omfattas av MiFID-reglering.
3. Europaparlamentet föreslår i rättvisans namn att MTF-plattformar bör bli föremål för tillsyn på samma nivå och därmed vara reglerade på ett jämförbart sätt, så att konkurrensen mellan MTF-plattformar och reglerade marknader sker på lika villkor. Samtidigt spelar MTF-plattformar en viktig roll för marknadsinträdet.

Tisdagen den 14 december 2010

4. Europaparlamentet uppmanar Esma att göra en undersökning av SI-ordningens funktionssätt och syfte och förslag på förbättringar av hur denna kategori regleras i syfte att säkerställa att denna ordning utnyttjas för orderutförande på bilateral basis med den finansiella motparten.

5. Europaparlamentet begär att värdepappersföretag som erbjuder portföljförvaltningstjänster och agerar i denna funktion måste tillhandahållas "bästa möjliga utförande" av det värdepappersföretag med vilket det placerar sina order även om portföljförvaltaren är kategoriserad som en godtagbar motpart av MiFID.

6. Europaparlamentet begär att Esma gör en översyn av huruvida ett orderbaserat bästa möjliga utförande behöver en bättre reglering vad avser tillgång till uppgifter, såväl efter handel och i förhållande till utförande-kvalitet och marknadsteknik, t.ex. orderrouters och handelsplatsammanskopplingar.

7. Europaparlamentet begär att MiFID-bestämmelserna tillämpas konsekvent för att säkerställa att BCN-nät vars verksamhet motsvarar en reglerad marknads, en MTF-plattform eller en SI-handlares verksamhet också regleras som en sådan. För att underlätta denna tillämpning bör alla BCN-nät åläggas att till de behöriga myndigheterna lämna all nödvändig information, bland annat

- en beskrivning av systemet, ägarna och kunderna,
- närmare uppgifter om tillträdet till systemet,
- order som matchas i systemet,
- handelsmetoder och mäklarens utrymme för egen bedömning,
- arrangemang för omedelbart rapportering efter handel.

8. Europaparlamentet begär en undersökning av OTC-handel med aktier och efterlyser förbättringar av hur OTC-handeln regleras för att säkerställa att användningen av reglerade marknader och MTF-plattformar för utförande av order på multilateral basis och av SI-handlare för utförande av order på bilateral basis ökar, och att andelen aktietransaktioner som utförs OTC minskar i betydande grad.

9. Europaparlamentet efterlyser en undersökning från kommissionen om effekterna av att sätta en gräns för minsta orderstorlek för alla mörka transaktioner och om huruvida detta skulle tillämpas strikt så att ett tillräckligt handelsflöde genom de "upplysta" handelsplatserna kan upprätthållas för prisbildningens skull.

Dispens från krav på transparens före handel

10. Europaparlamentet begär att kommissionen gör en översyn av de existerande MiFID-dispenserna från krav på transparens före handel i syfte att

- avgöra huruvida ett lämpligt minimivärde bör införas för referensprisdipensen för att uppmuntra användningen av upplysta handelsplatser,
- överväga att utvidga referensprisdipensen så att transaktioner som faller inom den gällande spreaden på referensmarknaden omfattas,
- införa ett tak för den volym transaktioner som kan utnyttja dispenser från krav på transparens före handel så att en effektiv prisbildningsprocess kan garanteras,

Tisdagen den 14 december 2010

— ge Esma möjlighet att vid behov anpassa och begränsa dispenserna från krav på transparens före handel, med beaktande av hur mörk handel påverkar marknadernas effektivitet.

11. Europaparlamentet begär att dispenserna före handel tillämpas på ett enhetligt sätt i medlemsstaterna för att begränsa genomförandeskillnader som kan leda till osäkerhet, regleringsarbitrage och ojämlika villkor. Parlamentet anser att tekniska standarder som fastställs av Esma skulle kunna vara ett lämpligt sätt att uppnå detta, enligt idén om en enda regelsamling för finansiella tjänster.

Konsoliderad handelsinformation

12. Europaparlamentet välkomnar att marknadsaktörerna nyligen meddelat att de kommer att separera uppgifter före handel från uppgifter efter handel, och efterlyser ytterligare ansträngningar för att åstadkomma gemensamma uppgiftsstandarder och mer tillgängliga uppgifter.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta en arbetsgrupp för att övervinna de svårigheter som förhindrar konsolideringen av marknadsuppgifter i Europa och i synnerhet den bristande kvaliteten på rapporteringen av uppgifter om alla slags transaktioner.

14. Europaparlamentet uppmanar Esma att utarbeta gemensamma standarder och format för rapportering av alla uppgifter efter handel, både på organiserade handelsplatser och OTC, så att konsolideringen av uppgifterna underlättas.

15. Europaparlamentet begär att alla rapporterade handelsplatser ska åläggas att separera uppgifter före handel från uppgifter efter handel så att informationen kan göras tillgänglig för alla marknadsaktörer till kommersiellt rimliga och jämförbara priser. Kommissionen uppmanas dessutom att överväga att införa godkända publiceringsarrangemang (Approved Publication Arrangements, APA) i syfte att införa kvalitetsstandarder för publicering av handelstransaktioner samt minska antalet handelsplatser som handelstransaktioner kan rapporteras till och begränsa användningen av Internetsidor som är ett hinder för konsolidering.

16. Europaparlamentet begär att tidsfristen för uppskjuten publicering ska förkortas så att transaktionerna rapporteras till tillsynsmyndigheterna inom 24 timmar efter att de ägt rum. När det gäller publicering av transaktioner bör fördröjningar på mer än 1 minut under normala omständigheter betraktas som oacceptabla.

17. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att analysera strukturen och affärsmodellerna för OTC-handeln och begär därför att det införs särskilda flaggningar inom ramen för transparensen före och efter handel för OTC-transaktioner så att man ökar förståelsen för sådana OTC transaktioners egenskaper och kan bedöma vilka typer av transaktioner som det är legitimt att utföra OTC på grund av deras särskilda egenskaper.

Mikrostrukturella frågor

18. Europaparlamentet insisterar på att nu efter blixtkraschen måste alla handelsplattformar kunna visa för nationella tillsynsmyndigheter att deras teknik och deras övervakningssystem klarar av den typ av störtflod av order som uppträdde den 6 maj 2010 så att de kan säkerställa att de verkligen skulle klara av att hantera den aktivitet som är förknippad med högfrekvens- och algoritmhandel under extrema omständigheter och visa att de kan återskapa orderböckerna efter dagens slut så att orsakerna till ovanlig marknadsaktivitet kan kartläggas exakt och misstänkt marknadsmissbruk kan identifieras.

19. Europaparlamentet uppmanar Esma att göra en undersökning av kostnaderna och fördelarna med algoritm- och högfrekvenshandel för marknader och dess inverkan på andra marknadsanvändare, särskilt institutionella investerare, för att avgöra huruvida de betydande marknadsflöden som genereras automatiskt tillför verklig likviditet till marknaden och vilka effekter detta får för den samlade prisbildningen samt av möjligheterna till missbruk genom manipulation av marknaden, vilket leder till ojämlika villkor mellan marknadsaktörerna, och dess inverkan på den samlade marknadsstabiliteten.

20. Europaparlamentet begär att praxisen med att lägga falska order nära bästa köp/säljkurs ("layering") och överösa konkurrenter med kurser ("quote stuffing") explicit ska definieras som marknadsmissbruk.

Tisdagen den 14 december 2010

21. Europaparlamentet efterlyser en undersökning av om det är värt att reglera företag som bedriver HFT-strategier för att säkerställa att de har robusta system och kontroller med löpande tillsynsbedömning av de algoritmer de utnyttjar, har kapacitet för intradagsövervakning och för förfrågningar om utestående positioner och hävstång i realtid och har förmåga att visa att de har etablerat solida förfaranden för att hantera onormala händelser.

22. Europaparlamentet efterlyser en undersökning av de utmaningar som högfrekvenshandel innebär när det gäller marknadsövervakning. Tillsynsmyndigheterna behöver ha tillräckliga resurser för att upptäcka och övervaka potentiellt missbruk. Därför bör alla order som mottas av reglerade marknader och MTF-plattformar liksom alla handelstransaktioner som utförs på dessa plattformar rapporteras till de behöriga myndigheterna.

23. Europaparlamentet uppmanar alla handelsplatser som tillåter samlokalisering av servrar, antingen direkt eller genom tredjepartsleverantörer, att säkerställa att lika tillträde för alla samlokaliserade kunder upprätthålls, och om möjligt med samma infrastrukturaltens så att MiFID-regler för icke-diskriminerande praxis uppfylls.

24. Europaparlamentet uppmanar tillsynsmyndigheterna att övervaka och reglera tillhandahållandet av sponsrat tillträde och kommissionen att överväga ytterligare åtgärder, bland annat att

- uttryckligen förbjuda ofiltrerat sponsrat tillträde för företag, oavsett om de tillhör samma företagsgrupp som sponsorn eller inte,
- kräva att mäklare/handlare och värdepappersföretag inrättar, dokumenterar och upprätthåller ett system för riskhanteringskontroll, före och efter handel, och övervakningsförfaranden för att hantera de finansiella, regleringsmässiga och andra risker som är förknippade med deras marknadstillträde.

25. Europaparlamentet uppmanar Esma, oaktat behovet av att tillämpa säkerhetsmekanismer, att ytterligare undersöka huruvida sponsrat tillträde går över gränsen för icke-diskriminerande tillträde.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anta de principer som utarbetats av IOSCO:s tekniska kommitté för direkt elektroniskt tillträde, inbegripet sponsrat tillträde, och som ska innehålla kriterierna för att välja ut de kunder som kan ges sponsrat tillträde och avtalsförhållandet mellan plattformen, medlemmen och kunden, och med en beskrivning av deras respektive ansvar vad avser användning av lämpliga kontroller och filter.

27. Med tanke på principen att alla investerare ska behandlas lika anser Europaparlamentet att praxisen med blixtoorder uttryckligen bör stoppas.

28. Europaparlamentet uppmanar Esma att göra undersökning av avgiftsstrukturerna för att säkerställa att avgifter för utförandet, andra avgifter, värdepappersföretagens kommissionsarvoden och andra relaterade incitament är transparenta, icke-diskriminerande och förenliga med en tillförlitlig prisbildning samt utformas och genomförs så att handel i olämpliga syften inte uppmuntras, och att bedöma huruvida en minimal avgift bör betalas av användare som lägger in order, oavsett om dessa order utförs eller inte, eftersom dessa order måste hanteras av marknadsinfrastrukturen.

29. Europaparlamentet föreslår att Esma utför en studie av "maker-taker"-avgiftsmodellen för att avgöra huruvida någon som kan dra nytta av den förmånligare "maker"-avgiftsstrukturen också bör bli föremål för de formella krav och den tillsyn som gäller för marknadsgaranter (market makers).

30. Europaparlamentet efterlyser robusta volatilitetsbrytare och handelsspärrar som slår in samtidigt på alla handelsplatser i EU och som övervakas av Esma och fastställs genom förförandeakter så att en blixtkrasch av den typ som drabbade USA kan undvikas.

Tisdagen den 14 december 2010

Tillämpningsområde

31. Europaparlamentet begär att ingen oreglerad marknadsaktör ska få direkt eller ofiltrerat sponsrat tillträde till formella handelsplatser, och att alla betydande marknadsaktörer som handlar för egen räkning ska åläggas att registrera sig hos tillsynsmyndigheterna och tillåta att deras handelsverksamhet blir föremål för tillsyn och kontroll på lämplig nivå i stabilitetssyfte.
32. Europaparlamentet begär att egenhandel som bedrivs med hjälp av algoritmhandelstrategier av oreglerade entiteter uteslutande ska utföras genom en reglerad finansiell motpart.
33. Europaparlamentet begär att tillämpningsområdet för MiFID:s transparenskrav ska utsträckas till alla aktieliknande instrument såsom depåbevis, börshandlade fonder (ETF:er), börshandlade råvaror (ETC:er) och certifikat.
34. Europaparlamentet begär att kommissionen och Esma överväger att införa ett transparenskrav, före och efter handel, för alla icke-aktierelaterade finansiella instrument, bland annat på marknaderna för stats- och företagsobligationer och CPP-godkända derivat, och att detta krav vid behov tillämpas på ett sätt som gör skillnad mellan olika tillgångsklasser och samtidigt kombineras med åtgärder som leder till ytterligare standardisering av OTC-derivatprodukter så att ytterligare transparens kan åstadkommas.
35. Europaparlamentet anser att kommissionen, med beaktande av de frågor som uppkommit i samband med uppgiftskvalitet och konsolidering av uppgifter efter handel för europeiska aktier, bör se till att uppgifter efter handel för icke-aktierelaterade produkter lämnas i en form som lätt kan konsolideras.
36. Europaparlamentet stöder kommissionens avsikt att tillämpa en större uppsättning MiFID-bestämmelser på derivatinstrument eftersom handeln med sådana produkter i allt högre grad går över till organiserade handelsplatser och blir föremål för ökad standardisering och krav på central clearing.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag som säkerställer att alla OTC-derivatkontrakt som kan standardiseras handlas på börser eller i förekommande fall elektroniska handelsplattformar för att säkerställa att priset på sådana kontrakt bildas på ett transparent, rättvist och effektivt sätt, utan intressekonflikter.
38. Europaparlamentet begär en översyn av IOSCO-standarderna för clearingorganisationer, avvecklings-system för aktier och systemviktiga betalningssystem i syfte att ytterligare förbättra marknadstransparenser.
39. Europaparlamentet anser att tillsynsmyndigheterna för de olika fysiska och finansiella råvarumarknaderna måste få tillgång till samma uppgifter för att kunna identifiera trender och samband, och uppmanar kommissionen att samordna insatserna både inom EU och globalt.

*

* *

40. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till Europeiska centralbanken.
-

Tisdagen den 14 december 2010

Ökad kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet i Europeiska unionen – en CBRN-handlingsplan för EU

P7_TA(2010)0467

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om ökad kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet i Europeiska unionen – en CBRN-handlingsplan för EU (2010/2114(INI))

(2012/C 169 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i EU-fördraget och artiklarna 2.5, 67, 74, 196 och 222 i EUF-fördraget,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av rådets och kommissionens program av den 20 december 2002 som syftar till att förbättra samarbetet i Europeiska unionen för att förebygga och begränsa följderna av kemiska, biologiska, radiologiska eller nukleära terroristhot (CBRN-programmet 2002) ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism ⁽²⁾, ändrat genom rådets rambeslut 2008/919/RIF ⁽³⁾,
- med beaktande av 2003 års EU-strategi mot spridning av massförstörelsevapen och bärare till dessa,
- med beaktande av 2003 års europeiska säkerhetsstrategi "Ett säkert Europa i en bättre värld" som antogs vid Europeiska rådets möte i Bryssel den 12 december 2003, och EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken ⁽⁴⁾ och kommissionens meddelande om detta (KOM(2010)0673),
- med beaktande av EU:s solidaritetsprogram från 2004 om följderna av terroristhot och terroristattacker ⁽⁵⁾,
- med beaktande av 2005 års EU-strategi mot terrorism som antogs vid Europeiska rådets möte i Bryssel den 1 december 2005 ⁽⁶⁾ samt handlingsplanen för dess genomförande ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Hyogoramen för åtgärder 2005–2015 ⁽⁸⁾ som antogs av världskonferensen för katastrofbegränsning som hölls den 18–22 januari 2005 i Japan,
- med beaktande av det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling ⁽⁹⁾, i synnerhet dess finansiering av projektet CBRN Emap ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 14627/2002.

⁽²⁾ EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 330, 9.12.2008, s. 21.

⁽⁴⁾ 5842/2/2010.

⁽⁵⁾ 15480/2004.

⁽⁶⁾ 14469/4/2005.

⁽⁷⁾ 5771/1/2006.

⁽⁸⁾ <http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm>.

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut 1982/2006/EG av den 18 december 2006 om Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) (EUT L 412, 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁰⁾ <https://www.cbrnemap.org>

Tisdagen den 14 december 2010

- med beaktande av rådets beslut 2007/162/EG, Euratom av den 5 mars 2007 om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets beslut 2007/779/EG, Euratom av den 8 november 2007 om inrättande av gemenskapens civilskyddsmekanism (omarbetning) ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna ⁽⁴⁾, i synnerhet i fråga om åtgärder med gränsöverskridande effekter där man bland annat utformar riktlinjer för en integrerad strategi i syfte att förbättra möjligheterna att skydda kritisk infrastruktur på EU-nivå – inbegripet behovet av ett nätverk för varningar om hot mot kritisk infrastruktur (Ciwin) – och där kommissionen får till uppgift att lägga fram förslag och samordna arbetet för att förbättra skyddet av sådan kritisk infrastruktur,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om ökad kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet i Europeiska unionen – en CBRN handlingsplan för EU (KOM(2009)0273),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 30 november 2009 om att öka den kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära (CBRN) säkerheten i Europeiska unionen och godkänna en CBRN-handlingsplan för EU ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd ⁽⁶⁾,
- med beaktande av meddelandet om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (KOM(2010)0386),
- med beaktande av kommissionens meddelande "Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna – Handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet" (KOM(2010)0171),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om CBRN-frågor och förebyggande av och insatser vid katastrofer, och med beaktande av sin nyligen antagna resolution av den 10 februari 2010 om jordbävningen i Haiti ⁽⁷⁾, i vilken parlamentet efterlyser inrättandet av en europeisk räddningstjänststyrka,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om kommissionens meddelande: En gemenskapsstrategi för förebyggande av katastrofer ⁽⁸⁾,
- med beaktande av det ändrade förslaget av den 25 oktober 2010 från rådets ordförandeskap om utkast till rådets slutsatser om beredskap och respons i händelse av ett kemiskt, biologiskt, radiologiskt och nukleärt anfall, som upprättades på grundval av de mål som fastställts i åtgärd H.29 om förbättrad beredskapsplanering i EU:s CBRN-handlingsplan ⁽⁹⁾ och som antogs av rådet den 8 november 2010,

⁽¹⁾ EUT L 71, 10.3.2007, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

⁽⁵⁾ 15505/1/2009 REV 1.

⁽⁶⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0015.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0326.

⁽⁹⁾ 15465/2010.

Tisdagen den 14 december 2010

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om förstärkning av den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer: civilskyddets och det humanitära biståndets roll (KOM(2010)0600),

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för utrikesfrågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och (A7-0349/2010), och av följande skäl:
 - A. EU kan peka på att den har medverkat i olika CBRN-program under lång tid, dvs. sedan Europeiska rådets fastställda slutsatserna från sina möten i Gent och Laeken den 19 oktober 2001 respektive den 13–14 december 2001. Ett sådant CBRN-program antogs 2002. Det ersattes 2004 av EU:s solidaritetsprogram. Den 12 november 2009 antog rådet en ny CBRN-handlingsplan för EU.
 - B. CBRN-katastrofer, oavsett om de är resultatet av olycka eller terroristattacker, utgör ett allvarligt säkerhets- och hälsohot för alla de som bor i EU, med konsekvenser för deras liv, miljö och tillgångar, och även deras kulturella arv. De kan rubba samhällsfunktionen i en eller flera av EU:s medlemsstater genom att kullkasta såväl kritisk infrastruktur som myndigheternas förvaltningsförmåga.
 - C. Såväl rådet som kommissionen bedömer att antalet incidenter i samband med CBRN-material, inklusive terroristbrott, hittills varit relativt lågt. Merparten av de katastrofer som inträffat där CBRN-material varit inblandat har orsakats av en industriolycka eller har med ökningen och den globala spridningen av farliga patogener att göra.
 - D. Den befintliga och konstanta risken för både oavsiktliga och avsiktliga CBRN-katastrofer på EU:s territorium begränsar kraftigt det fulla utövandet av alla grundläggande rättigheter och friheter och strider mot löftet om att skapa och utveckla ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa.
 - E. En av de största CBRN-riskerna härrör från terroristorganisationernas spridning av relevanta tekniker och material, och en viktig åtgärd för att motverka detta är därför att stärka icke-spridningssystemet och nedrustningen genom ett allmänt och fullständigt genomförande av alla relevanta fördrag och internationella avtal (dvs. fördraget om icke-spridning av kärnvapen, konventionen om kemiska vapen och konventionen om biologiska vapen) och att uppnå en överenskommelse om ett fördrag med förbud mot produktion av klyvbart material avsett att användas för vapen.
 - F. Tillverkning, innehav, förvärv, transport, tillhandahållande eller användning av skjutvapen, sprängämnen eller kärnvapen, av biologiska eller kemiska vapen, samt, när det gäller biologiska och kemiska vapen, forskning och utveckling, liksom tillhandahållande av instruktioner för tillverkning eller användning av sprängämnen, eldvapen eller andra vapen i olagliga syften, omfattas av EU:s definition av terroristbrott och utbildning för terroristis syften såsom den anges i rådets rambeslut 2002/475/RIF och 2008/919/RIF.
 - G. Åtgärder beträffande CBRN-material utgör en av hörnstenarna i EU:s strategi mot terrorism, och i enlighet med detta godkände rådet den 30 november 2009 en CBRN-handlingsplan för EU.
 - H. Problemet med att vissa kemikalier som finns tillgängliga på marknaden för den breda allmänheten utnyttjas som prekursorer för egen tillverkning av sprängämnen kan ge upphov till en mängd terroristdåd och andra kriminella handlingar i EU. Detta kräver en sträng övervakning och granskning av genomförandet av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om saluföring och användning av sprängämnesprekursorer (KOM(2010)0473).

Tisdagen den 14 december 2010

- I. Sedan ikraftträdandet av Lissabonfördraget håller en ny jämvikt på att skapas vad gäller ansvarsfördelningen mellan, å ena sidan, EU:s olika institutioner och, å andra sidan EU och dess medlemsstater, och detta gäller även sakkunskapen i försvarsfrågor. Arbetet med att åstadkomma en sådan ny ordning är en kontinuerlig process som förutsätter insikt om delade värderingar och ett gemensamt mål.
- J. I princip ansvarar medlemsstaterna för politiken på det kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära området (CBRN), men nära samarbete och samordning på EU-nivå är inte desto mindre nödvändigt.
- K. Inrättandet av Europeiska utrikestjänsten skapar möjligheter att allmänt förbättra EU:s krishantering genom åtgärder inom ramen för stabilitetsinstrumentet.
- L. En CBRN-handlingsplan för EU skulle möjliggöra en verkningsfull samverkan av nationella initiativ och EU-initiativ för att bemöta CBRN-risker och utarbeta nödvändiga motåtgärder – och därmed förbättra samordningen, såväl den "horisontella" mellan kommissionen och medlemsstaterna som den "vertikala" mellan de olika instrumenten på EU- respektive medlemsstatsnivå – i syfte att påskynda och effektivisera informationsutbytet, utbytet av bästa praxis, den analytiska rapporteringen på alla nivåer, den gemensamma planeringen, utvecklingen av operativa förfaranden och övningar samt det gemensamma utnyttjandet av befintliga resurser.
- M. Ett flertal av EU:s brottsutredande instanser medverkar i olika CBRN-åtgärder, bland dem Europol som i detta syfte har upprättat en europeisk bombdatabas liksom ett varningssystem för sprängämnen och CBRN-material. Detta betyder att vederbörliga förfaranden måste utarbetas för att säkerställa att denna verksamhet underställs Europaparlamentets och de nationella parlamentens kontroll i enlighet med vad som anges bl.a. i artikel 88 i EUF-fördraget.
- N. Hälsoriskerna och den därmed sammanhängande förekomsten av farliga patogener ökar i EU och över hela världen, vilket visades av det nyligen inträffade utbrottet av A(H1N1).
- O. Frågor om förorening och kontaminering av miljön, även med gränsöverskridande miljöpåverkan, kan uppkomma vid CBRN-incidenter, och därför måste strategier för återställande och dekontaminering ingå i EU:s CBRN-politik.
- P. Det övergripande målet för EU:s nya CBRN-politik är att "minska hotet och skadorna från CBRN-incidenter för Europeiska unionens invånare". Detta ska uppnås genom att man koncentrerar insatserna och resurserna på att minimera sannolikheten för att CBRN-incidenter inträffar och på att begränsa verkningarna av dem om de trots allt skulle bli verklighet.
- Q. Kommissionen bekräftar i sitt meddelande om EU:s roll i det globala hälsoarbetet⁽¹⁾ att det behövs samordnade åtgärder på EU-nivå och internationellt för att snabbt reagera på hälsohot och åtar sig att förbättra mekanismerna för beredskap och motåtgärder vid epidemier eller utbrott, inbegripet planerade handlingar såsom bioterrorism.
- R. Biologiska material, som mjältbrandsbakterier, är i jämförelse med kärnteknik och dess prekursorer billigare och mycket lättare att få tag på och sprida, vilket öppnar möjligheter för okonventionella terrorattacker som under lång tid kan utgöra ett allvarligt hot för såväl folkhälsan som miljön, och med den även jordbruket och livsmedelsförsörjningen.

(1) Kommissionens arbetsdokument "Global health – responding to the challenges of globalisation" (SEK(2010)0380), Åtföljande dokument till kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén "EU:s roll i det globala hälsoarbetet" (KOM(2010)0128).

Tisdagen den 14 december 2010

- S. Räddningstjänsten, inbegripet polisen, brandkåren och ambulanssjukvården, kan inte bistå de drabbade på platsen för en CBRN-incident utan att riskera de anställdas personliga säkerhet, om de inte före exponeringen fått skydd i form av medicinska motåtgärder och tillräcklig utbildning.
- T. Regionala förråd med medicinska motåtgärder ger invånarna tillräckligt skydd genom en avvägning av skyddet för folkhälsan och ekonomiska hänsyn, samtidigt som medlemsstaternas ansvarsskyldighet och solidaritet garanteras.
- U. Världshälsoorganisationen strävar, med sitt program för varning för och reaktion på infektionssjukdomar i världen ⁽¹⁾, efter att förstärka biosäkerheten, bioskyddet och beredskapen för utbrott av farliga och nya patogener.
- V. EU deltar via sina medlemsstater och kommissionen aktivt i diskussionerna kring initiativet för internationell hälsosäkerhet, som syftar till att uppnå samordnade internationella åtgärder för att stärka den offentliga hälso- och sjukvårdens beredskapskapacitet och reagera på de hot som den internationella biologiska, kemiska och nukleära terrorismen utgör.
- W. Hoten mot den kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära säkerheten kommer inte enbart av riskerna förknippade med terroristattacker och oaktksamhet utan även av de områden som ännu i dag förorenas av kemiska vapen från andra världskriget som har dumpats i haven, liksom de platser som finns runt om i EU för deponering av kärnavfall.
- X. EU:s möjligheter att bibehålla en lämplig nivå av kemisk, biologisk, radiologisk och nukleär säkerhet är också avhängiga av den säkerhetsnivå som tredjeländer väljer att upprätthålla.
- Y. Användningen av ny teknik vid planeringen av terrordåd utgör en ny hotbild men anpassningen av säkerhetsnormerna håller inte jämna steg med den tekniska utvecklingen.
- Z. För att fastställa nödvändiga och tillräckliga säkerhetskrav måste en grundlig översyn göras av en rad gällande normer.
- AA. CBRN-handlingsplanen för EU är uppdelad i tre huvuddelar – förebyggande, spårning samt beredskap och motåtgärder – och innehåller dessutom ett fjärde kapitel med titeln "Åtgärder för prevention, detektion och respons i fråga om CBRN-ämnen". Det är viktigt att slå fast att varje steg är avgörande för att man med vederbörlig omsorg ska kunna genomföra riskbedömningsstudier och vidta åtgärder för att bemöta och motverka hotbilden, och samtidigt säkerställa att CBRN-material omhändertas på ett övergripande och gränsöverskridande sätt. M.a.o. gäller det att i varje steg noga fastställa mätbara mål och åtgärder.
- AB. De ändringar som rådet har gjort i den befintliga, av kommissionen framlagda, CBRN-handlingsplanen för EU gör handlingsplanen svagare och innebär att medlemsstaternas åtaganden inte längre är bindande, medan de åtgärder som förutses tunnas ut i och med att många endast får en nationell – i stället för en för hela EU övergripande – tillämpning. Vidare innebär de att kommissionens övervakande och granskande roll vid genomförandet försvagas till den grad att kommissionen i vissa avseenden inte ens tillerkänns status som "berörd aktör" vid sidan om medlemsstaterna.

Allmänna riktlinjer

1. Europaparlamentet noterar att CBRN-handlingsplanen för EU grenslar den nya indelning av befogenheter mellan medlemsstaterna och EU som förverkligades med Lissabonfördragets ikraftträdande och i enlighet med vad som avses i artikel 5 i EU-fördraget beträffande principerna om tilldelade befogenheter,

⁽¹⁾ <http://www.who.int/csr/en/>

Tisdagen den 14 december 2010

subsidiaritet och proportionalitet. Parlamentet påpekar att CBRN-handlingsplanen för EU inbegriper behörighetsområden med delade inre befogenheter (artikel 4 i EUF-fördraget) vad gäller området med frihet, säkerhet och rättvisa, gemensamma angelägenheter i fråga om säkerhet samt transporter, liksom åtgärder på civilskyddsområdet (artikel 196 i EUF-fördraget) och unionens yttre åtgärder (artiklarna 21 och 22 i EU-fördraget).

2. Europaparlamentet påpekar dock att genomförandet av det allmänna systemet för CBRN-säkerhet inte bör inkräkta på medlemsstaternas behörighet på detta område.

3. Europaparlamentet anser att handlingsplanen är ett viktigt instrument för att garantera överensstämmelse mellan de nationella och europeiska initiativen för att hantera CBRN-hot.

4. Europaparlamentet är medvetet om hur viktigt det är att öka den relevanta sakkunskapen och förhindra att EU-institutionernas och/eller medlemsstaternas ansträngningar inom säkerhets- och försvarsområdet, där den grundläggande rätten till liv är hotad och där oaksamhet och slapphet kan få så oöverskådliga följder, inte behäftas med dubbelarbete eller splittrade eller inkonsekventa insatser.

5. Europaparlamentet anser att EU bör stärka sitt gemensamma förhållningssätt till förebyggande, spårning och motåtgärder i fråga om CBRN-material genom att inrätta särskilda mekanismer (i form av bestämmelser, lagar eller andra föreskrifter) som gör det obligatoriskt för medlemsstaterna att samarbeta och bistå varandra i händelse av en CBRN-katastrof till följd av en olycka eller en terroristattack. Parlamentet erinrar om att huvudmålet för EU:s institutioner bör vara att se till att nationella och gränsöverskridande reaktioner på CBRN-olyckor eller -terroristattacker är effektiva och att de genomförs på ett samordnat och för hela Europa betydelsefullt sätt under kommissionens överinseende.

6. Europaparlamentet erinrar om att CBRN-handlingsplanen för EU erbjuder en möjlighet för EU och dess medlemsstater att ta fram de rättsliga medlen för att på ett verkningsfullt sätt tillämpa den solidaritetsklausul som ingår i artikel 222 i EUF-fördraget, och att medlemsstaterna måste vara informerade om varandras planer och bästa praxis för att bemöta och motverka CBRN-katastrofer, oavsett om de är avsiktliga eller inte, och på så sätt vara i stånd att bistå varandra på ett samordnat och effektivt sätt.

7. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att ge kommissionen större utrymme att fastställa normer och vidta regleringsåtgärder eftersom CBRN-handlingsplanen för EU, i sin nuvarande form, ger endast en vag antydning om kommissionens roll i förhållande till de många angivna målen och åtgärderna. Kommissionen bör därför så långt det är möjligt lägga fram lagstiftningsförslag för alla områden som omfattas av handlingsplanen. Parlamentet understryker att endast om kommissionen tillerkänns en kraftfull föreskrivande roll kan luckor som uppstår i de enskilda medlemsstaternas insatser fyllas.

8. Europaparlamentet är av den bestämda uppfattningen att medlemsstaternas åtagande när det gäller kontroll av CBRN-material inte får begränsas till att endast utbyta information och bästa praxis utan måste även omfatta en skyldighet att dela teknologier och infrastruktur, för att undvika dubbelarbete och resurslöseri och i stället åstadkomma värdefulla och kostnadseffektiva synergieffekter på EU-nivå. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att enas om metoderna för att upptäcka och förhindra CBRN-katastrofer, överföra CBRN-material inom EU och vidta motåtgärder, inbegripet utbyte av CBRN-uppgifter och tillhandahållande av gränsöverskridande bistånd.

9. Europaparlamentet uppmanar därför de medlemsstater som har gjort störst framsteg på området för inre säkerhet att, trots att området är mycket känsligt och av ytterst nationell karaktär, dela med sig av sin information, teknologi och infrastruktur och att dra i gång gemensamma strategiska projekt av ovan avsett slag. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att upprätta och regelbundet uppdatera en databas över medicinska motåtgärder som medlemsstaterna förfogar över för att hantera CBRN-incidenter samt att främja gemensamt utnyttjande av befintlig kapacitet och samordna en kostnadseffektiv inköpspolicy för sådana motåtgärder.

Tisdagen den 14 december 2010

10. Europaparlamentet efterlyser kvalitets- och säkerhetsnormer för EU och anser att man bör utveckla ett EU-system som inbegriper ett nätverk av laboratorier för certifiering av CBRN-säkerhetsutrustning och -teknik och understryker att strikta säkerhetsnormer och anställningsförfaranden också måste tillämpas på de anställda vid anläggningar med tillgång till skadliga ämnen samt vill att bästa kunskap och expertis från både civila och militära håll ska delges och användas, återigen under kommissionens ledning. Parlamentet understryker att nödvändiga forsknings- och utvecklingsmedel bör ställas till förfogande för att säkerställa att tillämpad forskning och breda demonstrationsprogram med en europeisk dimension genomförs, samt, med beaktande av hur splittrad denna marknad är, att det behövs en europeisk industripolitik på området för civil säkerhet som främjar samarbete mellan företag inom EU och som är inriktad på att ge särskilt stöd åt små och medelstora företag/industrier, som står för en betydande del av innovationen inom det sjunde ramprogrammets säkerhetsdel. Parlamentet anser att man bör öka detta stöd och göra insatser för att främja samarbete (i synnerhet gränsöverskridande samarbete) mellan europeiska företag. Parlamentet vill se att det växer fram en omfattande projekthantering som klarar av att hantera alla aspekter av säkerhetsprojekt som rör CBRN och som omfattar CBRN-hotets hela livscykel (förebygga, spåra och vidta åtgärder). Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en utvecklingsstrategi för bioförsvarsindustrin i EU.

11. Europaparlamentet välkomnar att CBRN-frågan tas upp inom ramen för den inrättade europeiska samarbetsramen för säkerhets- och försvarsforskning mellan kommissionen, Europeiska rymdorganisationen och Europeiska försvarsbyrån. För att kommissionens investeringar inom ramen för sjunde ramprogrammet i säkerhetsforskning och -teknik och i forskning om civil säkerhet ska leda till komplementaritet, samordning och synergi, betonar parlamentet att det krävs verkliga förbättringar av de relevanta rättsliga villkoren för upprättande av informationsutbyte både inom den europeiska samarbetsramen och med verksamhet på nationell och europeisk nivå, enligt föreskrifterna i rådets beslut 2006/971/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Samarbete för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽¹⁾. Parlamentet kräver att man ska utveckla en tillämpad forskning med europeisk dimension när det gäller säkerheten på anläggningar, i syfte att skydda de lokala samhällena och miljön och för att inleda omfattande demonstrationsprogram. Parlamentet stöder inrättandet av kompetenscenter specialiserade på CBRN-hot och rörlighet för forskare.

12. Europaparlamentet kräver att lämpliga skydds- och säkerhetsrutiner ska tillämpas vid hanteringen av medlemsstaternas gemensamma databaser och känsliga forskningsdata, eftersom ett sådant fokus på data-säkerhet kommer att bidra till ett mer omfattande samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaternas myndigheter och organ.

13. Europaparlamentet betonar vikten av bättre beredskap och kräver en regelbunden kartläggning av nationella möjligheter och tillgångar samt gemensamma övningar medlemsstaterna emellan.

14. Europaparlamentet anser att det är viktigt att så snart som möjligt inrätta en europeisk krishanteringsmekanism som bygger på kommissionens tjänsteenheter och som genom att samordna civila och militära resurser bör se till att EU har kapacitet att snabbt bemöta ett CBRN-katastrof. Parlamentet upprepar att man bör inrätta en europeisk räddningstjänststyrka som bygger på EU:s räddningstjänstmekanism och som gör det möjligt för EU att mobilisera de medel som krävs för att inom eller utanför EU kunna tillhandahålla katastrofbistånd, inbegripet humanitärt stöd, inom 24 timmar efter en CBRN-katastrof. Parlamentet understryker att lämpliga kontaktytor och partnerskap även bör upprättas med organ som Europol och Interpol, och med brottsbekämpande myndigheter i medlemsstaterna, i syfte att skapa ett lämpligt och effektivt nätverk för såväl proaktiv planering för/övervakning i realtid av nödsituationer som operativ insatsberedning/samordning för att kunna bemöta CBRN-relaterade katastrofer samt betonar också behovet av att det rapporteras till kommissionen. Parlamentet erinrar om Michel Barniers rapport från 2006 med titeln: "For a European civil protection force: Europe aid ⁽²⁾", för vilken parlamentet uttryckte sitt starka stöd, och välkomnar i det avseendet kommissionens nya vilja att skapa en europeisk insatskapacitet vid nödsituationer, som uttalas i kommissionens meddelande med titeln "Förstärkning av den europeiska insatskapaciteten vid katastrofer: civilskyddets och det humanitära biståndets roll"(KOM(2010)0600).

⁽¹⁾ EUT L 400, 30.12.2006, s. 86.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

Tisdagen den 14 december 2010

15. Europaparlamentet anser att teknik med både civila och militära användningsområden bör utnyttjas för att skapa synergieffekter. Inom ramen för tydligt definierade strategiska samarbetsriktlinjer uppmuntrar parlamentet till samarbete med Europeiska försvarsbyrån, Natoländer som Förenta staterna och Kanada samt tredjeländer som är föregångare inom CBRN-säkerhet, via utbyte av god praxis, strukturerade dialoger mellan experter och gemensam kapacitetsutveckling. Parlamentet betonar vikten av att EU:s medlemsstater genomför gemensamma övningar i förebyggande och hantering av säkerhetsrelaterade CBRN-incidenter, med deltagande av medlemsstaternas militära styrkor och civilförsvar samt EU:s civilskyddsmekanism.

16. Europaparlamentet konstaterar att i dagsläget är EU:s nu gällande räddningstjänstmekanism, såsom den definieras i rådets beslut 2007/779/EG, det instrument som ska aktiveras vid CBRN-katastrofer, och understryker att denna mekanism bör fungera som det forum där akuta beslut om beredskap för och hantering av CBRN-katastrofer fattas. Parlamentet konstaterar dock att för att detta mål ska uppnås, och för att se till att åtgärder för att förebygga och upptäcka CBRN-hot vidtas på rätt sätt, krävs samarbete mellan olika civilskyddsorgan, polisens underrättelsetjänster och brottsbekämpande organ samt säkerhetstjänster och militära underrättelse- och larmcentraler som finns att tillgå i medlemsstaterna och på EU-nivå, bland vilka kan nämnas den civila planerings- och ledningskapaciteten (CPCC) vid kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) samt EU:s gemensamma lägescentral. Parlamentet erinrar ytterligare om den roll som spelas av den ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten (COSI), vars uppgifter är att underlätta, främja och stärka det operativa samarbetet mellan medlemsstaternas relevanta nationella myndigheter på området för den inre säkerheten.

17. Europaparlamentet påminner om att EU:s gemensamma lägescentral har placerats inom den nya Europeiska utrikestjänsten och att dess personal i första hand kommer från medlemsstaternas underrättelsetjänster och polisväsende. Parlamentet betonar att den har en mycket viktig roll att fylla när det gäller att stödja nationella krishanteringscenter.

18. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att under kommissionens överinseende samordna sina insatser för att göra utrustningen, kapaciteten och tekniken mer kompatibel på området för civilskydd så att den nya solidaritetsklausulen ska kunna tillämpas på ett effektivt sätt i händelse av en CBRN-katastrof.

19. Europaparlamentet understryker att förstärkningen av EU:s civilskyddskapacitet måste innefatta en utforskning av teknik, infrastruktur och andra tillämpningar som kan ha både civila och militära användningsområden, liksom ett strategiskt samarbete med Europeiska försvarsbyrån, Europeiska rymdorganisationen (ESA), Internationella atomenergiorganet (IAEA), Organisationen för förbud mot kemiska vapen (OPCW) och andra ledande internationella center eller program inriktade på CBRN-frågor.

20. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att utse eller inrätta en nationell myndighet som i händelse av ett CBRN-angrepp eller en CBRN-katastrof ska ges i uppgift att fungera som den huvudsakliga samordnaren för alla inblandade nationella och lokala organ, samt ansvara för alla motåtgärder som vidtas för att hantera en sådan händelse.

21. Europaparlamentet ansluter sig till bedömningen att CBRN-angrepp utgör ett allvarligt hot mot säkerheten för EU:s invånare. Därför stöder parlamentet alla åtgärder som ökar skyddet mot CBRN-angrepp.

22. Europaparlamentet framhåller att kampen mot terrorism måste bedrivas med full respekt för internationell människorätt och EU:s lagstiftning, principer och värderingar om grundläggande rättigheter, inbegripet rättsstatsprincipen. Parlamentet påminner om behovet av att respektera principerna i Arhuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor.

23. Europaparlamentet påminner om att en av de viktigaste prioriteringarna i EU:s såväl gällande (från 2005) som kommande strategi mot terrorism, liksom i 2003 års EU-strategi mot spridning av massföretörelsevapen och bärare till dessa, är att förhindra att terrorister kommer över CBRN-material. Parlamentet kräver därför att EU:s samordnare för kampen mot terrorismen regelbundet rapporterar till parlamentet, via

Tisdagen den 14 december 2010

lämpliga och relevanta EU-myndigheter och experter om potentiella CBRN-risker eller -hot som föreligger inom unionen eller som är riktade mot EU-medborgarna eller mot unionens intressen på andra platser. Parlamentet kräver ytterligare förtydliganden om vilka roller de olika organ inom EU och i medlemsstaterna som medverkar i kampen mot terrorismen lämpligen bör inta. Parlamentet noterar i detta sammanhang den samordnande roll som den ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten (COSI) och den gemensamma lägescentralen intar. Såsom EU:s enda direkt folkvalda instans anser parlamentet att det inom ramen för sina rättigheter garanteras rätten att utöva demokratisk tillsyn över dessa bägge organ och således att snabbt och fullständigt hållas informerat om deras verksamhet, på ett sätt som gör det möjligt för dem att fortsatta fungera under säkra förhållanden.

24. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna att upprätthålla demokratisk tillsyn och insyn i utvecklingen och genomförandet av alla delar av CBRN-handlingsplanen för EU och respektera allmänhetens rätt att få tillgång till information och relevant dokumentation om allmän säkerhet och de dagliga risker som är förknippade med CBRN-katastrofer.

25. Europaparlamentet anser att de åtgärder som förutses i CBRN-handlingsplanen integreras i EU:s samtliga utrikespolitiska instrument för ekonomiskt samarbete och politisk dialog med tredjeländer (inbegripet EU:s icke-spridningsklausuler). Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i deras politiska och ekonomiska diskussioner med tredjeländer utnyttja alla till buds stående medel (inbegripet utrikespolitiska instrument förknippade eller inte med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) för att främja standarder för att upptäcka, förebygga, inbegripet informationsutbyte, och bemöta CBRN-incidenter i tredjeländer i enlighet med vad som anges i handlingsplanen.

26. Europaparlamentet pekar på det nära sambandet och den ömsesidiga påverkan mellan säkerheten inom och utanför EU, och välkomnar därför de åtgärder som vidtagits av de regionala CBRN-kompetenscentrumen i oroshärdar utanför EU i syfte att främja arbete i expertnätverk, förbättra kapaciteten för exportkontroll och förebygga olaglig handel med CBRN-ämnen samt stärka regelverket i dessa länder och det regionala samarbetet på området. Parlamentet anser att man i EU bör utbilda internationella experter på riskländer, i enlighet med gällande säkerhets- och sekretessregler.

27. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att stå emot påtryckningar från industrin och andra intressenter som försöker komma undan den börda som följer av ytterligare reglering på detta område. Sådana påtryckningar är att vänta (vilket med all önskvärd tydlighet framgår av en jämförelse av kommissionens och rådets versioner av CBRN-handlingsplanen för EU). Parlamentet anser att man bör ta hänsyn till industrins oro över de föreslagna lagstiftningsåtgärdernas kvalitet och följdverkningar, dock utan att glömma vad som står på spel, nämligen rätten till liv, frihet och säkerhet för alla europeiska befolkningar och deras samhällen. Parlamentet understryker att vad som måste komma i första rummet är att inom hela EU säkerställa såväl övervakningen och skyddet av CBRN-material som unionens kapacitet att på ett effektivt sätt bemöta en katastrof, oavsett om den är avsiktlig eller inte, samt vikten av att arbeta för att undanröja sådana hot.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att helt och fullt medverka i genomförandefaserna för CBRN-handlingsplanen för EU, bland annat genom att samarbeta med de EU-organ vars uppgift det är att omvandla handlingsplanens mål och program till konkreta åtgärder i syfte att säkerställa CBRN-säkerheten i samtliga medlemsstater.

Förebyggande

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påta sig huvudansvaret för att främja och övervaka inrättandet och den kontinuerliga uppdateringen av EU-förteckningar över CBRN-ämnen, varvid det bör vara upp till kommissionen att fastställa en rimlig tidsram. Parlamentet insisterar på att man i dessa förteckningar även bör ange möjliga åtgärder för att förhindra och bemöta användningen av varje enskilt CBRN-ämne, varvid man bör beakta hur farligt det är, i vilken mån det kan användas för illvilliga syften och hur sårbart det är.

30. Europaparlamentet anser att CBRN-handlingsplanen för EU måste fastställa strängare riskbaserade kriterier för säkerhetsbedömningen av CBRN-anläggningar med hög risk och framhåller de nationella myndigheternas roll och ansvar att genomföra regelbundna kontroller av dessa anläggningar eftersom

Tisdagen den 14 december 2010

utvecklingen av "kriterier" enligt den gällande handlingsplanen, såsom den har ändrats och antagits av rådet, är i sig fullständigt otillräcklig och håller en förvånansvärt låg standard, till vilket kommer de låga krav på ansvarsskyldighet som ställs på organisationer som befattar sig med CBRN-material och på berörda EU-organ och myndigheter i medlemsstaterna. Parlamentet konstaterar även att alla åtgärder som vidtas bör stå i proportion till de troliga riskerna.

31. Europaparlamentet understryker att de säkerhetsföranstaltningar och krav som tillämpas vid de CBRN-anläggningar med hög risk som finns runt om i EU måste omfattas av EU:s lagstiftning och inte bara regleras genom "dokument om god praxis". Detta bör ske genom en kontinuerlig samrådsprocess som samlar de EU-organ och de myndigheter och organisationer i medlemsstaterna som befattar sig med CBRN-ämnen med hög risk. Parlamentet anser att till dess att sådan lagstiftning har antagits och trätt i kraft bör kommissionen tillerkännas ett större övervaknings- och tillsynsansvar.

32. Europaparlamentet välkomnar gemensamma forskningscentrets initiativ för att stödja Internationella atomenergiorganets (IAEA) program och inspektioner av kärntekniska anläggningar. Parlamentet rekommenderar att åtgärder vidtas för att slå ihop dess databaser och forskningsrön med medlemsstaternas.

33. Europaparlamentet stöder utarbetandet av strategier för att öka medvetenheten bland företag samt på forskarhåll och inom den akademiska världen samt finansinstitut om riskerna för spridning och smuggling av CBRN-material i samband med deras arbete och verksamhet. Parlamentet anser mer generellt att konfidentialitet är en viktig del av effektiviteten hos vissa säkerhetsåtgärder i handlingsplanen och att det är viktigt att skydda sig mot risken att de röjs och blir verkningslösa.

34. Europaparlamentet anser att kommissionen och myndigheter i medlemsstaterna bör övervaka verksamheten hos de organisationer som befattar sig med CBRN-material med hög risk samt att de bör se till att dessa organisationer uppfyller riskbaserade standarder för säkerhet och civilskydd, vilket innebär att lämpliga och regelbundna inspektioner måste göras av platser med hög risk.

35. Europaparlamentet anser att det är av största vikt att CBRN-handlingsplanens avsnitt om "förebyggande" ändras på ett sådant sätt att den kemiska industrin garanterat ersätter de högriskkemikalier den använder med lämpliga lågriskalternativ när detta är vetenskapligt, tekniskt och ekologiskt möjligt och detta klart bidrar till ökad säkerhet. Parlamentet erkänner vilka ekonomiska kostnader detta kan innebära samt hur kostnaderna kommer att påverka de berörda näringsgrenarna men uppmanar med kraft EU, medlemsstaterna och den privata sektorn att ställa unionsmedborgarnas säkerhet i första rummet. Parlamentet rekommenderar i detta sammanhang att en koppling uttryckligen görs till den gällande Reach-förordningen⁽¹⁾, något som kommissionen rätteligen försökte åstadkomma i sin version av handlingsplanen, samt uppmanar kommissionen att lägga fram en undersökning om genomförandet av Reach-förordningen i detta hänseende.

36. Europaparlamentet understryker att de största CBRN-riskerna härrör från terroristernas spridning av CBRN-material. Parlamentet framhåller därför vikten av att effektivisera internationella kontrollsystem och förbättra gräns- och exportkontroller.

37. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att med kraft uppmana alla medlemsstater att underteckna och infria sina åtaganden enligt konventionen om kemiska vapen och konventionen om biologiska vapen (BTV) och att göra sitt yttersta för att främja BTV-tilläggsprotokollet om kontroll, som innehåller en förteckning över farliga biologiska agenser och patogener samt bestämmelser om särredovisning och kontrollinspektioner. Parlamentet uppmanar även med kraft medlemsstaterna, rådet, kommissionen och det internationella samfundet att utarbeta en förteckning över potentiellt skadliga kemikalier, bland annat vit fosfor, som en del av verifikationsbilagan till konventionen om kemiska vapen.

38. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen och rådet att fortsätta öka insatserna för att stödja fördragssystemet, särskilt konventionerna om kemiska och biologiska vapen, och uppmanar därför alla EU-medlemsstater att införa ett strikt förbud mot framställning och användning av biologiska och kemiska vapen och att avrusta sina egna vapen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

Tisdagen den 14 december 2010

39. Europaparlamentet inser att spridning ökar risken för att material ska komma i händerna på terrorgrupper, och uppmuntrar EU att fortsätta insatserna för att skapa universell anslutning till regelverket mot nukleär terrorism och se till att gällande lagstiftning efterlevs. Parlamentet stöder samarbetsprojekt med tredjeländer, exempelvis i Medelhavsområdet, som syftar till att bekämpa illegal handel med nukleärt och radiologiskt material. Parlamentet uppmanar EU att skapa universell anslutning till konventionen om förbud mot kemiska vapen och till konventionen om förbud mot biologiska vapen inför 2011 års översynskonferens för konventionen om förbud mot biologiska vapen och toxinvapen (BTWC).

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att framlägga jämförande uppgifter och en övergripande bedömning av det aktuella läget för den europeiska industrin när det gäller att hävda och stärka kontrollen över CBRN-material med hög risk. I denna bör ingå en översikt över all relevant nationell lagstiftning beträffande genomförandet av konventionen om kemiska vapen, konventionen om biologiska vapen och andra internationella instrument som rör CBRN-material. Översikten bör även redogöra för i vilken omfattning medlemsstaterna och de berörda industrierna uppfyller sina internationella skyldigheter. Parlamentet är dock medvetet om att tillämpningsföreskrifter som konventionerna om biologiska och kemiska vapen kan vara otillräckliga när det gäller att hantera de risker som uppkommer när CBRN används av icke-statliga aktörer, dvs. av terroristnätverk.

41. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att främja det befintliga förslaget till konvention om förbud mot utveckling, produktion, lagring, överföring och användning av vapen som innehåller uran samt om deras förstöring och att lägga fram denna konvention för FN:s medlemsstater att underteckna och ratificera. Parlamentet uppmanar alla EU-medlemsstater och FN-medlemsstater att införa ett moratorium för användning av vapen som innehåller utarmat uran tills man kommit överens om ett globalt förbud mot dessa vapen.

42. Europaparlamentet uppmuntrar införandet av åtgärder för att bekämpa finansiering av spridningsverksamhet enligt samma modell som tillämpas för att bekämpa finansiering av terrorism.

43. Europaparlamentet välkomnar kommissionens åtgärder under stabilitetsinstrumentet för att tackla CBRN-verksamheter. Parlamentet ser dessa åtgärder som ett komplement till handlingsplanen och uppmanar kommissionen att utöka projekten till andra regioner än enbart f.d. Sovjetunionen. Parlamentet uppmanar även kommissionen att på grundval av erfarenheterna med stabilitetsinstrumentet inleda en ansökningsomgång i syfte att förstärka säkerheten och skyddet vid civila laboratorier för att förebygga framtida spridning.

44. Europaparlamentet anser att CBRN-handlingsplanen för EU på ett otvetydigt sätt bör uppmärksamma EU om behovet att utveckla riktlinjer för säkerhetsutbildning och standardkrav att tillhandahållas respektive uppfyllas av samtliga 27 medlemsstater. Handlingsplanen bör vidare säkerställa att säkerhetspersonal som befattar sig med CBRN-material med hög risk, inbegripet anställda vid industrier och forskningscentrum där CBRN-material med hög risk förekommer, får ta del av särskilda utbildningsprogram, samt att krav fastställs för de personer som ansvarar för hanteringen av CBRN-material (beträffande deras skyldigheter, behörighet och utbildning). Parlamentet betonar att räddningspersonal som kan komma att vara först på plats också måste få säkerhetsutbildning och utbildning som ökar deras kunskap.

45. Europaparlamentet understryker att en framtida, kortsiktig omarbetning av CBRN-handlingsplanen för EU inte enbart bör främja självreglering bland de berörda industrierna och uppmuntra dem att införa uppförandekoder, utan verkligen bör ge kommissionen i uppdrag att utveckla riktlinjer och förordningar tillämpliga inom hela unionen och för samtliga sektorer som befattar sig med CBRN-ämnen med hög risk.

46. Europaparlamentet ser det som ytterst viktigt att alla transaktioner inom EU med CBRN-material med hög risk bevakas, och att i stället för att endast "uppmåna" industrin att rapportera om sådana transaktioner, bör kommissionen och medlemsstaterna utarbeta en lämplig rättslig ram för att kunna reglera och övervaka dessa transaktioner och därigenom skapa ökad säkerhet och se till att alla misstänkta transaktioner med – liksom stölder och förluster av – CBRN-material vederbörligen och omgående rapporteras. Parlamentet understryker att dessa bestämmelser bör utgöra en lämplig grund för att slå fast att full insyn ska råda i alla sektorer som befattar sig med CBRN-ämnen, för att på så sätt se till att industrin hålls redovisningskyldig för sådana transaktioner och anser att det bör tas hänsyn till den privata sektorns förmåga att genomdriva efterlevnaden av gällande lagar och regler i samband med övervakningen av dess rapporteringskyldighet, såsom ett led i tryggheten av en ordentlig tillsyn.

Tisdagen den 14 december 2010

47. Europaparlamentet betonar att skyddandet av både transporter och förvaring av CBRN-material är ett obestridligt och nödvändigt led i processen att göra det så svårt som möjligt att komma åt dessa material, vilket därigenom bidrar till att åtgärda problem i samband med CBRN-relaterad säkerhet.
48. Europaparlamentet betonar att riskerna i samband med handel med kemikalier över Internet kräver ytterligare undersökningar och särskilda åtgärder.
49. Beträffande de skärpta import- och exportbestämmelserna efterlyser Europaparlamentet ett förtydligande om medlemsstaternas och kommissionens roller. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra och säkerställa tillämpningen av gällande internationella bestämmelser, samt uppmanar kommissionen att påta sig en övervakande roll och att bedöma och rapportera om efterlevnaden härvidlag. Parlamentet konstaterar att det med hänsyn till den tekniska utvecklingen är viktigt att se över och revidera berörda lagar och förordningar om anskaffning, import, försäljning, säker lagring och transport av CBRN-material.
50. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka befintliga mekanismer för kontroll och säkerhet, eller att inrätta sådana där de inte finns, hos alla tillhandahållare av posttjänster som sysslar med befördran av försändelser, med tanke på de terroristattacker som har utförts i europeiska länder genom placering av sprängämnen i postpaket.

Spårning

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillsammans med myndigheter i medlemsstaterna inleda en studie för att bedöma det aktuella läget när det gäller att spåra CBRN-material och om säkerheten vid kärnkraftverk i EU och dess grannländer i händelse av en olycka eller en avsiktlig terroristattack. Parlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på resultaten av denna bedömning och utarbeta gemensamma EU-riktlinjer för hur sådana olyckor eller avsiktliga attacker ska bemötas, och därvid även att avsätta medel för att se till att medlemsstaterna satsar de personal- och materialresurser som detta kräver.
52. Europaparlamentet efterlyser en förstärkt roll för det informations- och övervakningscentrum som redan har inrättats enligt gemenskapens civilskyddsmekanism för att därigenom trygga ett lämpligt utbyte av information och bästa praxis som kan ligga till grund för utvecklingen av gemensamma Europa-standarder för spårning av CBRN-verksamhet.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att övervaka, bedöma och årligen rapportera till parlamentet om medlemsstaternas efterlevnad, och uppmanar de nationella myndigheterna att se till att de industrier och organisationer som befattar sig med CBRN-material med hög risk följer gällande bestämmelser och riktlinjer.
54. Europaparlamentet ser det som nödvändigt att lämpliga studier genomförs som obligatoriskt engagerar alla relevanta organ och intressenter inom EU och i medlemsstaterna, och som även omfattar en bedömning av olika sätt att förenkla och påskynda utbytet och samarbetet och på så sätt effektivisera bemötandet av hot mot den allmänna säkerheten.

Beredskap och motåtgärder

55. När det gäller beredskapsplaneringen uppmanar Europaparlamentet rådet att tillerkänna kommissionen status som samordnare så att den kan påta sig en övervakande roll för att se till att beredskapsplaner finns att tillgå på lokal och nationell nivå. Parlamentet betonar att kommissionen bör fungera som depositarie för sådana planer, varvid den skulle ha de bästa förutsättningarna för att identifiera potentiella luckor och kunna agera snabbare än de berörda myndigheterna.
56. Europaparlamentet välkomnar avsikten att stärka EU:s civilskyddskapacitet. Parlamentet konstaterar emellertid att militära försvarsministerier i många EU-medlemsstater blir erfarna genom att praktiskt hantera CBRN-katastrofer. I detta sammanhang uppmanar parlamentet medlemsstaterna och kommissionen att utbyta bästa praxis och att göra mer för att få till stånd en omfattande samordning mellan civil och militär expertis. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå att nationella räddningsstyrkor ska användas på ömsesidig basis och att inrätta en europeisk räddningstjänststyrka i syfte att effektivisera EU:s mekanismer för förebyggande och insatser.

Tisdagen den 14 december 2010

57. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta att kartlägga de behov som måste uppfyllas för att civilskyddskapaciteten ska kunna förbättras, med en gemensam upphandling som mål. I detta avseende bör särskild vikt fästas vid att fastställa EU:s behov när det gäller CBRN-beredskap och insatsförmåga, inbegripet medicinska motåtgärder, så att tillgången på medicinska motåtgärder om en CBRN-incident skulle inträffa granskas både på EU-nivå och på medlemsstatsnivå.

58. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att dels sinsemellan och dels tillsammans med tredjeländer ordna gemensamma övningar för att förebygga CBRN-incidenter.

59. Europaparlamentet välkomnar planerna på EU-övningar för att simulera CBRN-olyckor eller -attacker, och understryker att en CBRN-handlingsplan för EU bör vara utformad således att resultaten och utvärderingen av sådana övningar kan beaktas och ge stoff till en kontinuerlig diskussion om utvecklingen av gemensamma Europa-standarder.

60. Europaparlamentet uppmärksammar att kommissionen bör gå i bräsch för arbetet med att fastställa standarder utifrån behoven av att kunna vidta motåtgärder. Parlamentet understryker att detta är det enda sättet att uppnå den högsta möjliga standarden inom hela EU eftersom det skulle vara det enda sättet att se till att samtliga medlemsstater följer samma riktlinjer och tillämpar samma principer då de bygger upp sin kapacitet och förbereder lämpliga personal- och materialresurser för att kunna bemöta en oavsiktlig eller avsiktlig katastrof.

61. Europaparlamentet understryker nödvändigheten att bygga upp regionala eller för hela EU gemensamma lager av motmedel, i form av material och utrustning av såväl medicinskt som annat slag, under överinseende av EU:s räddningstjänstmekanism, med EU-finansiering och i överensstämmelse med gemensamt överenskomna EU-riktlinjer, samt att lagren så långt som möjligt bör motsvara den nuvarande hotbilden. Parlamentet understryker att välskötta lager är en förutsättning för att de resurser som behövs i en katastrofsituation i form av medicinsk eller annan utrustning är fullt funktionsdugliga, tidsenliga och uppdaterade samt är av den bestämda uppfattningen att till dess att en sådan resurssammanslagning kan åstadkommas regionalt eller på EU-nivå bör CBRN-handlingsplanen för EU ange för medlemsstaterna hur de ska kunna dela motmedel och resurser i händelse av en CBRN-olycka eller -attack, och därmed omsätta den nya solidaritetsklausulen i praktiken. Parlamentet betonar att alla biståndsinsatser i enskilda EU-medlemsstater måste göras på begäran av de behöriga politiska myndigheterna i de drabbade länderna och att de inte bör kollidera med en medlemsstats förmåga att skydda sina egna medborgare.

62. Europaparlamentet önskar att reglerna för EU:s solidaritetsfond ses över så att den blir mer lätt-tillgänglig vid naturkatastrofer och även kan utnyttjas vid industrikatastrofer och katastrofer som orsakas av människan och uppmanar medlemsstaterna att använda de tillgängliga strukturfondsmedlen till att förstärka förebyggandet och beredskapen.

63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inte stå oförberedd inför risken att CBRN-material kommer till användning eller sprids, antingen genom en olycka eller ett attentat, utan inrätta en rapporteringsmekanism som kopplar samman det arbete som bedrivs genom EU:s räddningstjänstmekanism med andra EU-system för tidig varning inom relevanta områden som hälsovård, miljö, livsmedelproduktion och djurskydd. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att inrätta mekanismer för informations- och analysutbyte med internationella organ som Världshälsoorganisationen, Meteorologiska världsorganisationen och FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation.

64. Europaparlamentet anser att man regionalt eller på EU-nivå bör inrätta specialiserade insatsgrupper i vilka ingår bl.a. sjukvårdspersonal, brottsbekämpande personal och militärer, och konstaterar att om sådana grupper inrättas bör de regelbundet få ta del av särskilt utformade utbildnings- och fältövningar.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla tillräcklig finansiering för att utveckla förbättrad utrustning för spårning och identifiering av biologiska agens i händelse av en attack eller olycka. Parlamentet beklagar djupt att den befintliga spårningsutrustningen har begränsad kapacitet och

Tisdagen den 14 december 2010

hastighet, vilket leder till att dyrbar tid förloras i en nödsituation. Parlamentet framhåller att räddningspersonalen måste ha rätt utrustning och vara medicinskt skyddad i förväg för att kunna arbeta med maximal personlig säkerhet i ett katastrofområde där det kan finnas skadliga patogener. Parlamentet betonar att förbättrad utrustning för identifiering av agens och diagnostik även behövs på sjukhus och andra inrättningar som tar emot offer efter en incident.

66. Europaparlamentet uppmanar de olika EU-organ och nationella organ som medverkar i informationsinsamlingen att se över sina organisationsstrukturer och, när sådana saknas, utse lämplig personal med erfarenhet av och kunskaper om identifiering och bedömning av CBRN-relaterade hot och risker.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet rapportera till parlamentet om bedömningar av CBRN-hot och CBRN-risker.

68. Europaparlamentet efterlyser utbildnings- och forskningsprogram på europeisk nivå, med beaktande av de möjligheter som Internet erbjuder som en central informationskanal för allmänheten i CBRN-frågor. Parlamentet betonar vikten av att samordna mekanismerna för tidig varning och information till EU:s befolkning om CBRN-incidenter och noterar med intresse den studie som har gjorts om möjligheten att inrätta ett europeiskt centrum för kärnsäkerhet inom ramen för JRC.

Miljö- och hälsopåverkan

69. Europaparlamentet konstaterar att investeringarna i vaccin under A(H1N1)-pandemin varit överdrivna och saknat samordning och välkomnar utkastet till rådets slutsatser "Lärdomar som kan dras av A/H1N1-pandemin – Hälsosäkerhet i Europeiska unionen" (12665/2010), i vilket en mekanism behandlas för gemensam upphandling av vaccin och antivirala läkemedel, som ska tillämpas i medlemsstaterna på frivillig grund. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att gemensamt utveckla regionala beredskapslösningar, inbegripet delning av befintlig kapacitet och samordning av kostnadseffektiv och effektiv upphandling av medicinska motåtgärder, samtidigt som en hög CBRN-beredskap garanteras i hela EU.

70. Europaparlamentet konstaterar att det i EU:s lagstiftning (rådets beslut 90/424/EEG, i dess lydelse enligt rådets beslut 2006/965/EG) föreskrivs en gemenskapsmetod för utrotning, bekämpning och kontroll av djursjukdomar och zoonoser, inbegripet inköp och lagring av veterinärmedicinska motåtgärder för att skydda djur mot infektioner. Parlamentet beklagar att det inte inrättats någon sådan gemenskapsmetod för att samordna inköp och lagring av medicinska motåtgärder för att skydda EU:s befolkning mot att infekteras av farliga biologiska patogener.

71. Europaparlamentet påpekar att en incident eller attack där biologiska patogener är inblandade – exempelvis, men inte endast, mjältbrandsbakterier – kommer att kontaminera det drabbade området i årtionden och allvarligt skada växternas, djurs och människors liv och hälsa, och orsaka ekonomiska kostnader över lång tid. Kommissionen uppmanas att ta med strategier för återställande och dekontaminering i CBRN-politiken.

72. Europaparlamentet betonar att en incident som omfattar CBRN-material och som påverkar markens tillstånd och/eller dricksvattenförsörjningen potentiellt kan medföra förödande och långtgående effekter på hälsan och välfärden hos samtliga människor i det drabbade området. Kommissionen uppmanas att beakta detta när den utarbetar CBRN-handlingsplanen för EU.

73. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att se till att vattenbaserade kontamineringsincidenter, vilka inbegriper förorening av miljön, kontaminering av mark, bortskaffande av avfall och/eller utsläpp av radioaktiva ämnen, kontrolleras effektivt.

74. Europaparlamentet beklagar att man i kommissionens meddelande och rådets slutsatser om EU:s CBRN-handlingsplan, vilka huvudsakligen är inriktade på spårning och förebyggande, inte tillräckligt uppmärksammar beredskap och motåtgärder. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att prioritera utarbetande av sådana mekanismer för beredskap och motåtgärder som behövs för att skydda folkhälsan och miljön om en CBRN-incident verkligen skulle inträffa på EU:s territorium.

Tisdagen den 14 december 2010

75. Europaparlamentet beklagar att CBRN-handlingsplanen inte innehåller åtgärder för att säkerställa säkerheten vad gäller radiologiska och kärntekniska anläggningar och material eller för att förbättra beredningsplaner när det gäller olika typer av radiologiska nödsituationer och konsekvenserna av dessa för befolkningen och miljön.

76. Europaparlamentet oroas över att enskilda personer och aktivister har lyckats komma över kärnavfall från ett antal europeiska uppberedningsanläggningar, och efterlyser skyndsamma och samordnade åtgärder för att förbättra säkerheten vad gäller radiologiska och kärntekniska material och anläggningar.

77. Europaparlamentet beklagar att kommissionens meddelande och rådets slutsatser om EU:s CBRN-handlingsplan inte fokuserar tillräckligt på skyddet av kollektivtrafiknäten och hälsan hos deras användare, med tanke på de många terroristattacker mot transporter de senaste åren och den allmänt ökade risken för att CBRN-incidenter ska inträffa under transporter av CBRN-material. Medlemsstaterna uppmanas att garantera räddningstjänsten skydd för exponering mot CBRN-incidenter och behandling av drabbade efter exponering, särskilt mot biologiska patogener.

78. Europaparlamentet påpekar att en CBRN-incident skulle kunna ha långvariga effekter på odlingen av livsmedelsgrödor och därför skulle kunna påverka EU:s livsmedelssäkerhet och livsmedelstrygghet negativt. Kommissionen uppmanas att beakta detta när den utarbetar CBRN-handlingsplanen för EU.

79. Europaparlamentet uppmanar till samarbete och utbyte av bästa metoder med länder som utvecklat sakkunskaper inom riskbedömning, förebyggande, spårning, kommunikation och motåtgärder när det gäller CBRN, såsom Förenta staterna, Australien och Indien.

80. Europaparlamentet uppmanar till utarbetandet av gemensamma handlingsplaner för sanering av områden som har utsatts för kemisk, biologisk, radiologisk eller nukleär kontaminering, så att marken och området kan återställas och utnyttjas så snart som möjligt och så att man därmed kan minska riskerna för folkhälsan och miljön.

81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att överväga att utarbeta responsmodeller för bästa möjliga insats vid CBRN-incidenter och att därvid särskilt uppmärksamma inrättningarna inom utbildningen, hälso- och sjukvården samt äldreomsorgen.

82. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid utarbetandet av evakueringsplaner i händelse av en CBRN-incident särskilt ta hänsyn till behoven hos äldre, barn, patienter, funktionshindrade och andra utsatta befolkningsgrupper.

83. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga särskild vikt vid att bygga skyddsutrymmen, såväl i (offentliga och administrativa) institutioner som på lokal och regional nivå, där den europeiska allmänheten kan söka skydd i händelse av en katastrof.

84. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att försöka nå en överenskommelse om gemensamma minimisäkerhetsstandarder med angränsande tredjeländer som på sitt territorium hyser anläggningar eller material som i händelse av olycka kan utgöra hot mot miljön och människors säkerhet i EU.

85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin handlingsplan se till att säkerhetsåtgärderna på ett mer flexibelt sätt kan anpassas till den tekniska utvecklingen.

86. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att noga utvärdera hur de gällande säkerhetsåtgärderna påverkar miljön och folkhälsan, samt se till att nya åtgärder endast introduceras på grundval av resultaten av en sådan utvärdering. Utvärderingar av detta slag bör genomföras regelbundet.

*

* *

87. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med att CBRN-handlingsplanen för EU ska ses över utarbeta en CBRN-färdplan för EU för tidsperioden 2010–2013, i vilken utmaningar och politiska åtgärder beskrivs. Kommissionen ska regelbundet återrapportera till parlamentet om den pågående utvecklingen och framstegen till dags dato.

Tisdagen den 14 december 2010

88. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att omgående se över och tillämpa CBRN-handlingsplanen för EU i enlighet med dess rekommendationer, varvid det förväntar sig att handlingsplanen snabbt genomförs. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen och rådet att överlämna EU:s nästa CBRN-handlingsplan till parlamentet minst ett år innan planen går in i genomförandefasen så att parlamentet kan yttra sig i god tid.

89. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

Goda styrelseformer och EU:s regionalpolitik

P7_TA(2010)0468

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om goda styrelseformer för EU:s regionalpolitik: stödförfaranden och Europeiska kommissionens kontroll (2009/2231(INI))

(2012/C 169 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i synnerhet artiklarna 174–178,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning med budgetförordning för Europeiska unionens allmänna budget av den 28 maj 2010 (KOM(2010)0260),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om öppenhet och finansiering inom regionalpolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs vitbok om flernivåstyre av den 17–18 juni 2009 och samrådsrapporten,
- med beaktande av slutsatserna från det informella ministermötet den 16–17 mars 2010 i Malaga,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 september 2004 med titeln ”Medlemsstaternas respektive kommissionens ansvar när det gäller den delade förvaltningen av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden – Den nuvarande situationen och framtidsutsikterna för den nya programperioden efter 2006” (KOM(2004)0580),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 14 maj 2008 om resultatet av samrådet beträffande sammanhållningspolitikens strategier och program för programperioden 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- med beaktande av revisionsrättens årsrapport om budgetgenomförandet för budgetåren 2006 och 2008,

⁽¹⁾ EUT L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 10.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0201.

Tisdagen den 14 december 2010

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 februari 2008 om en handlingsplan för att stärka kommissionens tillsynsfunktion vid delad förvaltning av strukturåtgärder (KOM(2008)0097),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 februari 2009 med titeln "Rapport om genomförandet av handlingsplanen för att stärka kommissionens tillsynsfunktion vid delad förvaltning av strukturåtgärder" (KOM(2009)0042),
- med beaktande av kommissionsledamöterna Sameckis and Špidlas meddelande till kommissionen av den 28 oktober 2009 med en interimrapport om uppföljningen av handlingsplanen för att stärka kommissionens tillsynsfunktion vid delad förvaltning av strukturåtgärder (SEK(2009)1463),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 februari 2010 om effekter av handlingsplanen för att stärka kommissionens tillsynsfunktion vid delad förvaltning av strukturåtgärder (KOM(2010)0052),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0280/2010), och av följande skäl:
 - A. Genomförandet av sammanhållningspolitiken är till stor del decentraliserat och bygger på att de regionala och lokala myndigheterna tar sitt ansvar.
 - B. Sammanhållningspolitiken är en förelöpare när det gäller tillämpningen av flernivåsstyre och ett instrument för att förbättra kvaliteten på beslutsprocessen genom lokala och regionala myndigheters aktiva medverkan från och med skedet före lagstiftningsfasen i debatterna.
 - C. Flernivåsstyre innebär ett samordnat agerande mellan unionen, medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna, samt arbetsmarknadsparterna och icke-statliga organisationer, som grundar sig på principerna om partnerskap och samfinansiering och som har som syfte att utforma och tillämpa Europeiska unionens politik. Denna definition innebär att de olika förvaltningsnivåerna har ett delat ansvar.
 - D. Revisionsrättens rapport från 2006 visade att de befintliga kontrollsystemen för sammanhållningspolitiken inte var tillräckligt effektiva, med en alltför hög felfrekvens (12 procent) i ersättningen för utgifter. Dessa uppgifter bekräftades i årsrapporten för 2008, där 11 procent av medlen utgjorde felaktiga ersättningar.
 - E. Kommissionen måste stärka sin tillsynsfunktion för att minska felfrekvensen, förbättra kontrollsystemen och öka stödet till lokala och regionala myndigheter och bidragsmottagare. Alla dessa åtgärder kommer på lång sikt att resultera i en mer resultatinkriktad och användarvänlig politik.
 - F. Alltför komplicerade förfaranden för ansökan om finansiering och talrika kontroller riskerar att avskräcka sökande som skulle kunna dra fördel av sammanhållningspolitiken.
 - G. De praktiska lösningar som medborgarna förväntar sig när det gäller offentliga tjänster (såsom kollektivtrafik, dricksvatten, folkhälsa, subventionerat boende och offentlig utbildning) kan endast åstadkommas genom god förvaltning inom ramen för två kompletterande system: dels ett institutionellt system där befogenheter och budget delas mellan staten och de regionala och lokala myndigheterna, dels ett partnerskapssystem som samlar olika offentliga och privata aktörer som berörs av samma ärende inom ett visst territorium.

Tisdagen den 14 december 2010

- H. Partnerskapet bör ta hänsyn till alla berörda samhällen och grupper och kan skapa fördelar och ett mervärde vid genomförandet av sammanhållningspolitiken genom att legitimiteten stärks, insyn garanteras och resursutnyttjandet effektiviseras. Partnerskapet bör även bedömas utifrån sitt samhälls- och medborgarvärde.
- I. Ett integrerat synsätt bör uppmärksamma regionernas specifika särdrag (geografiska och naturbetingade begränsningar, avfolkning, avskildhet etc.) för att kunna bemöta utmaningarna på lokal och regional nivå.

Tillämpning av flernivåstyre

1. Europaparlamentet välkomnar Regionkommitténs vitbok om flernivåstyre och erkännandet i Lissabonfördraget av subsidiaritet på regional och lokal nivå. Parlamentet betonar att denna strategi på flera nivåer inte bara bör tillämpas vertikalt utan också horisontellt, dvs. bland aktörer på samma nivå, inom samtliga EU-politikområden med delad behörighet, inbegripet sammanhållningspolitiken.
2. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna från det informella ministermötet som hölls i mars 2010 i Malaga och menar att flernivåstyre är en förutsättning för att territoriell sammanhållning ska kunna uppnås i Europa. Parlamentet begär att denna princip blir obligatorisk för medlemsstaterna inom politikområden som har en stark territoriell inverkan, i syfte att garantera en balanserad territoriell utveckling som är i linje med subsidiaritetsprincipen. Parlamentet påpekar att en sådan bestämmelse definitivt inte får leda till mer tungrodda förfaranden.
3. Mot bakgrund av hur förvaltningen skiljer sig åt mellan de enskilda medlemsstaterna anser Europaparlamentet att ett tillfredsställande flernivåstyre bör arbeta nedifrån och upp. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att identifiera de effektivaste metoderna för genomförande av flernivåstyre och förbättra sitt samarbete med de regionala och lokala myndigheter och EU:s förvaltning, t.ex. genom att bjuda in tjänstemän på alla förvaltningsnivåer till de regelbundna möten som anordnas av kommissionen eller genom att inrätta europeiska territoriella pakter som på frivilligbasis knyter samman de olika behöriga förvaltningsnivåerna.
4. Europaparlamentet rekommenderar att den territoriella konsekvensbedömningen systematiseras genom att de berörda aktörerna görs delaktiga innan det politiska beslutet fattas, så att det går att förutse vilka ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser lagstiftningsförslag och andra förslag från gemenskapen kommer att få för regionerna.
5. Europaparlamentet betonar att flernivåstyre gör det möjligt att bättre utnyttja potentialen för territoriellt samarbete tack vare de gränsöverskridande förbindelser som utvecklats mellan privata och offentliga aktörer. Parlamentet uppmanar med kraft samtliga medlemsstater att snarast anta nödvändiga bestämmelser som gör det möjligt att inrätta europeiska grupperingar för territoriellt samarbete. Parlamentet rekommenderar att kommissionen främjar informationsutbytet mellan befintliga europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och sådana som håller på att inrättas inom ramen för de befintliga programmen. Parlamentet prisar kvaliteten på det arbete som Regionkommittén har genomfört om europeiska grupperingar för territoriellt samarbete och begär att de verktyg som finns att tillgå inom Regionkommittén, särskilt övervakningsplattformen för Lissabonstrategin och nätverket för övervakning av subsidiaritetsprincipen, används för att utbyta bästa praxis mellan regionerna och medlemsstaterna i syfte att gemensamt finna och fastställa målen, därefter planera åtgärderna och slutligen göra en jämförande utvärdering av sammanhållningspolitikens resultat.
6. Europaparlamentet uppmanar de nationella, lokala och regionala myndigheterna att intensifiera sin användning av den integrerade strategin under den nuvarande programperioden. Parlamentet föreslår att denna strategi ska göras obligatorisk inom ramen för den framtida sammanhållningspolitiken. Parlamentet anser att ett integrerat och flexibelt handlande inte endast bör beakta ekonomiska, sociala och miljömässiga aspekter av den regionala utvecklingen, utan även leda till samordning av de olika berörda aktörernas intressen genom att hänsyn tas till de specifika faktorer som kännetecknar regionerna, för att kunna bemöta utmaningarna på lokal och regional nivå.

Tisdagen den 14 december 2010

7. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att utarbeta vägledning för offentliga och privata aktörer om det praktiska genomförandet av principerna för flernivåstyre och den integrerade strategin. Parlamentet rekommenderar att åtgärder som syftar till att främja dessa två strategier finansieras med medel ur ERUF – Tekniskt stöd.

8. Europaparlamentet rekommenderar att Regionkommittén utnyttjar Öppet hus-dagarna 2011 och så långt det i detta skede fortfarande är möjligt även Öppet hus-dagarna 2010 för att främja och fördjupa debatten om att identifiera de effektivaste metoderna för att främja flernivåstyre. Parlamentet föreslår att en märkning för europeiskt flernivåstyre ska utarbetas och införas i alla regioner i hela EU från och med 2011.

9. Europaparlamentet påpekar att decentraliserade genomförandemekanismer är grundläggande för flernivåstyre. Eftersom det finns ett behov av förenklingar uppmanar parlamentet medlemsstaterna och regionerna att i lämpliga fall delegera genomförandet av en del av ett operativt program och särskilt att bättre utnyttja de globala stöden. Parlamentet uppmanar dem att vidta de åtgärder som krävs för att åstadkomma en sådan decentralisering i såväl lagstiftnings- som budgetfrågor för att möjliggöra ett väl fungerande system för flernivåstyre med beaktande av principerna om partnerskap och subsidiaritet. Parlamentet betonar behovet av att öka de regionala och lokala myndigheternas medverkan, i synnerhet om de besitter lagstiftningsbefogenheter, eftersom det är dessa som bäst känner till sina regioners möjligheter och behov och som därmed kan bidra till ett bättre genomförande av sammanhållningspolitiken.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra lokala och regionala myndigheter samt aktörer inom civilsamhället delaktiga från och med de allra första förhandlingarna om unionens lagstiftning och program som gagnar av strukturfonderna, i syfte att möjliggöra en läglig dialog mellan olika myndighetsnivåer. Parlamentet begär att dessa myndigheter ska få delta i ansvariga beslutsfattande organ på samma villkor som nationella företrädare.

11. Europaparlamentet understryker att det för att effektivt utnyttja fonderna och garantera att de får största möjliga verkan krävs att både EU och den regionala och lokala förvaltningen har tillräcklig administrativ kapacitet. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att förbättra sin administrativa kapacitet för att öka sammanhållningspolitikens mervärde och säkerställa att åtgärderna blir hållbara. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att garantera lämpliga förvaltningsstrukturer och nödvändiga personalresurser när det gäller anställning, ersättning, utbildning, resurser, förfaranden, insyn och tillträde.

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att också, i tillämpliga fall, stärka lokala och regionala myndigheters roll och de resurser de har till sitt förfogande vid förberedelsen, förvaltningen och genomförandet av program. Parlamentet förordar att man inom ramen för sammanhållningspolitiken ska anta lokala utvecklingsmetoder som grundar sig på lokala partnerskap, särskilt när det gäller projekt som hänförs till städer och landsbygd samt gränsöverskridande frågor. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja partnerskapen mellan regioner med liknande utvecklingspotential i specifika frågor och att säkerställa en lämplig ram på EU-nivå för samordning av det makroekonomiska samarbetet.

13. Europaparlamentet anser att principerna om partnerskap och samfinansiering lägger ett ansvar på de regionala och lokala myndigheterna vid genomförandet av sammanhållningspolitiken. Parlamentet påminner om sitt stöd för dessa principer för god förvaltning och begär att de även fortsättningsvis ska hållas högt, trots att den ekonomiska krisen har föranlett besparingar i de offentliga utgifterna.

14. Europaparlamentet förespråkar att bruket av partnerskap konsolideras och uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram en överenskommen definition av begreppet partnerskap och anser att detta är ett villkor för etablering av verkliga partnerskap med lokala och regionala myndigheter samt aktörer inom civilsamhället. Parlamentet begär att kommissionen ska utveckla särskilda utvärderingsverktyg för att noggrant kunna kontrollera att denna princip genomförs samt att kommissionen med hjälp av informations- och kommunikationstekniska verktyg ska sprida bästa praxis inom detta område. Parlamentet betonar att partnerskap kan bidra till effektivitet, ändamålsenlighet, legitimitet och insyn i alla skeden av planeringen och genomförandet av strukturfonderna samt öka åtagandena för och engagemanget i programresultaten. Parlamentet understryker vilken viktig roll frivilligorganisationer spelar i partnerskapsprocessen.

Tisdagen den 14 december 2010

15. Europaparlamentet påminner om skyldigheten att samråda med medborgarna genom organisationer som företräder det civila samhället och icke-statliga organisationer för att deras förslag ska ge avtryck, och betonar att det civila samhällets deltagande bidrar till att legitimera beslutsprocessen. Parlamentet noterar att insatserna för att öka allmänhetens deltagande i förberedelserna inför verksamhetsprogrammen för perioden 2007–2013 inte varit så framgångsrika som man hoppats. Parlamentet uppmanar kommissionen att identifiera god praxis och underlätta tillämpningen av denna för att öka medborgarnas deltagande inför nästa planeringsperiod.

16. Europaparlamentet begär att principen för flernivåstyre ska integreras i alla skeden av utformningen och genomförandet av EU 2020-strategin i syfte att garantera att lokala och regionala myndigheter tar ett verkligt ansvar för resultaten, eftersom dessa är ansvariga för genomförandet. Parlamentet påminner i detta sammanhang om förslaget om en "territoriell pakt för lokala och regionala myndigheter om EU 2020-strategin" inom vilken regioner och städer ska stimuleras till att bidra till att målen i EU 2020-strategin förverkligas.

17. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen på nytt utreder möjligheterna att genomföra pilotprojektet "Erasmus för lokala och regionala förtroendevalda", som Europaparlamentet har tagit initiativ till. I syfte att höja kvaliteten på de inlämnade projekten och uppfylla målet att göra sammanhållningspolitiken effektiv, uppmanar parlamentet kommissionen att inom ramen för budgetposten "ERUF – Operativt tekniskt stöd" genomföra ett program för utbildning och rörlighet för lokala och regionala aktörer som deltar i genomförandet av sammanhållningspolitiska program, tillsammans med de partners som specialiserar sig på att genomföra de koncept som rör en integrerad strategi och flernivåstyre. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att på ett effektivt sätt anslå medel för dessa initiativ och bygga ut nätverket med regionala och lokala myndigheter, också genom Regionkommittén.

18. Europaparlamentet menar att de europeiska regionnätverken bör utvidga sina åtgärder när det gäller utbyte av god praxis på området för styrelseformer och partnerskap, lägga större vikt vid politiska och strategiska erfarenheter från tidigare programcykler och garantera att allmänheten får tillgång till viktig information om bästa praxis på EU:s alla språk, för att på så sätt bidra till att god praxis verkligen tillämpas.

Stärkande av kommissionens roll i stödjandet av lokala och regionala myndigheter

19. Europaparlamentet anser att en stärkt roll för den lokala och regionala nivån måste medföra att kommissionens tillsynsfunktion stärks och att denna funktion inriktas på kontroll av revisionssystem snarare än enskilda projekt. Parlamentet kräver i detta sammanhang att man inför ett EU-certifieringssystem för nationella kontrollenheter. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att slutföra godkännandet av kravuppfyllelseberapporterna för att undvika att betalningar fördröjs och att medel går förlorade på grund av återtagna anslag, och att före 2012 lägga fram ett förslag om godtagbar risk för fel.

20. Europaparlamentet välkomnar resultaten i kommissionens rapport om handlingsplanen från februari 2010 och de korrigerande och förebyggande åtgärder som hittills vidtagits. Parlamentet uppmanar GD Regionalpolitik att fortsätta detta förfarande under hela genomförandeperioden i syfte att upprätthålla den kraft som skapats genom handlingsplanen.

21. Europaparlamentet betonar att europeiska initiativ inom sammanhållnings- och strukturpolitiken måste samordnas bättre för att inte riskera att följdriktigheten i regionalpolitiken skadas. Parlamentet efterlyser därför en förbättrad samordning inom kommissionen mellan Generaldirektoratet för regionalpolitik, som ansvarar för sammanhållnings- och strukturpolitiken, och de generaldirektorat som är ansvariga för initiativen inom de enskilda sektorerna. Genom Lissabonfördraget fick de regionala och lokala myndigheterna förstärkta rättigheter och parlamentet kräver därför att dessa i större utsträckning görs delaktiga i utformningen av politiken på kommissionsnivå för att på så sätt öka ansvarstagandet för projektet hos projektledarna. Parlamentet begär dock också att kommissionen ökar resultatövervakningen på plats för att på ett bättre sätt kunna bedöma hur effektiva såväl projektstrukturerna som de vidtagna åtgärderna är för att uppnå målen.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka initiativet "Utbildning av utbildare" för förvaltningsmyndigheter och attesterande myndigheter. Parlamentet betonar att man ständigt måste övervaka att innehållet i utbildningen verkligen överförs till de lägre nivåerna på ett balanserat sätt och att lokala aktörer inte förbises.

Tisdagen den 14 december 2010

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast lansera den nya portalen i databasen SFC 2007, vilken ger direkt tillgång till relevant information för alla aktörer som berörs av strukturfonderna. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör främja och sprida information om detta instrument bland lokala och regionala myndigheter samt slutliga stödmottagare.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inrätta ytterligare mekanismer för tekniskt stöd i syfte att på regional och lokal nivå främja kunskap om problem i anslutning till genomförandet, särskilt i de medlemsstater som enligt kommissionens efterföljande utvärdering av sammanhållningsprogrammen för 2000–2006 fortfarande har brister i den administrativa kapaciteten när det gäller genomförandet av sammanhållningsprogrammen.
25. Europaparlamentet begär att en standardiserad tillämpning av modellen för samordnad information och granskning ska införas på alla revisionsnivåer i syfte att undvika dubblering av revisioner och en alltför omfattande kontroll. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram en samlad handledning för granskning, vilken omfattar alla de riktlinjer som hittills har utarbetats.
26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ytterligare utnyttja de finansieringstekniska instrumenten för att höja kvaliteten på projekten och öka privata aktörers, särskilt små och medelstora företags, deltagande i europeiska projekt. Parlamentet uppmanar kommissionen att förenkla bestämmelserna för hantering av dessa instrument. Dessa är för närvarande komplexa, vilket begränsar deras användning.
27. Europaparlamentet är övertygat om att fullgörandet av förfarandena inte får ske på bekostnad av kvaliteten på åtgärderna. Parlamentet begär att kommissionen i framtiden går in för en mer resultatinriktad strategi som är fokuserad på kvalitetsresultat och strategisk projektutveckling snarare än kontroller. I detta syfte uppmanar parlamentet med kraft kommissionen att utveckla objektiva och mätbara indikatorer som är jämförbara inom hela unionen och som syftar till bättre övervaknings- och utvärderingssystem, och att fortsätta att beakta behovet av flexibla regler i samband med ekonomiska kriser.
28. Europaparlamentet betonar att öppna och tydliga förfaranden ingår i ett gott styrelseskick. Parlamentet välkomnar den pågående förenklingen av budgetförordningen och reglerna för strukturfonderna och uppmanar medlemsstaterna att fullt ut uppfylla kraven i den reviderade budgetförordningen samt att lämna ut information om slutmottagarna av medlen från strukturfonderna. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att föreslå tydliga och förståeliga regler som inte behöver ändras ofta. Parlamentet efterlyser en enklare uppbyggnad av fonderna efter 2013, inte som en följd av den ekonomiska krisen utan som en allmän princip för den framtida sammanhållningspolitiken, i syfte att underlätta utnyttjandet av medel, och förespråkar ökad insyn och flexibilitet i användningen av EU:s fonder för att undvika en ökning av den administrativa bördan, vilket skulle kunna avskräcka potentiella partner från att delta i projekt.
29. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategiska rapport om genomförandet av sammanhållningsprogrammen 2010 då denna kan ge beslutsfattarna viktig återkoppling. Parlamentet anser att informationen i rapporten också måste beaktas när man tar fram förslag om att förbättra genomförandet av sammanhållningsprogrammen.
30. Europaparlamentet upprepar sitt stöd för en kraftfull och välfinansierad sammanhållningspolitik som garanterar en enhetlig utveckling av Europeiska unionens samtliga regioner. Parlamentet begär att finansieringen av denna politik ska upprätthållas efter 2013 och att alla försök att åternationalisera den ska avvisas.
31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inkludera principerna om modulering och proportionalitet i framtida bestämmelser och att anpassa kraven till programmets storlek och till parternas karaktär, särskilt i de fall där små offentliga myndigheter deltar. Parlamentet begär att klumpsummor och schablonbelopp används i större utsträckning och för samtliga fonder, särskilt när det gäller allmänna omkostnader och tekniskt stöd. Parlamentet föreslår att bestämmelser ska fastställas för mer flexibla utvärderingskriterier för att främja innovativa projekt, och att kontrollkraven för pilotprojekt ska sänkas. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla principen om "förtroendeavtal" med de medlemsstater som strävar efter och lyckas säkerställa en god användning av fonderna.

Tisdagen den 14 december 2010

32. I syfte att skapa en mer användarvänlig politik i framtiden efterlyser Europaparlamentet ökad harmonisering och integrering av reglerna för strukturfonderna för att på så sätt undvika att ett projekt uppdelas i olika delar som var och en ska anhölla om bidrag från skilda fonder. Parlamentet rekommenderar att vikten inte bara läggs vid utgifternas korrekthet utan också vid åtgärdernas kvalitet och att resurserna koncentreras på att stärka biståndet på förvaltningssidan.

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt ta fram förslag på bestämmelser för nästa programperiod, anta genomförandeförordningen, ge den vägledning som behövs, genomföra kurser om bestämmelserna i god tid samt underlätta förhandlingsprocessen och godkännandet av de operativa programmen för att undvika att genomförandet av sammanhållningspolitiken och utnyttjandet av medel försenas efter 2013.

*

* *

34. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

Territoriell, social och ekonomisk sammanhållning

P7_TA(2010)0473

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om att uppnå verklig territoriell, social och ekonomisk sammanhållning inom EU – en nödvändig förutsättning för global konkurrenskraft? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt avdelning I och avdelning XVIII,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 25–26 mars 2010,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln "Ett konkurrenskraftigt Europa i världen – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi" (KOM(2006)0567),
- med beaktande av OECD:s årsrapport för 2009,
- med beaktande av "Successful partnerships: a guide", OECD LEED-forum för partnerskap och lokal-förvaltning, 2006,
- med beaktande av Världsekonomiska forumets konkurrensrapport 2009–2010 (Global Competitiveness Report), Genève, Schweiz, 2009,
- med beaktande av "An agenda for a reformed cohesion policy – A place-based approach to meeting European Union challenges and expectations", en oberoende rapport som på begäran av Danuta Hübner utarbetades i april 2009 av Fabrizio Barca, kommissionsledamot med ansvar för regionalpolitik,
- med beaktande av strategidokument från Europeiska kommuners och regioners råd med titeln "Future of EU Cohesion Policy", Bryssel, december 2009,

Tisdagen den 14 december 2010

- med beaktande av Europeiska regionförsamlingens resolution om regionalpolitiken efter 2013, som antogs av dess generalförsamling den 8 november 2007 i Udine i Italien,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om resultatet av samrådet beträffande sammanhållningspolitikens strategier och program för programperioden 2007–2013 (KOM(2008)0301),
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 med titeln ”genomförandet av strukturfonds-förordningen 2007–2013: resultatet av samrådet om sammanhållningspolitikens nationella strategier och program” ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om bästa praxis inom regionalpolitiken och hinder för användning av strukturfonderna ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2008 om styrelseformer och partnerskap på nationell och regional grundval samt på projektbasis inom regionalpolitiken ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 24 mars 2009 om grönboken om territoriell sammanhållning och läget i debatten om den kommande reformen av sammanhållningspolitiken ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av den fjärde rapporten om ekonomisk och social sammanhållning (KOM(2007)0273),
- med beaktande av kommissionens tjugonde årsrapport om genomförandet av strukturfonderna (2008) (KOM(2009)0617),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén med titeln ”Främjande av privata och offentliga investeringar i syfte att bidra till en ekonomisk återhämtning och långsiktig strukturanpassning: utveckling av offentlig-privata partnerskap” (KOM(2009)0615),
- med beaktande av punkt 37 i Europaparlamentets resolution av den 14 februari 2006 om reformen av det statliga stödet 2005–2009 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för regional utveckling (A7-0309/2010), och av följande skäl:
 - A. Att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt solidaritet mellan medlemsstaterna är, enligt artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen, ett av Europeiska unionens mål.
 - B. Unionen kan endast bli konkurrenskraftig på global nivå om den inre politiken förbättrar dess kapacitet att möta de globala utmaningarna genom att det införs en hållbar och koldioxidnsål ekonomi som respekterar den biologiska mångfalden. Krisperioderna har tydligt visat att de mindre utvecklade regionerna har sämre förmåga att återhämta sig.
 - C. Konkurrens och sammanhållning står inte i motsats till varandra och är inte heller oförenliga, utan har gemensamma aspekter.

⁽¹⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 79.

⁽²⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 65.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 97.

Tisdagen den 14 december 2010

- D. Trots de stora framsteg som har gjorts när det gäller konvergens inom unionen märks det att de territoriella skillnaderna mellan EU-regionerna ökar, t.ex. vad gäller tillgänglighet, särskilt i strukturellt missgynnade regioner men också på mellanregional nivå och inom medlemsstaterna, vilket kan leda till regional segregering och öka skillnaderna i levnadsstandard mellan de olika EU-regionerna samt minska EU:s globala konkurrenskraft.
- E. I sin årsrapport för 2009 rekommenderade OECD en långsiktig tillväxt som fokuserar på betydelsen av beskattning, investeringar i infrastruktur, utbildning och arbetskraft samt på regleringen av produktionsmarknaderna, och framhävde därför dessa faktorerens betydelse.
- F. Världsekonomiska forumet pekar både i sin konkurrensrapport för 2009 och i andra rapporter på infrastrukturens viktiga roll som den andra av de tolv pelare som ligger till grund för utvärderingen av den globala konkurrenskraften, och förklarade att en högkvalitativ infrastruktur är en förutsättning för att minska avstånden, locka till sig utländska investeringar och garantera möjligheterna till ekonomisk utveckling.
- G. Långsiktig konkurrenskraft kan endast uppnås om det finns en verkligt hållbar ekonomisk utveckling i hela EU.
- H. I rapporten med titeln "Creating an Innovative Europe" från den oberoende expertgruppen FoU och innovation, som utsågs efter toppmötet vid Hampton Court med Esko Aho som ordförande, fastställs ett antal nyckelområden, det vill säga e-hälsa, läkemedel, transport och logistik, miljö, digitalt innehåll, energi samt säkerhet, där en marknad för innovation kan fungera och allmänna riktlinjer kan spela en central roll.
- I. För att uppnå EU 2020-målen måste man ta hänsyn till utgångsläget, det vill säga olika utvecklingsnivåer och begränsningar, och fastställa mål som överensstämmer med den verkliga situationen och de faktiska behov som ringats in genom samråd med samtliga berörda aktörer på de olika förvaltningsnivåerna.
- J. Europeiska rådet bekräftade i mars 2010 betydelsen av att främja ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, bland annat genom infrastrukturutveckling, för att bidra till genomförandet av EU 2020-strategin i de fall där denna nya strategi ska hantera hinder för den ekonomiska utvecklingen.
- K. Sammanhållningspolitiken har visat sig vara ett effektivt instrument när det gäller att på ett flexibelt sätt möta de socioekonomiska utmaningar som har sitt ursprung i finanskrisen.
- L. En grundläggande förutsättning för konkurrenskraft är, utöver god infrastruktur, att forskning, innovation och teknisk utveckling främjas samt att människorna i regionerna erbjuds utbildning av hög kvalitet.
- M. Regionerna kommer att spela en avgörande roll i arbetet med att begränsa konsekvenserna av krisen för allmänheten och bör därför främja partnerskapsprincipen och utveckla lämpliga instrument för förhandsbedömningar av de regionala konsekvenserna av olika typer av insatser i syfte att möta de stora utmaningarna, såsom anpassningen till globaliseringen, demografiska förändringar och den därav följande stadiga avfolkningen i regionerna, klimatförändringar, energirelaterade problem och skyddet av den biologiska mångfalden, samt nya utmaningar som uppstår till följd av krisen.
- N. Resultatet av diskussionerna om strategier och program inom ramen för sammanhållningspolitiken för programperioden 2007–2013 har visat att programmets kvalitet och berörda parter involvering har ökat på samtliga förvaltningsnivåer, vilket är ett steg i rätt riktning mot uppfyllandet av Lissabonmålen om ekonomisk konkurrenskraft och sysselsättning.

Tisdagen den 14 december 2010

- O. Reformen av sammanhållningspolitiken måste leda till en förbättring av denna politik genom bättre samstämmighet och bättre samordning och synergi mellan de europeiska politikområdena, utan att ett politikområde framhävs framför de andra, på grundval av Europeiska unionens behov och mål på området för en hållbar utveckling.
- P. De lokala och regionala aktörernas engagemang i sammanhållningspolitiken återspeglas i deras regionala och lokala strategier för att främja ekonomisk utveckling och social integration.
- Q. Den ekonomiska konkurrenskraften i de regioner som ligger efter stärks genom utvecklingen av deras kapacitet, bland annat utvecklingen av all slags infrastruktur som ger tillträde till utbildning, forskning och innovation.
- R. Även om vissa aspekter av strukturen i dessa instrument, t.ex. en gemensam tidsram och anpassning till Lissabonagendan, möjliggör synergieffekter, finns det fortfarande skillnader, t.ex. olika rättsliga grunder, tematisk kontra territoriell inriktning och delad kontra centraliserad förvaltning.

Sammanhållningspolitiken som en förutsättning för global ekonomisk konkurrenskraft

1. Europaparlamentet understryker det resultat som uppnåtts genom Europeiska unionens sammanhållningspolitik och betonar att denna politik måste genomföras för att EU 2020-strategin ska bli ett effektivt instrument för att undanröja skillnaderna mellan regionerna och därmed öka deras konkurrenskraft, underlätta strukturella reformer och förbättra deras förmåga att anpassa sig till den globala ekonomiska situationen.
2. Europaparlamentet välkomnar att alla medlemsstater för perioden 2007–2013 har avsatt en betydande del av sina sammanlagda ekonomiska anslag till forskning och utveckling, innovation och utveckling av en kunskapsbaserad ekonomi, vilket har utmynnat i 246 nationella eller regionala operativa program med omkring 86 miljarder euro till forskning och innovation, varav 50 miljarder euro redan har avsatts till central forskning och utveckling. Parlamentet betonar att forskning och innovation är centrala instrument för att göra EU mer konkurrenskraftigt med tanke på de globala utmaningarna. Därför är det mycket viktigt att finansieringsflödet är jämnt på dessa områden och att framstegen utvärderas regelbundet med utgångspunkt i uppnådda resultat. Parlamentet rekommenderar därför medlemsstaterna och kommissionen att inför nästa programplaneringsperiod avsätta tillräckliga medel från strukturfonderna till forskning och innovation, särskilt till hållbara innovationer, och att stärka forskningskapaciteten. Parlamentet betonar behovet av att främja och tillämpa framgångsrika modeller i kunskapstriangeln och av att garantera en hållbar utveckling av regionala strategiska program för forskning och innovation i samarbete med företag, forskningscenter, universitet och offentliga myndigheter. Parlamentet framhåller den potential som kunskapsintensiva regionala innovationsgrupperingar har för att mobilisera regional konkurrenskraft, och kräver bättre samordning av strukturfonderna och det sjunde ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling.
3. Europaparlamentet understryker att en ökad koncentration av sammanhållningspolitikens medel kan säkra ett meningsfullt bidrag från denna politik till främjandet av konkurrenskraft, innovation och sysselsättning inom EU.
4. Europaparlamentet understryker att både den offentliga sektorn, på alla myndighetsnivåer, och den privata sektorn spelar en nyckelroll i genomförandet av sammanhållningspolitiken och för återskapandet av förtroende och solidaritet i kris- och återhämtningsperioder genom att garantera lika möjligheter när det gäller tillgång till offentliga investeringar, särskilt i infrastruktur, ny teknik och humankapital, och genom att säkra en hållbar utveckling.
5. Europaparlamentet betonar att den ekonomiska konkurrenskraften i EU:s regioner hänger nära samman med tillfredsställande sysselsättningsnivåer, välutbildad och kompetent arbetskraft, social trygghet och tillgång till offentliga tjänster. Det stöd för social sammanhållning som tillhandahålls genom sammanhållningspolitiken ökar därför betydelsen av denna politik för den övergripande regionala konkurrenskraften på global nivå.

Tisdagen den 14 december 2010

6. Europaparlamentet anser att en sammanhållningspolitik som syftar till att minska skillnaderna i regionernas utvecklingsnivåer och till att förbereda regionerna så att de kan möta de långsiktiga och kortsiktiga utmaningarna (globaliseringen, de demografiska förändringarna, avfolkningen i landsbygdsområdena, klimatförändringarna och skyddet av den biologiska mångfalden), genom att deras specifika starka och svaga sidor beaktas, i enlighet med andan i fördragen har visat sig vara av största vikt för den europeiska integrationen.

7. Europaparlamentet påpekar att man genom en förhöjd synergieffekt mellan forsknings-, utvecklings- och innovationspolitiken bättre kan möta EU 2020-strategins utmaningar. Parlamentet betonar att sammanhållningspolitiken måste ges en betydelsefull roll i genomförandet av EU 2020-strategin, eftersom denna politik främjar strukturförändringar i hela Europa och stöder prioriterade nyckelinvesteringar på alla nivåer, såväl lokalt, regionalt och nationellt som över gränserna, och därmed säkrar social, ekonomisk och territoriell sammanhållning. Parlamentet påpekar emellertid att sammanhållningspolitikens prioriteringar visserligen bör anpassas till EU 2020-strategins mål, men att sammanhållningspolitiken måste förbli en oberoende politik som kan anpassas till regionala särdrag och stödja de svagaste regionerna med störst behov, så att de övervinna sina socioekonomiska och naturbetingade svårigheter och minska de rådande skillnaderna. Genom att garantera kontinuiteten för de sammanhållningspolitiska riktlinjer som redan gäller skyddar man forsknings-, utvecklings- och innovationspolitikens regionala dimension och skapar sysselsättning i innovativa sektorer.

Territoriell sammanhållning – de lokala konsekvenserna av EU:s politik

8. Europaparlamentet stöder de synpunkter som uttrycks i grönboken om territoriell sammanhållning i fråga om konkurrenskraften, som bygger på att man upprättar kopplingar till andra områden för att se till att de gemensamma tillgångarna används på ett samordnat och hållbart sätt för att frigöra den potential som finns i Europeiska unionens territoriella mångfald. Parlamentet betonar i detta avseende att smidiga och samordnade transporttjänster, tillräcklig tillgång till telekommunikationer och, när detta är lämpligt, gemensamt utnyttjande av infrastruktur för energi, hälsa, forskning, utbildning och miljöskydd är grundläggande förutsättningar för att konkurrenskraften ytterligare ska kunna främjas. Parlamentet uppmanar vidare kommissionen att lägga fram konkreta förslag för utformningen och för ett konsekvent genomförande av målet om territoriell sammanhållning.

9. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna måste stödja en platsbaserad strategi för utformningen och genomförandet av sammanhållningspolitiken. Parlamentet erkänner att regionernas roll varierar i de olika medlemsstaterna beroende på deras politiska och administrativa struktur. Parlamentet kräver att subsidiaritetsprincipen, i sin förstärkta och utvidgade form såsom den definieras i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tillämpas och att man strävar efter en förbättring i förhållande till den nuvarande programperioden genom att principen om decentralisering till lokal myndighetsnivå främjas i syfte att öka utnyttjandet av medlen. Parlamentet anser att det i detta avseende är kontraproduktivt att regionerna i genomsnitt endast förvaltar 30,5 procent av den samlade budget som anslagits till sammanhållningspolitiken, medan de centrala regeringarna sköter resten. Parlamentet anser därför att partnerskapsprincipen i framtiden avsevärt måste stärkas.

10. Europaparlamentet anser att de problem som EU måste lösa med hänsyn till de utmaningar som öppnandet av gränserna, fullbordandet av den inre marknaden och globaliseringen medför är särskilt tydliga i gränsregionerna. Parlamentet understryker att konkurrenskraften i dessa regioner kan vara försvagad på grund av konkurrerande skattesystem och sociala trygghetssystem, invecklade administrativa formaliteter samt migrationsflöden mellan regioner och stater. Parlamentet insisterar på betydelsen av att utveckla de redskap som behövs för gränsöverskridande samarbete och flernivåstyre, och uppmanar kommissionen att främja utbyte av information och bästa praxis.

11. Europaparlamentet påpekar att territoriell sammanhållning har en horisontell och flersektoriell karaktär och att unionens politik därför måste bidra till att åstadkomma sådan sammanhållning. Parlamentet upprepar att detta begrepp inte är begränsat till effekterna av regionalpolitiken, utan även handlar om samordning med annan EU-politik som fokuserar på hållbar utveckling och som ger konkreta resultat på regional nivå, i syfte att utveckla och utnyttja den särskilda regionala potentialen fullt ut och öka politikens inverkan ute på fältet. Den regionala konkurrenskraften och deras attraktionskraft skulle därmed främjas, och territoriell sammanhållning kan uppnås. Parlamentet anser att "koncentration, samarbete och sammanlänkning" bör vara huvudpunkterna i den territoriella sammanhållningen, så att en mer balanserad utveckling kan uppnås inom EU.

Tisdagen den 14 december 2010

12. Europaparlamentet betonar att flernivåstyre innebär en decentralisering av ansvaret för program, vilket gör att de territoriella samarbetsmöjligheterna bättre kan utnyttjas, och anser därför att flernivåstyre måste tillämpas för att Europeiska unionen ska kunna genomföra sina gemensamma mål med hjälp av konsekventa och resultatriktade åtgärder och samtidigt fastställa specifika regionala och lokala prioriteringar.

13. Europaparlamentet välkomnar resultaten av Urban- och Leaderinitiativen, och betonar att det är nödvändigt att utnyttja erfarenheterna från dessa initiativ och de bästa metoder som tillämpats för att tillhandahålla ramarna för en integrerad och balanserad utveckling av landsbygdsområden och stadsområden i förhållande till behoven i varje enskild region. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka och föreslå arbetsmetoder som främjar partnerskap mellan landsbygdsområden och stadsområden, bekämpar avfolkningen i landsbygdsområdena och samtidigt stimulerar en hållbar utveckling i städerna, eftersom nästan 80 procent av EU:s befolkning lever i stadsområden. Parlamentet påpekar att både stadsområden och landsbygdsområden spelar en dynamisk roll i den regionala ekonomiska utvecklingen, och betonar att det inför den kommande programplaneringsperioden behövs investeringar i projekt för städer och ytterområden och bättre samordning med programmen för landsbygdsutveckling.

Maximera sammanhållningspolitikens bidrag för att stärka den ekonomiska konkurrenskraften

14. Europaparlamentet betraktar partnerskap som en nyckelprincip i fastställandet av innehållet i sammanhållningspolitiken, eftersom en bottom up-strategi ökar den administrativa kapaciteten och kvaliteten på programplaneringsförfarandet. Parlamentet anser att alla förvaltningsnivåer måste spela en sammanhållande, kompletterande och aktiv roll i främjandet av EU:s ekonomiska konkurrenskraft. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att tydligare definiera partnerskapsprincipen så att verkliga partnerskap med regionala och lokala myndigheter kan upprättas och utbytet av bästa praxis mellan regionerna underlättas.

15. Europaparlamentet påpekar att medfinansiering är en grundläggande princip för en sund förvaltning av sammanhållningspolitiken. Parlamentet begär att man upprätthåller medfinansieringen trots begränsningarna av de offentliga utgifterna till följd av den ekonomiska krisen.

16. Europaparlamentet understryker vikten av att främja företaganda och av att stödja små och medelstora företag med tanke på deras grundläggande betydelse för att stimulera den ekonomiska konkurrenskraften och skapa sysselsättning. Parlamentet understryker vikten av att se över och befästa den roll som de EU-instrument som stöder den europeiska konkurrenskraften spelar, i syfte att rationalisera de administrativa förfarandena, göra det lättare att få tillgång till finansiering, särskilt för små och medelstora företag, och skapa innovativa stimulansmekanismer utformade för att bidra till uppnåendet av de mål som rör en smart och hållbar tillväxt för alla samt verka för ett närmare samarbete med Europeiska investeringsbanken och andra finansiella institutioner. Parlamentet uppskattar det mervärde som i detta sammanhang erbjuds genom de finansieringstekniska instrumenten och vill att dessa liksom roterande fonder och globala stöd ska användas i största möjliga utsträckning, i syfte att skapa positiva synergier och därmed maximera resultatet. Parlamentet kräver också en förenklad tillgång till riskkapital och mikrofinansiering.

17. Europaparlamentet betonar dessutom att sammanhållningspolitikens effektiva genomförande i stort beror på hur politiken är utformad och att det därför är viktigt att involvera lokala och regionala myndigheter på ett tidigt stadium i samband med utformningen och genomförandet av den framtida sammanhållningspolitiken. Parlamentet framhäver dessutom behovet av att utveckla horisontella och vertikala partnerskap mellan offentliga myndigheter på alla nivåer i syfte att säkra en så effektiv förvaltning som möjligt på flera nivåer. Parlamentet påminner om att flernivåstyre är en av huvudprinciperna för sammanhållningspolitiken och att det är av grundläggande betydelse att garantera en högkvalitativ beslutsprocess. Parlamentet betonar också i detta sammanhang betydelsen av det partnerskap som de regionala myndigheterna har med Regionkommittén.

18. Europaparlamentet välkomnar ändringen av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 som innebär en förenkling av förfarandena för utnyttjande av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden, och uppmanar kommissionen att arbeta i riktning mot en fortsatt förenkling av förfarandena för att säkra att de är flexibla och för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna, så att myndigheterna i god tid och med nödvändiga resurser kan ta itu med de stora utmaningarna. Parlamentet anser att offentlig-privata partnerskap kan tillföra ett verkligt stöd genom att komplettera de insatser som görs på lokal och regional nivå, och kommissionen uppmanas därför att lägga fram konkreta förslag för att konsolidera offentlig-privata partnerskap inom ramen för sammanhållningspolitiken.

Tisdagen den 14 december 2010

19. Europaparlamentet understryker att det för att utjämna skillnader är viktigt att fortsätta att i första hand stödja projekt som är riktade mot regioner som ligger efter i utvecklingen, så att de förväntade effekterna under denna programperiod kan upprätthållas i överensstämmelse med de ursprungliga prognoserna. Parlamentet noterar att bättre tillgänglighet och infrastruktur kommer att bidra till att stärka konkurrenskraften i de regioner som släpar efter på den inre marknaden och därmed även till EU:s externa konkurrenskraft som helhet. Parlamentet anser att ett tillbakadragande av detta stöd skulle begränsa effekterna av de positiva inledande resultaten.

20. Europaparlamentet betonar att även om sammanhållningspolitiken traditionellt riktar sig till de minst gynnade regionerna omfattar den samtliga regioner i Europeiska unionen, oavsett deras utvecklingsnivå. Parlamentet betonar därför behovet av att främja målet att uppnå regional konkurrenskraft och skapa sysselsättning. Parlamentet upprepar att en stark och välfinansierad sammanhållningspolitik, med en budget som minst motsvarar den nuvarande i både absoluta och relativa termer, är en nödvändig förutsättning för att uppnå målen i EU 2020-strategin och därmed säkra en smart och hållbar ekonomi för alla, vilket skulle stärka EU:s globala konkurrenskraft, och för att garantera att alla regioner utvecklas på ett enhetligt sätt och därmed uppfylla det ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningsmålet.

21. Europaparlamentet anser att BNP måste kvarstå som utslagsgivande kriterium för berättigande till regionalpolitiska medel, men att även andra mätbara indikatorer skulle kunna läggas till om de visar sig vara relevanta, vilket skulle ge de nationella myndigheterna utrymme att på lämplig beslutsnivå tillämpa andra indikatorer som tar hänsyn till regionernas och städernas specifika särdrag.

22. Europaparlamentet betonar betydelsen av att i samband med tilldelningen av medel beakta särdragen för till exempel kustregioner, avlägsna bergsregioner, avfolkningsregioner eller avlägset belägna städer och gränsregioner. Parlamentet uppmanar regionerna att lägga fram förslag för hur de ska kunna utnyttja sina regionala särdrag, och ber kommissionen att anpassa de olika finansieringsinstrumenten för att skapa mervärde på kort och medellång sikt, varvid hänsyn också ska tas till effekterna av den ekonomiska och finansiella krisen.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att studera nya finansieringslösningar för att göra sammanhållningspolitiken mer effektiv och för att uppnå bästa möjliga resultat med de utvalda projekten.

24. Europaparlamentet betonar den positiva inverkan som jämställdheten har på den ekonomiska tillväxten och den sociala sammanhållningen och följaktligen på EU:s konkurrenskraft.

Sammanhållningspolitiken som ett väsentligt politikområde efter 2013

25. Europaparlamentet understryker att den regionala utvecklingen och den territoriella sammanhållningen i Europa, tack vare sitt europeiska mervärde, spelar en avgörande roll för att stärka EU:s konkurrenskraft och uppfylla EU 2020-målen och att den platsbaserade strategin är viktig för att säkra ekonomisk balans.

26. Europaparlamentet understryker att det behövs en integrerad syn på användningen av strukturfonderna, eftersom de är ett viktigt instrument för att hjälpa regionerna att uppnå hållbar tillväxt, sysselsättning och välfärd.

27. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att fortsätta med övergångsordningar för att konsolidera och höja den uppnådda utvecklingsnivån, vilken riskerar att sänkas om finansieringen minskas drastiskt när ett specifikt mål har uppnåtts. Parlamentet påpekar att man på så sätt skulle säkra lika behandling av de regioner som befinner sig i en liknande situation, vilket också skulle göra det möjligt att organisera programmen på ett effektivt sätt.

Tisdagen den 14 december 2010

28. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att den europeiska allmänhetens förväntningar bygger på folkets behov och särskilt på önskan att få tillgång till lämplig infrastruktur och högkvalitativa offentliga tjänster, som ska tillhandahållas på rättvisa grunder och till priser som är överkomliga för alla europeiska medborgare, oavsett var de bor och arbetar. Parlamentet står fast vid att principen för lika möjligheter ska respekteras, och understryker att all infrastruktur och alla projekt som finansieras av strukturfonderna ska vara tillgängliga för personer med funktionshinder.

29. Europaparlamentet betonar att man för att befästa den roll som kunskap och innovation spelar när det gäller att driva på den framtida ekonomiska tillväxten och den europeiska konkurrenskraften måste förbättra kvaliteten på utbildningen, stärka forskningsresultaten, främja innovation och kunskapsöverföring i hela EU, fullt ut utnyttja informations- och kommunikationsteknik och se till att innovativa idéer kan omvandlas till nya produkter och tjänster som skapar tillväxt och högkvalitativa arbetstillfällen och bidrar till att ta itu med samhälleliga utmaningar på EU-nivå och global nivå. Detta måste kombineras med företaggaranda och en inriktning på användarnas behov och marknadens möjligheter. Slutligen är det viktigt att säkra tillgänglig och tillräcklig finansiering, där strukturfonderna kommer att spela en grundläggande roll.

30. Europaparlamentet betonar att ekonomisk, social och territoriell sammanhållning gör det möjligt att fullt ut utnyttja potentialen för forskning, utveckling och innovation och säkra högre levnadsstandard för de europeiska medborgarna samt ökat förtroende för EU. Parlamentet anser att selektiva och kombinerade investeringar i forskning, utveckling och innovation måste ta hänsyn till befintlig kapacitet och potential på regional och lokal nivå och bidra till utvecklingen av nyckelområden, såsom e-hälsa, läkemedel, transport och logistik, miljö, digitalt innehåll, energi samt säkerhet, genom institutionsutveckling och program för kapacitetsuppbyggnad.

31. Europaparlamentet anser att en del av sammanhållningspolitikens anslag till forskning, utveckling och innovation bör användas för att EU ska kunna nå och bevara en position som ledare på världsmarknaden inom sektorer där Europa redan har en konkurrensfördel och inom sektorer där Europa har nya möjligheter att bli ledare på världsmarknaden.

32. Europaparlamentet anser att det för att stärka den inre marknaden krävs specifika åtgärder för att stimulera konkurrensen på EU-nivå, dock utan att skapa obalans mellan medlemsstaterna, och menar att man på detta sätt kan säkra god stabilitet och ekonomiskt välbefinnande på EU-nivå.

33. Europaparlamentet rekommenderar medlemsstaterna och kommissionen att i högre grad stödja stora projekt som omfattar två eller flera operativa program med stort inflytande på EU-nivå och som kommer att skapa mervärde och högkvalitativa jobb och säkra en hållbar utveckling i regionerna.

34. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken bör fortsätta att främja åtgärder som skapar största möjliga antal arbetstillfällen och samtidigt gör det möjligt att utnyttja lokala mänskliga resurser och säkra deras fortlöpande utveckling för att garantera hög produktivitet.

35. Europaparlamentet bekräftar att det är nödvändigt att uppnå ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, men att detta inte är tillräckligt för att garantera ekonomisk konkurrenskraft på internationell nivå, vilket kräver avsevärda investeringar inom nyckelområden, såsom energi, miljö, infrastruktur, utbildning, forskning och utveckling, kreativ industri och kreativa tjänster, logistik och transport.

*

* *

36. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 15 december 2010

Presentation av kommissionens arbetsprogram för 2011

P7_TA(2010)0481

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om kommissionens meddelande om kommissionens arbetsprogram för 2011

(2012/C 169 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande om kommissionens arbetsprogram för 2011 (KOM(2010)0623),
- med beaktande av det senaste ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen, särskilt bilaga 4,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Det är viktigt att dialogen mellan Europaparlamentet och kommissionen förs i god tid, så att man kan koncentrera sig på att fastställa EU:s viktigaste strategiska mål för nästa år och de kommande åren.
 - B. De politiska prioriteringarna måste motsvaras av tillgängliga ekonomiska resurser.
 - C. EU:s politik och insatser tillsammans med medlemsstaternas, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, kan och måste kännbart påverka medborgarnas möjligheter att förutse och reagera på ett snabbt föränderligt samhälle.
 - D. Året 2011 kommer att vara av avgörande betydelse för unionens fortsatta framgång och innebära en betydande utmaning för både kommissionen och unionen som helhet.
 - E. Finanskrisen påverkar fortfarande avsevärt medlemsstaternas ekonomier och det behövs stora anpassningar både på nationell nivå och EU-nivå. En fullständig återhämtning kräver en gemensam europeisk strategi för hållbar tillväxt och sysselsättningsåtgärder, som understöds av nödvändiga befogenheter och resurser.
 - 1. Europaparlamentet konstaterar att detta arbetsprogram är det första som antas under den nya programplaneringscykeln och understryker att dialogen med kommissionen måste fördjupas så att man kan förstärka den uppenbara kopplingen mellan de politiska prioriteringarna och budgeten för att finansiera dem på EU-nivå.
 - 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att åta sig att genomföra en realistisk och genomförbar programplanering som måste vara effektiv, kunna omsättas i praktiken och genomföras effektivare än tidigare, och begär en tydligare tidsplan för större förslag som läggs fram.
 - 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt och enligt en tydlig tidsplan anpassa unionslagstiftningen till bestämmelserna i artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Inledning

- 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att handla i hela den utsträckning som dess lagfästa befogenheter och politiska auktoritet medger. EU kan inte fungera ändamålsenligt om inte kommissionen utpekar, uttalar och främjar unionens och medborgarnas allmänna intresse och effektivt fullgör sin plikt att övervaka hur fördragen och unionslagstiftningen tillämpas.

Onsdagen den 15 december 2010

5. Europaparlamentet konstaterar att det som hittills gjorts för att lösa den finansiella krisen och stödja Europas ekonomiska återhämtning inte på långt när motsvarat behoven. Parlamentet beklagar att arbetsprogrammet inte omfattar extraåtgärder för att skapa fler arbetstillfällen. Kommissionen uppmanas därför att konkret och utförligt beskriva hur dess initiativ och förslag kommer att möta denna utmaning.

6. Europaparlamentet anser att EU skyndsamt måste ta itu med de strukturella reformerna för att förbättra sin konkurrenskraft och åter få fart på tillväxten. En moderniserad infrastruktur (inklusive bredband), en ökad satsning på forskning, utveckling och innovation, en politik som tryggar tillräcklig, billig och ren energi samt innovation och utveckling av ny teknik och utbildningens kvalitet är centrala grundstenar i denna strategi.

7. Europaparlamentet ser positivt på att reformen av den europeiska ekonomiska styrningen prioriteras. Parlamentet varnar för att eurons framtid kan komma att stå på spel om inte EU förmår utveckla en trovärdig ekonomisk styrning, särskilt inom euroområdet, som kan trygga en sund finanspolitik och åter skapa tillväxten. Parlamentet insisterar på att en sådan reform måste ta full hänsyn till parlamentets ståndpunkt såsom den fastställs i parlamentets resolution av den 20 oktober 2010 och att den måste syfta till att främja EU:s ekonomiska och sociala mål, såsom de fastställs i artikel 3 i Lissabonfördraget.

8. Europaparlamentet och rådet bör som de båda grenarna av budgetmyndigheten vara lika delaktiga i all mobilisering av den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen. Parlamentet begär att man snabbt ska lägga fram förslag för att göra krislösningsmekanismen (exempelvis Europeiska valutafonden) permanent, för att fullständigt integrera Europa 2020-strategin i den långsiktiga makroekonomiska ramen, för att ta de inledande stegen mot gemensamma emissioner av statspapper och införande av obligationer för detta ändamål, såsom parlamentet beskrivit i tidigare betänkanden och för att se till att euroområdet får en enhetlig representation utåt. Parlamentet föredrar en smärre ändring av fördraget som ger en rättslig grund till en sådan mekanism framför en genomgripande ändring av fördraget.

9. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen omgående måste lägga fram förslag om en översyn av den nuvarande budgetramen. Parlamentet framhåller att den fleråriga budgetramen för perioden efter 2013 även måste återspegla den ökade omfattningen av ansvarsområden. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett långtgående investeringsförslag för att nå målen i Europa 2020-strategin, skapa arbetstillfällen, stimulera tillväxten och garantera EU-medborgarnas trygghet. Parlamentet anser att det ofrånkomligen kommer att behövas flexibilitet inom budgetplanen och att EU-budgeten bör göra det möjligt att ta alternativa källor till finansiering i anspråk (öronmärkning, projektobligationer etc.).

10. Europaparlamentet påminner om att antagandet av förordningen om den fleråriga budgetramen måste godkännas av parlamentet, och uppmanar kommissionen att underlätta ett snabbt antagande av ett interinstitutionellt avtal om parlamentets roll under förberedelsen av och förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram.

11. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att i juni 2011, efter det att parlamentet antagit sin ståndpunkt om den nya fleråriga budgetramen, lägga fram djärva och innovativa förslag till en grundlig översyn av systemet för egna medel i syfte att skapa ett rättvist, tydligt, insynsvänligt och för EU-medborgarna skatteneutralt system. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att den fleråriga budgetramen och frågan om egna medel hänger samman med varandra, bör omfattas av samtida beslut på grundval av en öppen interinstitutionell debatt med ett omfattande deltagande från de nationella parlamentens sida, och inte kan skjutas upp ytterligare.

12. Europaparlamentet betonar att sammanhållningspolitiken är ett av de viktigaste EU-instrumenten för att bemöta den ekonomiska krisen eftersom den främjar investeringar i den reala ekonomin. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang kommissionens första utvärdering av genomförandet av åtgärder som rör sammanhållningspolitiken inom den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa, där det understryks vilken viktig roll denna politik spelar för att motverka effekterna av krisen. Parlamentet understryker att sammanhållningspolitiken obestriddligen är kopplad till Europa 2020-strategins tre huvudprioriteringar, eftersom den underlättar en högre smart och hållbar tillväxt för alla, samtidigt som den främjar en harmonisk utveckling i unionens 271 regioner.

Att återskapa tillväxt och sysselsättning: vägen mot 2020

13. Europaparlamentet noterar införandet av en europeisk termin. Parlamentet anser att parlamentets utskott måste spela en viktigare roll för att bidra med sin sakkunskap genom att utarbeta betänkanden i slutet av varje år om framstegen när det gäller uppnåendet av viktiga mål och att dessa betänkanden ska åtföljas av (gemensamma) resolutioner från de politiska grupperna.

Onsdagen den 15 december 2010

14. Europaparlamentet beklagar att förslagen om en europeisk termin och styrningspaketet inte ger någon större möjlighet till europeisk demokratisk kontroll och insisterar på en omfattande medverkan från parlamentets sida i de båda ärendena.

Att slutföra reformen inom finanssektorn

15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med det snaraste lägga fram förslag till en omarbetning av direktivet om marknadsmissbruk samt av direktivet om marknaden för finansinstrument. Parlamentet konstaterar dock att kommissionen måste hålla i minnet vilka eventuella kumulativa effekter de förslag kan få som kommissionen är i färd med att lägga fram och se till att de förbättrar stabiliteten, transparensen och ansvarsskyldigheten i finanssektorn och dess förmåga att tjäna realekonomin i fråga om tillväxt och sysselsättning.

16. Europaparlamentet begär att lagstiftningsinitiativet om lösning av kriser inom banksektorn samordnas med konkurrenspolitiska regler för att uppnå en omfattande ram för krishantering, som omfattar både privata och offentliga aktörer och skyddar skattebetalarna. Parlamentet anser att den föreslagna översynen av förordningen om kreditvärderingsinstitut även bör ta upp den bristande konkurrensen inom sektorn och uppmanar kommissionen att tillmötesgå parlamentets senaste begäran om att undersöka alternativ till ett oberoende europeiskt kreditvärderingsinstitut och ett större deltagande av oberoende offentliga organ i utfärdande av kreditvärderingar.

Smart tillväxt

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en omfattande handlingsplan, med tidsplan och mål, för att inrätta en inre marknad för Internetinnehåll och Internetjänster, för ett öppet och välfungerande digitalt samhälle, och överbrygga den digitala klyftan.

18. Europaparlamentet betonar att den digitala agendan och investeringar i informations- och kommunikationsteknik är avgörande för Europas långsiktiga konkurrenskraft, och parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och kommissionen att fortsätta att utveckla marknaden för nästa generations nätverk och tillgången till dessa nätverk genom en fortsatt avreglering av den inre marknaden för kommunikation för att stimulera innovation inom EU.

19. Europaparlamentet uppmanar starkt kommissionen att främja kunskap och innovation inom det åttonde ramprogrammet inför halvtidsöversynen, och påminner om hur viktigt det är att parlamentet har möjlighet att framföra sina egna prioriteringar före antagandet av det åttonde ramprogrammet 2012.

20. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ambition med avseende på innovationsunionen, vilken omfattar en översyn av det offentliga stödet till forskning och utveckling och innovation, vilket stärker EIB:s och riskkapitalets roll. Parlamentet erkänner också den roll som offentliga upphandlingar kan spela när det gäller att främja innovation.

21. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att minska byråkratin i samband med sina FoU-program och få fler innovativa företag att medverka i projekten. Kommissionen bör dessutom främja offentlig-privata partnerskap för att stödja forskning, utveckling och innovation i Europa.

22. Europaparlamentet betonar att de nya fleråriga program efter 2013 på området utbildning, kultur, audiovisuella frågor, ungdom och medborgarskap som förväntas läggas fram under 2011 måste ägnas särskild uppmärksamhet. Insatserna och åtgärderna i dessa program bör svara mot EU-medborgarnas behov och bygga på en adekvat och effektiv budgetram. Parlamentet anser att initiativet "Unga på väg" understryker betydelsen av dessa program.

Hållbar tillväxt

23. Europaparlamentet understryker den strategiska betydelsen av flaggskeppsinitiativ om resurseffektivitet och uppmanar med kraft kommissionen att snabbt arbeta på ett vittsyftande förslag för att bindande mål och konkreta riktmärken ska uppnås, inom ramen för den europeiska planeringsterminen för samordning av politiken inför Europa 2020-strategin. Kommissionen uppmanas att lägga fram lagstiftning i syfte att ytterligare minska EU:s utsläpp.

Onsdagen den 15 december 2010

24. Europaparlamentet anser att man bör prioritera ett korrekt och funktionellt genomförande av befintliga lagstiftningsinstrument, till exempel det tredje energipaketet, och stöder till fullo initiativen om 2050-strategin, smarta nät och en tryggad energiförsörjning.

25. När det gäller en hållbar ekonomisk tillväxt betonar Europaparlamentet att energitryggheten är av avgörande betydelse för att garantera regelbundna leveranser, iakttagandet av avtalsmässiga överenskommelser, ett rättvist marknadspris och att man undviker ett beroende av alltför få producenter.

26. Europaparlamentet anser att meddelandet om den nya industripolitiken för Europa bör åtföljas av effektiva åtgärder, i synnerhet för att uppnå den önskade övergången till en koldioxidsnål och hållbar ekonomi och se till att EU:s energieffektivitetsmål på 20 procent uppnås.

27. Europaparlamentet understryker att anpassningar till klimatförändringarna eller åtgärder för att mildra deras konsekvenser också kommer att gynna den europeiska industrin och de små och medelstora företagens konkurrenskraft.

28. Europaparlamentet välkomnar topprioriteringarna inför offentliggörandet av vitboken och uppmanar med kraft kommissionen att påskynda översynen av riktlinjerna för de transeuropeiska transportnäten och sina uppdaterade finansieringsmekanismer i överensstämmelse med Europa 2020-strategin och översynen av EU:s budget.

29. Europaparlamentet insisterar redan från början på att reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken måste resultera i en kraftfull, rättvis och i verklig mening gemensam och multifunktionell politik som motsvarar konsumenternas och producenternas förväntningar och i praktiken levererar "kollektiva nyttigheter", särskilt livsmedelstrygghet, samt garanterar att EU är självförsörjande på livsmedel.

30. Europaparlamentet påminner om att man i sin resolution av den 8 juli 2010 om den gemensamma jordbrukspolitiken framtid efter 2013 begärde att budgetanslagen för den gemensamma jordbrukspolitiken i budgeten för 2013 åtminstone behålls på samma nivå under nästa ekonomiska programplaneringsperiod.

31. Europaparlamentet begär att jordbruksprodukter importerade från tredjeländer bara ska få föras in i EU om de har producerats på ett sätt som är förenligt med EU:s normer för konsumentskydd, djurskydd och miljöskydd samt sociala miniminormer. Parlamentet insisterar på att bilaterala eller multilaterala handelsavtal som ingås inte får vara till men för EU:s jordbrukare.

32. Europaparlamentet uppmanar, i ljuset av rönen i revisionsrättens rapport om reformen av sockermarknaden, kommissionen att se över sina konsekvensbedömningsförfaranden och se till att den bästa och mest aktuella informationen används vid alla bedömningar, något som kommer att vara avgörande när man ska bedöma konsekvenserna av framtida bilaterala handelsavtal för nyckelsektorerna i EU:s ekonomi.

33. Europaparlamentet välkomnar de kommande förslagen från kommissionen om genomförandet av den integrerade havspolitikerna, såsom förslaget om en ram för fysisk planering i kust- och havsområden och meddelandet om hållbar tillväxt i kustområden och maritima sektorer, liksom meddelandet om en integrerad övervakning till sjöss. Parlamentet betonar dock att finansieringen för genomförandet av den integrerade havspolitikerna måste säkras genom EU:s budget i form av ett proportionerligt bidrag från alla sektorer som berörs av denna politik.

Tillväxt för alla

34. Europaparlamentet anser att en tillväxt som gynnar alla endast kan byggas på en grund av likabehandling av alla arbetstagare på arbetsplatsen och lika villkor för alla företag. Parlamentet anser att kommissionens arbetsprogram bör omfatta förslag för att garantera dessa principer och insisterar på att lagstiftningsförslaget om genomförande av utstationering av arbetstagare, som avses i meddelandet om inre marknadsakten, måste klargöra utövandet av grundläggande sociala rättigheter.

35. Europaparlamentet efterlyser ett förslag från kommissionen om de anställdas ekonomiska del i företagets vinster.

Onsdagen den 15 december 2010

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina rapporter om "ny kompetens och nya arbetstillfällen" och en "plattform mot fattigdom" ta hänsyn till de särskilda svårigheter som kvinnor ställs inför, och att särskilt främja jämställdhet på arbetsplatsen som ett sätt att bekämpa fattigdom och uppmuntra kvinnor att bli entreprenörer genom att vidta åtgärder som innebär utbyte av bästa metoder.

37. Europaparlamentet är övertygat om att löneskillnaderna mellan könen fortfarande utgör ett stort problem som måste övervinnas och upprepar parlamentets krav till kommissionen i sin resolution från 2008 om att lägga fram ett lagstiftningsförslag om ändring av gällande lagstiftning vad gäller tillämpningen av lika lön för män och kvinnor, med beaktande av rekommendationerna i bilagan till parlamentets resolution från 2008.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta arbetsmarknadsparternas synpunkter på pensioner och se till att vitboken återspeglar förväntningarna hos båda sidor av näringslivet, bland annat när det gäller stärkandet av den första pelaren.

39. Europaparlamentet ser positivt på reformen av jobbportalen Eures som gör informationen och yrkesrådgivningen för unga arbetstagare mer lättillgänglig, men beklagar att detta förslag har skjutits upp till 2012 när unga människor behöver det i dag.

40. Europaparlamentet begär en förbättrad effektivitet och ett förbättrat genomförande när det gäller EU:s två viktigaste organ för utbildning – Cedefop (Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning) och ETF (Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen).

Att frigöra den inre marknadens tillväxtpotential

41. Europaparlamentet stöder starkt en större marknadsintegration inriktad på de betydande kvardröjande luckor som påtalats av professor Monti och på att stärka de europeiska medborgarnas, arbetstagarnas, småföretagens och konsumenternas förtroende. Parlamentet välkomnar visserligen att inre marknads paketet offentliggjorts, men anser att förslagen bör vara mer ambitiösa och konkreta och uppmanar kommissionen att snarast presentera tydliga prioriteringar och lagstiftningsförslag.

42. Europaparlamentet vill se en uppdatering av EU:s lagstiftningsram för offentlig upphandling genom att man harmoniserar direktiven och avtalet om offentlig upphandling, och efterlyser en tydligare tidsplan för nästa år.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt mellan de rättsliga instrumenten inom europeisk avtalsrätt och direktivet om konsumenters rättigheter. Det är nödvändigt att kommissionen på ett integrerat sätt tar itu med en tydlig strategi för konsumentpolitiken så snart som möjligt under 2011 och inte först 2014, så som föreslås nu.

44. Europaparlamentet stöder ändringen av direktivet om paketresor och översynen av direktivet för allmän produktsäkerhet som är inriktad på marknadsövervakning.

45. Europaparlamentet understryker att det behövs en effektiv lagstiftningsram för produktsäkerhet i EU. Parlamentet stöder översynen av direktivet om allmän produktsäkerhet som kräver en tydlig tidsplan som måste fastställas i enlighet med översynen av den nya lagstiftningsramen, och uppmanar kommissionen att se över CE-märkningen för att garantera att konsumenterna kan betrakta den som en säkerhetsmärkning.

46. Europaparlamentet understryker att civilrättsliga initiativ behövs för att åter få fart på den inre marknaden. Parlamentet stöder kommissionens initiativ om civilrätt och begär att de civilrättsliga instrumenten ska bli mer e-juridikvänliga.

47. Europaparlamentet efterlyser en slutlig lösning på problemen kring införandet av ett europeiskt patent och uppmanar kommissionen att vid behov lägga fram förslag till förstärkt samarbete.

Onsdagen den 15 december 2010

48. Europaparlamentet beklagar djupt att det saknas lagstiftningsinitiativ om cabotage samt att öppnandet av järnvägsmarknaden senarelagts till 2012, inklusive öppnandet av marknaden för inrikes tågresa. Parlamentet uppberor att man är fast övertygat om att den övergripande EU-politiken för passagerarrättigheter måste bevaras och utvecklas.

Att driva medborgarnas agenda: frihet, säkerhet och rättvisa

49. Europaparlamentet är djupt oroat över att det inte finns några konkreta förslag om grundläggande rättigheter eller om det övergripande icke-diskrimineringsdirektivet och att frågan om icke-diskriminering inte ens nämns. Kommissionen uppmanas att agera snabbt för att gå vidare med icke-diskrimineringsdirektivet.

50. Europaparlamentet vill se ett förslag till meddelande om ökad solidaritet inom EU på asylområdet, men beklagar att det inte lagts fram några lagstiftningsförslag om asyl, med tanke på att EU ska ha en gemensam asylpolitik senast 2012.

51. Europaparlamentet efterlyser förslag om invandring och påminner om att en framgångsrik tillämpning av VIS och SIS II är en förutsättning för att det föreslagna systemet för in- och utresa ska fungera korrekt, även om SIS II ännu inte är helt i drift.

52. Europaparlamentet understryker att det efter Lissabonfördraget behövs en ambitiös politik för grundläggande rättigheter och att de grundläggande rättigheter som fastställts i stadgan måste bli så effektiva som möjligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla lagstiftningsinitiativ är förenliga med de grundläggande rättigheterna samt att garantera att medlemsstaterna respekterar stadgan när de införlivar EU-lagstiftningen. Parlamentet vill stärka möjligheterna att övervaka och tillämpa fördragets mekanismer mot överträdelse av stadgan om de grundläggande rättigheterna.

53. Europaparlamentet betonar att EU-medborgarnas rättigheter och friheter måste respekteras till fullo i kampen mot terrorism och organiserad brottslighet, och att personuppgiftsskydd och rätten till rättslig prövning är av avgörande betydelse när det gäller att skapa en trovärdig och effektiv säkerhetspolitik. Parlamentet anser att det ökade antalet brott kräver fler planer från unionens sida när det gäller organiserad brottslighet och IT-säkerhet.

54. Europaparlamentet välkomnar förslaget om brottsoffers rättigheter och, framför allt, deras rätt till juridiskt bistånd och rättshjälp, men beklagar att detta är den enda planerade åtgärden. Parlamentet begär att det upprättas en tydlig tidsplan för de återstående åtgärderna inom ramen för färdplanen för processrätt.

55. Europaparlamentet välkomnar att det 2011 lanseras en ny omfattande lagstiftningsram för skydd av personuppgifter inom EU och understryker att parlamentet noggrant kommer att granska alla förslag, bland dem också EU:s avtal om överföring av passageraruppgifter och TFTP-avtalet mellan EU och Förenta staterna, för att se till att de överensstämmer med de grundläggande rättigheterna.

56. Europaparlamentet välkomnar de civilrättsliga förslagen men uppmanar kommissionen att i syfte att uppnå gemensamma standarder för EU-medborgare i alla medlemsstater överväga att påskynda översynen av regelverket när det gäller civil- och straffrätt samt att rapportera till parlamentet.

57. Europaparlamentet stöder initiativ om möjligheter att förena yrkes- och familjeliv genom bland annat åtgärder till förmån för föräldraledighet med viss minimilängd och för att främja flexitidsarrangemang för kvinnor och män samt stöd till anhörigvårdare för att de ska kunna förena en anställning med sitt omsorgsansvar.

58. Europaparlamentet beklagar att kommissionen ligger efter i arbetet med att utarbeta lagstiftningsförslag om en Lissabonanpassning av det gällande regelverket i fråga om polissamarbete och straffrättsligt samarbete, som är en prioriterad fråga inom politiken för medborgerliga friheter samt rättsliga och inrikes frågor.

59. Europaparlamentet anser att det efter antagandet av Lissabonfördraget är absolut nödvändigt att lagstiftningsramen ses över och beklagar att en översyn planeras först till 2012–2013. Parlamentet insisterar på att alla byråer som är verksamma på området rättsliga och inrikes frågor måste vara effektiva och, viktigast av allt, ansvarsskyldiga.

Onsdagen den 15 december 2010

Europa i världen: att öka EU:s inflytande på den globala arenan

60. Europaparlamentet betonar att främjandet av mänskliga rättigheter i hela världen är ett centralt mål för EU på den globala arenan och att förbättrade handelsförbindelser och ett ökat utvecklingsbistånd kan bidra till att främja framsteg på detta område.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att utvidgningsprocessen fortsätter i oförändrad takt.

62. Europaparlamentet betonar att nya initiativ i följande frågor skulle vara välkomna:

- EU:s roll i terrorbekämpningen, för att hejda spridningen av massförstörelsevapen.
- Utvecklingen av den europeiska försvarsindustrin och Europas försvarspolitiska ambitioner i ett längre perspektiv (2020).
- Nedrustning och global styrning.
- Strategin gentemot Brik-länderna.
- En översyn av unionen för Medelhavsområdet, mot bakgrund av det dödläge som råder.
- Ett återupplivande av Transatlantiska ekonomiska rådet samt eventuellt också en gemensam strategisk säkerhetsöversyn efter den nya strategiska översynen av Nato.

63. För att EU på ett effektivt sätt ska projicera sina värden och principer och bidra till politisk stabilitet och ekonomisk utveckling i sin omedelbara närhet anser Europaparlamentet att EU måste stödja unga demokratier i hela Europa och stärka förbindelserna med sina partnerländer. Parlamentet uppmanar kommissionen att slutföra översynen av den europeiska grannskaps- och partnerskapspolitiken i syfte att garantera bättre överensstämmelse mellan de politiska målen och finansieringsinstrumenten. Kraven på mänskliga rättigheter och demokrati bör stärkas i förbindelserna med grannländerna.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i högre grad prioritera livsmedelsförsörjningen i hela Afrika. Parlamentet understryker att Afrikas jordbrukssektor måste stärkas på ett hållbart sätt. Kommissionen uppmanas som ett led i detta att se till att fattiga i Afrika lättare kan få tillgång till lån och finansiella tjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja åtgärder för att stimulera den interkontinentala handeln inom Afrika, bland annat genom förnyade stödpaket för regionala ekonomiska samarbetsområden och för förbättrad infrastruktur över hela Afrika.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en årlig rapport om EU:s framsteg i uppnåendet av millennieutvecklingsmålen fram till 2015 och att vidta åtgärder för att se till att medlemsstaterna fullgör sina åtaganden om att avsätta 0,7 procent av BNI till offentligt utvecklingsbistånd samt att övervaka dessa åtaganden.

66. Europaparlamentet understryker att det i samband med de pågående förhandlingarna om avtal om ekonomiskt partnerskap måste läggas större tonvikt vid utvecklingsaspekten.

67. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att aktivt främja konkreta framsteg i de pågående WTO-förhandlingarna för att Doharundan ska kunna slutföras så fort som möjligt. Parlamentet håller fast vid att det är viktigt att de nuvarande bilaterala och regionala frihandelsavtalen förstärks och att nya sådana avtal ingås, men att detta bör anses som en kompletterande strategi och inte som ett alternativ till den multilaterala ramen.

68. Europaparlamentet påminner om att multilateralism även i fortsättningen måste stå högst upp på EU:s prioriteringslista och begär att man inom pågående och kommande handelsförhandlingar följer principen om särskild och differentierad behandling av utvecklingsländer. Parlamentet är av den bestämda uppfattningen att en ändamålsenlig och reformerad multilateral handelsram behövs för att bygga upp ett mer balanserat och rättvist ekonomiskt system, som en del av en ny global styrning i utvecklingens och fattigdomsutrotningens tjänst.

Onsdagen den 15 december 2010

69. Europaparlamentet understryker att import från tredjeländer bara bör saluföras på EU:s marknad om varorna uppfyller de europeiska konsumentskyddskraven. Kommissionen bör i sina internationella förhandlingar insistera på att våra handelspartner respekterar EU:s miljö- och arbetslivsnormer samt sociala normer.

70. Europaparlamentet efterfrågar en klausul om företagens sociala ansvar i de internationella handelsavtal som EU undertecknar. I denna måste det ingå rapportering och insyn för bolag, liksom företagsbesiktning (due diligence) för företag och företagsgrupper, utredningar i händelse av bevisade överträdelse av företags åtaganden om socialt ansvar samt bättre tillgång till domstol för dem som drabbats av bolagens agerande.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsinitiativ i linje med den nya amerikanska lagen om "konfliktmineraler", i syfte att stärka transparens och goda styrelseformer inom utvinningsindustrin i utvecklingsländerna. Parlamentet uppmanar kommissionen att trappa upp kampen mot korruptionen i länder där korruptionen urholkar mänskliga rättigheter och undergräver en god förvaltning.

Från insatser till inverkan: att göra det mesta möjliga av EU:s politik

72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snabbt lägga fram förslag till en ändring av förordningarna om OLAF.

73. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör bidra mer öppet till en positiv inställning till de nationella förvaltningsförklaringarna, vilka undertecknats av finansministrarna, och framhåller att kommissionen med kraft bör uppmana medlemsstaterna att utfärda sådana förklaringar. Parlamentet begär att det ska inrättas omfattande och användarvänliga online-databaser.

74. Europaparlamentet begär därför systematiska, regelbundna och oberoende utvärderingar av EU-programmen, både när det gäller den inre politiken och utvecklingsbiståndet, för att garantera att de leder till de eftersträlvade resultaten och gör detta på ett kostnadseffektivt sätt, så att de

— tar hänsyn till de synpunkter som parlamentet framför i sina resolutioner om ansvarsfrihet,

— möjliggör en mer strategisk och övergripande översyn över resultaten av olika utvärderingar som genomförts och över kommissionens prestationer.

75. Europaparlamentet är övertygat om att ett korrekt införlivande och genomförande i god tid av EU:s direktiv är särskilt viktigt för att medborgarna ska kunna känna förtroende för EU:s verksamhet. För detta krävs ett effektivt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

76. Europaparlamentet begär att EU-lagstiftningen ska förenklas och understryker att konsekvensbedömningar inför lagstiftningen måste användas opartiskt och ändamålsenligt med hänsyn till genomförandet. Parlamentet stöder kommissionens fortsatta insatser beträffande projekten för smart lagstiftning.

77. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

*

* * *

78. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen kommer att lägga mer vikt vid konkurrensaspekter i konsekvensbedömningarna, och understryker hur viktigt det är att utvärdera de kumulativa effekterna för konkurrenskraften av kombinerad lagstiftning (kontroller av ändamålsenligheten).

Onsdagen den 15 december 2010

Framtiden för det strategiska partnerskapet mellan Afrika och EU

P7_TA(2010)0482

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om framtiden för det strategiska partnerskapet EU–Afrika efter det tredje toppmötet mellan EU och Afrika

(2012/C 169 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Tripoliförklaringen som utfärdades den 30 november 2010 av stats- och regeringscheferna,
- med beaktande av förklaringen den 27 november 2010 från Europaparlamentet och Panafrikanska parlamentet från det möte som hölls före toppmötet,
- med beaktande av artiklarna 177–181 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Partnerskapet mellan EU och Afrika grundar sig på ett ömsesidigt intresse av att utnyttja varandras gemensamma potential.
 - B. I Tripoliförklaringen uttrycks en vilja hos de olika ledarna att stärka det strategiska partnerskap som inrättades för tre år sedan mellan EU och Afrika för att tillsammans möta gemensamma utmaningar och främja hållbar ekonomisk tillväxt till förmån för alla i Afrika.
 - C. EU ansvarar för över hälften av utvecklingsbiståndet och fortsätter att vara Afrikas viktigaste handelspartner.
 - D. Afrika diversifierar sina partnerskap, särskilt med viktiga asiatiska och latinamerikanska länder.
 - 1. Europaparlamentet välkomnar antagandet av den strategiska handlingsplanen för perioden 2010–2013 och dess partnerskap, och hoppas att den kommer att tillföra Cotonouavtalet och unionen för Medelhavsområdet mervärde och att den är ett uttryck för en ambitiös inställning till interkontinentala relationer.
 - 2. Europaparlamentet anser att de grundläggande principerna i den gemensamma strategin EU-Afrika bör utformas så att de stöder utvecklingsländernas hållbara behov i syfte att bekämpa fattigdom och garantera anständig inkomst och försörjning samt uppfylla grundläggande mänskliga rättigheter, inklusive sociala, ekonomiska och miljömässiga rättigheter.
 - 3. Europaparlamentet hoppas att man har lärt sig något av de svårigheter som uppkom under genomförandet av den första handlingsplanen för perioden 2008–2010 och att de avsikter som anges i stats- och regeringschefernas slutförklaring kommer att förverkligas.
 - 4. Europaparlamentet noterar med intresse att både den privata sektorn och civilsamhället, särskilt i Afrika, skulle kunna ges möjlighet att bidra till strategin på ett betydligt effektivare sätt än vad som hittills har varit fallet.

Onsdagen den 15 december 2010

Partnerskap 1: Fred och säkerhet

5. Europaparlamentet erkänner också den regionala integrationens viktiga roll för tillväxt och utveckling och framhåller särskilt åtagandet i Tripoliförklaringen att göra den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen fullt fungerande i nära samarbete med regionala organisationer.
6. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts när det gäller att genomföra den afrikanska freds- och säkerhetsstrukturen för att bemöta utmaningarna i fråga om fred och säkerhet på den afrikanska kontinenten. Parlamentet betonar i detta sammanhang vikten av att tillhandahålla förutsägbar och hållbar finansiering för afrikanska fredsfrämjande insatser, behovet av att bygga upp lokal kapacitet till återhämtning och den fasta föresatsen att skydda civila i beväpnade konflikter.
7. Europaparlamentet anser att en konfliktförebyggande politik är en grundläggande förutsättning för varaktig fred och att de strukturella orsakerna till konflikter bör hanteras med en hållbar utvecklingspolitik som kan möta den afrikanska befolkningens grundläggande behov och bekämpa arbetslöshet samt sociala och ekonomiska orättvisor.
8. Europaparlamentet anser att Förenta staternas nya lag om konfliktmineraler är ett stort steg framåt i kampen mot olaglig exploatering av mineraler i Afrika, en hantering som underblåser inbördeskrig och konflikter. Parlamentet anser att kommissionen och rådet bör lägga fram liknande förslag för att säkerställa spårbarheten hos mineraler som importerats till EU, samtidigt som hänsyn tas till initiativet för öppenhet i utvinningsindustrin (EITI).

Partnerskap 2: Demokratiska styrelseformer och mänskliga rättigheter

9. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att gemensamt behandla centrala frågor av gemensamt intresse, exempelvis svar på politiska kriser samt stöd till ekonomisk styrning, i syfte att utarbeta gemensamma prioriteringar via den nyligen inrättade plattformen för dialog om styrelseformer och mänskliga rättigheter.
10. Europaparlamentet välkomnar EU:s och Afrikas gemensamma engagemang för principer som bygger på respekt för mänskliga rättigheter, demokratiska principer, rättssäkerhet och fördömande av all slags terrorism.
11. Europaparlamentet konstaterar att stats- och regeringscheferna i sin förklaring anger att de förenas i skyddet av de mänskliga rättigheterna i både EU och Afrika. Parlamentet betonar att dessa rättigheter är universella, vilket särskilt måste beaktas i samband med de åtgärder som planeras inom ramen för partnerskapet om demokratiskt styre och mänskliga rättigheter.
12. Europaparlamentet beklagar djupt att Robert Mugabe bjöds in och aktivt deltog i det tredje toppmötet mellan EU och Afrika, trots våra upprepade åtaganden för demokratiskt styre och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar samtliga parter att i framtiden inta en starkare politisk hållning för att tydligt kommunicera vår starka tro på rättsstatsprincipen och demokratin.
13. Europaparlamentet kräver att alla åtgärder som vidtas inom ramen för de olika partnerskapen ska genomföras utan någon form av diskriminering på grundval av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller livsåskådning, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning eller av personer med hiv eller aids.
14. Europaparlamentet välkomnar Panafrikanska parlamentets uppmaning till samtliga medlemsstater i Afrikanska unionen att ratificera Afrikanska unionens stadga om demokrati, val och styrelseformer.
15. Europaparlamentet uppmärksammar den uppmaning som Europeiska rådets ordförande, Herman Van Rompuy, riktat till Afrikas ledare att stödja Internationella brottmålsdomstolen och fullt ut ansluta sig till principen om att straffrihet ska bekämpas.
16. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att förbinda sig att arbeta tillsammans för att garantera bättre afrikanskt och europeiskt samarbete i relevanta internationella organ, däribland FN.

Onsdagen den 15 december 2010

Partnerskap 3: Handel, regional integration och infrastruktur

17. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen mellan EU och Afrikanska unionen om att inleda en politisk dialog i syfte att hitta lösningar på gemensamma problem i samband med avtalen om ekonomiskt partnerskap. Parlamentet inser att regional integration, handel och investeringar är avgörande för ekonomisk stabilitet och hållbar tillväxt.

18. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att samarbeta för att få till stånd ett hållbart utnyttjande av råvaror, särskilt genom att fokusera på kapacitetsuppbyggnad, styrelseformer, infrastrukturutveckling, investeringar, geologisk kunskap och kompetens samt insyn i gruvbrytningskontrakt. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en miljömässigt sund och socialt hållbar politik för råmaterial som bygger på aktivt deltagande och som också kommer lokalbefolkningen till del.

19. Europaparlamentet uppmanar enträget alla medlemsstater i Afrikanska unionen att underlätta inrättandet av en rättslig och finanspolitisk ram som dels bidrar till att stimulera ekonomisk tillväxt och attrahera utländska direktinvesteringar, dels får slut på korruptionen och minskar byråkratin och de administrativa missförhållandena.

20. Europaparlamentet uppmanar ledare i Afrika och EU att respektera åtagandena i Tripoliförklaringen och att använda strategin som ett redskap för att få till stånd ökad handel mellan de afrikanska länderna, inklusive uppgraderade stödpaket till regionala ekonomiska gemenskaper, och en bättre infrastruktur i hela Afrika.

Partnerskap 4: Millennieutvecklingsmålen

21. Europaparlamentet konstaterar att EU:s medlemsstater bekräftat sitt åtagande att ge 0,7 procent av BNP till officiellt utvecklingsbistånd till 2015, vilket är avgörande för att millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås till 2015.

22. Europaparlamentet kommer särskilt att verka för att millennieutvecklingsmålen görs till ett centralt inslag i alla partnerskap.

23. Europaparlamentet påminner om att det behövs särskilda insatser avseende mödrars, nyföddas och barns hälsa, jämställdhetsfrågor, utbildning, markanvändningspolitik, hållbar utveckling, tillgång till vatten och sanitet samt stöd till funktionshindrade för att millennieutvecklingsmålen ska kunna uppnås, och ser gärna att de program som finns på utbildnings- och hälsoområdet fullföljs.

24. Europaparlamentet betonar vikten av en tryggad livsmedelsförsörjning i hela Afrika och understryker att jordbruks- och fiskerisektorn i Afrika måste stärkas på ett hållbart sätt, i synnerhet för småbrukare och fiskare.

25. Europaparlamentet påminner om den dominerande roll som jordbruket har i de afrikanska national-ekonomierna. Parlamentet betonar därför vikten av harmoniserade hygienkrav och växtskyddsnormer liksom kapacitetsuppbyggnad för den afrikanska jordbrukssektorn.

26. Europaparlamentet beklagar att man vid toppmötet inte behandlade den senaste tidens fråga om vissa regeringsstödda utländska investerares uppköp av jordbruksmark i Afrika vilket, om frågan inte hanteras korrekt, riskerar att undergräva den lokala livsmedelstryggheten och få allvariga och omfattande konsekvenser.

27. Europaparlamentet anser att EU:s och Afrikas ledare bör förbinda sig att inrätta en mekanism för att bekämpa olaglig kapitalflykt av skatteflyktsskal, främja full insyn vad gäller landsvisa rapporteringskrav och stå emot internationella påtryckningar på lagstiftning som eventuellt tillåter skatteundandragande och skatteflykt i Afrika.

Partnerskap 5: Energi

28. Europaparlamentet anser att förnybar energi är avgörande för den ekonomiska och samhällsliga utvecklingen i Afrika och framhåller kommissionsordförande Barrosos uppmaning till en grön energirevolution i Afrika.

Onsdagen den 15 december 2010

29. Europaparlamentet välkomnar det samarbetsprogram mellan EU och Afrika för förnybar energi och de politiska mål som man enades om vid högnivåmötet om energi i Wien i september 2010 och som ska uppnås till 2020. I dessa ingår att ge ytterligare 100 miljoner afrikaner tillgång till moderna och hållbara energitjänster, fördubbla kapaciteten hos de gränsöverskridande elförbindelserna inom Afrika och användningen av naturgas i Afrika, öka användningen av förnybar energi i Afrika samt förbättra energieffektiviteten i Afrika inom samtliga sektorer.

Partnerskap 6: Klimatförändring

30. Europaparlamentet uppmanar EU och Afrikanska unionen att med förenade ansträngningar minska utsläppen från avskogning och skogsförstörelse.

31. Europaparlamentet påminner om EU:s åtagande att avsätta 7,2 miljarder euro under perioden 2010–2012 till projekt och initiativ avseende klimatförändringar som snabbt ska sättas igång. En betydande del av detta belopp kommer att bli tillgängligt för Afrika.

32. Europaparlamentet betonar att världens fattigaste befolkningar är de som drabbas först och hårdast av klimatförändringarna och uppmanar därför alla aktörer att stödja utvecklingsländerna i deras ansträngningar att anpassa sig till effekterna av klimatförändringarna och skapa en tillväxt som grundas på låg kolanvändning i syfte att utrota fattigdomen.

33. Europaparlamentet noterar att man måste göra framsteg avseende en global klimatöverenskommelse för att kunna bekämpa fattigdom, och betonar i detta sammanhang den oerhörda potentialen hos naturresurser, dvs. sol, vind, floder och tidvatten, som ofta förekommer i överflöd i afrikanska länder.

Partnerskap 7: Migration, rörlighet och sysselsättning

34. Europaparlamentet konstaterar att migration har positiva effekter och betonar att det behövs en gemensam strategi med en tidtabell och målinriktade projekt för att minska de negativa effekterna av illegal migration.

35. Europaparlamentet påminner om samtliga partners åtagande att skapa fler arbetstillfällen av högre kvalitet genom att främja hållbar tillväxt som kommer alla till del.

36. Europaparlamentet ser positivt på att de befintliga programmen för studenters och forskares rörlighet, tillsammans med initiativ som panafrikanska universitetet och organisationen Tuning Educational Structures and Programmes, ska stärkas.

37. Europaparlamentet anser att kompetensflykt är ett stort problem för Afrika och att yrkesverksamma personer som har lämnat sitt hemland bör ges starka incitament att återvända och låta ursprungslandet dra nytta av deras utbildning.

Partnerskap 8: Vetenskap, informationssamhället och rymdpartnerskap

38. Europaparlamentet välkomnar den högnivådialog som inletts mellan högre tjänstemän och ministrar om en strategi för vetenskap och teknik i syfte att stärka samarbetsramen för vetenskap och teknik, för att snabbare få igång en ekonomisk tillväxt och social utveckling som kommer alla till del i Afrika.

Allmänna kommentarer

39. Europaparlamentet konstaterar att Sudan inte företrädde vid toppmötet och att myndigheterna i detta land inte anser sig vara bundna av Tripoliförklaringen, som stats- och regeringscheferna antagit. Parlamentet vill att samtliga delar i fredsavtalet från 2005 genomförs, såsom anges i ovan nämnda förklaring. I detta ingår också den folkomröstning som är planerad till januari 2011 och som måste göra det möjligt för befolkningen i södra Sudan att själva välja sitt öde.

40. Europaparlamentet beklagar att vissa stats- och regeringschefer från EU:s större medlemsstater inte kunde närvara vid toppmötet mellan EU och Afrika.

Onsdagen den 15 december 2010

41. Europaparlamentet beklagar att strategin EU–Afrika inte åtföljs av någon finansieringsplan. Parlamentet begär därför än en gång att Europeiska utvecklingsfonden ska ingå i EU:s budget så att parlamentarisk kontroll kan garanteras av genomförandet av EU:s olika finansieringsinstrument som används vid inrättandet av de olika partnerskapen.

42. Europaparlamentet vill att ministerorgan i större utsträckning ska delta i genomförandet av strategin.

43. Europaparlamentet kräver att Panafrikanska parlamentet och Europaparlamentet ska kunna utöva sina kontrollbefogenheter vid genomförandet av den strategiska handlingsplanen.

44. Europaparlamentet uppmanar de nationella parlamenten i samtliga afrikanska stater och EU-medlemsstater att utreda och diskutera den strategiska planen.

*

* *

45. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska och Afrikanska unionens råd och kommissioner, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, den gemensamma parlamentariska församlingen AVS–EU och Panafrikanska parlamentet.

De grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande

P7_TA(2010)0483

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2009-2010) – institutionella aspekter efter Lissabonfördragets ikraftträdande (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ingressen till fördraget om Europeiska unionen, särskilt dess andra och fjärde till sjunde strecksats,
- med beaktande av artikel 2 och artikel 3.3 andra strecksatsen samt artiklarna 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna av den 7 december 2000, som antogs den 12 december 2007 i Strasbourg,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen),
- med beaktande av kommissionens meddelande: "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna" (KOM(2010)0573),
- med beaktande av Europarådets och Förenta nationernas, inklusive deras särskilda övervakningsorgan, samtliga konventioner och rekommendationer som är relaterade till grundläggande rättigheter,
- med beaktande av beslut och rättspraxis från Europeiska unionens domstol (EU-domstolen) och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (Europadomstolen),

Onsdagen den 15 december 2010

- med beaktande av samförståndsavtalet mellan Europarådet och Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd,
- med beaktande av verksamhets- och årsrapporterna från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA),
- med beaktande av icke-statliga organisationers rapporter om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den offentliga utfrågning som anordnades av Europaparlamentet den 21 och 22 juni 2010 om hur stadgan om de grundläggande rättigheterna påverkat utformningen av ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2009 om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2004–2008) ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0344/2010), och av följande skäl:
 - A. Unionen ska, enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen, grunda sig på en odelbar och allomfattande värdegemenskap med respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, solidaritet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna för alla på Europeiska unionens territorium, inklusive personer som tillhör minoriteter. Ett effektivt skydd och främjande av rättigheter måste vara ett övergripande mål för Europeiska unionens alla politikområden, inklusive deras externa dimension, och ett viktigt villkor för konsolideringen av Europeiska unionen samt ett bidrag till främjandet av fred och av värden och principer med anknytning till de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt till folkens välbefinnande.
 - B. Ikraftträdandet av Lissabonfördraget skapade en ny situation i EU på området grundläggande rättigheter, eftersom stadgan om de grundläggande rättigheterna ("stadgan"), som medför att grundläggande värden omvandlas till konkreta rättigheter, blev juridiskt bindande. Alltsedan den antagits har stadgan blivit en källa till inspiration för de olika rättsväsendena inom Europa. Kommissionen har offentliggjort en årsrapport om genomförandet av stadgan, och främjandet och genomförandet av de grundläggande rättigheter som grundar sig på stadgan måste ingå i årsrapporterna från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.
 - C. En verklig kultur av grundläggande rättigheter behöver utvecklas, främjas och stärkas inom unionens institutioner, men också inom medlemsstaterna, framför allt då de tillämpar och genomför unionslagstiftningen, både internt och i förbindelser med tredjeländer.
 - D. Enligt arbetsordningen kan Europaparlamentet på årsbasis behandla, granska och utvärdera situationen för de grundläggande rättigheterna och lägga fram rekommendationer.

Den nya strukturen för de grundläggande rättigheterna efter Lissabonfördragets ikraftträdande

1. Europaparlamentet betonar att ett effektivt skydd för och främjande av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter utgör kärnan i demokratin och rättsstaten i EU och är oumbärligt för att befästa ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa och kräver åtgärder på olika nivåer (internationell, europeisk, nationell, regional och lokal nivå). Parlamentet betonar vidare de regionala och lokala myndigheternas roll i att konkret införa och främja sådana rättigheter, och uppmanar därför alla EU-institutioner och medlemsstaternas regeringar och parlament att bygga vidare på den nya institutionella och rättsliga ram som har skapats genom Lissabonfördraget, för att utforma en heltäckande intern policy för mänskliga rättigheter för unionen, som fastställer mekanismer för ansvarsskyldighet, på både nationell nivå och EU-nivå, för att hantera brott mot de mänskliga rättigheterna.

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 48.

Onsdagen den 15 december 2010

2. Europaparlamentet riktar uppmärksamheten mot sina resolutioner, liksom sina frågor för muntligt besvarande med debatt samt mot vad som framkommit vid dess uppdrag under 2009 om konkreta fall av grundläggande rättigheter såsom integritet, personlig värdighet och dataskydd, förbud mot tortyr, tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet, yttrandefrihet och informationsfrihet, pressfrihet, icke-diskriminering, användande av minoritetspråk, romernas situation och fri rörlighet, romska kvinnor, diskriminering av samkönade äktenskap och par som har ingått partnerskap, minderåriga, interneringscenter för invandrare och påstått illegalt frihetsberövande av fångar i samband med CIA:s överlämningsprogram. Parlamentet betonar att alla dessa resolutioner återspeglar värdena i stadgan och vittnar om parlamentets tydliga engagemang för det dagliga skyddet av de grundläggande rättigheterna samt utgör politiska budskap till alla människor i EU, till EU:s medlemsstater samt till EU:s institutioner och dess institutionella partners.
3. Parlamentet beklagar att rådet och kommissionen varken vidtagit några åtgärder med anledning av rekommendationerna i Europaparlamentets betänkande från 2007 om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar ⁽¹⁾ eller delgett Europaparlamentet information om diskussionerna mellan EU och Förenta staterna om detta ämne.
4. Europaparlamentet anser det vara nödvändigt att reflektera över hur skyddet av de grundläggande rättigheterna har utvecklats efter det att Lissabonfördraget trädde i kraft, och avser därför att med denna resolution klargöra den roll som varje institution och mekanism bör tilldelas i den nya europeiska strukturen för de grundläggande rättigheterna.
5. Europaparlamentet upprepar att Lissabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 i grunden har förändrat EU:s juridiska uppbyggnad och EU bör etablera sig som en politisk gemenskap med gemensamma värderingar och principer. Parlamentet välkomnar således EU:s nya flernivåstruktur för skyddet av de grundläggande rättigheterna, vilken härrör från flera olika källor och genomdrivs med hjälp av flera olika mekanismer, bland dem den rättsligt bindande stadgan, de rättigheter som garanteras i Europakonventionen, vars erkännande härrör från EU:s förpliktelse att ansluta sig till konventionen, samt de rättigheter som grundar sig på medlemsstaternas konstitutionella traditioner och tolkningen av dem i Europeiska människorättsdomstolens och Europeiska unionens domstols rättspraxis.
6. Europaparlamentet upprepar att stadgan juridiskt sett är likvärdig med fördragen och utgör den modernaste kodifieringen av de grundläggande rättigheterna med en bra balans mellan rättigheter och solidaritet samt omfattar civila, politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt rättigheter av "tredje generationen" (dvs. rätten till god förvaltning, en sund miljö och konsumentskydd). Parlamentet anser att EU bör ta fram en reglerande ram som förhindrar företag att begå brott mot grundläggande rättigheter.
7. Europaparlamentet betonar att genom att införliva stadgan i EU:s primärrätt, utan att utvidga EU:s befogenheter och i enlighet med subsidiaritetsprincipen såsom anges i artikel 51, skapas nya ansvarsområden för beslutsfattande och verkställande institutioner och för medlemsstaterna när de genomför EU-lagstiftning i det egna landet; bestämmelserna i stadgan kan därmed verkställas direkt av europeiska och nationella domstolar. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att öka samstämmigheten mellan olika organ som ansvarar för övervakning och genomförande, i syfte att effektivt kunna tillämpa den etablerade övergripande ramen samt att stärka en mekanism för övervakning överallt i EU tillsammans med ett system för tidig varning, såsom allmänna ländergranskningar (Universal Periodic Review).
8. Europaparlamentet erinrar om att respekten för EU:s grundläggande värden tillsammans med skyddet och främjandet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna utgör en gemensam grund för EU:s förbindelser med tredjeländer, och betonar att EU även är bundet av stadgan i detta avseende. Parlamentet erinrar i detta sammanhang om att respekten för samt skyddet och främjandet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna också innefattar främjande av demokratin och rättsstaten. Parlamentet understryker att Europeiska utrikestjänsten inom ramen för EU:s nya institutionella struktur kan erbjuda en möjlighet att öka samstämmigheten och effektiviteten inom de utrikespolitiska strävandena att främja mänskliga rättigheter och demokrati, endast om ett människorättsbaserat synsätt godkänns och tillämpas på utrikestjänstens struktur, resurser och verksamhet. Parlamentet framhåller att unionen går i bräschen för mänskliga rättigheter i världen och uppmanar EU att se till att det finns effektiva människorättsklausuler i internationella avtal, beakta stadgans principer när avtal tecknas med tredjeländer och bevara konsekvensen mellan sin interna och externa människorättspolitik.

(1) EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.

Onsdagen den 15 december 2010

9. Europaparlamentet upprepar att EU:s anslutning till Europakonventionen kommer att innebära minnivån för skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i Europa samt ge ytterligare en mekanism för att upprätthålla mänskliga rättigheter, nämligen möjligheten att inge klagomål till Europadomstolen om en EU-institution eller en medlemsstat bryter mot mänskliga rättigheter vid genomförande av EU:s lagstiftning inom Europakonventionens behörighetsområde. Europadomstolens rättspraxis kommer således ge extra bidrag till EU:s nuvarande och framtida insatser för respekten för och främjandet av grundläggande friheterna på området för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, vid sidan om Europeiska unionens domstols rättspraxis på detta område.

10. Europaparlamentet uppmanar EU:s och Europarådets medlemsstater att tydligt uttrycka sitt politiska åtagande och stöd för anslutningsprocessen och anslutningsavtalet samt att säkerställa insyn i anslutningsprocessen, samtidigt som man betonar behovet av ett ordentligt samråd med berörda parter. Parlamentet uppmanar kommissionen att slutföra sina interna samråd och förhandlingarna med Europarådet genom att hitta lämpliga lösningar på de viktigaste tekniska frågorna, i syfte att fullborda anslutningsprocessen i rimlig tid och uppnå högsta möjliga nivå på skyddet för de mänskliga rättigheterna i Europa.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka medvetenheten om fördelarna med en anslutning till Europakonventionen och om de krav som ska uppfyllas av ansökarna, genom att utarbeta riktlinjer för denna extra mekanisms adekvata tillämpning och effekter, så att den kan användas effektivt, samt genom att använda den i utbildningen för alla berörda yrkesgrupper.

12. Europaparlamentet välkomnar Lissabonfördragets nya övergripande förpliktelse att bekämpa social utslagning och diskriminering och främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män, respekt för privat- och familjelivet, solidaritet mellan generationerna och skydd av barnets rättigheter, att ta fram en gemensam policy för asyl och invandring och bekämpa människohandeln samt dess uttryckliga hänvisning till personer som tillhör minoriteter, vilket återspeglar ytterligare ett av EU:s grundläggande värden. Parlamentet välkomnar också det faktum att unionen har fått rättskapacitet, vilket gör det möjligt för den att ansluta sig till internationella avtal, förbättringen avseende rättsligt skydd i och med utvidgningen av EU-domstolens kompetens till områden som har stor betydelse för skyddet av de grundläggande rättigheterna, såsom polisiärt och rättsligt samarbete på det straffrättsliga området, Europaparlamentets och de nationella parlamentens stärkta roll i den europeiska beslutsprocessen, särskilt när det gäller utvärderingen av genomförandet av EU:s politik på området för frihet, säkerhet och rättvisa, samt den större roll som tilldelats EU-medborgarna, som nu genom medborgarinitiativet kan ta initiativ till EU-lagstiftning, tillsammans med kravet på en öppen, tydlig och regelbunden dialog med de representativa sammanslutningarna och det civila samhället (artikel 11.2 i FEU).

13. Europaparlamentet efterlyser ett fullständigt och konsekvent genomförande av Stockholmsprogrammet i enlighet med internationell och europeisk människorättslagstiftning, så att fördragets förpliktelser och principer omsätts i praktiken genom att det fastställs strategiska riktlinjer för området för frihet, säkerhet och rättvisa.

Institutionernas genomförande av den nya strukturen för de grundläggande rättigheterna

14. Europaparlamentet anser att EU:s institutioner ofta agerat parallellt inom området för skydd av de grundläggande rättigheterna och vill därför att man ska reflektera över de åtgärder som vidtas och sträva efter ett förbättrat samarbete mellan institutionerna, såsom det etablerade interinstitutionella samarbetet vid den årliga övervakningen av situationen för de mänskliga rättigheterna i EU, så att varje institution kan bygga vidare på rapporter från andra institutioner.

15. Europaparlamentet noterar inrättandet av ett nytt ansvarsområde för rättvisa, grundläggande rättigheter och medborgarskap inom kommissionen, eftersom detta vittnar om kommissionens åtagande att öka ansträngningarna inom området för grundläggande rättigheter och friheter och utgör ett positivt svar på parlamentets upprepade krav i detta hänseende. En sådan uppdelning i rättvisa och säkerhet bör inte förstärka missuppfattningen om att behovet av att skydda allas mänskliga rättigheter och behovet av att garantera allas säkerhet handlar om två helt olika saker. Den nya kommissionsledamoten bör ägna särskild uppmärksamhet åt EU:s politik för bekämpning av irreguljär migration och terrorism och det behövs fullt stöd från alla kommissionsledamöters sida för att den nya kommissionsledamoten ska kunna göra sig gällande.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra 2013 till "Europeiska året för medborgarskap", för att stimulera diskussionen om unionsmedborgarskapet och upplysa unionsmedborgarna om deras rättigheter, särskilt de nya rättigheter de fått genom att Lissabonfördraget trätt i kraft.

Onsdagen den 15 december 2010

17. Europaparlamentet förväntar sig konkreta åtgärder av den nya ansvariga kommissionsledamoten, vilka är i linje med tidigare framförda avsikter, nämligen att, framför allt och huvudsakligen, införa en konsekvensbedömning avseende de grundläggande rättigheterna i anslutning till alla nya lagstiftningsförslag (parlamentet välkomnar kommissionens åtagande i detta hänseende), att övervaka lagstiftningsprocessen i syfte att garantera att de slutliga texterna överensstämmer med stadgan, att tillämpa nolltolerans i fråga om brott mot stadgan och genomföra djupgående undersökningar och inleda överträdelseförfaranden när medlemsstaterna vid genomförandet av unionslagstiftningen har brutit mot sina skyldigheter på de mänskliga rättigheternas område, samt att se till att unionsmedborgarna får ordentlig information om den nya strukturen för de grundläggande rättigheterna. Parlamentet vill se en uppföljning av kommissionens meddelande om artikel 7 i Fördraget om Europeiska unionen (KOM(2003)0606) från 2003 för att fastställa ett transparent och enhetligt sätt att bemöta eventuella brott mot de mänskliga rättigheterna och använda artikel 7 i FEU på grundval av den nya strukturen för de mänskliga rättigheterna.

18. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den bör se till att samtliga nya lagstiftningsförslag är förenliga med stadgan och kontrollera befintliga instrument med avseende på detta. Enligt parlamentet bör det framgå klart av de konsekvensbedömningar som åtföljer kommissionens förslag huruvida förslagen är förenliga med stadgan, så att denna aspekt blir en integrerad del av framläggandet av lagstiftningsförslag. Parlamentet påminner kommissionen om att den uttryckligen har till uppgift att bedriva ett omfattande samråd med alla berörda parter för att säkerställa att unionens åtgärder blir enhetliga och öppna (artikel 11.3 i FEU) och understryker i detta sammanhang vikten av den plattform som byrån för grundläggande rättigheter erbjuder, eftersom den är en betydelsefull resurs för utförandet av denna uppgift.

19. Europaparlamentet påminner kommissionen om att den bör genomföra objektiva undersökningar och inleda överträdelseförfaranden om en medlemsstat vid genomförandet av unionslagstiftningen kränker de rättigheter som finns inskrivna i stadgan. Vidare uppmanar parlamentet kommissionen att kräva tillförlitliga uppgifter och fakta från medlemsstaterna och att även inhämta information från icke-statliga källor samt begära bidrag från byrån för grundläggande rättigheter och andra organ för de mänskliga rättigheterna.

20. Europaparlamentet uppmärksammar att nationalism, främlingsfientlighet och diskriminering åter blossat upp i somliga medlemsstater och betonar den viktiga roll som kommissionen bör påta sig för att förhindra och motverka dessa eventuella kränkningar av grundläggande rättigheter.

21. Europaparlamentet understryker betydelsen av att kommissionen varje år övervakar respekten för stadgan, och anser att dess övervakningsrapporter bör omfatta en bedömning av hur de olika rättigheterna har genomförts samt en utvärdering av de mest omtvistade frågorna och situationen för de mest sårbara grupperna i unionen, av luckorna i skyddet och av viktiga utvecklingstendenser och strukturella problem på nationell nivå och EU-nivå, för att konkreta initiativ och åtgärder ska kunna föreslås. Parlamentet rekommenderar att bästa praxis sprids till medlemsstaterna.

22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande "Strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna", bland annat med hänvisning till dess betoning av förebyggande verksamhet vid den konkreta tillämpningen samt vikten av internutbildning om grundläggande rättigheter, tillsammans med att de grundläggande rättigheterna gjorts till föremål för systematisk granskning i de konsekvensbedömningar som görs av kommissionens konsekvensbedömningsnämnd samt att det införs målinriktade kommunikationsåtgärder för hantering av olika situationer i detta sammanhang. Parlamentet välkomnar också att kommissionen i sitt ovannämnda meddelande betonat vikten av de politiska anslutningskriterier som fastställts av Europeiska rådet i Köpenhamn 1993, med krav på att kandidatländerna ska ha stabila institutioner som garanterar demokrati, rättsstat, mänskliga rättigheter samt respekt för och skydd av minoriteter. Att detta kriterium fått kvarstå är till stöd för skyddet av de grundläggande rättigheterna i framtida medlemsstater.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka de värden och principer som finns inskrivna i fördraget och stadgan samt strategin i Stockholmsprogrammet genom konkreta lagstiftningsförslag och att i samband med denna verksamhet beakta rättspraxis från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna. Vidare efterlyser parlamentet en Lissabon Anpassning av den nuvarande lagstiftningen om polissamarbete och straffrättsligt samarbete samt stärkande av den demokratiska ansvarsskyldigheten i området med frihet, säkerhet och rättvisa.

24. Europaparlamentet föreslår att man inrättar samarbetskontakter mellan å ena sidan kommissionsledamöterna med ansvar för rättvisa, grundläggande rättigheter och medborgarskap respektive inrikes frågor och å andra sidan utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, genom att kommissionsledamöterna regelbundet bjuds in för att diskutera aktuella ärenden och utveckling i fråga om grundläggande rättigheter.

Onsdagen den 15 december 2010

25. Europaparlamentet betonar att även parlamentet bör stärka sina oberoende konsekvensbedömningar avseende grundläggande rättigheter i anslutning till lagstiftningsförslag och ändringsförslag under behandling i lagstiftningsprocessen, i syfte att göra dem mer systematiska, särskilt genom att utöka de möjligheter som för närvarande ges i artikel 36 i parlamentets arbetsordning om respekten för stadgan och genom att begära in yttranden från rättstjänsten över rättsliga frågor i samband med frågor om grundläggande rättigheter i EU.

26. Europaparlamentet uppmanar rådet att anpassa sig till de ändringar som krävs i fördraget och efterleva stadgan i sitt lagstiftningsarbete. Europaparlamentet välkomnar därför att rådet inrättar en ständig arbetsgrupp för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer och understryker betydelsen av att detta nya organ får ett brett mandat där man bland annat kan behandla frågor om grundläggande rättigheter som rör EU och medlemsstaterna samt skapa ett forum för rådets överläggningar om interna människorättsfrågor, Parlamentet understryker också att arbetet i detta nya organ måste vara öppet och effektivt, även i sina kontakter med parlamentet.

27. Europaparlamentet bekräftar det interinstitutionella avtal om en gemensam strategi för konsekvensbedömning⁽¹⁾ som kommissionen hänvisar till i sitt meddelande om en strategi för Europeiska unionens konkreta tillämpning av stadgan om de grundläggande rättigheterna, enligt vilket parlamentet och rådet ansvarar för konsekvensbedömningarna av sina egna ändringsförslag.

28. Europaparlamentet uppmanar rådet att se till att dess ständiga arbetsgrupp för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer får ett brett mandat i vilket det till exempel skulle kunna ingå att diskutera och ge officiella svar på rapporter från byrån för grundläggande rättigheter (förutom rekommendationer från FN:s fördragsorgan och särskilda förfaranden och mekanismer), att bedöma de externa konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna av EU:s instrument och politik, under samordning med rådets arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna (COHOM), att säkerställa samordningen med de organ som saknar mandat men vars arbete får konsekvenser på människorättsområdet (exempelvis EIB eller Frontex), att granska EU:s och medlemsstaternas undertecknande, ratificering och efterlevnad av internationella människorättsinstrument samt att tillhandahålla ett forum för rådets överläggningar om interna människorättsfrågor.

29. Europaparlamentet kräver att parlamentets rätt till demokratisk granskning respekteras på grundval av fördragen. Parlamentet framhåller behovet av bättre insyn i och tillgång till dokument mellan EU-institutionerna för att effektivisera det interinstitutionella samarbetet, inklusive inom frågor som rör ansvarighet och de grundläggande rättigheterna. Parlamentet understryker sin roll när det gäller att följa upp sina resolutioner om grundläggande rättigheter i EU och att utvärdera andra EU-institutioners arbete samt ställa dem till svars för deras åtgärder eller brist på åtgärder när det gäller att bedöma utvecklingen på detta område (t.ex. genom årsrapporter), med tanke på att parlamentet kombinerar politiska budskap med faktabaserade metoder. Parlamentet understryker att parlamentet i artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ges rätt att omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfaranden om tecknande av internationella avtal mellan unionen och tredjeländer eller internationella organisationer.

30. Europaparlamentet bekräftar att EU-domstolens roll har stärkts när det gäller att se till att alla EU:s institutioner, organ och medlemsstater som genomför unionslagstiftningen respekterar stadgan på vederbörligt sätt, och konstaterar att detta kommer att göra det möjligt för EU-domstolen att stärka och vidareutveckla sin rättspraxis i fråga om grundläggande rättigheter. Parlamentet betonar att det krävs ett etablerat samarbete mellan nationella domstolar, EU-domstolen och Europadomstolen för att främja utvecklingen av ett konsekvent system av rättspraxis på detta område.

31. Europaparlamentet betonar att byrån för grundläggande rättigheter har en roll för den fortsatta övervakningen av situationen när det gäller de grundläggande rättigheterna i unionen och Lissabonfördragets effekter på detta område genom dess uppgift att tillhandahålla analys, assistans och expertis, något som kräver kvalitet, objektivitet, verklig opartiskhet och öppenhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över och stärka byråns mandat för att anpassa det till de nya krav som Lissabonfördraget och stadgan medför. Parlamentet betonar att byråns mandat för att inneha en övervakningsroll bör utsträckas till anslutningsländerna och att den därför behöver ges tillräckliga resurser för sina utvidgade uppgifter efter att stadgan införts. Parlamentet uppmanar sin begäran om att få delta fullt ut i översynen av byråns fleråriga program och välkomnar att en bilaga med uppgifter om medlemsstaternas ratificering av internationella människorättsinstrument införs i byråns årsrapport.

32. Europaparlamentet betonar att byråns främsta uppgift är att förse de beslutsfattande institutionerna med fakta och uppgifter om ärenden som rör grundläggande rättigheter, och att den därför ska samla in och analysera information och uppgifter, sprida kunskap genom vetenskaplig forskning och undersökningar på grundval av noggrann metodik, offentliggöra tematiska rapporter och årsrapporter samt skapa nätverk och främja dialogen med det civila samhället. Parlamentet välkomnar byråns årsrapport från 2009 och dess strategi att tillhandahålla en jämförbar översikt samt lyfta fram god praxis i de 27 medlemsstaterna.

⁽¹⁾ Rådsdokument 14901/05, 24.11.2005.

Onsdagen den 15 december 2010

33. Europaparlamentet uppmanar de beslutsfattande EU-institutionerna att utnyttja uppgifter och fakta som byrån tillhandahåller under det förberedande stadiet av lagstiftningsverksamheten samt i beslutsfattandet och/eller övervakningsprocesserna och att upprätthålla ett ständigt och nära samarbete med byrån, med deltagande av dess plattform för icke-statliga organisationer.

34. Europaparlamentet uppmanar alla EU-organ att stå fast vid sitt åtagande om skydd av de grundläggande rättigheterna och att integrera ett perspektiv för grundläggande rättigheter i all sin verksamhet. Parlamentet uppmanar också EU att i detta sammanhang säkerställa fullständig rättslig ansvarsskyldighet.

35. Europaparlamentet anser att Frontex bör införa ett strukturerat samarbete med de organ som arbetar med grundläggande rättigheter, migranter eller asylfrågor och FN:s flyktingkommissarie, i syfte att underlätta insatser som får konsekvenser för skyddet av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet välkomnar det samarbetsavtal som ingicks 2010 mellan Frontex och byrån för grundläggande rättigheter.

36. Europaparlamentet understryker att EU och medlemsstaterna delar skyldigheter på området för genomförande och/eller upprätthållande av mänskliga och grundläggande rättigheter inom sina respektive ansvarsområden i enlighet med subsidiaritetsprincipen, och att detta delade ansvar och dessa delade befogenheter innebär både en möjlighet och en skyldighet för medlemsstaterna och EU-institutionerna. Parlamentet betonar de nationella parlamentens styrka roll enligt Lissabonfördraget och stödjer inrättandet av en formell, fortlöpande dialog mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten.

37. Europaparlamentet erinrar medlemsstaterna om deras skyldighet att på begäran tillhandahålla kommissionen tillförlitliga uppgifter och fakta, eftersom kommissionen är fördragets väktare.

38. Europaparlamentet betonar att domstolarna i medlemsstaterna har stor betydelse för att upprätthålla de mänskliga rättigheterna. Därför kräver parlamentet stöd för att man lätt ska kunna få sin sak behandlad i ett domstolsförfarande inom rimlig tid, i syfte att stärka skyddet av de grundläggande rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att satsa på fortlöpande utbildning av nationella domare i fråga om grundläggande fri- och rättigheter, däribland de nya aspekterna på området efter Lissabonfördraget.

39. EU:s insatser bör inte bara inriktas på kränkningar av de grundläggande rättigheterna efter att de har inträffat, utan också syfta till att avvärja dem. Därför efterlyser Europaparlamentet en reflektion kring mekanismer för tidig upptäckt av tänkbara kränkningar av de grundläggande rättigheterna i EU och medlemsstaterna, ett tillfälligt inställande av åtgärder som vållar sådana kränkningar, påskyndade rättsliga förfaranden för att avgöra om åtgärder strider mot EU:s grundläggande rättigheter samt påföljder om åtgärderna trots allt genomförs i strid med EU-rätten.

40. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att fördubbla sina insatser för att ge ordentlig information och sprida kunskap till allmänheten, eftersom de grundläggande rättigheterna kan skyddas effektivare om människor själva är medvetna om sina rättigheter och om de skyddsmekanismer som står till deras förfogande. Parlamentet efterlyser aktiv tillämpning av de erfarenheter som gjorts inom samhällsorganisationer och berörda icke-statliga organisationer samt bevarande av de löpande kontakterna med alla sådana organ då de grundläggande rättigheternas nya struktur genomförs och åtgärder vidtas i särskilda fall.

41. Europaparlamentet framhåller sin rätt att årligen ge ut en rapport om situationen för de grundläggande rättigheterna i EU, där man behandlar hur grundläggande rättigheter hanteras i EU:s institutioner, organ eller medlemsstater om detta bedöms nödvändigt.

Samarbete med internationella organisationer inom den nya strukturen för grundläggande rättigheter

42. Europaparlamentet anser att man bör finna metoder för bättre samarbete mellan EU:s institutioner och organ och internationella organisationer som är engagerade i skyddet av de grundläggande fri- och rättigheterna, samt se till att resultaten av erfarenheterna inom detta område utnyttjas bättre och kanaliseras effektivare.

43. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att utnyttja hela potentialen i det samförståndsavtal som ingåtts mellan Europarådet och EU för att uppnå ökad synergi och konsekvens på europeisk nivå, och anser att den expertis som Europarådet har uppnått i sina mekanismer för övervakning av mänskliga rättigheter, normer och rön bör utnyttjas bättre för att dubbelarbete ska kunna undvikas. Parlamentet framhåller på nytt att unionen bör göras mer delaktig i det arbete som utförs av Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter och att EU i högre grad bör beakta detta arbete vid genomförandet av sin politik inom områdena frihet, rättvisa och säkerhet.

Onsdagen den 15 december 2010

44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ansluta sig till och ratificera Europarådets och FN:s viktigaste människorättskonventioner och frivilliga tilläggsprotokoll, bland annat Europeiska sociala stadgan (omarbetad), konventionen om åtgärder mot människohandel, ramkonventionen om skydd för nationella minoriteter, Europeiska stadgan för regionala språk och minoritetsspråk från Europarådet, liksom FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, FN:s konvention angående flyktingars rättsliga ställning, FN:s konvention om skydd av alla migrerande arbetares och deras familjers rättigheter, FN:s konvention om organiserad brottslighet och dess två protokoll om människohandel och människosmuggling, FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder. Vidare anser parlamentet att ökad hänsyn bör tas och flera hänvisningar göras till dylika internationella dokument inom ramen för den europeiska lagstiftningsprocessen.

45. Europaparlamentet betonar att lämplig uppmärksamhet bör fästas vid FN:s olika övervakningsmekanismer och vid slutsatserna från FN:s människorättsorganisationer, och konstaterar att de rekommendationer som är relevanta för medlemsstaterna bör följas noga. Parlamentet betonar betydelsen av den återkommande allmänna granskning som FN:s människorättsråd genomför, rekommenderar samarbete med FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och FN:s flyktingkommissarie samt välkomnar att högkommissarien för mänskliga rättigheter har öppnat sitt första europeiska regionala kansli i Bryssel.

46. Europaparlamentet betonar att kontoret för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (ODIHR), OSSE:s särskilda representanter för mediefrihet och bekämpning av människohandel samt högkommissarien för nationella minoriteter spelar en viktig roll och utför ett aktivt arbete.

47. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som sitter i FN:s säkerhetsråd att säkerställa processrättsliga garantier när påstådda terrorgrupper eller terrorister uppförs på och avförs från förteckningar, enligt vad relevant rättspraxis från EU-domstolen kräver.

Den nya tidens mest brådskande utmaningar

48. Europaparlamentet betonar att den nya strukturen kommer att mätas efter hur effektivt de ansvariga institutionerna hanterar de mest brådskande aktuella frågorna om grundläggande rättigheter och de oftast återkommande kränkningarna av dem, både i medlemsstaterna och i unionen, liksom inom ramen för unionens yttre förbindelser.

49. Därför erinrar Europaparlamentet om alla sina resolutioner, debatter och resultat från uppdrag under 2009 om grundläggande rättigheter, som visat att det återstår många problem och särskilda fall av brott mot de grundläggande rättigheterna som kräver brådskande åtgärder, medellångsiktiga strategier och långsiktiga lösningar samt uppföljning av EU:s institutioner. Hit hör bland annat:

- Att värna om de fyra grundläggande friheterna, som hör till EU:s främsta landvinningar, med särskild tonvikt på den fria rörligheten för EU:s medborgare.
- Att säkerställa rättigheterna för alla personer som befinner sig på EU:s territorium, oavsett medborgarskap.
- Att trygga rättssäkerheten och skapa lämpliga kontroller i ett sunt demokratiskt system.
- Att garantera skyddet av personuppgifter och privatlivet, inklusive insamling, behandling, överföring och lagring av uppgifter av personlig eller finansiell karaktär, både inom och utanför EU och i enlighet med principerna om användningsändamål, nödvändighet, proportionalitet och rätten till rättelse och överklagande, samt att skapa rätt balans mellan individuella friheter och kollektiv säkerhet som hotas av nya former av terrorism och organiserad brottslighet.
- Att bekämpa människohandel – särskilt handel med kvinnor och barn – eftersom detta är en form av slaveri. Trots EU:s lagstiftning och nationella lagar samt politiska utfästelser under många år beräknas hundratusentals personer varje år falla offer för människohandel till EU eller inom EU. Detta brott måste bekämpas mer ihärdigt, bland annat med hjälp av det nya föreslagna EU-direktivet, där det ingår ett förslag om att utse nationella rapportörer som övervakar genomförandet av åtgärder mot människohandel på nationell nivå.

Onsdagen den 15 december 2010

- Att värna flyktingars och migranters rättigheter genom att se till att EU:s hantering av migrationsflöden och förhandlingar om återtagandeavtal med tredjeländer inte medför att dessa personer riskerar att drabbas av människorättskränkningar.
- Att värna rättigheterna för offer för våld, brott, krig och brott mot mänskliga rättigheter, ett område där det krävs unionsomfattande lagstiftning, utan att man vänder uppmärksamheten från eller tar resurser från det förebyggande arbetet, kampen mot brottslingar och terrorister samt bekämpandet av de bakomliggande orsakerna. EU:s offentliga samråd om större rättigheter för brotts- och våldsoffer inleddes i början av 2010, och parlamentet ser fram emot kommissionens uppföljningsförslag med praktiska åtgärder till stöd för offren under hela rättsprocessen. Medlemsstaterna har kommit med ett initiativ om en europeisk skyddsorder i syfte att förbättra det skydd som beviljas brottsoffer som flyttar mellan unionens medlemsstater, men det krävs ett rättsligt klargörande av dessa bestämmelser.
- Att utveckla en EU-strategi för barnets rättigheter genom praktiska åtgärder för att bekämpa övergrepp mot barn, sexuellt utnyttjande av barn och barnpornografi samt främja säkrare användning av Internet och avskaffa barnarbete och barnfattigdom, med tanke på att 10–20 procent av barnen i Europa beräknas ha utsatts för sexuella övergrepp under sin barndom, att forskningen visar att de barn som utnyttjas i pornografien blir allt yngre samt att den nuvarande globala ekonomiska situationen hotar att tvinga in fler barn i arbete och/eller fattigdom.
- Att verka för att Europeiska unionen får en asylpolitik och en invandringspolitik som bygger på de värden och principer som ingår i fördragen, stadgan och Europakonventionen om de mänskliga rättigheterna.
- Att utarbeta en EU-strategi för funktionshindrade som ännu i dag diskrimineras i samhälls-, arbets- och kulturlivet.
- Att förbjuda och avskaffa all slags diskriminering inom alla livsområden, i enlighet med artikel 21 i stadgan, däribland etnisk kartläggning, samtidigt som man beaktar etablerade juridiska ansvarsområden och juridisk kompetens.
- Att slå vakt om den språkliga mångfalden som ett kulturarv i Europa, inklusive minoritetsspråk.
- Att förbjuda sanktioner mot användning av ett annat språk än det officiella språket i en medlemsstat.
- Att bekämpa fattigdom och social utestängning.
- Att utarbeta en åtgärdsinriktad strategi på EU-nivå för romers integration och integrera frågan i genomförandet av europeisk, nationell, regional och lokal politik, samt inrätta ett samarbete mellan medlemsstaterna och EU.
- Att skapa en EU-omfattande ram för misstänkta processuella rättigheter i brottmål.
- Att garantera och arbeta för en fri press inom Europeiska unionen, där situationen försämrats år för år, framför allt till följd av att koncentrationen inom massmedierna ökar och journalisterna och deras arbete utsätts för påtryckningar och av att journalister dras inför rätta utan någon verklig och befogad orsak.
- Att utvärdera EU:s befintliga återtagandeavtal och bedöma konsekvenserna för de grundläggande rättigheterna av EU:s politik för återtagandeavtal.
- Att främja social integrering av de mest utsatta genom utbildning och positiv särbehandling, också av personer i fängelse eller dem som avtjänar ett alternativt straff samt tidigare fångar, liksom alla övriga åtgärder som främjar deras återanpassning i samhället.
- Att ge alla rätt till utbildning.
- Att skydda migranter och framför allt asylsökande.

Onsdagen den 15 december 2010

- Att uppmantra det civila samhället att främja en öppen och regelbunden dialog om grundläggande rättigheter i syfte att säkerställa största möjliga skydd för dem.
- Att bekämpa all slags rasism, främlingsfientlighet och antisemitism.
- Att främja en större förståelse mellan olika trosinriktningar och kulturer i syfte att stödja den europeiska integrationsprocessen.
- Att skydda irreguljära invandrares rättigheter i EU.
- Att värna yttrandefriheten och slå vakt om frihet, oberoende och mångfald för alla medier och all press och om ett fritt informationsflöde.
- Att skydda tankefriheten, samvetsfriheten och religionsfriheten mot all inskränkning då dessa är grundläggande rättigheter enligt artikel 10 i stadgan, som även inkluderar friheten att uttrycka sin religion eller trosuppfattning på allmänna och privata platser.

*

* *

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet och kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN, Europarådet samt OSSE.

Reklamens inverkan på konsumenternas beteende

P7_TA(2010)0484

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om reklamens inverkan på konsumenternas beteende (2010/2052(INI))

(2012/C 169 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden (direktivet om otillbörliga affärsmetoder) ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/114/EG av den 12 december 2006 om vilseledande och jämförande reklam ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktivet om audiovisuella medietjänster) ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 376, 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

Onsdagen den 15 december 2010

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 7 (respekt för privatlivet och familjelivet) och artikel 8 (skydd av personuppgifter),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (direktivet om elektronisk handel) ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om konsumentskydd ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om resultatavlan för den inre marknaden ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 januari 2009 om införlivande, genomförande och säkerställande av efterlevnaden av direktiv 2005/29/EG om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och direktiv 2006/114/EG om vilseledande och jämförande reklam ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 om resultatavlan för konsumentmarknaderna ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 september 2008 om hur marknadsföring och reklam påverkar jämställdheten mellan kvinnor och män ⁽⁸⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 28 januari 2009 om övervakning av den inre marknads konsekvenser för konsumenten – andra resultatavlan för konsumentmarknaderna (KOM(2009)0025) och kommissionens därtill hörande arbetsdokument "Second Consumer Markets Scoreboard" (SEK(2009)0076),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 29 mars 2010 med titeln "Consumer Markets Scoreboard – Consumers at Home in the Internal Market –Monitoring the integration of the retail Internal Market and Benchmarking the Consumer Environment in Member States" (SEK(2010)0385),
- med beaktande av rapporten om konsumentskyddet på den inre marknaden, publicerad av kommissionen i oktober 2008 i Eurobarometer special nr 298,
- med beaktande av den undersökande rapporten om attityder gentemot gränsöverskridande försäljning och konsumentskydd, publicerad av kommissionen i mars 2010 i Eurobarometer flash nr 282,
- med beaktande av den europeiska strategin för mediekunskap i den digitala miljön (KOM(2007)0833),

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ EGT L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0046.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0051.

⁽⁶⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 26.

⁽⁷⁾ EUT C 16 E, 22.2.2010, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 43.

Onsdagen den 15 december 2010

- med beaktande av kommissionens riktlinjer för genomförandet av direktivet om otillbörliga affärsmetoder (SEK(2009)1666),
- med beaktande av yttrande nr 2/2010 om beteendestyrd annonsering på nätet vilket antogs den 22 juni 2010 av artikel 29-arbetsgruppen för skydd av personuppgifter,
- med beaktande av yttrande nr 5/2009 om sociala nätverk på nätet vilket antogs den 12 juni 2009 av artikel 29-arbetsgruppen för skydd av personuppgifter,
- med beaktande av meddelandet från den franska nationella kommissionen för informationsteknik och medborgerliga friheter (CNIL) av den 5 februari 2009 om riktad reklam på nätet,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0338/2010), och av följande skäl:
 - A. Reklam stimulerar konkurrens och konkurrenskraft, begränsar sannolikt missbruk av dominerande ställning och uppmuntrar nyskapande på den inre marknaden. Följaktligen gynnar den konsumenterna, framför allt i och med att den ger ett större utbud, lägre priser och information om nya produkter.
 - B. Reklam utgör en viktig och ofta avgörande finansieringskälla för ett dynamiskt och konkurrenskraftigt medielandskap och bidrar aktivt till en mångsidig och oberoende press i Europa.
 - C. En del reklam- och annonseringsmetoder kan emellertid också påverka den inre marknaden och konsumenterna negativt (otillbörliga metoder, intrång i det offentliga rummet och i den privata sfären, personriktad reklam, hinder som försvårar marknadstillträdet och snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden).
 - D. Det är fortfarande nödvändigt att bekämpa de otillbörliga affärsmetoderna inom reklam- och annonsverksamheten, eftersom de enligt Eurobarometerns specialrapport 29 alljämt är vanligt förekommande.
 - E. Utvecklingen av medierna har stor betydelse för reklam och annonser, inte minst genom utvecklingen av Internet, sociala nätverk, forum, bloggar, den ökade rörligheten bland användarna och den snabba ökningen av de digitala produkterna.
 - F. Konsumenterna kan uppleva en viss trötthet inför alla reklambudskap, och det finns därför i dag en frestelse att använda ny kommunikationsteknik för att sprida budskap i kommersiella syften utan att öppet uppges detta, vilket gör att konsumenterna lätt vilseleds.
 - G. Utvecklingen av nya reklammetoder på nätet och via mobiltelefoner skapar en mängd problem som man måste ta itu med för att kunna garantera en hög skyddsnivå för användarna.
 - H. Reklamen på nätet spelar en stor ekonomisk roll, särskilt genom finansiering av gratistjänster, och den har ökat explosionsartat.
 - I. Riktad reklam (styrd av sammanhanget, personen eller beteendet), som sägs vara anpassad efter Internetanvändarnas intressen, utgör ett allvarligt angrepp mot skyddet av den personliga integriteten om den är förknippad med kartläggning av enskilda personer (med hjälp av cookies, profilering, geografisk lokalisering) och konsumenten inte i förväg har gett sitt fria och uttryckliga samtycke.

Onsdagen den 15 december 2010

- J. Individanpassade reklambudskap får inte leda till att det uppstår påträngande reklam som bryter mot lagstiftningen om skydd av personuppgifter och den personliga integriteten.
- K. Personkategorier som är särskilt utsatta på grund av mental, fysisk eller psykisk funktionsnedsättning, ålder eller lättrogenhet, såsom barn, ungdomar, gamla människor eller vissa individer som är utsatta på grund av sin sociala och ekonomiska situation (exempelvis kraftigt skuldsatta personer), behöver särskilt skydd.
- L. Det råder fortfarande brist på information om de exakta sociopsykologiska effekterna av nya former av reklam med större genomslagskraft och större spridning, särskilt när det gäller personer som inte har råd att köpa de varor och tjänster som marknadsförs genom denna reklam.
- M. Vissa produkter, såsom tobak, alkohol, läkemedel och onlinespel, är av särskild karaktär och kräver därför lämplig reglering av reklamen på nätet, så att man undviker övertramp, beroende och varumärkesförfalskning.
- N. Reklam kan fungera som ett kraftfullt redskap i kampen mot stereotyper och fördomar på grundval av rasism, sexism och främlingsfientlighet.
- O. Reklam förmedlar ofta snedvridna och/eller nedsättande budskap som befäster olika stereotypa fördomar om könen, vilket ställer hinder i vägen för jämställdhetsstrategier som vill avskaffa ojämlikheter.

Bedömning av den befintliga ramen för lagstiftning/icke-lagstiftning

1. Europaparlamentet anser att direktivet om otillebörliga affärsmetoder ger en viktig rättslig ram för att bekämpa vilseledande och aggressiv reklam i relationerna mellan företag och konsumenter. Även om någon uttömmande utvärdering ännu inte kan göras är flera svårigheter avseende genomförande och tolkning redan uppenbara (särskilt i förhållande till de nya formerna av reklam med större genomslagskraft), vilket framgår av domar i EU-domstolen som går emot befintliga nationella åtgärder med hänvisning till att de sträcker sig längre än bestämmelserna i direktivet om otillebörliga affärsmetoder, något som gör att direktivets effektivitet kan ifrågasättas.
2. Europaparlamentet understryker att de olika tolkningarna och skillnaderna i genomförandet på nationell nivå har lett till att önskad harmonisering inte uppnåtts, vilket har skapat rättsosäkerhet och skadat den gränsöverskridande handeln på den inre marknaden.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att mycket regelbundet uppdatera, förtydliga och förstärka sina riktlinjer för genomförandet av direktivet om otillebörliga affärsmetoder och se till att de översätts till EU:s officiella språk. Medlemsstaterna uppmanas att ta största möjliga hänsyn till riktlinjerna.
4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att färdigställa och i november 2010 offentliggöra en databas över nationella åtgärder som antagits i syfte att införliva direktivet om otillebörliga affärsmetoder, gällande rättspraxis och andra relevanta handlingar.
5. Europaparlamentet påminner om att direktivet om otillebörliga affärsmetoder är begränsat till relationerna mellan företag och konsumenter, medan direktivet om vilseledande och jämförande reklam handlar om relationerna mellan företag. Vissa verksamheter omfattas varken av direktivet om otillebörliga affärsmetoder eller av direktivet om vilseledande och jämförande reklam, såsom frivilligorganisationer eller intressegrupper. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att genomföra en särskild analys av vilseledande reklam- och annonseringsmetoder som är inriktade på de kategorier som till synes inte omfattas av något av direktiven. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra samordningen sinsemellan och erbjuda tillfredsställande lösningar för de kategorier som har råkat ut för gränsöverskridande, vilseledande reklam- och annonseringsmetoder inom EU.

Onsdagen den 15 december 2010

6. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas samordnade kontrollåtgärder ("Sweep") och vill se mer av dessa åtgärder, vars tillämpningsområde bör utvidgas. Parlamentet uppmanar kommissionen att informera parlamentet om resultatet av dessa samordnade kontrollåtgärder och vid behov utarbeta ytterligare åtgärder för att förbättra den inre marknaden för konsumenterna.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge sina behöriga myndigheter de ekonomiska, personalmässiga och tekniska medel och resurser som behövs för att verksamheten ska fungera effektivt. Kommissionen uppmanas att på grundval av erfarenheterna från nätverket för konsumentskyddsarbetet ytterligare underlätta samarbetet mellan nationella myndigheter och effektivisera deras kontroller.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en analys av de nationella konsumentmyndigheternas skyldigheter och kontrollfunktioner och att utbyta bästa praxis för att effektivisera deras arbete.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 2006/2004 till varumärkesförfalskning och olagliga produkter och att främja informationsutbytet mellan medlemsstaterna inom ramen för denna förordning i syfte att förstärka kampen mot bedrägerier kopplade till olaglig reklam.
10. Europaparlamentet ser självreglering som ett dynamiskt, flexibelt och ansvarstagande sätt att komplettera den befintliga lagstiftningsramen. Parlamentet föreslår att de medlemsstater som ännu inte har några organ för självreglering underlättar inrättandet av sådana organ, på grundval av bästa praxis från andra medlemsstater, och erkänner dem formellt.
11. Europaparlamentet betonar dock självregleringens begränsningar. Den kan inte i något fall ersätta lagstiftning, särskilt inte när det gäller regler om skydd för konsumenternas personuppgifter och vilka påföljder som ska tillämpas om reglerna inte följs.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utvärdera genomförandet av nationella förhållningsregler för medier och ny informations- och kommunikationsteknik. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bedöma de nationella självregleringsorganens effektivitet.
13. Europaparlamentet framhåller det samhällsansvar som följer av reklam med stor spridning och genomslagskraft och betonar reklamföretagens roll för att odla en kultur av medvetna och ansvarstagande företag.
14. Europaparlamentet uppmanar till samråd med de olika berörda parter som medverkar till lagstiftningsutvecklingen.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att med lämpliga medel se till att medierna och yrkesverksamma inom reklambranschen garanterar att människovärdet respekteras och att de tar avstånd från direkta eller indirekta diskriminerande och stereotypa bilder eller hatbudskap som utgår från kön, ras, etniskt ursprung, ålder, religion eller annan övertygelse, sexuell läggning, funktionshinder och social status.
16. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte genomfört direktivet om audiovisuella medietjänster att göra detta utan dröjsmål. Parlamentet väntar med intresse på kommissionens rapport om tillämpningen av direktivet om audiovisuella medietjänster och betonar att ny teknik måste beaktas (till exempel tv via ip-adress).

Problemställningar till följd av Internets och den nya teknikens utveckling

17. Europaparlamentet fördömer utvecklingen av en dold reklam på Internet, som inte omfattas av direktivet om otilförliga affärsmetoder (konsument till konsument). Denna sprids genom kommentarer på sociala nätverk, forum och bloggar som är svåra att skilja från vanligt tyckande. Det finns en uppenbar risk att konsumenterna leds till att fatta felaktiga beslut i tron att den information de förlitar sig på kommer från en objektiv källa. Parlamentet fördömer de fall där vissa företagare direkt eller indirekt finansierar verksamhet med syftet att främja spridning av budskap eller kommentarer som ger sken av att komma från konsumenterna själva, när det i själva verket rör sig om reklam eller kommersiella budskap. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att säkerställa en korrekt tillämpning av direktivet om otilförliga affärsmetoder i detta avseende.

Onsdagen den 15 december 2010

18. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna ska verka för personer som kan fungera som övervakare/moderatorer på de olika forumen och som är uppmärksamma på de risker som den dolda reklamen utgör samt utarbeta informationskampanjer inriktade på att varna konsumenterna för dessa dolda former av reklam.
19. Europaparlamentet påpekar att kampanjen på EU-nivå mot denna dolda reklam är av stor betydelse för att sanera marknaden och stärka konsumenternas förtroende, eftersom det för vissa företagare kan vara ett sätt att kringgå konkurrensreglerna och utan kostnad överskatta sitt eget företag på ett konstgjort sätt eller till och med otillbörligt smutskasta en konkurrent.
20. Europaparlamentet uttrycker sin oro över den alltmer utbredda beteendestyrdan annonseringen och utvecklingen av påträngande reklam- och annonseringsteknik (till exempel läsning av e-post, användning av sociala nätverk och geografisk lokalisering samt återanvändning av målgrupper för reklam) som utgör ett angrepp på konsumenternas personliga integritet.
21. Europaparlamentet framhåller den risk det innebär att företag som är innehållsleverantörer samtidigt bedriver reklamverksamhet (möjlig dubbelanvändning av uppgifter som samlats in under de olika verksamheterna) och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att det finns vattentäta skott mellan de olika insamlingsnivåerna.
22. Europaparlamentet betonar att konsumenterna måste informeras på ett tydligt, begripligt och uttömmande sätt om insamling, behandling och användning av uppgifter om dem och uppmanar annonsörerna att arbeta mot en standardiserad användning av det konsumentvänliga system som bygger på att kunden själv anmäler sitt intresse för information. Dessa personuppgifter bör kunna lagras och användas enbart efter konsumentens uttryckliga samtycke.
23. Europaparlamentet betonar att konsumenterna måste få fullständig information när de accepterar reklam som motprestation till prissänkningar som grundas på beteende.
24. Europaparlamentet framhåller behovet att som regel ta med integritetsfrågor i framtida tekniska lösningar som inbegriper personuppgifter. Utvecklare av ny teknik måste redan från utvecklingsprocessens början införliva datasäkerhet och dataskydd i linje med högsta standard och med hänvisning till principen om inbyggda mekanismer för skydd av den personliga integriteten.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka olika vägar (genom lagstiftning eller på annat sätt) för att på EU-nivå fastställa de tekniska alternativen för ett effektivt genomförande av följande åtgärder:
- En djupgående studie av de nya reklam- och annonseringsmetoderna på Internet och via mobiltelefoner. Parlamentet ska underrättas om resultatet av studien.
 - Förbud, snarast möjligt, mot systematiska och urskillningslösa utskick av reklambudskap via mobiltelefon till alla användare i en reklamkampanjs täckningsområde med hjälp av blåstandsteknik utan mottagarnas föregående medgivande.
 - Garantier för att reklam- och annonseringsmetoderna respekterar posthемligheten och tillämplig lagstiftning på området. Förbud, snarast möjligt, mot tredje parts läsning av privat e-post, särskilt för reklamsyften eller kommersiella ändamål.
 - Garantier, snarast möjligt, för att reklam som sprids via e-post har en länk som gör det möjligt att automatiskt tacka nej till alla ytterligare reklamutskick.
 - Garantier, snarast möjligt, för tillämpning av teknik som gör det möjligt att skilja cookies för spårning i reklamsyften, för vilka det ska krävas ett fritt och uttryckligt förhandsmedgivande, från övriga cookies.
 - Garantier för att standardparametrar för informationssystem som säljs till allmänheten och tjänster för sociala nätverk systematiskt fastställs i överensstämmelse med de strängaste dataskyddskriterierna (inbyggda mekanismer för skydd av den personliga integriteten).

Onsdagen den 15 december 2010

- Framtagning av ett EU-märkningssystem för webbplatser med integritetsmärkningsprojektet European Privacy Seal som modell, vilket intygar webbplatsernas efterlevnad av dataskyddsreglerna. Detta bör innebära en grundlig konsekvensbedömning, och överlappning med befintliga märkningssystem måste undvikas.
- Ett särskilt uppmärksammande av vilseledande reklam och annonser, inklusive webbreklam, i specifika sektorer som försäljning av livsmedel och läkemedel, i fall då konsekvenserna kan bli allvarliga för konsumenternas hälsa och ekonomiska intressen, i samarbete med nationella reklam- och annonsmyndigheter och/eller självregleringsorgan.
- En ändring av systemet med begränsat ansvar för informationssamhällets tjänster i syfte att garantera att försäljning av ett varumärkesnamn som sökord i en sökmotor för reklam- och annons syften ska kräva förhandstillstånd av varumärkets ägare.

Skydd av utsatta grupper

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast 2012 genomföra en grundlig analys av den vilseledande och aggressiva reklamens inverkan på utsatta konsumenter, i synnerhet barn och ungdomar, och att garantera korrekt tillämpning av relevant lagstiftning om skydd för barn och ungdomar.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att med högsta prioritet genomföra en djupgående studie av de faktiska sociopsykologiska effekterna av reklam, mot bakgrund av den nya förfinade teknik som används.

28. Europaparlamentet betonar att barn och ungdomar utgör särskilt utsatta grupper eftersom de är så mottagliga och nyfikna, saknar mognad, har begränsad självständighet och är lätta att påverka, särskilt genom nya kommunikationsmedel och ny teknik.

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka skyddet av utsatta konsumenter, till exempel barn, och att uppmana medierna att sätta gränser för reklam som riktar sig till barn i samband med tv-program för yngre barn (t.ex. undervisningsprogram för barn, tecknade filmer osv.), med tanke på att liknande åtgärder redan håller på att genomföras i vissa medlemsstater.

30. Europaparlamentet kräver att riktad reklam inte får förekomma inom några för barn specifika intresseområden.

31. Europaparlamentet fäster uppmärksamheten på att konsumenterna lätt kan frestas att ta efter, vilket kan leda till olämpliga beteendemönster, våld, spänningar, besvikelse, ångest, skadligt missbruk (rökning, droger), åttstörningar som anorexi och bulimi och rubbningar av den mentala jämvikten. Parlamentet uppmanar alla reklambyråer och yrkesverksamma inom medierna att tänka sig för innan de använder extremt smala modeller (män eller kvinnor) i marknadsföringen, så att de undviker skadliga budskap om utseende, ofullkomliga kroppar, ålder och vikt, med hänsyn till reklamens inflytande och påverkan på barn och ungdomar.

Jämställdhet mellan könen och mänsklig värdighet i reklamen

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att med hjälp av lämpliga medel garantera att marknadsföring och reklam respekterar mänsklig värdighet och inte är diskriminerande på grundval av kön, religion, övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

33. Reklamen kan vara ett effektivt verktyg för att utmana och bemöta stereotyper, och med dess hjälp kan man motarbeta rasism, sexism och diskriminering, vilket är väsentligt i dagens mångkulturella samhällen. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och yrkesverksamma i reklambranschen att stärka utbildningsverksamheten som ett sätt att få bukt med stereotyper, bekämpa diskriminering och främja jämställdhet, särskilt bland unga. Parlamentet uppmanar i synnerhet medlemsstaterna att inleda och utveckla ett nära samarbete med befintliga marknadsförings-, kommunikations- och reklamskolor och därigenom bidra till en sund utbildning av den framtida arbetskraften inom branschen.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja komparativ forskning och dokumentation bland medlemsstaterna kring bilden av kvinnan i annonser och reklam och att ta fram exempel på god praxis för ändamålsenlig och jämställdhetsfrämjande reklam.

Onsdagen den 15 december 2010

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra samråd med brukar- och/eller konsumentorganisationer som ansvarar för att utvärdera reklamens inverkan sett ur bland annat genusperspektivet och att stärka dessa organisationers roll.

36. Europaparlamentet framhåller att reklamen ofta förmedlar diskriminerande och/eller ovärdiga budskap som bygger på alla möjliga stereotypa föreställningar om könen, vilket är ett hinder för jämställdhetsstrategier. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna, det civila samhället och de självreglerande organen för reklam att samarbeta nära för att bekämpa detta, framför allt genom att använda effektiva redskap som garanterar respekten för människans värdighet och heder inom marknadsföring och reklam.

37. Eftersom marknadsföringen av konsumtionsvaror direkt är kopplad till press, radio och tv som en oskiljaktig del av dessa medier, och indirekt till filmer och tv-serier i form av produktplacering, kan tillförlitlig reklam och sunda förebilder följaktligen få ett positivt inflytande på samhällets syn på frågor som könsroller, bilden av människokroppen och på vad som är "normalt". Europaparlamentet uppmanar annonsörerna att bli mer konstruktiva i sin reklam för att förmedla kvinnors och mäns positiva roller i samhället, på arbetsplatsen, inom familjen och i det offentliga livet.

Utbildning och information till olika aktörer

38. Europaparlamentet poängterar att öppenhet och information till konsumenterna är grundläggande inom reklam- och annonsverksamheten och att konsumenterna måste lära sig att kritiskt granska medierna när det gäller innehållets kvalitet.

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att

- låta vissa ytterligare uppgifter om reklam finnas med på resultattavlan för konsumentmarknaderna (utöver de uppgifter som redan ingår om bland annat bedräglig eller lögnaktig reklam); parlamentet påminner dock i detta hänseende om sin resolution av den 9 mars 2010⁽¹⁾ där det påpekades att ytterligare indikatorer skulle kunna tas med när de fem grundläggande indikatorerna och metoderna i anslutning till dem utvecklats tillräckligt för att kunna ge resultat av god kvalitet,
- utarbeta informationskampanjer om konsumenternas rättigheter när det gäller reklam och annonser, särskilt i fråga om användningen av deras personuppgifter, och utveckla pedagogiska hjälpmedel som informerar konsumenterna om hur de på olika sätt kan skydda sitt privatliv på Internet och om vad de kan göra för att sätta stopp för en situation som kränker deras personliga integritet eller värdighet,
- utveckla ett EU-program som ska lära barn att bli medvetna om hur reklamen används och fungerar, med det brittiska initiativet Media Smart som förebild, och
- snarast möjligt kräva att Internetannonser där detta är aktuellt förses med orden "beteendestyrd annonsering" tydligt och läsbart, tillsammans med ett informationsfönster med en grundläggande förklaring av vad detta innebär.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram gemensamma riktlinjer för små och medelstora företag. Medlemsstaterna uppmanas att uppmuntra de nationella myndigheterna och/eller självregleringsorganen att tillhandahålla rådgivningstjänster åt små och medelstora företag och genomföra informationskampanjer för att göra de små och medelstora företagen medvetna om sina rättsliga skyldigheter när det gäller reklam och annonsering.

*

* *

41. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt medlemsstaterna regeringar och parlament.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0051.

Onsdagen den 15 december 2010

Handlingsplanen för energieffektivitet

P7_TA(2010)0485

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om översynen av handlingsplanen för energieffektivitet (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006 ”Handlingsplan för energieffektivitet: Att förverkliga möjligheterna” (KOM(2006)0545),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 januari 2008 ”Mot 20–20 till 2020 – Europas möjligheter i samband med klimatförändringarna” (KOM(2008)0030),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 ”Energieffektivitet: Att nå 20-procentsmålet” (KOM (2008)0772),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 10 januari 2007 ”En energipolitik för Europa” (KOM(2007)0001), som följdes av kommissionens meddelande av den 13 november 2008 ”Andra strategiska energiöversynen – En handlingsplan för energitrygghet och energisolidaritet” (KOM(2008)0781), med åtföljande handlingar,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet (Europeiska energiprogrammet för återhämtning) ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG (energitjänstdirektivet) ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU av den 19 maj 2010 om märkning och standardiserad produktinformation som anger energirelaterade produkters användning av energi och andra resurser ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter ⁽⁵⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 200, 31.7.2009, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 64.

⁽³⁾ EUT L 153, 18.6.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 46.

⁽⁵⁾ EUT L 285, 31.10.2009, s. 10.

⁽⁶⁾ EUT L 153, 18.6.2010, s. 13.

Onsdagen den 15 december 2010

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU av den 7 juli 2010 om ett ramverk för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportslag ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens lägesrapport av den 7 maj 2010 "Towards a new Energy Strategy for Europe 2011–2020",
- med beaktande av den oberoende undersökningen "Company Car Taxation. Subsidies, welfare and economy", som utarbetats på kommissionens uppdrag ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 februari 2009 om den andra strategiska energiöversynen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 170.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska unionen bidra till att upprätta och utveckla transeuropeiska nät för infrastrukturerna inom transport-, telekommunikations- och energisektorerna,
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2010 om att utnyttja informations- och kommunikationsteknik för att underlätta övergången till en energieffektiv ekonomi med låga koldioxidutsläpp ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 34.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna om bekämpande av social utestängning och fattigdom anges att unionen ska trygga en värdig tillvaro för alla dem som saknar tillräckliga medel,
- med beaktande av artikel 194 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och utskottet för regional utveckling (A7-0331/2010), och av följande skäl:
 - A. Energieffektivitet och energisparande är det kostnadseffektivaste och snabbaste sättet att minska utsläppen av koldioxid och andra föroreningar och öka försörjningstryggheten. Energifattigdom kan angripas strategiskt genom hög energieffektivitet i byggnader och apparater. Energieffektivitet prioriteras högt i Europa 2020-strategin och i den europeiska energistrategin 2011–2020, men resurserna hos offentliga institutioner når för närvarande inte upp till denna ambitionsnivå.
 - B. Energibesparingar är centrala för att öka försörjningstryggheten, exempelvis skulle man spara lika mycket energi som femton Nabuccoledningar skulle kunna leverera om det tjugoprocentiga energibesparingsmålet uppnåddes.
 - C. Energibesparingar kan föra med sig betydande ekonomiska fördelar för slutanvändarna och hela ekonomin, tillsammans med sociala fördelar, bland annat upp emot en miljon nya arbetstillfällen fram till 2020. EU:s energiimport ökar och uppgick 2007 till 332 miljarder euro, och enligt kommissionens uppskattningar kan energivinsterna uppgå till över 1 000 euro per hushåll årligen som kommer att återinvesteras på ett annat ställe i ekonomin. Om man skulle lyckas uppnå målen för energieffektivitet skulle de potentiella besparingarna för EU uppgå till omkring 100 miljarder euro och utsläppen skulle minska med nästan 800 miljoner ton årligen. Därför är en politik för energibesparingar och energieffektivitet lösningen på energifattigdomen.

⁽¹⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 207, 6.8.2010, s. 1.

⁽³⁾ Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf

⁽⁴⁾ EUT C 67E, 18.3.2010, s. 16.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0153.

Onsdagen den 15 december 2010

- D. Utvecklingen av de framtida energipriserna kommer att uppmuntra de enskilda att minska sin energiförbrukning. De verkliga energieffektivitetsvinsterna kan därför i första hand uppnås genom att gynna effektivare gemensamma infrastrukturer för fastigheter, uppvärmningssystem och transportsektorn, där beslut om förbättrad användning av energi ligger utanför de enskildas eller företagets kontroll och påverkan.
- E. Belägg från den akademiska världen visar klart att ansträngningarna måste trappas upp, också på regional och lokal nivå, för att det tjugoprocentiga energieffektivitetsmålet ska kunna uppnås senast 2020, eftersom man med den aktuella takten på framstegen kommer att uppnå detta mål endast till hälften till 2020, och metoderna och tekniken för att uppnå tjugoprocentmålet redan existerar.
- F. Det finns visserligen ett stort antal rättsliga föreskrifter på EU-nivå och på nationell nivå som ska leda till energibesparingar, men alla dessa leder inte till det önskade resultatet.
- G. Investeringar i energieffektivitet återbetalar sig inom relativt kort tid jämfört med andra investeringar, och investeringarna kan skapa avsevärt flera nya arbetstillfällen såväl i landsbygdsområden som i städerna. Dessa arbetstillfällen kan oftast inte utlokaliseras, särskilt inte i byggnadssektorn och i små och medelstora företag. Det behövs allmän medvetenhet och utbildad arbetskraft för att detta ska ske.
- H. Att använda offentliga medel för rullande finansiella instrument för att ge finansiella incitament till energieffektivitetsåtgärder har, i tider då budgetmässiga begränsningar råder, fördelen att det blir möjligt att upprätthålla större delen av dessa medel i längden.
- I. Efterfrågesidan har varit en viktig drivkraft bakom den ökade energikonsumtionen och det finns ett stort behov av att få bukt med marknadshindren mot energieffektivare produkter och främja användningen av dem i syfte att bryta kopplingen mellan ökad energiförbrukning och koldioxidutsläpp å ena sidan och ekonomisk tillväxt å andra.
- J. En hel rad hinder står i vägen för att möjligheterna till energibesparing ska utnyttjas fullt, bland annat initiala investeringskostnader och bristande tillgång på lämplig finansiering, bristande medvetenhet, olika stimulansåtgärder för exempelvis ägare och hyresgäster samt bristande klarhet över vem som är ansvarig för att energibesparingarna genomförs.
- K. Det har visats inom andra prioriterade områden, såsom förnybara energikällor och luftkvalitet, att obligatoriska mål kan ge den drivkraft, äganderätt och fokusering på EU-nivå och nationell nivå som behövs för att garantera tillräckligt höga ambitioner inom särskilda politikområden och engagemang för att genomföra dem.
- L. Framstegen när det gäller energibesparingar hämmas av brist på ansvarsskyldighet och engagemang för att uppnå tjugoprocentmålet.
- M. Byggnader står för ungefär 40 procent av energikonsumtionen och ungefär 36 procent av utsläppen av växthusgaser i EU. Byggverksamhet utgör en stor del av EU:s ekonomi med ungefär 12 procent av EU:s BNP. Alltför få byggnader renoveras och lämpliga åtgärder för att minska deras energiförbrukning saknas fortfarande. Att öka antalet grundliga renoveringar av det befintliga fastighetsbeståndet samt deras omfattning är avgörande för att EU:s mål för 2020 och 2050 för klimat- och energipolitiken ska kunna uppnås och det skulle kunna skapa ett avsevärt antal arbetstillfällen och på så sätt avsevärt bidra till EU:s ekonomiska återhämtning. Det finns redan energieffektiva lösningar på byggnadernas klimatskal med tekniska system och installationer och de kan genomföras både i befintliga och nya byggnader, vilket leder till avsevärda energibesparingar.
- N. Bostäderna är inte förberedda för klimatförändringarna: det finns bostäder som inte är behagligt kalla på sommaren i alla länder och det finns bostäder som inte är behagligt varma på vintern (fler än 15 procent i Italien, Lettland, Polen och Cypern och fler än 50 procent i Portugal) och i länder som Cypern och Italien är husen inte byggda för kalla vintrar.
- O. Industriella elmotorer förbrukar 30-40 procent av den elektriska energi som genereras globalt. Rätt optimering av de berörda motorsystemen, med hjälp av hastighetsreglering och annan teknik, kan spara mellan 30-60 procent av den energi som förbrukas.

Onsdagen den 15 december 2010

- P. Mellan 50 och 125 miljoner européer lider av energifattigdom och dessa siffror kan öka på grund av den ekonomiska krisen och höjningen av energipriserna. Energifattigdomens orsaker är desamma överallt i EU och består av en kombination av låga hushållsinkomster, dålig uppvärmning och dåliga isoleringsstandarder samt energipriser som dessa hushåll inte har råd med. Parlamentet understryker att en politik för energibesparingar och energieffektivitet är strategiska botemedel för energifattigdomen.
- Q. Över 30 procent av de totala europeiska växthusgasutsläppen kommer från transporter och en övergång från bilar som drivs med konventionellt fossilt bränsle till fordon med grön teknik som drivs av förnybar energi skulle bidra till avsevärda minskningar av koldioxidutsläppen och skapa ett alternativ till energilagring, eftersom kraftnäten skulle kunna klara av den varierande produktionen från förnybara energikällor.
- R. Det uppskattas att cirka 69 procent av det europeiska fastighetsbeståndet bebos av ägaren till byggnaden och att 17 procent hyrs ut privat, främst av enskilda hyresvärdar, och sektorn för privatägda bostäder stöter på finansiella begränsningar när det gäller att genomföra energireoveringar.
- S. Den aktuella ekonomiska krisen skulle kunna leda till att övergången till en koldioxidsnål och energieffektiv ekonomi påskyndas och medborgarna får en annan inställning till energiförbrukning.
- T. Utveckling och marknadsföring av ny banbrytande energiteknik är absolut nödvändigt för en hållbar energiproduktion och effektivare energianvändning.
- U. Det bindande målet att andelen förnybara energikällor ska utgöra 20 procent av EU:s totala energiförbrukning senast 2020 kan uppnås bara om åtgärder vidtas avseende det befintliga fastighetsbeståndet.
- V. De europeiska företagen kan uppvisa imponerande resultat med att minska sina växthusgasutsläpp och, vilket är ännu viktigare, när det gäller att möjliggöra utsläppsminskningar över hela det europeiska samhället och världen tack vare innovativa produkter och lösningar.
- W. De energiintensiva europeiska företagens konkurrenskraft, ställd inför den globala konkurrensen, måste bevaras.

Efterlevnad och genomförande av gällande lagstiftning

1. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna, de lokala myndigheterna och framför allt kommissionen att ägna energieffektiviteten den uppmärksamhet den förtjänar och att tillhandahålla de resurser (personella och finansiella) som motsvarar deras ambitionsnivå.
2. Europaparlamentet anser att energieffektiviteten bör finnas med inom alla relevanta politikområden, inklusive politiken för finansiering, regional utveckling, stadsutveckling, transporter, jordbruk, industri och utbildning.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i god tid före energitoppmötet den 4 februari 2011, inom sin reviderade europeiska handlingsplan för energieffektivitet lägga fram en utvärdering av hur nuvarande lagstiftning genomförs. Parlamentet anser att handlingsplanen, på grundval av utvärderingsresultatet, bör innefatta åtgärder som ska framläggas av kommissionen och syfta till att tappa luckorna i genomförandet så att det övergripande energieffektivitetsmålet ska nås 2020, bland annat enskilda energieffektivitetsmål som motsvarar en minst tjugoprocentig energieffektivitetsförbättring på EU-nivå fram till 2020 och tar hänsyn till de relativa utgångslägena och de nationella omständigheterna, samt ett förhandsgodkännande av varje medlemsstats nationella handlingsplan för energieffektivitet. Parlamentet anser att dessa ytterligare åtgärder bör vara rättvisa, mätbara samt direkt och effektivt påverka genomförandet av målen i de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att komma överens om gemensamma metoder för att mäta de nationella energieffektivitetsmålen och övervaka framstegen med att nå dessa mål.
4. Europaparlamentet fäster stort avseende vid planeringsarbetet på europeisk nivå. Energieffektiviteten bör ägnas vederbörlig uppmärksamhet i handlingsplanen för energi 2011–2020. Den nya europeiska handlingsplanen för energieffektivitet bör läggas fram så fort som möjligt, och energieffektiviteten bör spela en viktig roll i den kommande färdplanen mot ett energisystem och en ekonomi med låga koldioxidutsläpp senast 2050.
5. Europaparlamentet uppmanar EU att anta ett bindande mål för energieffektivitet på minst 20 procent senast 2020 och därigenom påskynda övergången till en hållbar och grön ekonomi.

Onsdagen den 15 december 2010

6. Europaparlamentet anser att handlingsplanen för energieffektivitet bör vara ambitiös och koncentrera sig på hela energiförsörjningskedjan samt att den bör ta hänsyn till de framsteg som uppnått för samtliga åtgärder som ingick i handlingsplanen från 2006, förstärka genomförandet av de energieffektivitetsåtgärder som antogs i enlighet med handlingsplanen från 2006, och fortfarande pågår, samt omfatta ytterligare kostnadseffektiva och adekvata åtgärder, som överensstämmer med de subsidiaritets- och proportionalitets-kriterier som krävs för att uppnå målet för 2020.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma den nya handlingsplanen för energieffektivitet med hänsyn till utsatta energikonsumenter. Dessa konsumenter skulle gynnas mest av en förbättrad energieffektivitet, men saknar resurser för att göra de investeringar som krävs. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anta lämpliga åtgärder och en effektiv politik, såsom nationella handlingsplaner eller målinriktade socialåtgärder, för att minska energifattigdomen, samt att regelbundet avlägga rapport om sitt arbete med dessa frågor. Parlamentet välkomnar att energirådet tar upp frågan om energifattigdom och stöder det belgiska ordförandeskapets insatser på den här punkten samt ber kommissionen att i all sin energipolitik åtgärda energifattigdomen.

8. Europaparlamentet efterlyser en översyn av direktivet om energitjänster 2011, med bland annat en förlängd tidsram till 2020, en kritisk bedömning av de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet och genomförandet av dem, bland annat med gemensamma normer för rapporteringen med bindande minimiinslag, till exempel om all relevant energieffektivitetspolitik, också styrmedel av annat slag än lags-tiftning, samt stödredskap såsom finansiering. Där bör även medlemsstaternas åtgärder utvärderas och rangordnas och rapporteringskraven sammanföras från direktivet om energitjänster, energimärkning och ekodesign, när detta är lämpligt och bevisligen avlastar medlemsstaterna.

9. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att snabbt och effektivt genomföra program för marknadsövervakning och program för att kontrollera efterlevnaden av direktivet 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter, direktivet 2010/30/EU om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger energirelaterade produkters förbrukning av energi och andra resurser och förordningen (EG) nr 1222/2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja och övervaka genomförandet av dessa program och inleda överträdelseförfaranden om så behövs.

10. Europaparlamentet föreslår, medvetet om utmaningarna med och betydelsen av marknadsövervakning – som är en nationell befogenhet – att kommissionen bör göra det lättare för medlemsstaterna att samarbeta och sinsemellan dela med sig av informationen, särskilt genom att inrätta en öppen EU-databas för testresultat och produkter som inte uppfyller kraven i en medlemsstat och genom att vidta åtgärder för att se till att produkter som inte finns uppfylla kraven i en medlemsstat snabbt tas bort från alla de 27 marknaderna.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att efter det att det reviderade direktivet om energimärkning trätt i kraft, före den i direktivet nämnda tidsfristen 2014, bedöma hur den nya energimärkningsutformningen och de obligatoriska hänvisningarna till systemet för energimärkning i reklam påverkar konsumenternas beteende samt att vid behov vidta ytterligare åtgärder för att göra dem mer effektiva.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja åtgärder till förmån för ökat medvetande och ökad kunskap om energieffektivitetsfrågor bland alla berörda parter och alla yrkesverksamma på alla plan (bedömning av nuvarande energiprestanda, utformning och förverkligande av energieffektiva lösningar, energieffektiv drift och energieffektivt underhåll).

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att granska lagstiftningsåtgärder, som införts för att spara energi och öka energieffektiviteten, som exempelvis sommartid, med avseende på deras verkan och att omgående avskaffa verkningslösa bestämmelser för att minska byråkratin.

14. Europaparlamentet anser att långsiktiga avtal med industrisektorn garanterar en hög efterlevnad av energieffektivitetskraven, vilket gör att en årlig 2-procentig förbättring av energieffektiviteten kan nås.

Onsdagen den 15 december 2010

Energiinfrastruktur (produktion och överföring)

15. Europaparlamentet anser att det behövs en större fokusering på systeminnovationer, exempelvis smarta nät (för el, men också för värme och kyla), smart mätning, gasnät där det ingår biogas och energilagring, vilka kan förbättra energieffektiviteten genom mindre överbelastning, färre nätavstängningar, en enklare integrering av tekniken för förnybar energi, också decentraliserad produktion, lägre krav för reservproduktion och en större och flexiblere lagringskapacitet. Parlamentet ber om garantier för att en skäligen andel av dessa vinster ska komma slutförbrukarna till godo.

16. Europaparlamentet understryker att näten för fjärrvärme och fjärrkyla bidrar till att vi får en energieffektiv ekonomi fram till 2050 och betonar att det behövs en uttrycklig och övergripande strategi för värmeproduktion och värmeanvändning (industrivärme, uppvärmning av bostäder, kylning), där det också ska ingå en metod för flerbränsleriktmärken för fjärrvärme- och fjärrkylnät, samt att strategin ska bygga på samverkansvinster mellan sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att utreda hur näten kunde göras effektivare och betonar att de måste vara konkurrensutsatta. Parlamentet konstaterar att förbättringar av energieffektiviteten hos fastighetsbeståndet kommer att leda till en minskad efterfrågan på värme vilket man bör ta hänsyn till när man utvärderar fjärrvärmekapaciteten.

17. Europaparlamentet framhåller vikten av energieffektivitet på efterfrågesidan. Parlamentet påpekar att avsevärt med energi går förlorad vid överföring och distribution (framför allt i generatorer och transformatorer, samt till följd av alltför stora motståndsförluster vid överföringen) och att mycket skulle kunna sparas om de alltför långa kedjorna vid överföring från en energiform till en annan gjordes kortare och understryker den roll som mikrogenerering och decentraliserad och diversifierad generering kan spela för att garantera försörjningstryggheten och minska förlusterna. Parlamentet anser att det bör skapas incitament till en förbättrad infrastruktur och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om hur energibesparingsmöjligheter som ännu inte använts, bland annat i form av hållbarhetsrapporter för kraftverk och åtgärder som underlättar upprustning och modernisering av kraftverk.

18. Europaparlamentet poängterar att förutom energieffektivitet vid källan (dvs. vid produktionen av primärenergi) bör man också prioritera åtgärder mot förluster av (el)energi vid transporten genom näten. En omläggning till ett mera decentraliserat produktionssystem skulle minska transportavstånden och således också energiförlusterna under transporterna.

19. Europaparlamentet uppmanar med kraft den (petro)kemiska industrin runtom i EU att förbättra energiåtervinningen vid avfackling.

20. Europaparlamentet anser att det behövs ett starkare fokus för att öka den övergripande energieffektiviteten, framför allt för att minska värmeförluster. Parlamentet kräver därför en översyn av kraftvärmedirektivet för att främja högeffektiv kraftvärmeproduktion, mikroanläggningar för kraftvärme, användning av spillvärme från industrin samt fjärrvärme och -kyla, och uppmanar medlemsstaterna att inrätta ett stabilt och fördelaktigt regelverk genom att införa en integrerad planering av energierfrågan på el för uppvärmning och kylning, genom att överväga att ge kraftvärme prioriterad tillgång till elnätet och genom att använda industriell värme och främja användning av högeffektiv kraftvärme, mikroanläggningar för kraftvärme och fjärrvärme i byggnader och finansiera kraftvärme på ett hållbart sätt, exempelvis genom att uppmanar medlemsstaterna att inför ekonomiska incitament.

21. Europaparlamentet understryker vikten av ett kraftvärmenät eller ett nät för distribution av el, fjärrvärme och fjärrkyla, som i praktiken skulle fördubbla den allmänna energieffektiviteten. Parlamentet påpekar därutöver att värme eller kyla skulle kunna ge nätet ökad flexibilitet under belastningstoppar, så att el kan produceras och värme lagras vid tillfällen då produktionen överstiger de lokala behoven.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inte bara stödja högeffektiv industriell kraftvärmegenerering, bland annat genom att övergå från fossila bränslen till biomassa, utan också, för dem som har fjärrvärmeinfrastruktur, att med hjälp av lagstiftning och lämpliga ekonomiska åtgärder främja användningen av kraftvärme genom att stödja inrättande och upprustning av fjärrvärmesystem.

23. Europaparlamentet anser att förluster av biogas och värme vid avfallsbehandling måste undvikas genom återvinning och alstring av ånga och/eller el. Avfallsbehandlingsanläggningar utan någon värmeåtervinning eller energiproduktion bör, enligt parlamentet, inte ges några tillstånd.

Onsdagen den 15 december 2010

24. Europaparlamentet välkomnar kommissionens pågående arbete med smarta nät och smarta mätare och anser att det är viktigt man säkerställer långsiktiga, stabila harmoniserade bestämmelser för smarta nät och smarta mätare. Parlamentet uppmanar eftertryckligen kommissionen att stödja och ta initiativ till utvecklingen av smarta nät och smarta mätare genom att fastställa gemensamma standarder, som måste omfatta krav i fråga om integritet, uppgifter och frekvenser. Parlamentet rekommenderar att kommissionens arbetsgrupp för smarta nät uttryckligen tar hänsyn till synpunkterna från alla berörda parter och uppmanar kommissionen att regelbundet informera parlamentet om hur arbetet i arbetsgruppen fortskrider.

25. Europaparlamentet välkomnar kommissionens arbete "towards a single Energy network" och uppmanar kommissionen i detta sammanhang att lägga fram konkreta förslag om att förenkla och påskynda tillståndsförfaranden för prioriterade infrastrukturprojekt.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka samarbetet mellan EU och de systemansvariga för energinäten (förstärkning av ENTSO), i syfte att förbättra gränsöverskridande nätanslutningar och prestandan.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja och främja anläggandet och utvecklingen av ett europeiskt nät för högspänd likström med vars hjälp man kan optimera tillvaratagandet av förnybar energi, framför allt vindkraft och vattenkraft. Via det här nätet skulle energi kunna överföras på långa avstånd och med små energiförluster, och det skulle samtidigt möjliggöra synergieffekter mellan alla källor till förnybar energi.

Stadsutveckling och byggnader

28. Europaparlamentet stöder ett flernivåigt och decentraliserat tillvägagångssätt inom energieffektivitetspolitiken och framhåller att energieffektiviteten kan spela en avgörande roll i stads- och landsbygdsutvecklingen. Parlamentet understryker att initiativ som är inriktade på den lokala och regionala nivån för att öka energieffektiviteten och minska utsläppen av växthusgaser måste stödjas mer, exempelvis borgmästarförsamlingen och initiativet för smarta städer. Parlamentet understryker de möjligheter som lokala och regionala organ har när det gäller att uppmuntra och genomföra bästa metoder i fråga om energieffektivitet och påpekar ytterligare att det kan bidra till smart och hållbar tillväxt i medlemsstater och regioner om sammanhållningspolitiken avstäms efter EU 2020-strategin.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma potentialen för effektivitet i nuvarande byggnader, med början från offentliga förvaltningsbyggnader, såsom skolor, samt föreslå ett kostnadseffektivt mål för att minska förbrukningen av primärenergi i byggnader. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomförbara praktiska program för att stödja grundliga renoveringar där energiefterfrågan kommer att minskas med över 50 procent jämfört med prestandan före renoveringen och där nivån på ekonomiskt, skattemässigt och/eller annat stöd till dessa renoveringar kopplas till den förbättringsnivå som uppnåts. Parlamentet vill att medlemsstaterna åläggs fastställa årliga renoveringsmål i sina nationella handlingsplaner för energieffektivitet och uppmanar kommissionen att föreslå politiska alternativ om hur man kan åstadkomma ett byggnadsbestånd med nästan nollenergihus inom ramen för energifärdplanen 2050.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga fastighetspolitikens tillämpningsområde till att omfatta miljöriktiga bostadsområden, för att se till att man genom att optimera resurserna på lokal nivå sänker primärenergiekonsumtionen i byggnader och att konsumenternas kostnader minskar.

31. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att de energifattiga hushållens bostäder förbättras så att de uppnår högsta möjliga energieffektivitetsstandarder utan att de dagliga utgifterna för de energifattiga ökas. Parlamentet understryker att detta ofta kommer att kräva avsevärda investeringar i bostäderna, men att man på samma gång kommer att kunna dra nytta av många energirelaterade fördelar, exempelvis genom minskad dödlighet, förbättring av det allmänna välbefinnandet, lägre nivåer av skuldsättning och minskade hälso- och sjukvårdskostnader genom att inomhusföroreningarna och värmebelastningen minskas.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja granskningar av investeringsgraden i syfte att utvärdera kvaliteten på energicertifikaten. Parlamentet uppmanar kommissionen att utifrån dessa utvärderingar ge medlemsstaterna vägledning så att kvaliteten på deras energicertifikat och energieffektivitetsförbättringarna av de åtgärder som de vidtar med utgångspunkt från dessa certifikat kan garanteras.

Onsdagen den 15 december 2010

33. Europaparlamentet är övertygat om att myndigheterna på nationell, regional och lokal nivå måste ta ledningen för att energisparmålen ska uppnås. Parlamentet uppmanar därför myndigheterna att gå betydligt längre än de krav som fastställs i direktivet om byggnaders energiprestanda, särskilt genom att så snart som möjligt renovera hela sitt bestånd till en nivå jämförbar med en nära noll energistandard, där detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. Å andra sidan erkänner parlamentet att de gällande budgetbegränsningarna, särskilt på regional och lokal nivå, ofta begränsar de offentliga organens kapacitet att göra inledande investeringar. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta och främja utvecklingen av innovativa lösningar på detta problem, bland dem avtal om energiprestanda eller marknadsbaserade instrument, samt att uppmana myndigheterna att överväga kostnadsbesparingar med hjälp av fleråriga budgetar, när så inte redan sker.
34. Europaparlamentet inser att Europeiska unionen spelar en banbrytande roll. Parlamentet anser att EU:s institutioner och byråer bör föregå med gott exempel, särskilt i sådana byggnader där det påpekats att energieffektiviteten går att förbättra, genom att fram till 2019 kostnadseffektivt upprusta dessa byggnader till nära nollnivå, såsom ett led i en mer omfattande granskning i institutionernas energianvändning.
35. Europaparlamentet inser möjligheterna till energibesparingar i byggnader, både i städer och på landsbygden. Parlamentet konstaterar att det finns flera hinder för energireoveringar, framför allt inom bostadssektorn, såsom inledande kostnader, incitament som inte stimulerar alla berörda parter lika eller invecklade förhandlingar i fastigheter med många lägenheter. Parlamentet efterlyser innovativa lösningar för att få bort dessa hinder, till exempel områdesbaserade reoveringsplaner, ekonomiska incitament och tekniskt stöd. Parlamentet betonar att EU:s system bör stimulera till att byggnader renoveras mer än vad lagen allra minst kräver och inrikta sig endast på byggnader som har en energieffektivitetspotential. Parlamentet efterlyser främjande av sådan reoveringsteknik som är mera ekonomisk och samtidigt tillförsäkrar stora energibesparingar.
36. Europaparlamentet understryker vikten av att minska de fattiga hushållens höga bränslekostnader genom stöd till grundliga upprustningar för att få ner energiförbrukningen och -utgifterna. Europaparlamentet uppmanar de behöriga myndigheterna på lokal, regional, nationell och europeisk nivå att särskilt uppmärksamma allmännyttiga bostäder genom att se till att inte sårbara hyresgäster får stå för merkostnaderna för investeringar i energisparande.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja nya initiativ till stöd för reovering av byggnader i samband med den kommande innovationsstrategin, exempelvis ett innovationspartnerskap om energieffektivitet i energieffektiva städer/städer med nollutsläpp.
38. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att verka för att vissa byggnader, som inte är kulturarv och icke-ändamålsenliga, där en upprustning inte skulle vara hållbar eller kostnadseffektiv, byts ut.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda införandet av energicertifikat, som utfärdas opartiskt av kvalificerade och/eller ackrediterade experter samt införa enhetliga kontaktpunkter (one-stop shops) som ger tillgång till teknisk rådgivning och tekniskt stöd samt finansiella stimulansåtgärder som är tillgängliga på regional, nationell och europeisk nivå.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa en bredare användning av energibesiktningar och strukturerade processer för energihushållning i företag och industrifastigheter och att utarbeta mekanismer för att bistå små och medelstora företag och på så sätt stödja utbyggnaden eller inrättandet av nationella system eller frivilliga överenskommelser.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sätta in alla nödvändiga resurser för att bedriva ett brett upplagt samråd, så att bakslag från medlemsstaternas sida kan undvikas, innan kommissionen senast den 30 juni 2011 i enlighet med direktivet om byggnaders energiprestanda lägger fram sin ram för jämförbara metoder för beräkning av kostnadsoptimala nivåer för minimikrav avseende energiprestanda och menar att dessa jämförbara metoder, när de väl har införts, kommer att motivera marknadsaktörerna att investera i energieffektiva lösningar.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå energiriktmärken eller energikrav för myndigheternas installerande av gatubelysning, också i form av att mera intelligenta kontrollsystem och energibesparande användningsmönster tas i bruk senast 2012. Parlamentet yrkar på att dessa åtgärder ska innefatta specifikationer på de totala livstidskostnaderna vid all offentlig upphandling av belysningsanläggningar.

Onsdagen den 15 december 2010

43. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att systematiskt låta energieffektiviteten ingå i rutinerna för offentlig upphandling. Enligt parlamentet skulle detta arbete få en rejäl skjuts framåt om energieffektiviteten systematiskt fastställdes som ett kriterium för kontraktstilldelning vid offentlig upphandling och uppställdes som villkor för att projekt ska få anslag ur allmänna medel.

Informations- och kommunikationsteknik och produkter

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utveckla en produktpolitik som skapar ökad konsekvens mellan de olika formerna för miljövänlig produktpolitik, vilket ska ske genom en bättre samordning av hur de politiska styrmedlen infogas i varandra samt hur de ses över och genomförs, varjämte kommissionen också uppmanas att arbeta för en mera dynamisk marknadsomvandling och mera meningsfull konsumentupplysning om energisparande. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att göra en gemensam översyn av direktiven om ekodesign och energimärkning (alltså flytta fram datumet för översynen av energimärkningsdirektivet). Idealet vore att bestämmelserna om miljömärkning och grön offentlig upphandling också samtidigt skulle ses över och genomfördes under samordnade former tillsammans med åtgärderna för ekodesign och energimärkning.

45. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt och korrekt genomförande av direktiven om ekodesign och energimärkning och beklagar de långa dröjsmålen i dag. Parlamentet föreslår klarare och striktare tidsfrister för antagandet genom att lägga fram förslag om genomföranderättsakter respektive delegerade akter för energirelaterade produkter. Parlamentet beklagar att kommissionen hittills inte tagit till vara alla de inneboende möjligheterna i direktivet om ekodesign och är fast övertygat om att det bör omfatta flera produkter, bland annat, om så är lämpligt, nya hushållsmaskiner, IKT, energirelaterade produkter för användning i fastigheter (såsom elektriska industrimotorer, industrimaskiner, luftkonditionering, värmväxlare, utrustning för värme och belysning samt pumpar), utrustning för användning inom industri och jordbruk, byggmaterial och produkter för effektiv vattenanvändning. Parlamentet uppmanar kommissionen att, innan den antar genomföranderättsakter, ta hänsyn till skillnaderna mellan konsumtionsvaror och investeringsvaror och att påvisa energisparpotentialen och genomförbarheten innan genomföranderättsakterna utfärdas. Parlamentet yrkar på att ekodesigndirektivets minimikrav för energieffektivitet också ska innefatta en specifikation av kostnaderna under produktens totala livslängd samt de totala utsläppen, också i samband med materialåtervinningen, för alla produkter.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kombinera befintlig EU-lagstiftning, såsom direktiven om ekodesign och energimärkning, i stället för att ytterligare utvidga den, för att genomföra EU-lagstiftningen så effektivt som möjligt och utnyttja synergier, särskilt för konsumenterna.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta konkreta initiativ till en förbättring av produkters resurseffektivitet. Parlamentet konstaterar att en förbättrad resurseffektivitet också skulle leda till avsevärda vinster i fråga om energieffektivitet.

48. Europaparlamentet yrkar på att det läggs större vikt vid en konsekvensanalys av energieffektivitetsnormer, inklusive förhållandet mellan slutprodukternas pris och kvalitet, dess energieffektivitet och fördelarna för konsumenterna. Parlamentet erkänner att kommissionen analyserar alla dessa effekter men yrkar på att kommissionen och medlemsstaterna anstränger sig mer för att kommunicera om och kontrollera alla produkter, inklusive importerade sådana, såsom lågenergilampor.

49. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att enhetliga tekniska standarder är det bästa sättet att få ut energieffektiva produkter, pumpar och motorer m.m. på marknaden.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att lagstiftningen behandlar produkter och system samt deras energianvändning och anser att det är nödvändigt att öka EU-medborgarnas medvetenhet om konsumentprodukters och energirelaterade produkters energi- och resurseffektivitet. Parlamentet anser att enskilda produkter och komponenter bör ses som en helhet, snarare än skilt för sig, när man bedömer energiförbrukningen.

51. Europaparlamentet understryker att Europa bör gå i bräschen för utveckling av energirelaterad Internetteknik och IKT-tillämpningar med låga koldioxidutsläpp. Europaparlamentet konstaterar att IKT kan och bör spela en viktig funktion för främjandet av ansvarsfull energiförbrukning i hushållen, trafiken, elproduktionen och -distributionen samt inom IKT-sektorn (som svarar för omkring 8 procent av elförbrukningen). Parlamentet efterlyser därför framför allt en bedömning av energieffektivitetspotentialen i datacentrum. Parlamentet anser att ett utökad stöd till innovation alltid måste åtföljas av minskade byråkratiska formaliteter för de ansökande och erkänner att det behövs stöd till partnerskap mellan IKT-sektorn och de utsläppsintensiva sektorerna för att dessa sektorer ska bli energi- och utsläppseffektiva.

Onsdagen den 15 december 2010

52. Europaparlamentet understryker att det har en avgörande betydelse för om man ska lyckas med att införa smarta mätare att man upplyser samhället om nyttan med dem. Parlamentet erinrar om att det i sitt initiativbetänkande "om en ny digital agenda för Europa 2015.eu" fastställde som politiskt mål att 50 procent av Europas hushåll skulle vara utrustade med smarta mätare senast 2015. Europaparlamentet välkomnar arbetet i arbetsgruppen om smarta mätare och uppmanar kommissionen att lägga fram ett antal rekommendationer före utgången av 2011 för att se till att

- smarta mätare genomförs i enlighet med tidtabellen i tredje energipaketet för den inre marknaden, så att målet i detta paket om att 80 procent av byggnaderna ska vara utrustade med smarta mätare senast 2020 uppnås.
- medlemsstaterna före utgången av 2011 enas om gemensamma minimifunktioner för smarta mätare,
- smarta mätare blir till nytta för konsumenterna, i form av minskad energiåtgång och stöd till låginkomsttagare och utsatta konsumenter och det bör tillåtas och främjas på de nationella marknaderna att elanvändningen hos flera slutförbrukare faktureras gemensamt, enligt lägre tariff än om de enskilda slutförbrukarna fakturerats skilt för sig,
- medlemsstaterna tar fram och offentliggör en strategi för att alla konsumenter, också utsatta konsumenter och låginkomsttagare, ska få del av den potentiella nyttan med smarta mätare,
- de nationella systemansvariga för överföringsnäten och de nationella tillsynsmyndigheterna inför nättariffer med prissättning utgående från användningstiden för att skapa ekonomiska incitament till att dela belastningen av näten och hantera efterfrågan,
- en genomförandeåtgärd enligt ekodesigndirektivet utarbetas för att smarta mätare ska bli energieffektiva och inte i onödan öka hushållens energiförbrukning,
- den pågående förberedande studien om nätanlutna apparater i standby-läge (som utförs i enlighet med ekodesigndirektivet) behandlar smarta mätare med tanke på eventuella framtida bestämmelser för dem.

53. Europaparlamentet konstaterar att teknikens framsteg kan skapa möjligheter för språngvisa snarare än gradvisa förändringar i energieffektiviteten och uppmanar kommissionen att i den strategiska EU-planen för energiteknik ta med ett inslag om utveckling och främjande av teknik, material för till exempel byggande eller maskinproduktion och produkter, såsom ultraenergislå belysning eller tryckbar elektronik, som främjar energi- och resurseffektivitet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föreslå incitament och program för särskilt innovativ teknik, bland annat målinriktad forskning och utveckling, produktion i små mängder etc.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att för att främja energieffektiviteten, i partnerskap med de europeiska energitillsynsmyndigheterna, sammanföra arbetet med smarta nät och smarta mätare med prisincitament (differentierad prissättning) och ökad prisflexibilitet i nationella tariffer, till exempel i form av prissättning per timme, skapa incitament till minskad elanvändning och påminner om medlemsstaternas skyldighet enligt tredje energipaketet att utveckla innovativa former för prissättning.

55. Europaparlamentet efterlyser åtgärder mot rekyleffekter, så att det man vinner tack vare förbättrad teknik inte går förlorat genom att energipriserna pressas ned och konsumtionen ökar.

Transporter

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att offentliggöra en ambitiös vitbok om transporter i syfte att utarbeta en hållbar europeisk transportpolitik som främjar införande av energieffektiv ny teknik och minskar beroendet av fossila bränslen, särskilt olja, eventuellt genom elektrifiering och på andra sätt och i detta syfte främjar ett ökat energimedvetande inom infrastrukturplanering och fysisk planering.

57. Europaparlamentet anser att alla styrmedel skyndsamt måste anlitas, också fordons- och bränslekatter, märkning, miniminormer för effektiviteten samt åtgärder för att förbättra och gynna kollektivtrafiken, för att åtgärda utsläppen från transporterna.

Onsdagen den 15 december 2010

58. Europaparlamentet understryker att det kommer att avsevärt bidra till energieffektivare och säkrare vägtransporter om IKT tillämpas inom vägtransportsektorn och på dess gränssnitt med andra transportsätt, och ännu mer om detta sker i förening med att logistiken förbättras och transportererna rationaliseras på andra sätt, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att e-frakt och intelligenta transportsystem samordnat och effektivt tas i bruk överallt inom unionen.

59. Europaparlamentet poängterar att det ofrånkomligen måste investeras i transportsektorn, framför allt i järnvägar och system för transporter i städer, för att de ovannämnda energieffektivitetsmålen ska kunna nås, så att de mest energikrävande transportsätten används så lite som möjligt.

60. Europaparlamentet betonar att transportväsendet överlag måste göras energieffektivare genom en övergång från energikrävande transportsätt såsom lastbilar och personbilar till mindre energikrävande transportsätt, såsom att passagerare åker tåg, cyklar och går till fots eller att godstrafiken sköts med järnväg eller miljövänlig sjöfart.

61. Europaparlamentet erkänner att fordonens bränsleförbrukning avsevärt kan minskas med hjälp av ökad bränsleeffektivitet och ber kommissionen att utvärdera framstegen på väg mot minskade utsläpp från olika transportsätt och trygga en långsiktig planeringshorisont, framför allt inom bilbranschen och vägtransporterna, genom att vid behov fastställa ytterligare mål och främja ytterligare energieffektivitetsstandarder, exempelvis för fordons luftkonditionering, och anser att EU bör sikta in sig på att nå effektivitetsvinster av världsledande slag. Europaparlamentet konstaterar att konsumentupplysning och reklam kan vara viktiga för att kunderna ska inriktas på effektivare köpbeslut och körvanor.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kostnadseffektivt främja utvecklingen och användningen av innovativa anordningar som förbättrar energieffektiviteten (såsom spoilerar för lastbilar och andra slag av förbättrad aerodynamik eller funktion) för alla transportsätt.

63. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang till användning av energieffektiva däck utan att detta ifrågasätter säkerheten och uppmanar kommissionen att fastställa minimienergieffektivitetskrav för fordon som köps in av myndigheter och för däck som monteras på dessa fordon samt att senast vid utgången av 2011 lägga fram en strategi för minskad bränsleförbrukning och minskade koldioxidutsläpp från tunga nyttofordon, vilka i dag knappast alls åtgärdas.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utreda möjligheten att införa en enhetlig obligatorisk märkning av personbilar i hela Europa, som skulle inverka positivt när det gäller att minska snedvridningen av marknaden, för att öka de europeiska medborgarnas medvetenhet om och stödja den tekniska innovationens inriktning mot minskad energikonsumtion och mindre avgasutsläpp från bilar. Parlamentet uppmanar också kommissionen att utreda möjligheten att utvidga den eventuella enhetliga märkningen till att även omfatta elbilar och hybridbilar.

65. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att senast vid mitten av 2011 garantera ramvillkor för utveckling av elfordon, särskilt när det gäller standardisering av infrastrukturer och laddningsteknik, så att infrastrukturer blir driftskompatibla och säkra samt främja införandet av laddningsinfrastruktur i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att fastställa harmoniserade krav för godkännandet av elfordon, med särskild hänsyn tagen till hälsa och säkerhet för både arbetstagare och slutanvändare och garantera jämförbara ramvillkor för utvecklingen av fordon som använder bränsleceller eller andra mer hållbara energikällor.

66. Europaparlamentet uppmanar att man måste främja intermodala transportlösningar och också utveckla intelligenta transportsystem i syfte att uppnå energibesparingar inom transportsektorn (inbegripet trängselavgifter, informationsteknik för trafikledning, järnvägsinfrastruktur, osv.).

67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avskaffa skattesystem som gynnar inköp av bränsleineffektiva bilar och ersätta dem med skattesystem som gynnar inköp av bränsleeffektiva bilar.

68. Europaparlamentet erkänner att landsvägståg med flera moduler är en hållbar lösning som bidrar till energieffektivare vägtransporter. Parlamentet erkänner dessutom att en ökad användning av sådana

Onsdagen den 15 december 2010

vägtransporter hindras av att olika länder har olika regler för landsvägståg av det här slaget och uppmanar kommissionen att se efter var skillnaderna i regler lätt kan utjämnas och hur den gränsöverskridande trafiken med landsvägståg med flera moduler kan ökas.

69. Europaparlamentet anser att prissignaler har en avgörande betydelse för ökad energieffektivitet och att en reviderad skatt på energi och koldioxid bör ingå i den reviderade handlingsplanen för energieffektivitet eftersom ekonomiska styrmedel är det kostnadseffektivaste sättet att främja energisparande.

Stimulansåtgärder och finansiering

70. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om modellen "trias energetica", enligt vilken efterfrågan på energi bör minskas innan man ens om investeringar i ytterligare energiförsörjning.

71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rapport om behovet av ytterligare ekonomiskt stöd för att öka energieffektiviteten i det befintliga fastighetsbeståndet och som innehåller en utvärdering av nuvarande finansiella instrument. Kommissionen bör lägga fram förslag om hur en EU-ram för rullande finansiella instrument ska inrättas för att stödja eller garantera kompletterande energieffektivitetsåtgärder, befintliga nationella system och distributionskanaler (exempelvis genom riskdelning) och uppmantra till inrättande och förbättring av system för energieffektivitet i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den kommande europeiska handlingsplanen för energieffektivitet föreslå politiska alternativ till hur det ska säkerställas att det finns medel för energieffektivitet på nationell, regional eller lokal nivå. Parlamentet anser att dessa fonder, till exempel genom finansiella mellanhänder, skulle kunna spela en viktig roll vid utvecklingen av sådana instrument, vilka skulle tillhandahålla finansieringsmöjligheter för privata fastighetsägare, små och medelstora företag och energitjänstföretag och stödjer tanken på att dessa instrument ger ett ökat stöd till mera krävande energisparåtgärder.

72. Vid utarbetandet av detta ramverk anser Europaparlamentet att man bör fokusera på alla ekonomiska resurser som finns tillgängliga i medlemsstaterna för att skapa synergier och undvika överlappningar med andra finansiella instrument.

73. Europaparlamentet välkomnar Europa 2020-strategins stöd till att skattebördan läggs om till energi- och miljöskatter, som kan skapa incitament till konsumenterna och industrin till energieffektivitet och sysselsättningskapande och uppmanar medlemsstaterna att överväga möjligheten att minska momssatserna för energieffektiviserande renoveringsarbeten.

74. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att varje år lämna in en rapport om och hur lämpliga incitament har skapats på nationell nivå (skatter och subventioner), exempelvis genom avskrivningar av mindre industriell utrustning upp till 10 000 EUR för den privata sektorn samt för små och medelstora företag, eller genom progressiva avskrivningar på 50 procent under det första året eller genom lämpliga investeringsincitament och forskningsbidrag inom industrisektorn, för att främja energieffektivitetsåtgärder.

75. Europaparlamentet betonar hur oerhört viktigt EU:s system för handel med utsläppsrätter är för investeringar i energieffektivitet. Parlamentet noterar att auktioneringen av utsläppsrätter kommer att ge flera miljarder euro och påminner om att direktivet om handel med utsläppsrätter förutsätter att minst 50 procent av dessa intäkter ska gå till anpassningsåtgärder och mildrande åtgärder, också inom området energieffektivitet. Parlamentet betonar att dessa intäkter, liksom också intäkter från koldioxidskatterna, bör prioriteras för finansieringen av kostnadseffektiv energieffektivitet och spridning av teknik. Dessutom konstaterar parlamentet att EU-företag köper miljontals CDM-tillgodohavanden, främst i Kina och Indien, när EU i stället kunnat investera i CDM i de minst utvecklade länderna eller i energieffektivitet i Europa.

76. Europaparlamentet anser att man i denna ram bör beakta erfarenheter från befintliga rullande instrument som tillhandahålls av offentliga finansiella mellanhänder och inbegripa befintliga EU-medel. Ramen bör vara utformad så att den drar till sig andra offentliga eller privata medel, så att största möjliga hävstångsverkan uppkommer. Parlamentet anser att alla ekonomiska resurser inte kan komma enbart från kommissionen. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta på sig den viktiga funktionen att få loss och utnyttja resurser som finns tillgängliga både i offentliga och privata finansiella institut. Kommissionen bör uppmantra finansiella institut och finansieringsprogram såsom Europeiska investeringsbanken att ge högsta prioritet till innovativa energieffektiva initiativ, särskilt när dessa bidrar till andra EU-mål såsom ökad sysselsättning.

Onsdagen den 15 december 2010

77. Europaparlamentet erkänner att bristen på förhandsfinansiering är ett stort problem för renoveringar inom bostadssektorn och inom sektorn för små och medelstora företag och uppmanar kommissionen att ange innovativa lösningar, såsom ett framgångsrikt system där avbetalningar samtidigt är en besparing (PAYS-system), rullande fonder och gröna investeringsbanker (efter KfW-modellen i Tyskland eller Caisse Depots-modellen i Frankrike).

78. Europaparlamentet bekräftar att behovet av förhandsinvesteringar är ett av de största hindren för att säkra energieffektivitet på lokal och regional nivå. Parlamentet är övertygat om att alla åtgärder som vidtas på EU-nivå måste beakta konsekvenserna för kommuner och regioner och deras begränsade budgetar. Parlamentet rekommenderar därför kommissionen att konsultera lokala och regionala företrädare för att utarbeta riktlinjer för utvecklingen på energiområdet och bevilja finansiellt stöd för lokala och regionala projekt med hjälp av innovativa program som utnyttjar befintliga energikällor och strukturfonderna.

79. Europaparlamentet välkomnar överenskommelsen mellan parlamentet och rådet att använda medel, för vilka inga åtaganden gjorts, i enlighet med förordningen om det europeiska energiprogrammet för återhämtning för att inrätta ett särskilt finansiellt instrument till stöd för initiativ för energieffektivitet och förnybar energi på lokal och regional nivå. Parlamentet konstaterar samtidigt att investeringar i energieffektivitet, trots att det finns en betydande potential att skapa arbetstillfällen, endast får ringa stöd i det europeiska ekonomiska återhämtningsprogrammet.

80. Europaparlamentet betonar att de befintliga EU-fonderna, såsom Europeiska regionala utvecklingsfonden och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, måste användas bättre med avseende på energieffektivitetsåtgärder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna bestämt att prioritera energieffektivitet i sina operativa program och uppmanar kommissionen och de nationella myndigheterna att utveckla metoder för att förenkla utnyttjandet av strukturfonderna för energieffektivitetsåtgärder, till exempel genom bättre informations spridning på lokal nivå eller gemensamma kontaktpunkter och erinrar slutligen om att dessa åtgärder bör utvärderas och att vinsterna i fråga om energieffektivitet bör vara en viktig parameter vid denna utvärdering.

81. Mot bakgrund av den förväntade översynen av sammanhållnings- och regionalpolitiken och av EU:s budgetplan efterlyser Europaparlamentet att energibesparingar integreras i villkoren för att bevilja stöd ur EU-medel samt att det övervägs om det vore möjligt att en större andel av de nationella anslagen dirigeras till energieffektivitetsåtgärder och åtgärder till förmån för förnybar energi.

82. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja halvtidsöversynen till att avsätta mer medel till program för energieffektivitet och att verka för möjligheten att använda 15 procent av Eruf-medlen till energieffektivitet.

83. Europaparlamentet understryker behovet av att utveckla det tekniska biståndet och finansieringslösningarna till förmån för regionala eller lokala myndigheter i syfte att stödja de lokala aktörerna i samband med utformningen av projekt, till exempel med stöd av EIB:s tekniska biståndsresurs Elena och energitjänstföretagens (ESCO) erfarenheter.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka finansieringsinstituten (exempelvis Elena och att överväga att inrätta kompletterande institut som ska finansieras genom programmet för intelligent energi.

85. Europaparlamentet påpekar att strategier för energieffektivitet bör ha som mål att involvera så många aktörer som möjligt, både offentliga och privata, för att åstadkomma största möjliga drivkraft, skapa arbetstillfällen, bidra till en grönare tillväxt samt uppmuntra till en konkurrenskraftig, ansluten och hållbar europeisk marknad för energieffektivitet.

86. Europaparlamentet konstaterar att om alla energiföretag skulle tvingas uppfylla sina energisparkrav skulle det kunna ge ytterligare finansiering till energieffektivitetsåtgärder, såsom nätavgifter för systemansvariga för överföringsnäten liksom för systemansvariga för distributionssystem, intäkter från leverantörerna som har fullföljt sina skyldigheter eller böter från dem som inte har uppfyllt kraven.

87. Europaparlamentet konstaterar att mycket av det förskottskapital som krävs för investeringar i energibesparingar måste komma från den privata sektorn, men att offentliga insatser behövs för att komma till rätta med marknadsmisslyckanden och se till att övergången till låga koldioxidutsläpp sker i tid för att målen om utsläppsminskningar och förnybar energi ska kunna uppfyllas.

Onsdagen den 15 december 2010

88. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att främja följande EU-åtgärder som ska stödja tekniskt bistånd som tillhandahålls av erfarna (nationella och internationella) finansiella mellanhänder:

- Öka medvetenheten och kunskapen bland förvaltningsmyndigheterna och allmänheten och också i privata finansiella institutioner om finansieringsstrategier för och institutionella krav på stöd för investeringar i energieffektivitet.
- Stödja offentliga och privata finansiella institutioner som genomför motsvarande åtgärder och finansiella instrument.
- Strukturera hållbara och effektiva finansiella instrument för att bättre använda tillgängliga medel för investeringar i energieffektivitet.
- Uppmuntra till utbyte av erfarenheter av bästa metoder mellan medlemsstaterna och deras finansiella mellanhänder.
- Skapa ett effektivt kommunikationsverktyg och initiera en dialog riktad till medborgare för att sprida information om energieffektivitet till vissa målgrupper och hjälpa dem i beslut som gäller deras energiförbrukning.

89. Europaparlamentet vidgår att en välfungerande energimarknad skapar incitament till energisparande och uppmanar kommissionen att bedöma och redogöra för energibolagens, också energitjänstföretagens, roll i främjandet av energieffektivitet och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta effektiva åtgärder som ska driva på energibolagens investeringar i energieffektivitet och underlätta förbättrande energieffektivitetsåtgärder för slutförbrukarna. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram rekommendationer på grundval av bästa praxis, utgående från vilka medlemsstaterna kan välja lämpligaste modell för sin egen respektive situation, såsom ett system med vita certifikat, skattelättnader, direkta incitament etc.

90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna samt de lokala och regionala självstyrelseorganen till ökade insatser för bättre utbildning av experter på energieffektivitet av alla slag, men framför allt tekniker på mellannivå, samt inom alla sektorer, men framför allt inom genom hela värdekedjan för byggnader, särskilt i små och medelstora företag, för att färdigheterna inom byggnadsyrkena ska öka, så att det skapas miljövänliga arbetstillfällen av god kvalitet och genomförandet av den ambitiösa lagstiftningen om energieffektivitet underlättas. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ett fullständigt utnyttjande och en ökning av strukturfonderna och Sammanhållningsfonden.

91. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att tillämpa innovativa regleringsformer som på ett effektivt sätt kan kombinera de nya medlemsstaternas stora potential för energibesparingar med de mer utvecklade medlemsstaternas kapitalmässiga och tekniska potential.

92. Europaparlamentet framhåller behovet av att stärka utvecklingen av marknader för energitjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samband med översynen av energitjänstdirektivet överväga åtgärder för främjande av åtgärder för avtal om energiprestanda inom den offentliga och privata sektorn och anser att energitjänstföretagen i många avseenden har de bästa förutsättningarna att hjälpa hushåll, små och medelstora företag och den offentliga sektorn att övervinna hindren i form av höga inledande investeringskostnader när byggnader rustas upp för energieffektivitetsändamål. Parlamentet föreslår att kommissionen gör en undersökning för att utvärdera bästa metoder i medlemsstaterna och att fastslå de problem som hindrar finansieringsmekanismens potential från att frigöras fullt ut.

93. Europaparlamentet påminner om att företagen genom sina innovativa insatser spelar en viktig roll för utformningen och genomförandet av energibesparingsåtgärder. Parlamentet skulle vilja att strukturfonderna främjar ett aktivt deltagande från företagens sida i de projekt som drivs på energieffektivitetsområdet.

94. Europaparlamentet upprepar sin begäran att ett kapitel om energieffektivitet ska förstärkas inom den europeiska grannskapspolitiken och systematiskt ingå i EU:s dialoger med tredje länder.

95. Europaparlamentet erkänner de möjligheter och den potential som finns för europeiska företag i utvecklingen, tillverkningen och införandet på marknaden av energieffektiv teknik (t.ex. för tillämpningar inom motorer, framdrivningsmotorer, belysning, elektriska apparater etc.).

Onsdagen den 15 december 2010

96. Europaparlamentet ser i detta sammanhang utvecklingen och införandet på marknaden av innovativ teknik som en grund för att öka energieffektiviteten inom alla användningsområden, minska utsläppen av växthusgaser och öka andelen förnybar energi.

97. Europaparlamentet understryker vikten av en lämplig finansiering för energieffektiviteten, bland annat i form av en del av intäkterna från auktionering av utsläppsrätter och vidhåller att energieffektiviteten måste prioriteras i nästa ramprogram för forskning och utveckling (det åttonde).

98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra energieffektivitet till en av huvudprioriteringarna i åttonde ramprogrammet för forskning och att anslå en betydande del till delprogram för energieffektivitet, i likhet med det pågående programmet för intelligent energi. Parlamentet betonar att medlen till forskning, utveckling och demonstration på energiområdet måste öka, och även öka signifikant i EU:s framtida budget, särskilt till förnybar energi, smarta nät och energieffektivitet, senast 2020 i jämförelse med den nuvarande nivån.

99. Europaparlamentet anser att området energibesparingar bör ges mer betydelse i internationella klimatförhandlingar. Parlamentet är övertygat om att det är lättare att genomföra en ambitiös energieffektivitetspolitik och att effekterna på konkurrenskraften blir mindre om man enas om en politik på internationell nivå. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att vid de kommande förhandlingarna i Cancún övertyga EU:s internationella partner om nödvändigheten i att samordna energieffektivitetsåtgärderna.

100. Europaparlamentet stödjer G20-gruppens uppmaning från dess toppmöte i Toronto den 27 juni 2010 om att fasa ut subventioner för fossila bränslen på medellång sikt och poängterar att detta skulle frigöra miljarder euro som skulle kunna omfördelas till stöd för energieffektivitetsåtgärder, vilket på ett bättre sätt skulle bidra till EU:s strategiska energimål om hållbarhet, konkurrenskraft och försörjningstrygghet.

101. Europaparlamentet anser att den sociala dimensionen i energidialogen, som täcker aspekter såsom mänskliga rättigheter, energifattigdom och skydd för konsumenter med låga inkomster, alltid bör beaktas då energistrategier utvecklas.

102. Europaparlamentet konstaterar att energieffektivitetspolitiken hittills inte i tillräcklig grad har behandlat den sociala acceptansens betydelse för minskningen av energiförbrukningen. Parlamentet betonar att det inte bara är användarnas beteende som är viktigt för att energieffektivitetsåtgärderna ska bli framgångsrika, utan att även konsumenternas förtroende måste stärkas. Parlamentet kräver att den framtida handlingsplanen för energieffektivitet inbegriper ytterligare stödåtgärder för att öka den sociala acceptansen. Parlamentet betonar den viktiga roll som de regionala och lokala nivåerna kan spela för att uppnå enighet.

103. Europaparlamentet uppmärksammar vikten av att kommissionen och medlemsstaterna intensifierar informationspolitiken om energieffektivitet och energibesparingar och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förbättra och ytterligare underlätta tillgången till information om energieffektivitet och energibesparingar.

*

* *

104. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 16 december 2010

De mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området

P7_TA(2010)0489

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området (2010/2202(INI))

(2012/C 169 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens elfte rapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen för perioden juli 2008–december 2009,
- med beaktande av artiklarna 6 och 21 i Lissabonfördraget,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna och alla relevanta internationella instrument för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av alla FN:s konventioner om mänskliga rättigheter och deras fakultativa protokoll ⁽¹⁾,
- med beaktande av regionala människorättsinstrument, särskilt den afrikanska stadgan om människors och folks rättigheter, det fakultativa protokollet om afrikanska kvinnors rättigheter, den amerikanska konventionen om mänskliga rättigheter, den arabiska stadgan om mänskliga rättigheter och Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av ikraftträdandet av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC) den 1 juli 2002 och av parlamentets resolutioner om ICC ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/Gusp av den 16 juni 2003 om den internationella brottmålsdomstolen och rådets handlingsplan för att följa upp den gemensamma ståndpunkten och erinrande om den internationella brottmålsdomstolens viktiga roll för att förhindra allvarliga brott inom sin jurisdiktion,
- med beaktande av Europeiska unionens åtagande att bidra till att Internationella brottmålsdomstolen fungerar effektivt,
- med beaktande av att det åligger varje stat att utöva sina straffrättsliga befogenheter gentemot dem som har gjort sig skyldiga till internationella brott,
- med beaktande av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de pågående förhandlingarna om EU:s anslutning till konventionen,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

⁽¹⁾ FN:s konvention mot tortyr, FN:s konvention om barnets rättigheter, FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden.

⁽²⁾ EGT C 379, 7.12.1998, s. 265, EGT C 262, 18.9.2001, s. 262, EGT C 293 E, 28.11.2002, s. 88, EUT C 271 E, 12.11.2003, s. 576, EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 109, EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 33, EUT C 15 E, 21.1.2010, s. 86, EUT C 87 E, 1.4.2010, s. 183, EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 198, EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 60, EUT C 265 E, 30.9.2010, s. 15, EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 25.

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av AVS-EU-partnerskapsavtalet och översynen av detta ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett finansieringsinstrument för främjande av demokrati och mänskliga rättigheter i hela världen (det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, EIDHR) ⁽²⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om mänskliga rättigheter i världen,
- med beaktande av sina resolutioner av den 14 januari 2009 ⁽³⁾ om utvecklingen för FN:s råd för mänskliga rättigheter, inbegripet EU:s roll, och av den 25 februari 2010 ⁽⁴⁾ om det trettonde mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter,
- med beaktande av sina resolutioner av den 1 februari 2007 ⁽⁵⁾ och 26 april 2007 ⁽⁶⁾ om initiativet till ett allmänt moratorium för dödsstraff och av FN:s generalförsamlings resolution 62/149 av den 18 december 2007 om ett moratorium för användningen av dödsstraff, liksom resolutionen av den 7 oktober 2010 om världsdagen mot dödsstraff,
- med beaktande av protokoll nr 13 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i vilket dödsstraffet förbjuds under alla omständigheter,
- med beaktande av FN:s deklaration om människorättsförsvare, den verksamhet som bedrivs av FN:s särskilda representanter för människorättsförvararnas situation samt EU:s riktlinjer om människorättsförsvare, och parlamentets resolution av den 17 juni 2010 om människorättsförsvare ⁽⁷⁾,
- med beaktande av FN:s deklaration om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering baserad på religion eller övertygelse,
- med beaktande av Europeiska unionens riktlinjer om främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt ⁽⁸⁾, om dödsstraff, om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, om människorättsförsvare, om människorättsdialoger med tredjeländer, om främjande och skydd av barnets rättigheter samt om våld mot kvinnor och flickor och bekämpande av all diskriminering av dem,
- med beaktande av rådets verktygslåda för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella och transpersoner (hbt-personer) ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2009 om främjande av demokrati i EU:s yttre förbindelser ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av alla de resolutioner som parlamentet antagit i brådskande fall av kränkning av de mänskliga rättigheterna samt av demokratiska och rättsstatliga principer,
- med beaktande av sin resolution av den 21 januari 2010 om brott mot de mänskliga rättigheterna i Kina, särskilt fallet Liu Xiaobo ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EGT L 317, 15.12.2000, s. 3, EUT C 303, 14.12.2007, s. 1, EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 71.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0036.

⁽⁵⁾ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 91.

⁽⁶⁾ EUT C 74 E, 20.3.2008, s. 775.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0226.

⁽⁸⁾ EUT C 327, 23.12.2005, s. 4.

⁽⁹⁾ Rådets dokument 11179/10.

⁽¹⁰⁾ EUT C 265 E, 30.9.2010, s. 3.

⁽¹¹⁾ EUT C 305 E, 11.11.2010, s. 9.

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0339/2010), och av följande skäl:
 - A. Den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna är alltså ett referensdokument för hela världen, i vilket alla människor sätts i centrum.
 - B. Europeiska unionens elfte årsrapport om mänskliga rättigheter och demokrati i världen (2008/2009) ger en allmän översikt över EU:s insatser för mänskliga rättigheter och demokrati i världen.
 - C. Syftet med denna resolution är att granska, utvärdera och i specifika fall framföra konstruktiv kritik om EU:s insatser för mänskliga rättigheter och demokrati.
 - D. Europeiska unionens interna människorättsliga arbete har direkt inverkan på EU:s trovärdighet och förmåga att föra en effektiv utrikespolitik på människorättsområdet.
 - E. Unionen bygger på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättssäkerhet och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive religions- och trosfrihet och rättigheter för personer som tillhör minoriteter.
 - F. Rättvisa, demokrati och rättsstaten är de pelare som upprätthåller varaktig fred genom att garantera grundläggande friheter och mänskliga rättigheter. Varaktig fred kan inte uppnås om de som gör sig skyldiga till systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna och överträdelser av internationell brottslagstiftning skyddas.
 - G. Lissabonfördraget har gett EU utökade utrikespolitiska befogenheter på ett sätt som kommer att främja dess värden och mål. De viktigaste nyheterna i EU:s utrikespolitiska åtgärder, som den vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (vice ordföranden/den höga representanten) samt Europeiska utrikestjänsten (utrikestjänsten), ska ytterligare stärka EU:s utrikespolitiska åtgärder på människorättsområdet och skapa bättre möjligheter att integrera de mänskliga rättigheterna i alla relevanta politikområden.
 - H. Genom fördraget får EU status som en enda juridisk person och kan därigenom ansluta sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna i Strasbourg kan kontrollera att EU agerar i enlighet med konventionen.
 - I. I och med att Lissabonfördraget trädde i kraft blev EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna rättsligt bindande, vilket stärkt skyddet av de mänskliga rättigheterna i Europa.
 - J. Som hängiven anhängare av Internationella brottmålsdomstolen (ICC) stöder EU Romstadgans universalitet och försvarar dess integritet i syfte att skydda och stärka domstolens oberoende.
 - K. Rådets gemensamma ståndpunkt från den 16 juni 2003 och handlingsplanen från 2004 behöver uppdateras med tanke på hur den internationella brottslagstiftningen har utvecklats sedan 2004. EU:s bistånd och samarbete måste utökas och förbättras i takt med att antalet häktningsbeslut och rättegångar vid ICC ökar.
 - L. Insatserna för att bekämpa terrorismen i världen har aktualiserat behovet av att förena säkerhet med respekt för de mänskliga rättigheterna.
 - M. Den globala ekonomiska och finansiella krisen har haft negativ inverkan på de ekonomiska, sociala och kulturella rättigheterna. Mest påverkade är de fattigastes rättigheter. Till följd av stigande och volatila priser och varuspekulation har miljoner människor i ett antal länder i Afrika, Asien och Latinamerika svårt att tillgodose sina grundläggande behov. Miljontals människor lever under otrygga och ovärdiga förhållanden, och i vissa länder har protester slagits ned med våld.

Torsdagen den 16 december 2010

- N. Ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter måste få samma uppmärksamhet och tillmätas lika stor betydelse som medborgerliga och politiska rättigheter. Människorättsklausulerna i avtalen mellan EU och tredjeländer måste respekteras och genomföras.
- O. Klimatförändringarna har en varaktig, långsiktig inverkan på de mänskliga rättigheterna. Det är troligt att de negativa konsekvenserna drabbar utsatta grupper som ursprungsbefolkningar, både i utvecklingsländer och de nordligaste områdena, särskilt hårt, men kan komma att förgrena sig mycket mer än så.
- P. Kampen mot straffrihet är oerhört viktig eftersom dess mål är att förhindra och bestraffa de allvarligaste brotten och deras förövare. Straffrihet är ett övergripande problem inom många delar av de mänskliga rättigheterna, exempelvis tortyr, dödsstraff, våld mot kvinnor, förföljelse av människorättsförfvarare samt kampen mot terrorismen.
- Q. Enligt FN har de gamla problemen rörande de mänskliga rättigheterna vid avkolonialisering fortfarande inte lösts överallt i EU:s grannskap, i synnerhet i Västsahara.
- R. Med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om situationen i Västsahara ⁽¹⁾,
- S. Genomförande och verkställande av de grundläggande principer som fastslås i den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna är av största vikt för EU:s institutioner.
- T. Det förekommer nya former av kränkningar av de mänskliga rättigheterna i världen, inte minst på det framväxande IT-området, t.ex. missbruk och censur på Internet samt kränkningar av privatlivet genom användningen av personuppgifter.
- U. Hotet mot religions- och trosfriheten ökar ständigt, i synnerhet från diktatoriska regimer som riktar in sig på religiösa minoritetsgrupper eller på grund av att regeringar inte lyckas avstyra angrepp, trakasserier och andra skadliga handlingar mot enstaka individer eller religiösa grupper.
- V. De mänskliga rättigheterna utsätts för kränkningar i länder som har erkänt den jurisdiktion som grundas på de internationella instrumenten för mänskliga rättigheter och i länder som ignorerar de historiskt grundade rättigheterna.
1. Europaparlamentet upprepar sin fasta beslutsamhet och erinrar om sina långsiktiga insatser för att försvara mänskliga rättigheter och demokrati i världen genom utveckling av en kraftfull och effektiv EU-politik för de mänskliga rättigheterna som garanterar större samstämdhet och enhetlighet över samtliga politikområden och genom bilaterala förbindelser med tredjeländer och aktivt deltagande i internationella forum samt stöd till internationella och det lokala civila samhällets organisationer.
 2. Europaparlamentet anser att Lissabonfördragets ikraftträdande innebär en historisk möjlighet att åtgärda de kvarvarande bristerna i EU:s politik för mänskliga rättigheter och demokrati, och uppmanar därför utrikestjänsten att fullt ut uppfylla syftet och andan i Lissabonfördraget, vars mål är att se till att respekten för och främjandet av de mänskliga rättigheterna blir en central del inom unionens olika utrikespolitiska områden i enlighet med artiklarna 2, 3 och 21 i fördraget om Europeiska unionen.
 3. Europaparlamentet påpekar att unionens åtgärder i internationella sammanhang, i enlighet med avdelning V kapitel 1 i EU-fördraget ska utgå från principerna om demokrati, rättsstaten samt de mänskliga rättigheternas och de grundläggande friheternas universalitet, obestridlighet och odelbarhet. Parlamentet betonar att dessa principer är viktiga gemensamma hörnstenar i EU:s förbindelser med tredjeländer.
 4. Europaparlamentet anser därför att beslutet om var de mänskliga rättigheterna ska placeras inom utrikestjänstens struktur är av största vikt. Parlamentet begär därför att det inrättas ett direktorat för mänskliga rättigheter och demokrati, vars uppgift ska vara att utveckla en stabil EU-strategi för mänskliga rättigheter och demokrati och stå för den övergripande samordningen inom multilaterala forum. Parlamentet insisterar på att expertkunskaper om mänskliga rättigheter och demokrati måste förankras som ett centralt ansvarsområde för varje geografisk och politisk avdelning inom utrikestjänsten samt att denna strategi förhindrar att de mänskliga rättigheterna blir en isolerad fråga och är det enda sättet att garantera fullständig efterlevnad av villkoren i Lissabonfördraget.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0443.

Torsdagen den 16 december 2010

5. Europaparlamentet noterar åtagandet från vice ordföranden/den höga representanten om att bygga upp en aktiv roll för EU på den internationella scenen för att stärka de mänskliga rättigheterna och demokratin i världen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att det inrättas en arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna (COHOM) med bas i Bryssel, vars syfte ska vara att effektivt integrera och garantera att denna fråga snarast inlemmas i andra områden i EU:s institutioner och politikområden. Parlamentet uppmanar även vice ordföranden/den höga representanten att överväga vikten av obligatorisk utbildning i mänskliga rättigheter för EU:s personal, även delegationschefer och direktörer inom utrikestjänsten.
6. Europaparlamentet begär att det inrättas en särskild representant för mänskliga rättigheter. Parlamentet betonar att utnämmandet av särskilda EU-representanter för människorättsförsvarare, för internationell humanitär rätt och internationell rättskipning liksom för kvinnors och barns rättigheter skulle kunna bidra till att göra EU:s yttre åtgärder inom detta område mer samstämda och synligare. Parlamentet betonar att dessa särskilda representanter bör utgöras av experter med bestyrkt erfarenhet av människorättsfrågor.
7. Europaparlamentet anser att det finns ett stort behov av en mer enhetlig ram för att göra EU:s stöd till uppbyggnaden av demokrati i världen effektivare. Parlamentet anser att främjandet av demokratin och de mänskliga rättigheterna ovillkorligen måste prioriteras i en enhetlig utrikespolitik för EU, eftersom ett demokratiskt samhälle, rättsstaten och garantier om grundläggande friheter utgör grunden för upprätthållandet av de mänskliga rättigheterna och ska inkluderas i alla samarbetsavtal och avtal om strategiskt partnerskap mellan EU och tredjeländer. EU:s nya institutionella struktur, särskilt utrikestjänsten, innebär en möjlighet att göra EU mer samstämt och effektivt på området.
8. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att fullgöra sina åtaganden att integrera mänskliga rättigheter i alla EU:s yttre åtgärder, så att de kommer till uttryck i utrikestjänstens struktur och resurstilldelning. Den nya tjänsten ska därmed kunna se till att frågor rörande de mänskliga rättigheterna återfinns inom alla utrikespolitiska områden, inbegripet den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, utveckling och handel.
9. Europaparlamentet anser att EU:s särskilda representanter bör utvecklas ytterligare snarare än gradvis avvecklas, särskilt i länder och regioner där EU inte har något diplomatiskt uppdrag. Med tanke på människorättsfrågornas betydelse under och efter konfliktsituationer bör samtliga särskilda EU-representanter ha mandat som omfattar civila och politiska rättigheter, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, kvinnors och barns rättigheter, internationell humanitär rätt samt internationell rättskipning, och som uttryckligen omfattar främjandet och säkerställandet av respekten för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen. EU:s särskilda representanter är kontaktpunkter för interna riktlinjer, expertkunskaper och åsiktsutbyte och är logiska samarbetspartners för tredjeländer och andra aktörer utanför EU. Parlamentet välkomnar utnämmandet av minst en person i varje EU-delegation till kontaktperson och chef för samordning, integrering och övervakning av människorättspolitiken.
10. Europaparlamentet gläds åt att vice ordföranden/den höga representanten är villig att göra en grundlig översyn av samtliga EU-instruments effektivitet på detta område, från människorättsdialoger till EU-riktlinjer, och från det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) till EU:s bilaterala bistånd och verksamhet inom multilaterala forum, och att inleda en samrådsprocess om utvecklandet av landsspecifika människorättsstrategier som omfattar samtliga mänskliga rättigheter som kodifieras genom internationella konventioner och FN-konventioner som även inbegriper ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Parlamentet är fast beslutet och betonar vikten av att Europaparlamentet fullt ut deltar i dessa samråd. Parlamentet betonar att även det civila samhällets organisationer måste delta i samråden.
11. Europaparlamentet anser att de landsspecifika strategier för mänskliga rättigheter som parlamentet upprepade gånger har krävt på ett avgörande sätt kan stärka enhetligheten och effektiviteten hos EU:s utrikespolitiska åtgärder om den landsspecifika strategin formuleras i ett referensdokument som fastställer de landsspecifika prioriteringar och mål som ska integreras i EU:s alla relevanta utrikespolitiska åtgärder och instrument.
12. Europaparlamentet insisterar i synnerhet på att en grundlig bedömning görs av människorättsaspekterna inom den europeiska grannskapspolitiken inom ramen för översynen. Man bör då särskilt inrikta sig på samstämdhet och effektivitet hos de befintliga mekanismerna som handlingsplaner, lägesrapporter, människorättsdialoger och beslutsfattandeprocessen vid uppgradering av förbindelserna med tredjeländer.

Torsdagen den 16 december 2010

13. Europaparlamentet anser att det omarbetade ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen är ett genombrott för parlamentets samarbete med kommissionen, men beklagar att rådet inte ingår i avtalet. Parlamentet framhåller behovet av en förbättrad insyn i och obegränsad tillgång till handlingar mellan samtliga EU-institutioner för att effektivisera det interinstitutionella samarbetet och samstämdheten.

14. Europaparlamentet erinrar om att en enhetlig utrikespolitik för EU är avgörande om unionen ska kunna spela en viktig och konstruktiv roll för att främja de mänskliga rättigheterna runtom i världen, och uppmanar medlemsstaterna att visa ett orubbligt engagemang och politisk vilja för att uppnå detta mål.

15. Europaparlamentet framhåller att större tonvikt måste läggas vid att förbättra EU:s förmåga att snabbt ingripa mot kränkningar av de mänskliga rättigheterna i tredjeländer, i synnerhet när det gäller att stödja människorättsförsvarare som är i fara, liksom brott mot de mänskliga rättigheterna som begås av EU-baserade företag i tredjeländer. Detta bör ske genom utveckling av strategiska åtgärdsprogram.

16. Europaparlamentet bekräftar att icke-statliga organisationer är oerhört viktiga för ett demokratiskt samhälles utveckling och framgång, för främjandet av ömsesidig förståelse och tolerans samt för att ta initiativ till och upprätthålla politiska prioriteringar som möjliggör åtgärder och gemensamma lösningar på de svårigheter som uppstår under demokratins utveckling.

EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen

17. Europaparlamentet framhåller betydelsen av EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna i arbetet med att analysera och utvärdera EU:s politik för mänskliga rättigheter och framför allt för att synliggöra frågor om mänskliga rättigheter i allmänhet, och betonar även parlamentets rätt att granska kommissionens och rådets åtgärder inom området mänskliga rättigheter. Parlamentet vill delta fullt ut i utarbetandet av vissa avsnitt i framtida årsrapporter som rör dess egen verksamhet inom området mänskliga rättigheter, enligt praxis som förevarit under vissa tidigare ordförandeskap.

18. Europaparlamentet gläds åt att vice ordföranden/den höga representanten lagt fram EU:s årsrapport för parlamentet och att den nya rapporteringsperioden nu löper över ett kalenderår, vilket innebär att parlamentet kan ägna sammanträdesveckan i december åt mänskliga rättigheter, med utdelning av det årliga Sacharovpriset för tankefrihet och diskussioner om sin årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen och EU:s politik på området.

19. Europaparlamentet, rådet och kommissionen uppmanas att öka sina ansträngningar för att sprida EU:s årsrapporter om mänskliga rättigheter och demokrati och göra dem tillgängliga för en så bred läsekrets som möjligt, i synnerhet för alla som arbetar för mänskliga rättigheter och demokrati över hela världen. Parlamentet efterlyser också offentliga informationskampanjer för att stärka EU:s profil på området. Den senaste utgåvan innehåller en förbättring i form av tydligare presentation.

20. Europaparlamentet upprepar sin begäran att mer och bättre information ska tillhandahållas av rådet, kommissionen och EU:s delegationer och ambassader på fältet för en bedömning av de politiska åtgärderna. Förslag till specifika riktlinjer bör utarbetas och läggas fram för att förbättra det allmänna upplägget, minimera eventuella motsägelser och anpassa de politiska prioriteringarna land för land, så att landsspecifika människorättsstrategier kan antas i enlighet med definitionen i utrikestjänstens program. Frågan om insyn måste ges en framträdande plats i EU:s åtgärder, med ökad tillgång till dagordningar och handlingar i samband med att de mänskliga rättigheterna diskuteras med tredjeländer.

21. Europaparlamentet upprepar sin begäran att tillämpningen och resultaten av EU:s politik, instrument, initiativ och dialog om mänskliga rättigheter i tredjeländer ska utvärderas regelbundet och att parlamentet ska få ta del av samtliga resultat. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utveckla särskilda, kvantifierbara indikatorer och riktmärken för att mäta hur effektiv denna politik är.

EU:s verksamhet på människorättsområdet inom internationella forum

22. Europaparlamentet poängterar att en framtida anslutning till den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna innebär en möjlighet för EU att bevisa sitt engagemang för försvaret av de mänskliga rättigheterna inom och utanför unionens gränser. EU:s medlemsstater uppmanas att ge sitt stöd till detta och att engagera unionsmedborgarna i det.

Torsdagen den 16 december 2010

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att på en bred bas, inom och utom unionen, arbeta för att främja den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, också med målet att informera allmänheten om jurisdiktionen för Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, dit medlemsstaterna i Europarådet och deras medborgare kan vända sig för lagföring och upprättelse vid överträdelser.
24. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten att se till att utrikestjänsten blir väl integrerad och samordnad med övriga internationella organ, regionala organisationer och deras arbete för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar också den höga representanten att se till att rekommendationer, farhågor och prioriteringar som uttrycks i och av FN, Europarådet, OSSE och andra internationella institutioner integreras i alla EU:s politikområden, i synnerhet rörande mänskliga rättigheter, på ett fullständigt och systematiskt sätt.
25. Europaparlamentet beklagar den långsamma utredningen av rättsfall vid Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, som har pågått så länge som i sju år. Parlamentet konstaterar att det finns omkring 100 000 oavslutade rättsfall vid domstolen. Parlamentet betonar att domstolen måste vara en föredömlig institution när det gäller skyddet av rätten till rättvisa och en rättvis rättegång, och uppmanar EU:s institutioner och medlemsstater att göra allt de kan för att bistå domstolen. Parlamentet välkomnar det faktum att Ryssland, som var den sista av 47 deltagande stater vid Europarådet som vägrade att ratificera protokoll 14, nu har ratificerat protokoll 14 till den europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna, det vill säga protokollet om domstolens effektivitet där det föreskrivs att domstolens förfaranden ska förenklas i syfte att underlätta hanteringen av eftersläpande rättsfall. Protokollet kan inte träda i kraft förrän samtliga medlemmar av Europarådet har ratificerat det.
26. Europaparlamentet uppmanar till ett förstärkt samarbete mellan Europarådet och Europeiska unionen när det gäller att främja och respektera de mänskliga rättigheterna, inbegripet ekonomiska och sociala rättigheter och minoriteters rättigheter, främja hbt-personers rättigheter och rättigheterna för dem som värnar om hbt-personers rättigheter, säkerställa att de som utsatts för diskriminering är medvetna om och har tillgång till effektiva rättsmedel inför en nationell myndighet för att bekämpa diskriminering samt skydda regionala språk och minoritetsspråk genom användning av rättsliga verktyg för icke-diskriminering och befintliga organ för sociala rättigheter för att förespråka mångfald och tolerans.
27. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att underteckna och ratificera alla centrala människorättskonventioner med tillhörande fakultativa protokoll från FN och Europarådet, i synnerhet 1990 års internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar, den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden, FN:s deklaration av den 13 september 2007 om ursprungsfolkens rättigheter, Internationella arbetsorganisationens deklaration från 1998 om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter, den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk, det fakultativa protokollet till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, de fakultativa protokollen till konventionen om barnets rättigheter samt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Parlamentet insisterar på att det fakultativa protokollet till konventionen ska betraktas som en integrerad del av själva konventionen och begär samtidig anslutning till den sistnämnda (både konventionen och protokollet) ⁽¹⁾.
28. Europaparlamentet understryker att de definitioner av mänskliga rättigheter som antogs av världssamfundet efter andra världskriget har visat sig vara tillräckligt flexibla för att även innefatta den senare tidens mänskliga framsteg, men betonar behovet av att beskriva nya rättigheter som svarar mot nya hot mot friheten, till exempel forskningsfriheten, samvetsfriheten och kunskapsfriheten, frihet som rör könsidentitet och sexuell läggning och alla rättigheter på det digitala området, inte minst allmän tillgång till Internet.
29. Europaparlamentet betonar vikten av att bättre rationalisera och om möjligt samordna de internationella organ som har jurisdiktion över mänskliga rättigheter och förfaranden som rör dessa, med målet att alltid bättre kunna främja och försvara de grundläggande rättigheterna så som dessa beskrivs i relevanta internationella instrument.
30. Europaparlamentet framhåller behovet av ökat beaktande av Europarådets och FN:s olika övervakningsmekanismer och av ett närmare samarbete med deras olika fördragsorgan för att man på ett bättre sätt ska kunna kanalisera deras slutsatser och utnyttja deras sakkunskap på området.

⁽¹⁾ I december 2009 hade både konventionen och det fakultativa protokollet ratificerats av Belgien, Förenade kungariket, Italien, Portugal, Slovenien, Spanien, Sverige, Tyskland, Ungern och Österrike. Samtliga medlemsstater hade undertecknat konventionen, men femton av dem hade ännu inte ratificerat den (Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Frankrike, Grekland, Irland, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen, Rumänien och Slovakien). Nitton medlemsstater hade även undertecknat protokollet, tio av dem hade dock ännu inte ratificerat det (Bulgarien, Cypern, Finland, Frankrike, Litauen, Luxemburg, Malta, Rumänien, Slovakien och Tjeckien).

Torsdagen den 16 december 2010

31. Europaparlamentet välkomnar EU:s bemödanden i FN:s generalförsamlings tredje kommitté (sociala, humanitära och kulturella frågor) i ett stort antal resolutioner, särskilt de som rör krav på ett moratorium för tillämpningen av dödsstraff, vilket fått stöd från flera länder, om barnets rättigheter, om religiös intolerans och om människorättsituationen i Burma och Nordkorea.

32. Europaparlamentet välkomnar öppnandet av det första europeiska regionala kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter i Bryssel i oktober 2009. Parlamentet föreslår att ett effektivt samarbete upprättas med högkommissarien för att på ett bättre sätt främja och följa upp utarbetandet och genomförandet av normer och politik för mänskliga rättigheter i både EU och övriga Europa.

33. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att utarbeta en strategi gentemot de länder som vägrar att fullt ut samarbeta med FN:s mekanismer, bereda tillträde för FN:s oberoende experter och särskilda rapportörer, ge dem fullt tillträde till landets territorium och avstå från att hindra deras arbete.

34. Europaparlamentet beklagar att EU:s politik och uppträdande gentemot den burmesiska militärjuntan försvagats och understryker att den nuvarande inställningen inte bidrar till kampen mot den tragiska politiska, sociala och humanitära situation som det burmesiska folket tvingats leva i sedan det militära styret inleddes, utan i stället kan uppfattas som en viss undfallenhet gentemot diktaturen.

35. Europaparlamentet välkomnar EU:s stöd till de initiativ som antagits inom FN och andra internationella forum för att avkriminalisera homosexualitet. Parlamentet uppmanar EU att inom samtliga internationella forum fortsätta att stödja initiativ som fördömer människorättsbrott på grund av sexuell läggning och kön, i samarbete med de stater som antar liknande ståndpunkter. Parlamentet understryker att de flesta länder i världen, även inom EU, bedriver en politik som missgynnar lesbiska, homosexuella, bisexuella samt transsexuella och transgender, vilket är diskriminerande och strider mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet önskar därför att medlemsstaterna och EU ska göra något åt denna situation och garantera dessa personer jämlik tillgång till hälso- och sjukvård, inbegripet operationer. Parlamentet begär att unionen och medlemsstaterna, bland annat genom sin inrepolitik, ska ta särskild hänsyn till personer från tredjeländer som utsatts för diskriminering på grund av sexuell läggning och kön.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att främja arbetet med att göra "klimatflykting" (vilket avser en människa som tvingas fly från sitt hem och söka skydd utomlands till följd av klimatförändringar) till ett vedertaget juridiskt begrepp. Detta begrepp är ännu inte erkänt inom internationell rätt eller i något rättsligt bindande internationellt avtal.

37. Europaparlamentet efterlyser ett förstärkt samarbete mellan FN, dess permanenta forum för ursprungsbefolkningar och EU på området skydd av ursprungsbefolkningars rättigheter eftersom ursprungsbefolkningar är en av de mest utsatta grupperna i världen.

FN:s råd för mänskliga rättigheter (MR-rådet)

38. Europaparlamentet betonar MR-rådets roll inom FN:s organisation och dess potential att utveckla en värdefull ram för EU:s multilaterala initiativ på människorättsområdet. Parlamentet konstaterar att detta nya organ måste fortsätta att sträva efter att i sitt arbete tillämpa högsta tänkbara normer och vara så effektivt som möjligt för att därmed få större trovärdighet.

39. Europaparlamentet betonar att ett aktivt deltagande av det civila samhällets organisationer är av avgörande betydelse för MR-rådets effektivitet.

40. Europaparlamentet noterar med stor tillfredsställelse att Förenta staternas nuvarande administration försöker bli mer involverad i FN och har tagit plats i MR-rådet under perioden 2009–2012. Ett amerikanskt medlemskap förbättrar MR-rådets trovärdighet och kapacitet. Parlamentet uppmanar EU att stärka samarbetet med Förenta staterna, särskilt att utbyta erfarenheter om människorättsdialoger.

41. Europaparlamentet erinrar om att MR-rådets rutiner under 2011 kommer att genomgå en omfattande översyn, och uppmanar därför EU att förbereda sig inför denna översyn och att även delta aktivt i den.

Torsdagen den 16 december 2010

42. Europaparlamentet framhåller vikten av de allmänna återkommande utvärderingarna och uppmanar rådet, kommissionen och, framför allt, den nya utrikestjänsten att nära följa och övervaka arbetet med dessa utvärderingar samt att inom ramen för översynen av MR-rådet se till att de allmänna återkommande utvärderingarna blir effektivare och lägga större vikt vid oberoende experters åsikter.
43. Europaparlamentet stöder kraftfullt EU:s insatser för att förhindra partiskhet och manipulation i samband med de allmänna återkommande utvärderingarna. Parlamentet beklagar i detta sammanhang starkt utgången av februarisammanträdet 2009, som var hårt drabbat av förfarandemässig obstruktion och försök att manipulera utvärderingsprocessen.
44. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att regelbundet besöka MR-rådet och att personligen se till att det finns så täta band som möjligt mellan MR-rådet och utrikestjänsten på alla nivåer. Den framtida människorättsenheten inom utrikestjänsten bör upprätta nära arbetsförbindelser med MR-rådet. Parlamentet uppmanar till en samordnad dialog med tredjeländer om de ståndpunkter som intas i FN:s råd för mänskliga rättigheter, inte bara i Genève och i de särskilda dialogerna om mänskliga rättigheter, utan även i alla bilaterala diskussioner om EU:s politiska samarbete samt handels- och utvecklingsamarbete med dessa länder.
45. Europaparlamentet konstaterar att EU:s medlemsstater är i minoritet inom MR-rådet. Parlamentet begär att EU:s institutioner och medlemsstater gör en samfäll insats för att utveckla lämpliga allianser med de länder och icke-statliga aktörer som driver kampen för de mänskliga rättigheternas allmängiltighet och odelbarhet.
46. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten och EU:s utrikesministrar att inför varje möte med FN:s råd för mänskliga rättigheter och varje session i FN:s generalförsamling anta utrikesrådets slutsatser där EU:s prioriteringar och strategier anges.
47. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och utrikestjänsten att förbättra sina kontakter med demokratiska regeringar och regeringar som befinner sig i demokratiseringsprocessen och som tillhör andra regionala grupper inom MR-rådet, för att öka chanserna till framgång för initiativ som syftar till efterlevnaden av principerna i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att samordna sitt arbete på ett effektivare sätt, och uppmanar kommissionen att ta fram en årsrapport om röstningsmönster inom FN i människorättsfrågor, med en analys av hur dessa mönster har påverkats av den politik som förs av EU och dess medlemsstater samt av andra block. Parlamentet uppmanar att EU:s delegation och EU:s medlemsstater i Genève bör prioritera arbetet med att nå ut till tredjeländer vid ett tidigare skede i diskussionerna och undvika att lägga alltför stor vikt vid interna diskussioner som är avsedda att nå enighet inom EU med risk för att en situation med "minsta gemensamma nämnare" uppstår.
48. Europaparlamentet uppmanar hur viktigt det är med särskilda förfaranden och landsspecifika mandat inom MR-rådet. Parlamentet välkomnar det nyinrättade tematiska mandatet för kulturella rättigheter och utvidgningen av de tematiska mandatet för rätt till mat, religions- och trosfrihet samt internflyktingars rättigheter. Likaså välkomnas utvidgningen av de landsspecifika mandatet för Burundi, Haiti, Kambodja, Somalia, Nordkorea, Burma och Sudan. Samtidigt är det beklagligt att mandatet för Liberia och Demokratiska republiken Kongo inte utvidgats.
49. Europaparlamentet välkomnar varmt MR-rådets beslut från 2008 om att utvidga mandatet för FN:s generalsekreterares särskilda representant för mänskliga rättigheter i näringslivet och de slutsatser som rådet antog i december 2009 under det svenska ordförandeskapet och i vilka den särskilda representantens arbete välkomnas. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att fortsätta arbeta för att genomföra mandatets slutliga rekommendationer och ramverket om skydd, respekt och ersättning, som ska presenteras för MR-rådet år 2011.
50. Europaparlamentet välkomnar MR-rådets särskilda sammanträden om människorättsituationen i de östra delarna av Demokratiska republiken Kongo, om den globala ekonomiska och finansiella krisens inverkan på det universella förverkligandet och det faktiska åtnjutandet av mänskliga rättigheter, om människorättsituationen i Sri Lanka samt om människorättsituationen i de ockuperade palestinska områdena och östra Jerusalem. Parlamentet beklagar att EU:s medlemsstater vid MR-rådets tolfte sammanträde den 16 oktober 2009 inte lyckades enas om en gemensam ståndpunkt beträffande Goldstonerapporten i och med att fyra medlemsstater röstade mot rapporten, två medlemsstater lade ned sina röster och två medlemsstater som inte deltog i omröstningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och alla berörda EU-institutioner att förbättra den politiska samordningen inom MR-rådet och andra FN-organ. Parlamentet betonar att alla parter respekt för internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt under

Torsdagen den 16 december 2010

alla omständigheter är en nödvändig förutsättning för att nå en rättvis och varaktig fred i Mellanöstern. Parlamentet uppmanar därför med kraft samtliga parter att i enlighet med FN:s generalförsamlings resolutioner av den 5 november 2009 och 26 februari 2010 utföra utredningar som uppfyller internationella normer. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att säkerställa att de som brutit mot internationell rätt hålls ansvariga i enlighet med EU:s skyldigheter enligt Genèvekonventionen och EU:s prioritering att bekämpa straffrihet.

51. Europaparlamentet stöder principen om oberoende för kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (OHCHR), och beklagar att det vid det tionde ordinarie sammanträdet i mars 2009 antogs en resolution som syftar till att begränsa kontorets oberoende, trots att EU:s motsatte sig detta. Parlamentet uppmanar EU:s institutioner att tillhandahålla ytterligare finansiellt stöd till det särskilda förfarandesystem som kontoret för FN:s högkommissarie för de mänskliga rättigheterna tillämpar, för att säkerställa att alla mandatt innehavare för särskilda förfaranden har tillräckliga resurser för att utöva sina uppgifter på lämpligt sätt.

EU:s samarbete med Internationella brottmålsdomstolen (ICC)

52. Europaparlamentet upprepar sitt starka stöd till ICC och dess främsta mål att bekämpa straffrihet vid folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet gläds åt att det totala antalet stater som är parter i Romstadgan ökade till 114 sedan Bangladesh, Seychellerna, Saint Lucia och Moldavien ratificerat den i mars respektive augusti och oktober 2010. Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen ratificerades av samtliga EU:s medlemsstater som en viktig del av unionens demokratiska principer och värderingar och parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att följa stadgan fullt ut, eftersom den utgör en del av EU:s regelverk. Parlamentet understryker vikten av universalitetsprincipen och uppmanar utrikestjänsten, EU:s medlemsstater och kommissionen att fortsätta sina kraftfulla insatser för att främja en universell ratificering av Romstadgan och avtalet om privilegier och immuniteter för Internationella brottmålsdomstolen och antagande av nationell genomförandelagstiftning och att se över rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/Gusp av den 16 juni 2003 om den internationella brottmålsdomstolen och handlingsplanen från 2004 för att följa upp den gemensamma ståndpunkten. Parlamentet begär att sådana insatser utökas till att omfatta avtalet om privilegier och immuniteter för Internationella brottmålsdomstolen, som är ett viktigt operativt verktyg för domstolen, och uppmanar även EU:s medlemsstater att se över och uppdatera den gemensamma ståndpunkten och handlingsplanen för ICC för att på så sätt stärka EU:s faktiska stöd till ICC i ljuset av domstolens aktuella utveckling, problem och behov med tanke på att arresteringsordrarna och målen vid ICC fortsätter att öka i antal samt att inleda diskussioner om möjligheten att anta EU-riktlinjer om internationell rättskipning/ICC.

53. Europaparlamentet uppmanar utrikestjänsten, kommissionen och EU:s medlemsstater att stödja verkställigheten av ICC:s beslut och samarbetet med denna domstol under utvidgningsförhandlingar och i anslutningsförfaranden samt vid alla EU-toppmöten och i alla dialoger med tredjeländer, inbegripet Förenta staterna, Kina, Ryssland, Afrikanska unionen och Israel. Parlamentet uppmanar särskilt rådet och kommissionen att se till att rättsliga frågor ingår som en integrerad del i alla fredsförhandlingar. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att alltid se till att en ICC-klausul införs i därtill hörande avtal med tredjeländer. Parlamentet uppmanar den höga representanten att se till att ICC integreras i EU:s utrikespolitiska prioriteringar och på lämpligt sätt införlivas i uppdraget för EU:s särskilda representanter. Dessutom uppmanas den höga representanten att se till att utrikestjänstens personal får fortlöpande utbildning om ICC, både på huvudkontoren och vid EU:s delegationer. Parlamentet uppmanar EU:s höga representant att utse ett särskilt sändebud om internationell rättvisa, som ska ha till uppdrag att främja, integrera och företräda EU:s åtagande att bekämpa straffrihet och att stödja ICC genom sin utrikespolitik.

54. Europaparlamentet välkomnar att Belgien den 3 juli 2008 verkställde den arresteringsorder som ICC:s förundersökningskammare III utfärdat mot Jean Pierre Bemba. Parlamentet konstaterar emellertid med stor oro att åtta arresteringsordrar som utfärdats av ICC, gällande fyra höga ledare i Herrrens befrielsearmé (LRA) i Uganda, Bosco Ntaganda i Demokratiska republiken Kongo, Ahmad Harun, Ali Kushayb och Sudans president Omar Hassan Ahmad al-Bashir ännu inte har verkställts. Parlamentet beklagar att Sudan fortsätter att underlåta och vägra att gripa och överlämna de misstänkta till ICC och därmed fortlöpande åsidosätter sina skyldigheter enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1593 (2005). Parlamentet konstaterar att ICC:s förundersökningskammare den 26 maj 2010 informerade FN:s säkerhetsråd om Sudans bristande samarbete i målet mot Harun och Kushayb. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över att två av ICC:s avtalslutande parter, Tchad och Kenya, nyligen bjöd in och välkomnade president Omar al-Bashir till sitt territorium trots att de enligt Romstadgan är skyldiga att gripa honom och att de underlät att verkställa arresteringsordern i fråga. Parlamentet begär att man fortsätter att söka efter de åtalade personer som är på fri fot, och betonar den roll som EU och ICC kan spela för att försäkra sig om att möjliga krigsförbrytelser utreds i Sri Lanka och Demokratiska republiken Kongo.

Torsdagen den 16 december 2010

55. Europaparlamentet välkomnar USA:s engagemang och förnyade åtagande när det gäller ICC, vilket inte minst visar sig i landets deltagande som observatör vid stadgepartsforsamlingens åttonde sammanträde i Haag i november 2009 och vid den första konferensen om översyn av Romstadgan i juni 2010. Parlamentet noterar med tillfredsställelse den amerikanska administrationens första lovande uttalanden om ICC och utfästelse om att landet ska samarbeta med domstolen under översynskonferensen. Parlamentet uppmanar Förenta staterna att återigen betrakta sin underskrift av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som bindande och att engagera sig mer i ICC:s arbete, särskilt i ärenden som är föremål för utredningar eller preliminära analyser av ICC och genom att färdigställa en omfattande strategi gentemot ICC.

56. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS-EU-forsamlingen att vid sitt kommande sammanträde diskutera kampen mot straffrihet inom internationellt utvecklingssamarbete och relevant politisk dialog i enlighet med flera resolutioner och artikel 11.6 i det reviderade Cotonouavtalet, i syfte att integrera kampen mot straffrihet och stärkandet av rättsstatsprincipen inom befintliga program och åtgärder för utvecklingssamarbete. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att fortsätta dialogen om dessa frågor med Afrikanska unionen och att stödja de afrikanska avtalslutande parterna så att de kan fortsätta att uppfylla sina skyldigheter enligt Romstadgan. Parlamentet uttrycker sitt stöd för domstolens begäran att öppna ett sambandskontor med Afrikanska unionen i Addis Abeba.

57. Europaparlamentet konstaterar att samarbetet mellan de avtalslutande parterna, signatarstaterna och domstolen i enlighet med artikel 86 i Romstadgan fortfarande är av stor betydelse för det internationella straffrättsliga systemets effektivitet och framgång, i synnerhet vad avser brottsbekämpningskapaciteten, och för att domstolens rättsliga verksamhet ska kunna bedrivas på ett effektivt och oberoende sätt. Parlamentet erkänner vidare samarbets- och biståndsavtalet mellan ICC och EU och uppmanar med det avtalet i åtanke EU och dess medlemsstater att bistå domstolen på alla sätt som krävs, inbegripet stöd på plats i domstolens pågående mål och i synnerhet när det gäller verkställigheten av pågående arresteringsordrar. Parlamentet uppmanar enträget alla EU:s medlemsstater att anta nationell lagstiftning om samarbete, i enlighet med del 9 i Romstadgan, om de ännu inte har gjort detta, och att ingå ad hoc-avtal med domstolen om verkställigheten av domstolens domar och om vittnesskydd och flyttning av vittnen. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att föra upp samarbetet som en stående fråga på dagordningen för ICC:s stadgepartsforsamling, i syfte att se till att bästa praxis sprids och att exempel på uteblivet samarbete diskuteras och att lämpliga åtgärder vidtas av stadgepartsforsamlingen.

58. Europaparlamentet understryker behovet av att stärka det internationella straffrättsliga systemet i allmänhet och konstaterar med oro att Ratko Mladić och Goran Hadžić fortfarande är på fri fot och inte har överlämnats till Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (Icty). I detta sammanhang uppmanar parlamentet de serbiska myndigheterna att säkerställa fullständigt samarbete med Icty, vilket borde leda till att alla de resterande åtalade krigsförbrytarna grips och överlämnas, så att klartecken kan ges för att ratificera ett stabiliserings- och associeringsavtal. Parlamentet noterar behovet av fortgående stöd, däribland finansiellt stöd, så att den särskilda domstolen för Sierra Leone kan slutföra pågående rättegångar och eventuella överklaganden. Parlamentet konstaterar också att framsteg gjorts inom det multilaterala samarbetet när det gäller tillhandahållande av sakkunskap och stöd. Fastställande, sammanställande och skydd av information kan vara till hjälp vid ett stort antal situationer när det gäller internationell rätt och övergångsstrukturer för rättskipning, framför allt genom den rättsliga snabbinsatsstyrka där fler än hälften av EU:s medlemsstater deltar. Parlamentet uppmanar till fortgående och utökad stöd till den rättsliga snabbinsatsstyrkan.

EU:s riktlinjer för mänskliga rättigheter

Dödsstraff

59. Europaparlamentet erinrar om resolutionen om ett globalt moratorium för tillämpningen av dödsstraff (resolution 63/168), som FN:s generalforsamling antog den 18 december 2008. Sammanlagt har nu 106 länder röstat för denna resolution, vilket bekräftar att den globala opinionen mot dödsstraff successivt håller på att befästas.

60. Europaparlamentet välkomnar besluten från 2009 att avskaffa dödsstraffet i Burundi och Togo samt i den amerikanska delstaten New Mexico. Parlamentet beklagar dock det faktum att dödsstraffet fortfarande tillämpas i 35 av de 50 amerikanska delstaterna.

61. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att uppmanra de länder som ännu inte undertecknat, ratificerat eller börjat tillämpa det andra fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, eller ett liknande regionalt instrument, att göra detta.

Torsdagen den 16 december 2010

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att EU-baserade företag tillåts producera och sälja tiopentalnatrium enbart för medicinska ändamål och att tillstånd att producera detta läkemedel endast beviljas under förutsättning att vissa märkningskrav uppfylls som innebär att det på förpackningen anges att läkemedlet inte får användas för att ge dödliga injektioner, i linje med de nationella och europeiska lagar som förbjuder dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning.

63. Europaparlamentet upprepar att EU är motståndare till dödsstraff under alla omständigheter, även utomrättsliga avrättningar, och erinrar om att EU är den ledande biståndsgivaren för det civila samhällets organisationer som arbetar mot dödsstraff. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge fortsatt prioritet åt kampen mot detta grymma och omänskliga straff och att behålla detta som en tematisk prioritering i EIDHR och i geografiska instrument. Parlamentet anser att faktiskt livstidsstraff inte är ett godtagbart alternativ till dödsstraff.

64. Europaparlamentet uppmanar med kraft de länder som fortfarande tillämpar dödsstraff genom stening att avskaffa detta omänskliga tillvägagångssätt i sin lagstiftning och uppmanar de iranska ledarna eftertryckligen att anta en lag som entydigt förbjuder bestraffning genom stening, som är den mest barbariska formen av dödsstraff. Parlamentet fördömer flera länders fortsatta utdömande och verkställande av dödsstraff mot ungdomsbrottslingar, liksom överhuvudtaget den iranska regimens tillämpning av dödsstraff. Iran ligger på andra plats, strax efter Kina, i raden av länder som uppvisar det största antalet avrättningar. Parlamentet fördömer även starkt det ökande antal avrättningar som följde på de fredliga demonstrationerna efter det iranska presidentvalet i juni 2009. Vidare oroas parlamentet av att Kina alltjämt verkställer flest dödstraff i världen och uppmanar Kina att offentliggöra uppgifterna om antalet nationella avrättningar, så att en öppen analys av och debatt om dödsstraffet kan genomföras. Däremot välkomnas de positiva åtgärder som Vitrysslands myndigheter vidtagit genom att inrätta en arbetsgrupp som ska ta fram förslag om ett moratorium för dödsstraffet. Det är dock oroväckande att avrättningar alltjämt verkställs i Vitryssland, som i dag är det enda land i Europa som tillämpar dödsstraff och där de avrättades familjer inte får någon information om datumet för avrättningen eller om var kroppen begravts.

65. Europaparlamentet konstaterar att 32 rättsordningar i världen har lagar som medger dödstraff för narkotikabrott. FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC), Europeiska kommissionen och enskilda europeiska regeringar medverkar aktivt med finansiering och/eller tekniskt, rättsligt och ekonomiskt stöd i syfte att förstärka narkotikabekämpningsinsatserna i länder där dödstraff alltjämt tillämpas i kampen mot narkotika. Parlamentet är bekymrat över att sådant stöd kan leda till fler dödsdomar och avrättningar, och uppmanar kommissionen att ta fram riktlinjer för internationell finansiering av nationella och regionala narkotikabekämpningsinsatser, för att undvika att sådana program leder till att de mänskliga rättigheterna kränks, exempelvis genom tillämpning av dödsstraffet. Parlamentet framhåller att ett avskaffande av dödsstraffet för narkotikabrott bör göras till villkor för ekonomiskt och tekniskt stöd, kapacitetsuppbyggnad och andra former av stöd till narkotikabekämpning.

66. Europaparlamentet är oroat över det faktum att avrättningar fortfarande sker i Vitryssland, som är det enda land i Europa som fortsätter att tillämpa dödsstraff. Parlamentet stöder myndigheterna i arbetet med att inrätta en arbetsgrupp för förslag om att införa ett moratorium för dödsstraff.

67. Europaparlamentet är djupt oroat över det förslag från 2009 om en lag mot homosexualitet som för närvarande behandlas av det ugandiska parlamentet och som innebär att homosexuella och bisexuella straffas med böter, fängelse eller dödsstraff. Parlamentet uppmanar det ugandiska parlamentet att förkasta detta förslag och all liknande lagstiftning. Parlamentet fördömer kriminaliseringen av homosexualitet världen över.

Hbt-personers rättigheter

68. Mot bakgrund av de många övergrepp som drabbat homosexuella, bisexuella och transpersoner (hbt-personer) över hela världen under 2009 välkomnar Europaparlamentet att rådets arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna antagit dokumentet "En verktygslåda för att främja och skydda de mänskliga rättigheterna för homosexuella, bisexuella och transpersoner (hbt-personer)". Parlamentet uppmanar EU:s delegationer och Europeiska utrikestjänsten att fullt ut tillämpa de riktlinjer som ingår i dokumentet.

Torsdagen den 16 december 2010

Våld mot kvinnor

69. Europaparlamentet konstaterar att programmet för ordförandeskapstrion Frankrike, Tjeckien och Sverige (juli 2008–december 2009) prioriterade frågan om våld mot kvinnor och flickor, och efterlyser samordning av principer och strategier både utanför och inom EU, däribland stöd till ett förbud mot kvinnlig könsstympning som ett brott mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet konstaterar att en ny uppsättning riktlinjer i frågan nyligen antagits, och förväntar sig att bli informerat av kommissionen om resultaten av deras genomförande.

70. Europaparlamentet noterar att frågan om kvinnlig könsstympning nämns specifikt i Europeiska kommissionens nya jämställdhetsstrategi. Parlamentet upprepar att det finns ett behov av att EU:s interna politik och utrikespolitik måste samordnas i denna fråga. Parlamentet uppmanar kommissionen och EU:s medlemsstater att ta upp frågan om kvinnlig könsstympning inom ramen för politiska och strategiska dialoger med partnerländer och parter som berörs av denna känsliga fråga i ett nationellt sammanhang, genom att använda sig av ett deltagandeperspektiv och engagera berörda befolkningsgrupper. Parlamentet uppmanar kommissionen, rådet och medlemsstaterna att använda sig av alla tillgängliga politiska och institutionella medel för att stödja initiativ som syftar till ett så snabbt antagande som möjligt av en resolution från FN:s generalförsamling om ett globalt moratorium för kvinnlig könsstympning.

71. Europaparlamentet anser att våld mot kvinnor även kan ta sig psykologiska uttryck. När det gäller arbetslivet konstaterar parlamentet att kvinnor fortfarande tjänar sämre än män och att fler kvinnor har otrygga anställningar och deltidsanställningar. Parlamentet betonar därför att kommissionens och medlemsstaternas uppgift på detta område, både inom och utanför EU, inte får vara begränsad till kampen mot just våld, utan bör avse alla former av våld mot kvinnor: fysiskt, psykiskt, socialt och ekonomiskt. Man bör särskilt prioritera en könsneutral utbildning för pojkar och flickor från lägsta möjliga ålder, och kampen mot könsstereotyper.

72. Europaparlamentet betonar vikten av ett omfattande genomförande av den tvåfaldiga agendan enligt FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325, 1820, 1888 och 1889, där man kräver att kvinnor ska delta i alla skeden och på alla nivåer av konfliktlösning och skyddet av kvinnor och flickor från sexuellt våld och diskriminering. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har någon nationell handlingsplan för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1325 att skyndsamt anta en sådan. Parlamentet fördömer med kraft våldtäkt som vapen i krig och de återkommande våldtäkterna i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet begär fullständig öppenhet beträffande Monuscos fredsbevarande styrkas oförmåga att sätta stopp för massvåldtäkter. Parlamentet uppmanar med kraft EU:s vice ordförande/höga representant att via Eusec och Eupol i Demokratiska republiken Kongo genomföra en utredning och informera Europaparlamentet om alla kongolesiska och internationella företag eller enheter som är verksamma inom utvinningsindustrin i Demokratiska republiken Kongo och som avlönar väpnade grupper och säkerhetspersonal som är inblandade i sådana massvåldtäkter och andra systematiska brott mot civila.

73. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att öka antalet anställda som arbetar med jämställdhetsfrågor i den yttre verksamheten och att skapa strukturer avsedda för detta. Parlamentet konstaterar att framsteg gjorts inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, både i fråga om uppdrag och om utbildning av personalen.

74. Europaparlamentet är oroat över den könsbaserade diskriminering och det våld inom familjen som är djupt rotat i flera länder och påpekar att kvinnor i landsbygdsområden är en särskilt sårbar grupp. Parlamentet är även djupt oroat över fallen av sexuellt våld och våldtäkter mot kvinnor och flickor i Sydafrika. Utredningarna där är ofta bristfälliga och försvåras av könsfördomar, och offren har mycket svårt att få tillgång till hälso- och sjukvård och stöter på fördröjningar i tillhandahållandet av medicinsk behandling. Parlamentet fördömer starkt våldet mot kvinnor och flickor, som är ett djupt rotat problem i Guatemala och Mexiko.

75. Europaparlamentet är djupt oroat över situationen för kvinnor och flickor i Iran, Demokratiska republiken Kongo och Afghanistan, och fördömer de brutala kränkningarna av kvinnors rättigheter i Demokratiska republiken Kongo. Parlamentet uppmanar det internationella samfundet att kraftigt öka medlen för insatser som är avsedda att skydda kvinnor från våldtäkt och betonar att det är brådskande och angeläget att situationen för kvinnor och flickor i Demokratiska republiken Kongo uppmärksammas internationellt. Parlamentet fördömer den shia-familjelag som antogs i mars 2009 och som allvarligt kränker afghanska kvinnors rättigheter och strider mot den afghanska konstitutionen och mot internationella människorättsnormer. Parlamentet välkomnar ändringar som gjorts i lagen om personliga förhållanden för anhängare av shiamuslimsk rättspraxis, men hyser fortfarande djup oro beträffande vissa artiklar i lagen som strider mot Afghanistans skyldigheter enligt den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och konventionen om barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar med kraft de afghanska myndigheterna att utan dröjsmål vidta åtgärder för att förbättra situationen beträffande kvinnors rättigheter i landet.

Torsdagen den 16 december 2010

76. Europaparlamentet insisterar på att kvinnors rättigheter uttryckligen ska tas upp i alla människorättsdialoger, särskilt kampen mot och utrotandet av alla former av diskriminering och våld mot kvinnor och flickor inklusive, i synnerhet, könsbaserad abort, alla former av skadliga traditionella sedvänjor, exempelvis kvinnlig könsstympning och barn- eller tvångsgiftermål, alla former av människohandel, våld inom familjen, mord på kvinnor, utnyttjande på arbetsplatsen samt ekonomiskt utnyttjande. Parlamentet insisterar även på att staters återopande av allehanda sedvänjor, traditioner eller religiösa övertygelser för att undkomma sin skyldighet att utrota sådan brutalitet förkastas. Parlamentet understryker att insatser för att utrota alla former av kvinnlig könsstympning bör ökas såväl på gräsrotsnivå som inom den politiska processen, så att man lyfter fram att könsstympning både är en jämställdhetsfråga och en kränkning av de mänskliga rättigheterna beträffande fysisk integritet. Parlamentet framhåller unga invandrarkvinnors situation. På grund av principerna inom vissa folkgrupper, religioner och familjer tvingas dessa utstå misshandel, hedersmord och könsstympning och berövas sin frihet.

77. Europaparlamentet påminner om millennieutvecklingsmålen och betonar att tillgång till utbildning och hälsa är grundläggande mänskliga rättigheter. Parlamentet anser att hälsoprogram, inbegripet sådana som avser sexuell och reproduktiv hälsa, främjande av jämlikhet mellan kvinnor och män, kvinnors egenmakt och barnens rättigheter, ska ha en framträdande plats i EU:s politik för utveckling och mänskliga rättigheter, särskilt i områden där könsrelaterat våld är utbrett och kvinnor och barn riskerar att utsättas för hiv/aids eller nekas tillgång till information, förebyggande åtgärder och/eller behandling. Parlamentet uppmanar kommissionen att införliva grundläggande arbetsrättigheter och agendan för anständigt arbete i sin utvecklingspolitik, särskilt i programmen för handelsrelaterat bistånd.

78. Europaparlamentet välkomnar MR-rådets resolution av den 16 juni 2009 om möjligheten att förhindra mödradödlighet och sjukdom i samband med graviditet och förlossning och om mänskliga rättigheter, i vilken det efterlyses ett snabbt ingripande i linje med millennieutvecklingsmålen för att förhindra att kvinnor dör i onödan i samband med graviditet och förlossning. EU:s medlemsstater, som stödde resolutionen, uppmanas att på ett verkningsfullt sätt främja skyddet av de mänskliga rättigheterna för kvinnor och flickor, särskilt deras rätt till liv, rätt att vara jämlika i värdighet, rätt till utbildning, rätt att söka, ta emot och sprida information, rätt att dra nytta av vetenskaplig utveckling, rätt till frihet från diskriminering samt rätt till högsta tillgängliga standard för fysisk och psykisk hälsa, inbegripet sexuell och reproduktiv hälsa.

79. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att framför allt försöka förmå Afrikanska unionens medlemsstater att ratificera och genomföra Afrikanska unionens protokoll om kvinnors rättigheter i Afrika.

Tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling

80. Europaparlamentet begär att hälsorelaterade övergrepp mot patienter och enskilda, särskilt sådana som inte är i stånd att försvara sig, ska erkännas som grym, omänsklig och förnedrande behandling, men inser samtidigt att vissa gärningar kan vara svåra att bevisa och därför kräver största vaksamhet.

81. Europaparlamentet begär att minoriteter som ursprungsbefolkningar och människor som diskrimineras på grund av sin kasttillhörighet erkänns som särskilt utsatta grupper som i oproportionerligt hög grad är sårbara och utsätts för tortyr.

82. Europaparlamentet uppmanar alla länder som ännu inte har gjort det att ansluta sig till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt till dess fakultativa protokoll. Parlamentet uppmanar alla länder att häva alla eventuella restriktioner som de infört för dessa instrument och uppmanar de stater som redan undertecknat konventionen och det fakultativa protokollet att förbättra och påskynda genomförandet av den nationella förebyggande mekanismen.

83. Europaparlamentet anmodar alla stater i världen att anta och effektivt genomföra principerna för en effektiv utredning och dokumentation av tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, dvs. det så kallade Istanbulprotokollet, som parlamentet ser som ett centralt instrument för att samla in bevis och förhindra straffrihet. Parlamentet är övertygat om att straffriheten för torturerna utgör ett betydande hinder för att man på ett effektivt sätt ska kunna förhindra tortyr, eftersom frånvaron av straff i sig utgör en uppmaning för förövarna att fortsätta med sina vidriga metoder.

84. Europaparlamentet betonar vikten av att EU:s riktlinjer mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning tillämpas i praktiken. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att presentera resultaten av tillämpningen av dessa riktlinjer, särskilt när det gäller rehabilitering av tortyroffer inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 16 december 2010

85. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa upp kraven i parlamentets resolution av den 17 juni 2010 om handel med vissa varor som kan användas till dödsstraff, tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning⁽¹⁾. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt lägga fram en översyn av flera av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 1236/2005 av den 27 juni 2005.

86. Europaparlamentet ser med särskild oro på den omfattande korruption, kriminalitet, politiska förföljelse, strafflöshet och tortyr samt de fängelsestraff som medlemmar av oppositionen i Venezuela utsätts för på grund av poliskårens "politisering", avsaknaden av en strategi och regeringens oförmåga att hantera dessa allvarliga hot mot de mänskliga rättigheterna.

87. Europaparlamentet är djupt oroat över de upptrappade kränkningarna av mänskliga rättigheter runt om i världen mot personer på grund av deras sexuella läggning, och fördömer alla våldshandlingar mot dessa personer. Parlamentet konstaterar att antalet mord på transpersoner ökar över hela världen och beklagar djupt att homosexualitet fortfarande betraktas som ett brott som i många länder bestraffas med fängelse och i vissa fall till och med döden. Parlamentet välkomnar det beslut som fattades den 2 juli 2009 i Högsta domstolen i Delhi och som innebär att homosexualitet avkriminaliseras i Indien och uppmanar andra länder att följa detta exempel.

Barnets rättigheter

88. Europaparlamentet beklagar djupt att uppskattningsvis runt 215 miljoner barn är utsatta för barnarbete, av vilka tre fjärdedelar utför de värsta formerna av barnarbete (ILO:s uppgifter från 2009). Parlamentet välkomnar rådets slutsatser av den 14 juni 2010 om barnarbete och kommissionens arbetsdokument om samma ämne (SEK(2010)0037), där man efterlyser en övergripande EU-politik inriktad på utveckling och fattigdomsbekämpning. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att framstegen på detta område bevakas noga och att genomförandet av en sådan politik främjas tillsammans med EU:s medlemsstater och i dialog med tredjeländer.

89. Europaparlamentet erinrar om det framgångsrika elfte människorättsforumet mellan EU och icke-statliga organisationer på temat bekämpande av våld mot barn samt om det svenska ordförandeskapets uppmaningar (Stockholm, juli 2009) om att fortsätta det rättsliga arbetet med att förbjuda alla former av kroppsstraff i alla miljöer, inklusive i hemmet, fastställa bästa metoder och lärdomar som dragits i arbetet med att bekämpa våld mot barn under och efter konfliktsituationer samt förbättra samstämdheten mellan EU:s externa åtgärder och EU:s och dess medlemsstaters interna politik för barnets rättigheter.

90. Europaparlamentet ser med stor oro på att miljontals barn fortfarande blir utsatta för våldtäkt, våld i hemmet och fysiska, känslomässiga och sexuella övergrepp, inklusive sexuellt och ekonomiskt utnyttjande. Parlamentet betonar att alla rättigheter som tas upp i FN:s konvention om barnets rättigheter och de fakultativa protokoll som hör till denna konvention är lika viktiga, och parlamentet vill att skyldigheterna ratificeras och iakttas fullt ut samt att man särskilt uppmärksammar de nya former av kommersiellt sexuellt utnyttjande som barn utsätts för.

91. Det är djupt oroväckande att antalet hiv-smittade män, kvinnor och barn fortsätter att öka i snabb takt i Östeuropa och Centralasien, samtidigt som tillgången till antiretroviral behandling fortfarande är bland de sämsta i världen. Europaparlamentet konstaterar med oro att den stigmatisering och diskriminering som hiv-drabbade barn utsätts för och som kränker deras grundläggande rättigheter och värdighet utgör ett hinder för en fortsatt utveckling vad gäller förebyggande, vård och stöd. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att omarbete sina strategier, att förändra sina programupplägg och omfördela sina resurser för att skydda rättigheterna och värdigheten för barn och ungdomar som är utsatta eller i riskzonen och som bor med någon som är smittad eller som själva är smittade av hiv.

92. Europaparlamentet begär att ytterligare EU-åtgärder så snart som möjligt vidtas mot barnarbete, och uppmanar EU att effektivare tillämpa de instrument som står till dess förfogande genom att införliva dem i dialoger och samråd om mänskliga rättigheter. EU uppmanas att tillämpa sina riktlinjer om barnets rättigheter på ett verksamt sätt och se över möjligheten att anta riktlinjer om bekämpande av barnarbete. Parlamentet påpekar att bland annat EU:s handelspolitik kan fylla en viktig funktion i kampen mot barnarbete, särskilt genom användning av det allmänna preferenssystemets stimulansordning (GSP+). Parlamentet önskar att detta verktyg utvärderas bättre och genomgår en årlig utvärdering som lämnas till Europaparlamentet vid den årliga debatten om mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0236.

Torsdagen den 16 december 2010

93. Europaparlamentet noterar att konventionen om barnets rättigheter fyllde 20 år 2009. Det är tillfredsställande att kunna konstatera att anslutningen till konventionen nu är nära nog universell, och de länder som ännu inte anslutit sig till den uppmanas att utan dröjsmål göra det. Det är dock ytterst oroande att det fullständiga förverkligandet av de rättigheter som står inskrivna i konventionen alltjämt åsidosätts på många håll. Parlamentet efterlyser en ökad betoning av barns särskilda behov av trygghet och omsorg, inklusive adekvat rättsligt skydd, såväl före som efter födelsen, något som föreskrivs i både FN:s konvention om barnets rättigheter och FN:s deklaration om barnets rättigheter. Parlamentet välkomnar utnämningen av generalsekreterarens särskilda representant för våld mot barn och understryker vikten av detta uppdrag.

94. Europaparlamentet uttrycker djup oro över barn som är inblandade i eller på annat sätt drabbas av väpnade konflikter eller till och med tvingas att delta aktivt i dem, och uppmanar kommissionen och rådet att skärpa tillämpningen av EU:s riktlinjer om barn och väpnade konflikter. Parlamentet välkomnar FN:s säkerhetsråds resolution 1882(2009), som ytterligare förstärker skyddet av barn som deltar i och drabbas av väpnade konflikter.

95. Europaparlamentet ser med djup oro på att barn används som soldater, och efterlyser omedelbara åtgärder från EU:s och FN:s sida för att dessa barnsoldater ska kunna avväpnas, rehabiliteras och återintegreras i samhället.

Människorättsförvarare

96. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som vidtagits för att genomföra översynen och uppgraderingen av EU:s riktlinjer om människorättsförvarare, en översyn som genomfördes 2008, och konstaterar att över 60 lokala genomförandestrategier har tagits fram och att behöriga kontaktpersoner har utnämnts. Parlamentet är emellertid särskilt bekymrat över att EU-delegationerna inte lyckats genomföra dessa riktlinjer och uppmanar utrikestjänsten att utarbeta en genomförandeplan med tydliga indikatorer och tidsgränser, så att framstegen när det gäller ett effektivt genomförande av riktlinjerna kan fortgå. Parlamentet efterlyser också en förteckning över befintliga lokala strategier. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten, rådet, kommissionen och medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att öka kunskapen om riktlinjerna bland människorättsförvarare och EU-diplomater som är verksamma i tredjeländer. Parlamentet uppmanar EU:s beskickningar att upprätthålla regelbunden kontakt med människorättsförvarare innan man börjar agera på deras vägnar samt att se till att återkoppling ges. Parlamentet vill framhålla att man i samband med utarbetandet av förslag till lokala genomförandestrategier bör samråda med ett brett urval människorättsförvarare verksamma i såväl stads- som landsbygdsmiljö och engagerade i ekonomiska, sociala och kulturella såväl som medborgerliga och politiska rättigheter. Parlamentet konstaterar att de lokala genomförandestrategierna bör innehålla en konkret lista med åtgärder som ska vidtas för att förbättra skyddet för människorättsförvarare samt att resultatet av dessa strategier bör utvärderas efter en skälig tidsperiod. Parlamentet efterlyser en utvärdering av den assistans som getts och de åtgärder som vidtagits av det civila samhällets organisationer för att stödja människorättsförvararna i enlighet med EIDHR.

97. Europaparlamentet uppmanar EU att prioritera ett effektivare genomförande av befintliga verktyg och mekanismer för ett sammanhängande och systematiskt skydd av människorättsförvarare. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten samt alla kommissionens ledamöter med ansvar på området yttre förbindelser att regelbundet träffa människorättsförvarare under sina tjänsteresor i tredjeländer. Parlamentet understryker att stödet till människorättsförvarare också ovillkorligen bör ingå i uppdraget för EU:s särskilda representanter. Parlamentet understryker att det kommer att hålla både den höga representanten och de särskilda representanterna ansvariga för deras handlingar i detta avseende.

98. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att genomföra de åtgärder som parlamentet föreslog i sin resolution om EU:s politik till stöd för människorättsförvarare, som antogs i juni 2010. Man bör därvid inrikta sig dels på åtgärder för att snabbt kunna bistå människorättsförvarare i en risksituation med t.ex. nödvisum och skyddat boende, dels på sådana åtgärder som visar på allmänhetens stöd för och konkreta erkännande av människorättsförvararnas arbete. Parlamentet betonar också behovet av ett jämställdhetsperspektiv i tillämpningen av riktlinjerna till förmån för kvinnliga människorättsförvarare och andra särskilt utsatta grupper, t.ex. människorättsförvarare som verkar för stärkta ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter eller minoriteters och ursprungsbefolkningars rättigheter. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att verka för genomförandet av initiativet om fristäder, som ger skydd åt människorättsförvarare i europeiska städer.

99. Europaparlamentet begär att EU:s institutioner i samband med genomförandet av Lissabonfördraget och inrättandet av Europeiska utrikestjänsten inrättar en interinstitutionell mekanism för samarbete i fråga om människorättsförvarare. Parlamentet inser att det skulle kunna gå lättare att inrätta denna mekanism

Torsdagen den 16 december 2010

om det i alla EU:s institutioner och organ fanns kontaktpunkter och konkreta riktlinjer för människorättsförsvarare och för hur ett närmare samarbete ska kunna utvecklas, i första hand mellan människorättsförsvarare och dem som ansvarar för mänskliga rättigheter och demokrati i EU:s uppdrag och delegationer. Parlamentet uppmanar utrikestjänsten att inrätta en databas med statistik över EU:s delegationers bistånd till människorättsförsvarare, så att riktlinjernas effektivitet kan utvärderas, och att informera Europaparlamentet om resultatet av dessa utvärderingar.

100. Europaparlamentet noterar slutsatserna i många rapporter om de mänskliga rättigheterna, enligt vilka människorättsförsvarare utsätts för allt kraftigare övergrepp i olika former, exempelvis övergrepp mot samvetsfriheten, religionsfriheten, yttrande- eller föreningsfriheten, överfall och mord på engagerade personer, godtyckliga gripanden, orättvisa rättegångar och stängning av det civila samhällets organisationers kontor, i samband med att människorättsförsvararna med risk för sin egen personliga säkerhet utför sitt ovärderliga arbete för att försvara och främja de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar EU:s delegationer att spela en aktivare roll för att förhindra sådana övergrepp genom att samarbeta med det civila samhällets organisationer i de berörda länderna utan att utlämna dessa organisationers personal och aktivister.

101. Europaparlamentet är uppmärksam på de regeringar i tredjeländer som utnyttjar införandet av kontroversiella lagar om icke-statliga organisationer som ett försök att tysta människorättsrörelsen, som exempelvis den lag om frivilligorganisationer ("Charities and Societies Proclamation") som Etiopiens parlament antog i januari 2009 och som i praktiken förbjuder allt arbete till förmån för mänskliga rättigheter.

102. Europaparlamentet fördömer att det i många länder är vanligt att människorättsförsvarare utsätts för attacker och anonyma hot och att journalister, i synnerhet de som bevakar korruption och narkotikahandel, utsätts för hot och attacker på grund av sitt arbete.

103. Europaparlamentet beklagar djupt morderna på bland andra Stanislav Markelov, Anastasija Baburova och Natalja Estemirova i Ryssland och André Rwisereka och Jean-Léonard Rugambage i Rwanda, de godtyckliga frihetsberövandena av Roxana Saberi och Abdolfattah Soltani i Iran, samt det fortsatta frihetsberövandet av och bristen på medicinsk vård för Hu Jia, 2008 års Sacharovpristagare, i Kina. Samtliga dessa händelser inträffade under rapporteringsperioden. Parlamentet uppmanar de kinesiska myndigheterna att utan dröjsmål bringa klarhet i situationen när det gäller den framstående människorättsadvokaten Gao Zhisheng, som är försvunnen sedan den 4 februari 2009, och att inleda en fullständigt oberoende och öppen undersökning kring hans försvinnande.

104. Europaparlamentet fördömer det rättsvidriga fängslandet av och trakasserier mot sahariska människorättsförsvarare i det av Marocko kontrollerade Västsahara och uppmanar FN att göra övervakningen av människorättsituationen till en del av i FN-styrkan Minurso's uppdrag i Västsahara.

105. Europaparlamentet konstaterar att lokala människorättsförsvarare har frigetts i Kuba. Parlamentet beklagar djupt att den kubanska regeringen vägrar att erkänna övervakningen av de mänskliga rättigheterna som en legitim verksamhet och att den nekar lokala människorättsgrupper rättslig status. Det är med oro som parlamentet konstaterar att frihetsberövandet av människorättsförsvarare i Kuba också utgör en allvarlig kränkning av de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar också Kubas regering att inte landsförvisa politiska fångar, utan att ge dem rätten att lämna och återvända till Kuba utan att gripas.

106. Europaparlamentet välkomnar norska Nobelkommitténs beslut att tilldela Liu Ziaobo Nobels fredspris 2010 för hans långa ickevåldskamp för grundläggande mänskliga rättigheter och friheter i Kina. Parlamentet uppmanar myndigheterna i Peking att omedelbart och villkorslöst frige Liu Ziaobo och häva restriktionerna för hans hustru Liu Zia.

107. Europaparlamentet är djupt oroat över att Iran under 2008 och 2009 fortsatte att förtrycka enskilda människorättsförsvarare och samhällsmedborgare och över att de allvarliga kränkningarna av de mänskliga rättigheterna fortsätter. Parlamentet fördömer att människorättsförsvarare godtyckligen gripits, torterats och frihetsberövats på grund av sitt arbete, anklagade för "aktiviteter som hotar den nationella säkerheten". Parlamentet beklagar den nuvarande regeringens politik mot lärare och akademiker, vilken hindrar studenter från att tillgå högre utbildning, och fördömer förföljandet och frihetsberövandet av studentaktivister. Parlamentet beklagar kaoset i efterdyningarna av presidentvalet den 12 juni 2009 och det våld som de iranska myndigheterna använde, med följd att minst 400 personer greps på godtyckliga grunder, minst 40 personer rapporteras ha dödats, massrättegångar genomfördes mot människor som anklagades för brott mot den nationella säkerheten, misshandel och tortyr ägde rum och dödsdomar utfärdades.

Torsdagen den 16 december 2010

Människorättsklausuler

108. Europaparlamentet betonar vikten och nödvändigheten av människorättsklausuler och effektiva tvistlösningsmekanismer i handelsavtal, bland annat fiskeriavtal, mellan EU och tredjeländer. Parlamentet kräver emellertid än en gång att dessa klausuler åtföljs av en verkställighetsmekanism, så att man kan säkerställa att de tillämpas i praktiken. Parlamentet betonar behovet av att noga övervaka människorätts-situationen i tredjeländer som inleder handelsförbindelser med EU. Parlamentet understryker att en sådan övervakning och bedömning bör omfatta formella samråd med det civila samhället vad avser dessa avtals effekter. Parlamentet begär att det upprättas en tydlig uppsättning riktmärken för mänskliga rättigheter inom ramen för enskilda handelsavtal för att se till att det hos båda parter finns en tydlig norm för och överenskommelse om vilka situationer och åtgärder som kan utlösa sådana människorättsklausuler.

109. Europaparlamentet vill framhålla principen om de mänskliga rättigheternas odelbarhet och för-dömer försök att betrakta någon rättighet eller grund för diskriminering som mindre betydelsefull än andra. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att följa principen om odelbarhet i förhandlingar om människorättsklausuler med tredjeländer.

110. Europaparlamentet betonar att EU i syfte att fullgöra sina internationella förpliktelser på männi-skorättsområdet systematiskt bör införa klausuler om demokrati, rättssäkerhet och mänskliga rättigheter samt sociala bestämmelser och miljöbestämmelser, med beaktande av avtalens karaktär och situationen i varje partnerland. Dessa klausuler bör göra det möjligt för kommissionen att antingen på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller av Europaparlamentet åtminstone tillfälligt upphäva handelsfördelar, inklusive de fördelar som härrör från frihandelsavtal, om det finns tillräckliga bevis för kränkningar av de mänskliga rättigheterna, inbegripet arbetstagarnas rättigheter. Parlamentet anser att EU i alla händelser tydligt bör ange vilka sanktioner som lämpligen bör tillämpas mot tredjeländer som begår grova kränkningar av de mänskliga rättigheterna samt verkligen tillämpa dessa sanktioner. Parlamentet uppmanar sin uppmaning till kommissionen, rådet och i synnerhet vice ordföranden/den höga representanten, att verkställa männi-skorättsklausulen i de gällande internationella avtalen och i detta syfte inrätta en mekanism för ett effektivt verkställande av denna klausul i enlighet med artiklarna 8, 9 och 96 i Cotonouavtalet.

111. Europaparlamentet välkomnar användningen av konsekvensbedömningar i fråga om hållbar utveck-ling men anser att de borde genomföras så snart som avtalet är på plats och inte bara i efterskott, så att man kan garantera en kontinuerlig uppföljning.

112. Europaparlamentet konstaterar att det allmänna preferenssystemets stimulansordning (GSP+) fun-gerar. Parlamentet anser dock att detta system, som belönar länder med avsevärda handelsvinster för att de följer internationella konventioner och standarder om mänskliga rättigheter och arbetstagares rättigheter, måste övervakas på ett noggrannare och öppnare sätt, bland annat genom användning av en detaljerad konsekvensbedömning i fråga om de mänskliga rättigheterna, ett mer konsekvent och rättvist riktmärkes-system och öppna samråd i samband med att preferensen tilldelas, och att handelspreferenser enbart bör beviljas länder som har ratificerat och faktiskt tillämpar centrala internationella konventioner om hållbar utveckling, mänskliga rättigheter – i synnerhet rörande barnarbete – och god samhällsstyrning. Parlamentet begär en förstärkt övervakning av tillämpningen tillsammans med det civila samhället, fackföreningar och befolkningsgrupper, varvid hänsyn bör tas till såväl framgångar som motgångar när det gäller utvecklingen för de mänskliga rättigheterna, däribland de sociala, ekonomiska, kulturella och miljömässiga rättigheterna. Parlamentet betonar behovet av att noga övervaka hur den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter tillämpas av Pakistan, som har erbjudits att delta i GSP+-systemet.

113. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att lägga fram ett förslag till förordning om förbud mot EU-import av varor som tillverkas med hjälp av tvångsarbete, i synnerhet barnarbete, i strid mot grundläggande människorättsnormer. Parlamentet understryker att EU i en sådan förordning måste få mandat att utreda specifika påstådda fall.

114. Europaparlamentet gläds åt att en människorättsklausul införts i det partnerskapsavtal som EU undertecknat med Indonesien samt i stabiliserings- och associeringsavtalet med Albanien, som trädde i kraft under rapporteringsperioden. Detta innebär att över 120 länder nu accepterat att denna klausul ingår i avtal med EU.

115. Europaparlamentet beklagar den bristfälliga uppföljningen av människorättsklausulerna i Cotonou-avtalet och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, kommissionen, rådet och medlemsstaterna eftertryckligen att fullt ut använda sig av dessa klausuler för att i stor utsträckning ta upp människorätts-problem och främjandet av mänskliga rättigheter i de bilaterala och regionala dialogerna med AVS-partner-länderna.

Torsdagen den 16 december 2010

Främjande av demokrati och rättsstatsprincipen i yttre förbindelser

116. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser om demokratistöd i EU:s yttre förbindelser⁽¹⁾ och antagandet av EU:s agenda för åtgärder för demokratistöd i EU:s yttre förbindelser som ett sätt att göra EU:s demokratistöd mer samstämt och effektivt.

117. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål följa upp betänkandet om de mänskliga rättigheterna 2007 med nödvändiga initiativ och finansiella åtaganden. I detta betänkande ansåg parlamentet att en icke-våldsprincip "är det bästa sättet för att se till att mänskliga rättigheter åtnjuts, upprätthålls, främjas och respekteras" och att dessa "bör prioriteras i EU:s människorätts- och demokrati-politik".

118. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i större utsträckning införliva agendan för åtgärder för demokratistöd i de årliga handlingsprogrammen för kommissionens utrikespolitiska instrument, särskilt EIDHR, samt i region- och landspecifika strategidokument, för att på så sätt se till att det alltid tas hänsyn till varje lands specifika situation och EU:s regionala strategi.

119. Europaparlamentet uppmärksammar Amnesty Internationals rapport 2010, där man tar upp den pågående andra rättegången mot den före chefen för oljebolaget Yukos, Mikhail Chodorkovsky, och hans assistent Pladon Lebedev, som ett exempel på en orättvis rättegång i Ryssland. Parlamentet uppmanar Ryska federationen att tillämpa de grundläggande normerna för rättssäkerhet och mänskliga rättigheter vid lagföringen av dessa och alla andra som står åtalade i landets rättssystem.

120. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt de rättsliga myndigheterna i Ryssland att fortsätta utredningen av den ryska juristen Sergej Magnitskijs död den 16 november 2009, och beklagar att detta ärende fortfarande är ett tydligt exempel på de allvarliga bristerna i landets rättssystem. Parlamentet finner det beklagligt att människorättsförsvarare ofta utsätts för brutal behandling och rättegångar som strider mot den ryska federationens straffrättsliga förfaranden (bland annat artikel 72 i åtalet mot Oleg Orlov, företrädare för den ryska människorättsorganisationen Memorial, för förtal), medan personer som angripit eller till och med mördat människorättsförsvarare, oberoende journalister och jurister fortfarande alltför ofta åtnjuter strafffrihet. Parlamentet uppmanar rådet att, i brist på några konkreta åtgärder från de ryska myndigheternas sida, samarbeta och undersöka fallet kring Sergej Magnitskij, insistera på att de ryska myndigheterna ställer de ansvariga inför rätta och överväga att införa inreseförbud till EU för de ryska tjänstemän som varit involverade i fallet och uppmanar EU:s brottsbekämpande organ att samarbeta för att frysa dessa ryska tjänstemäns bankmedel och andra tillgångar i alla EU:s medlemsstater.

121. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att mänskliga rättigheter och demokratiuppbyggnad verkligen går som en röd tråd genom alla utrikespolitiska områden. Samtidigt är det oroväckande att rådet inte formellt har tagit del av någon uppföljningsrapport rörande rådets slutsatser från november 2009 om stöd till demokratibyggande processer i EU:s yttre förbindelser och agendan för åtgärder för demokratistöd, trots vad som anges i nämnda slutsatser från rådet.

Internationell humanitär rätt

122. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser om främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt, vilka antogs i december 2009, samma år som 60-årsdagen av Genèvekonventionerna högtidlighölls.

123. Europaparlamentet konstaterar att EU 2009 antog de uppdaterade riktlinjerna för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt. Parlamentet uppmanar rådet att effektivare förena genomförandet av riktlinjerna för internationell humanitär rätt med andra EU-riktlinjer för mänskliga rättigheter och att bättre integrera internationell humanitär rätt i alla EU:s yttre åtgärder.

124. Europaparlamentet välkomnar rapporten från det oberoende internationella undersökningsuppdraget avseende konflikten i Georgien (IFFMCG – CEIIG) (Tagliavinirapporten), som utfärdades den 30 september 2009. Parlamentet stöder de huvudsakliga iakttagelserna och slutsatserna i rapporten som överensstämmer med internationell humanitär rätt och människorättslagstiftning, i synnerhet behovet av att garantera ansvarighet och gottgörelse för alla kränkningar som begicks i augusti 2008. Parlamentet förväntar sig att den omfattande bakgrundsinformation i rapporten kan användas vid rättsliga förfaranden på nationell och internationell nivå för att garantera ansvarighet för de brott som begicks under konflikten mellan Ryssland och Georgien i augusti 2008.

⁽¹⁾ Rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 17 november 2009.

Torsdagen den 16 december 2010

125. Europaparlamentet beklagar djupt att kränkningarna av internationell humanitär rätt under den väpnade konflikten mellan Ryssland och Georgien om Sydossetien och Abchazien i augusti 2008 ledde till hundratals dödsfall och tiotusentals fördrivna personer. Parlamentet erinrar om att Ryssland hittills endast har uppfyllt den första punkten i sitt sexpunktsavtal om eldupphör med Georgien, och beklagar den avsiktliga förstörelsen av etniskt georgiska byar i Sydossetien och Abchazien under och efter konflikten. Parlamentet betonar att det hittills har rätt straffrihet för dessa kränkningar.

Religions- och trosfrihet

126. Europaparlamentet betonar att religions- och trosfrihet är en viktig och grundläggande mänsklig rättighet som måste respekteras och att de människorättsklausuler som ingår i bilaterala avtal med tredjeländer måste stärkas och bli mer effektiva.

127. Europaparlamentet välkomnar rådets slutsatser från november 2009 om religions- och trosfrihet, och påpekar att religions- och trosfrihet är viktig för alla människors identitet, vare sig de är troende eller inte, med tanke på att tro, vilket uttrycker den än tar, är en viktig del av den personliga och sociala samhörighetskänslan. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att vidta konkreta åtgärder för att bekämpa religiös intolerans och diskriminering och främja religions- och trosfrihet över hela världen i enlighet med dessa slutsatser. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att göra Europaparlamentet, det civila samhällets organisationer och andra berörda aktörer delaktiga i denna process.

128. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att se till att religions- och trosfriheten integreras i EU:s politik för mänskliga rättigheter och att göra en grundlig bedömning av situationen när det gäller religions- och trosfriheten i EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna.

129. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att öka antalet tjänstemän som arbetar med frågor som rör respekt för religionsfriheten inom ramen för de yttre åtgärderna och att inrätta särskilda strukturer för detta, särskilt inom utrikestjänsten. Parlamentet välkomnar att respekten för religionsfriheten i världen har lyfts fram som en huvudfråga i utrikestjänstens arbete, med tanke på de allvarliga överträdelserna av religionsfriheten i världen och den uppenbara nödvändigheten i att hjälpa förföljda religiösa minoriteter på många håll i världen.

130. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta hänsyn till religionsaspekten och dialogen med de religiösa instanser och organ som deltar i den interreligiösa dialogen inom ramen för insatserna för konfliktförebyggande, konfliktlösning och försoning.

131. Europaparlamentet är djupt oroat över att diskriminering på grund av religion eller trosuppfattning fortfarande förekommer i alla delar av världen och att personer som tillhör särskilda trossamfund, däribland religiösa minoriteter, fortfarande förvägras sina mänskliga rättigheter i många länder, såsom Nordkorea, Iran, Saudiarabien, Somalia, Maldiverna, Afghanistan, Jemen, Mauretania, Laos, Uzbekistan, Eritrea, Irak, Pakistan och Egypten. Parlamentet fördömer de kinesiska myndigheternas förföljelser av personer som utövar sin religion utanför officiellt sanktionerade kanaler, däribland kristna, muslimer, buddister och falungonganhängare och uppmanar Kina att ratificera den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, vilket landet förbundit sig att göra. Parlamentet uppmanar med kraft de kinesiska myndigheterna att upphöra med sin förtryckspolitik i Tibet, som i slutändan kan leda till att den tibetanska religionen och kulturen utplånas. Parlamentet fördömer de iranska myndigheternas förföljelser av personer som tillhör religiösa minoriteter, inklusive kristna, bahaier och muslimer som konverterat till en annan religion eller inte bekänner sig till någon religion alls. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang de iranska myndigheterna att skydda de religiösa minoriteterna och därigenom uppfylla sina skyldigheter enligt Internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter. Parlamentet uppmanar likaså myndigheterna i Ryssland att införa ett moratorium för genomförandet av 2002 års lag om bekämpning av extremistiska aktiviteter, som allvarligt missbrukas för att förfölja fredliga religiösa minoritetsgrupper. Parlamentet är oroat över situationen för den kristna minoriteten degar-folket, som lever i de centrala höglanderna i Vietnam. Parlamentet påminner de vietnamesiska myndigheterna om att minoriteternas rättigheter inbegriper rätten att utan begränsningar utöva religionsfrihet, föreningsfrihet och yttrandefrihet, frihet att delta i fredliga sammankomster, lika rätt att äga och bruka mark och rätt att delta fullständigt och konkret i beslutsprocessen kring frågor som berör dem, bl.a. när det gäller ekonomiska utvecklingsprojekt och omlokalisering.

Torsdagen den 16 december 2010

132. Europaparlamentet uppmanar EU att utforma ett åtgärdsprogram för att främja rätten till religions- och trosfrihet i sin utrikespolitik samt att betrakta religions- och trosfrihet som en grundläggande aspekt. EU bör också ta fram en checklista för de grundläggande friheter som ingår i religions- och trosfriheten för att bedöma om de respekteras och utforma mekanismer för att påvisa kränkningar av religions- eller trosfriheten, med målsättningen att stärka främjandet av religions- och trosfrihet inom ramen för EU-tjänstemännens arbete, särskilt inom Europeiska utrikestjänsten. Även det civila samhällets organisationer bör delta i utarbetandet av detta åtgärdsprogram.

133. Europaparlamentet välkomnar EU:s fortsatta principbaserade förhållningssätt till FN:s generalför-samlings och MR-rådets resolutioner om förbud mot religionskritik. Parlamentet välkomnar EU:s resolution om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering på grund av religion eller övertygelse och uppmanar EU att fortsätta sitt arbete för att skapa ett välavvägt synsätt mellan yttrandefriheten och förbudet mot uppmaningar till religiöst hat. Parlamentet uppmanar vidare EU att inleda en konstruktiv dialog med Islamiska konferensen (OIC) och andra organisationer som stöder principen om förbud mot religionskritik.

134. Europaparlamentet betonar att den internationella människorättslagstiftningen erkänner religions- och trosfrihet oavsett om man är medlem i något samfund, så medlemskap bör inte vara ett obligatoriskt villkor för att man ska kunna utöva sin religion. Parlamentet är oroat över att religiösa grupper i Azerbajdzjan, Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan och Vietnam måste vara statligt registrerade och tvingas verka under statlig kontroll, vilket hindrar deras religiösa självständighet och begränsar deras verksamhet.

135. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att införa ett moratorium för genomförandet av 2002 års lag om bekämpning av extremistiska aktiviteter, eftersom den utnyttjas och missbrukas för att begränsa religionsfriheten och för att förtrycka och försöka förbjuda fredliga religiösa grupper. Parlamentet konstaterar vidare med stor oro att 265 religiösa och trosbaserade organisationer finns med på en svart lista över s.k. extremistorganisationer.

136. Europaparlamentet uppmanar vidare Saudiarabien, Egypten, Eritrea, Iran, Somalia, Jemen, Vitryssland, Nordkorea och Laos att upphäva begränsningarna av förenings- och mötesfriheten för religiösa grupper och att respektera religions- och trosfriheten.

137. Europaparlamentet betonar att människor fortfarande hindras från att öppet bekänna sig till en tro i vissa delar av världen, såsom Saudiarabien, Indonesien, Pakistan, Irak, Somalia och Sudan, både enskilt och kollektivt. Intoleransen mot religiösa minoriteter ökar även i länder med förankrade demokratiska traditioner, som Indien. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lyfta fram sådana problem inom ramen för sina relevanta politiska dialoger.

138. Europaparlamentet fördömer starkt kriminalisering av eller straff för "apostasi" för dem som konverterar till en annan religion eller konverterar från ett religiöst samfund (undergrupp) till ett annat, vilket fortfarande förekommer i de flesta länder i Mellanöstern och Nordafrika. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att utöva påtryckningar på dessa länder så att de avstår från sådant bruk, särskilt om dödsstraff kan utdömas. Parlamentet finner det djupt oroande att människor fortfarande tvingas att konvertera i länder som Saudiarabien och Egypten, och efterlyser ett tydligt åtagande från EU-institutionernas sida i kampen mot sådana människorättskränkningar.

139. Europaparlamentet påminner om att det i ett antal länder i världen fortfarande är vanligt att både gudstjänstlokaler och religiösa publikationer förbjuds, konfiskeras och förstörs och att det är förbjudet med prästutbildning. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna att i sina kontakter med de berörda regeringarna verka mot sådana kränkningar och uppmana de länder där lagar om hädelse används för att förfölja medlemmar av religiösa minoriteter att ändra eller avskaffa dessa bestämmelser.

140. Europaparlamentet understryker att samvetsfriheten är en av EU:s grundläggande värderingar och inbegriper friheten att tro eller inte tro och att utöva vilken religion man vill.

Yttrandefrihet

141. Europaparlamentet oroas över att yttrandefriheten har börjat angripas på olika nya sätt, särskilt genom användning av modern teknik som Internet. Parlamentet upprepar att yttrandefriheten omfattar rätten att söka, ta emot och sprida information och idéer genom vilket medium som helst.

Torsdagen den 16 december 2010

142. Europaparlamentet konstaterar att den nya tekniken innebär helt nya möjligheter att delta i det offentliga livet, uttrycka åsikter, få tillgång till information om mänskliga rättigheter och göra kränkningar av de mänskliga rättigheterna kända över hela världen. Det är emellertid oroande att stater använder allt mer sofistikerad teknik, t.ex. "dual use"-teknik, för att censurera information och övervaka verksamheten på Internet och att det i ett antal länder hänt att människor som använt Internet för att utöva sin åsikts- och yttrandefrihet blivit utsatta för trakasserier och förföljelser eller till och med anhållits och fängslats.

143. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att ta ställning för och utforma en konkret politik som gör det möjligt för EU att agera som en global aktör när det gäller Internetfrihet genom att hantera hot mot de mänskliga rättigheterna genom användningen av ny teknik och öka möjligheterna att skydda och stödja de mänskliga rättigheterna genom den nya tekniken.

144. Europaparlamentet uppmanar de länder som begränsar tillgången till Internet att häva restriktionerna mot det fria informationsflödet. Enligt Reportrar utan gränser innehåller förteckningen över "Internets fiender" följande länder, som på ett genomgripande sätt censurerar Internet: Vitryssland, Kina, Kuba, Egypten, Iran, Burma, Nordkorea, Saudiarabien, Syrien, Tunisien, Turkmenistan, Uzbekistan och Vietnam.

145. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en förteckning över de personer som har gjort sig skyldiga till grova människorättskränkningar i Iran genom exempelvis tortyr, censur, våldtäkt och utomrättsliga avrättningar, i synnerhet efter valet 2009, och att överväga att ålägga dessa personer påföljder i form av frysning av tillgångar och reseförbud.

146. Europaparlamentet stöder rätten att yttra sig fritt och delta i fredliga sammankomster i Ryssland, vilket formellt, men inte i praktiken, garanteras genom artikel 31 i den ryska konstitutionen. Parlamentet uttrycker sin solidaritet med organisatörerna av och deltagarna i Strategi-31, en serie medborgarprotester till stöd för denna rätt som inleddes den 31 juli 2009 och som äger rum på Triumftorget i Moskva 31:a dagen i varje månad som har 31 dagar. Det är beklagligt att samtliga Strategi-31-demonstrationer, förutom den allra sista, som hölls den 31 oktober 2010, hittills förvägrats tillstånd av myndigheterna på grund av att andra aktiviteter redan planerats in på Triumftorget vid samma tidpunkt. Parlamentet är djupt oroat över att rysk polis den 31 december 2009 bland dussintals andra fredliga protesterande grep ordföranden för gruppen Moskva–Helsingfors, Ljudmila Alexejeva, som bara några veckor tidigare mottagit Europaparlamentets Sacharovpris. Parlamentet stöder uppmaningen från Rysslands människorättsombudsman Vladimir Lukin om att inleda en utredning av de våldsamma polisingripandena i samband med protesterna 31 maj 2010.

147. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över bristen på yttrandefrihet i Venezuela och Kuba samt kontrollen av nyhetsmedier, den begränsade och kontrollerade Internetanvändningen och dessa länders försök att undertrycka avvikande åsikter.

Mänskliga rättigheter och kampen mot terrorismen

148. Europaparlamentet fördömer terrorism i alla dess former och påminner om att terrorismen i världen har orsakat tusentals oskyldiga civilpersoners död och förstört många familjers liv. Parlamentet anser att det i händelse av terroristattacker är mycket viktigt att värna om främst offrens rättigheter, inte förövarnas. Parlamentet betonar likaså att det är mycket viktigt att sörja för att terrorister ställs inför rätta.

149. Europaparlamentet konstaterar att insatserna mot terrorismen i ett flertal länder över hela världen har resulterat i kränkningar av grundläggande mänskliga rättigheter i form av oproportionerliga övervakningsåtgärder, olagliga frihetsberövanden och användning av tortyr som ett sätt att tvinga fram information från misstänkta terrorister. Parlamentet finner det oroande att vissa länder utnyttjar kampen mot terrorismen som en ursäkt för att slå ned på etniska minoriteter och lokala människorättsförsvarare och begär med kraft att kampen mot terrorismen inte används som en ursäkt av vissa regeringar för att begränsa eller förbjuda människorättsförsvarares lagliga och legitima verksamhet. Parlamentet fördömer dessa kränkningar av de mänskliga rättigheterna och framhåller EU:s ståndpunkt att terrorismen måste bekämpas med full respekt för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen, och är hyser den starka åsikten att de medborgerliga friheterna inte får äventyras i kampen mot terrorismen.

150. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att utnyttja de bilaterala politiska dialogerna och människorättsdialogerna med tredjeländer för att påminna om att de mänskliga rättigheterna måste respekteras i kampen mot terrorismen och att åtgärder för terrorismbekämpning under inga omständigheter får riktas mot människorättsförsvarare eller politiska motståndare. Parlamentet uppmanar särskilt vice ordföranden/den höga representanten att offentligt påtala människorättskränkningar som sker i samband med terrorismbekämpningen och insatser mot terrorism.

Torsdagen den 16 december 2010

151. Europaparlamentet efterlyser ökad samordning och utökat samarbete mellan arbetsgruppen mot terrorism och rådets arbetsgrupp för de mänskliga rättigheterna i denna fråga för att fördöma missbruk av terrorismbekämpningsåtgärder mot människorättsförsvare genom att systematiskt avge démarcher i enlighet med EU:s riktlinjer om människorättsförsvare. Samma synsätt bör tillämpas när det gäller fall av tortyr och misshandel i samband med kampen mot terrorismen i enlighet med EU:s riktlinjer för att bekämpa tortyr.

152. Europaparlamentet erinrar om den amerikanske presidenten Barack Obamas beslut i januari 2009 att stänga fånglägret i Guantánamo. Parlamentet beklagar att detta beslut inte har kunnat genomföras fullt ut ännu och påminner om sin resolution av den 13 juni 2006 om Guantánamofångarnas situation, där det vidhålls att varje fånge måste behandlas i enlighet med internationell humanitär rätt och, vid anklagelser om brott, ofördörligen få sitt fall prövat i en rättvis och offentlig rättegång. Parlamentet erinrar om EU:s och Förenta staternas gemensamma uttalande av den 15 juni 2009 om stängningen av fånglägret i Guantánamo samt det framtida samarbetet för terrorismbekämpning, i vilket Förenta staternas beslut att avskaffa hemliga fångläger välkomnas. Parlamentet ber Förenta staternas regering att fullgöra sina åtaganden. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att enas om en samordnad handlingsplan för att hjälpa Förenta staterna att stänga fånglägret i Guantánamo genom att bevilja flyktingstatus till före detta fångar som inte har anklagats för brott och inte kan återsändas till sitt land eller vidarebosätta sig i Förenta staterna. Parlamentet välkomnar det konstruktiva engagemanget från ett flertal EU-medlemsstater som tagit emot vissa tidigare Guantánamofångar och bistått med att hitta boende för en del av de personer som förklarats frigivna från fånglägret. Hittills har emellertid endast medlemsstaterna Tyskland, Irland, Slovakien, Danmark, Storbritannien, Spanien, Portugal, Belgien, Frankrike, Ungern och Italien gått med på att ta emot fångar. Parlamentet uttrycker sin oro över att Förenta staterna för närvarande håller personer fängslade utan rättegång, t.ex. vid Bagramflygbasen i Afghanistan.

153. Europaparlamentet uppmärksammar att ett första toppmöte om romer hölls den 16 september 2008 under det franska ordförandeskapet och att ett andra toppmöte om romer hölls den 9–10 april 2010 under det spanska ordförandeskapet. Parlamentet noterar med djup oro att det skett tvångsutvisningar av romska grupper i Europa och att främlingsfientliga och hatfulla tongångar förekommer i allt högre grad gentemot minoriteter och invandrargrupper. Parlamentet upprepar uppmaningen om att medlemsstaterna måste fullgöra sina skyldigheter strikt enligt EU:s lagstiftning, och kommissionen uppmanas att agera formellt och kraftfullt i samband med överträdelseförfaranden i de fall medlemsstaterna bryter mot EU-lagstiftningen.

154. Europaparlamentet konstaterar att medbeslutandeförfarandet efter Lissabonfördragets ikraftträdande ska tillämpas på direktiv och annan lagstiftning som rör kampen mot terrorism och organiserad brottslighet och att internationella avtal med anknytning till detta måste godkännas av parlamentet. Dessa förändringar kommer att ge parlamentet ytterligare inflytande i arbetet med att hitta rätt balans mellan säkerhet och mänskliga rättigheter. Parlamentet åtar sig därför att inom ramen för sina nya rättigheter ständigt efterlysa respekt och främjande av mänskliga rättigheter, medborgerliga och politiska friheter och demokrati i EU:s alla förbindelser med tredjeländer och regionala organisationer.

155. Europaparlamentet upprepar att varje medlemsstat har en uttrycklig skyldighet att skydda personer som konstaterats löpa en verklig och omedelbar risk att utsättas för terrorhandlingar och tillägger att alla medlemsstater måste vidta alla rimliga åtgärder för att inrätta förfaranden i syfte att dels förhindra terrorism, dels minimera terrorismbekämpningens effekter på det civila samhället.

156. Europaparlamentet erinrar om följande i rådets rambeslut från mars 2001 om terrorismens offer: akut hjälp, fortsatt stöd, förundersökning och åtal, verklig tillgång till rättssystemet, rättskipning, ersättning, skydd av brottsoffrets privatliv och familjeliv, hänsyn till brottsoffrets värdighet och säkerhet, information till brottsoffer och särskild utbildning för dem som ansvarar för stöd åt brottsoffer.

Dialoger och samråd om mänskliga rättigheter med tredjeländer

157. Europaparlamentet uttrycker sin besvikelse över bristen på framsteg i flera dialoger och samråd om mänskliga rättigheter. Parlamentet konstaterar att det civila samhällets deltagande i dessa dialoger och samråd inte alltid garanteras och att det ibland blir föremål för begränsningar från tredjeländers sida. Det är bekymmersamt att regeringarna inte ens när enskilda fall diskuteras fullgör sitt åtagande att rapportera till EU om de enskilda och strukturella frågor som tas upp inom ramen för dialogen.

Torsdagen den 16 december 2010

158. Europaparlamentet begär att verkligen få delta i de pågående utvärderingarna av dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter samt att få full tillgång till resultatdokumenten och andra relevanta källor. Parlamentet förväntar sig att det till följd av utvärderingarna tas fram tydliga indikatorer som kan mäta dialogernas inverkan samt konkreta förslag för respektive land om hur man ska nå bättre resultat och förhindra att eventuella misstag upprepas i samråden om mänskliga rättigheter.

159. Europaparlamentet uppmanar EU:s institutioner att se till att det råder öppenhet och samstämdhet dem emellan när det gäller mål, värderingar och attityder på detta område.

160. Europaparlamentet betonar vikten av att ta upp slutsatserna från dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter i samband med toppmötena mellan EU och dess partnerländer.

161. Europaparlamentet anser att dialoger och samråd om mänskliga rättigheter generellt måste planeras och genomföras öppet samt att de mål som fastställs i förväg måste utvärderas i efterhand. Rådet och kommissionen uppmanas att utöva påtryckningar på myndigheterna i tredjeländer för att få till stånd ett omfattande ministerdeltagande på hög nivå i dialogerna och samråden.

162. Europaparlamentet uppmanar EU:s anslutningsländer att förbättra skyddet för de mänskliga rättigheterna inom sitt territorium med beaktande av det skydd som föreskrivs i stadgan om de grundläggande rättigheterna och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

163. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i de samråd och dialoger som den för med tredjeländer ägna stor uppmärksamhet åt de etniska och religiösa minoriteternas situation och de upprepade överträdelsena av deras rättigheter.

164. Europaparlamentet välkomnar att samordningen och samarbetet fördjupas mellan Förenta staterna och EU när det gäller mänskliga rättigheter.

165. Europaparlamentet gläds åt att människorättsdialoger upprättats med vart och ett av de centralasiatiska länderna Tadzjikistan, Kazakstan, Kirgizistan, Turkmenistan och Uzbekistan och att en andra dialog för varje land genomförts fram till november 2009. Parlamentet gläds också åt att det första civilsamhällsseminariet mellan EU och Uzbekistan om människorättsdialoger hölls i oktober 2008. Parlamentet beklagar att människorättsdialogerna mellan EU och Kina konsekvent har misslyckats med att åstadkomma några förbättringar i fråga om vissa övergrepp mot de mänskliga rättigheterna i Kina. Parlamentet påpekar att de kinesiska myndigheterna visserligen har tagit vissa steg i rätt riktning (reformen av arbetsmarknaden och Högsta folkdomstolens översyn av dödsstraff), men att människorättsläget ändå blir allt sämre och utmärks av ökad oro i samhället, skärpt kontroll och ökat förtryck gentemot människorättsförfvarare, jurister, bloggare och samhällsaktivister samt av riktade åtgärder som syftar till att marginalisera tibetaner och deras kulturella identitet. Bristen på framsteg i dialogen mellan Kina och Tibet är mycket oroväckande. Parlamentet uttrycker djup oro över det försämrade läget när det gäller den uiguriska minoritetens mänskliga rättigheter i Kina, fördömer det långvariga förtrycket av den uiguriska minoriteten i Xinjiang och beklagar djupt att de kinesiska myndigheterna inte beaktar friheter som exempelvis yttrande-, demonstrations-, mötes-, religions- och personfrihet och som ingår i Folkrepubliken Kinas konstitution. Parlamentet beklagar även att Folkrepubliken Kina genomför befolkningsflyttningar i syfte att försvaga den uiguriska befolkningens kultur och skapa splittring i folkgruppen. Parlamentet uttrycker sin besvikelse över att människorättsråden mellan EU och Ryssland ännu inte lett fram till några nämnvärda resultat. Däremot är det tillfredsställande att människorättsdialoger inleddes med Indonesien under 2009 och att de första dialogmötena hölls med Georgien och Armenien. Även om sådana människorättsdialoger på ett välkommet sätt betonar människorättsfrågor i EU:s yttre förbindelser får de inte bli ett självändamål, utan syftet måste vara att få till stånd följdåtgärder i de frågor som tas upp och diskuteras inom ramen för dessa dialoger. Parlamentet beklagar bristen på resultat i människorättsdialogen med Indien och uttrycker sin besvikelse över att frågan om kastbaserad diskriminering inte diskuterades vid den senaste människorättsdialogen.

166. Europaparlamentet anser att det bör råda en hög grad av samordning mellan EU:s medlemsstater, kommissionen och byrån för grundläggande rättigheter inför varje människorättsdialog mellan EU och tredjeländer. Parlamentet framhåller att EU måste kunna hantera de kränkningar av de mänskliga rättigheterna som sker inom unionen för att EU kunna betraktas som ledstjärna för mänskliga rättigheter i övriga världen.

167. Europaparlamentet välkomnar den första människorättsdialogen mellan EU och Vitryssland i juni 2009, men beklagar samtidigt att människorättsituationen i Vitryssland fortfarande är mycket allvarlig med fortsatta begränsningar av föreningsfriheten, mötesfriheten och yttrandefriheten samt förtryck av människorättsförfvarare och journalister.

Torsdagen den 16 december 2010

168. Europaparlamentet välkomnar den mexikanska regeringens insatser i kampen mot narkotikahandel och organiserad brottslighet och att det i kongressen har lagts fram ett lagförslag som syftar till att reformera militärlagstiftningen. Parlamentet betonar att det strategiska partnerskapet mellan EU och Mexiko bör ses som ett tillfälle att stärka de mänskliga rättigheterna och demokratin.

169. Europaparlamentet konstaterar att Nordkoreas parlament i april 2009 reviderade landets konstitution och bland annat införde en bestämmelse om att landet "respekterar och skyddar de mänskliga rättigheterna". Parlamentet uppmanar de nordkoreanska myndigheterna eftertryckligen att ta konkreta och påtagliga steg i riktning mot förbättrade villkor för de mänskliga rättigheterna. I detta avseende uppmanar parlamentet myndigheterna att tillåta oberoende internationella experter att inspektera alla typer av fånganstalter och tillåta FN:s särskilda rapportörer att besöka landet. Parlamentet betonar att inte bara grundlagsbestämmelser utan framför allt tillämpningen av konkreta åtgärder måste tas i beaktande när människorätts-situationen i landet utvärderas. Parlamentet uppmanar dessutom de nordkoreanska myndigheterna att dels upphäva restriktionerna av internationella tjänstemäns möjlighet att övervaka biståndsfördelningen, dels se till att det internationella biståndet kommer fram till de behövande. Parlamentet uppmanar de politiska ledarna i Nordkorea eftertryckligen att inleda konstruktiva dialoger med EU om de mänskliga rättigheterna.

170. Europaparlamentet finner det fortsatt oroande att människorättsdialogen med Iran stannat upp sedan 2004 på grund av Irans bristande samarbetsvilja och anser att det har blivit dags för det internationella samfundet att agera till stöd för det civila samhället i Iran vid denna avgörande tidpunkt i historien om landets demokratiska rörelse. Parlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att återuppta denna dialog i syfte att ge sitt stöd till alla civila samhällsparter som engagerat arbetar för demokrati samt att – genom fredliga och icke-våldsmetoder – stärka befintliga processer som kan främja demokratiska, institutionella och konstitutionella reformer, säkerställa att dessa reformer blir varaktiga, göra alla iranska människorättsför-svarare och företrädare för det civila samhället mer delaktiga i beslutsprocessen och stärka deras allmänpoli-tiska roll. Rådet, kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja dessa processer. Parlamentet är djupt oroat över att människorätts-situationen i Iran förvärrades under 2008 och 2009 och att begränsningarna av yttrandefriheten och mötesfriheten kvarstår. I detta sammanhang är parlamentet djupt bekymrat över förtrycket mot journalister, författare, forskare samt kvinnorätts- och människorättsaktivister. Parla-mentet ser med oro på förtrycket mot etniska och religiösa minoriteter i Iran.

171. Europaparlamentet konstaterar att Kambodja på ett oroväckande sätt utvecklas i auktoritär riktning, vilket har förstärkts av långvarig straffrihet för brott mot de mänskliga rättigheterna och allt större begränsningar av det politiska utrymmet och yttrandefriheten för personer inom oppositionspartierna och andra politiskt aktiva. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att återuppta Parisavtalet från 1991 med Kambodja.

Ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter

172. EU konstaterar att ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter bör tillmätas samma betydelse som medborgerliga och politiska rättigheter, med tanke på att alla mänskliga rättigheter är universella, odelbara och inbördes beroende av och relaterade till varandra, vilket bekräftades vid världskonferensen om de mänskliga rättigheterna i Wien 1993. Parlamentet uppmanar världens länder att underteckna det fakultativa protokollet till den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, som öppnades för undertecknande den 24 september 2009.

173. Europaparlamentet framhåller att mänskliga rättigheter inbegriper bland annat rätten till mat, vatten och sanitär utrustning, utbildning, tillfredsställande bostad, mark, anständigt arbete och personlig säkerhet. Dessa rättigheter bör garanteras som rättvis tillgång till naturresurser med hänsyn till hållbarhet även i förhållande till framtida generationer. Parlamentet inser att fattigdom och avsaknad av gott styre oftast är viktiga orsaker till att dessa rättigheter åsidosätts. Parlamentet uppmanar EU att öka ansträngningarna för att uppnå millenniemålen, eftersom världen ligger långt efter de mål som fastställts för 2015. I detta sammanhang betonar parlamentet på nytt hur viktigt det är att bedriva en politik som bygger på de mänskliga rättigheterna för att millenniemålen ska kunna förverkligas.

174. Europaparlamentet inser betydelsen av Internationella arbetsorganisationens tillsynssystem för att försvara rättigheter inom områden som handels- och arbetsmarknadsfrågor, statistiksystem, social- och sysselsättningspolitik samt hälsa och säkerhet i arbetet.

175. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att företag som omfattas av den nationella eller europeiska lagstiftningen respekterar de mänskliga rättigheterna och de fastställda hälso- och miljönormerna när de etablerar sig eller bedriver sin verksamhet i ett tredjeland, i synnerhet i utvecklingsländer.

Torsdagen den 16 december 2010

176. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden när det gäller offentligt utvecklingsbistånd (ODA) till utvecklingsländer för att bekämpa den globala ekonomiska och finansiella krisen och på så vis minska de negativa konsekvenser som krisen haft för människorätts-situationen i världen. Parlamentet välkomnar människorättsrådets tionde särskilda sammanträde den 20 februari 2009 om den globala ekonomiska och finansiella krisens inverkan på det universella förverkligandet och det faktiska åtnjutandet av mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att nu under krisen fortsätta samarbetet med tredjeländer när det gäller mänskliga rättigheter och vidhåller att brist på resurser aldrig får användas som en ursäkt för kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

Kommissionens externa biståndsprogram och EIDHR

177. Europaparlamentet gläds åt att parlamentets prioriteringar har beaktats i EIDHR:s programplane-ringsdokument för 2008 och 2009.

178. Europaparlamentet stöder EIDHR:s bidrag, framför allt genom projekt inom det civila samhället av lokala och internationella det civila samhällets organisationer (90 procent av bidragen), men även genom regionala och internationella organisationer på området, exempelvis Europarådet, OSSE och kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter (10 procent av bidragen).

179. Europaparlamentet noterar att medlen för mänskliga rättigheter och demokrati under perioden 2008–2009 uppgick till över 235 miljoner euro, vilket gjorde det möjligt att finansiera 900 projekt i omkring 100 länder. Särskilt finansierades ett stort antal projekt i länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, samtidigt som AVS-länderna totalt sett erhöll det största beloppet. Däremot är det oroväckande att det finns en obalans som missgynnar projekt som avser demokratistöd och som inte rör valövervakning. Parlamentet anser att EIDHR bör utökas väsentligt, så att det omfattar rimligt stöd till ett europeiskt initiativ för demokrati i syfte att stödja kapacitetsuppbyggnaden i fråga om mänskliga rättigheter och främjande av demokrati i de samhällen där det behövs som mest.

180. Europaparlamentet framhåller att en av de stora fördelarna med EIDHR är att instrumentet inte är beroende av samtycke från någon värdregering och därför gör det möjligt att sätta fokus på känsliga politiska frågor och innovativa metoder och att samarbeta direkt med det lokala civila samhällets organisationer, vilka måste behålla sitt oberoende i förhållande till myndigheterna.

181. Europaparlamentet betonar vikten av att använda EIDHR som ett sätt att reagera på hot mot de mänskliga rättigheterna och bidra med ökat stöd till människorättsförsvarare och offer för brott mot de mänskliga rättigheterna. Parlamentet stöder det nät av elva organisationer som finansieras genom EIDHR och som särskilt inriktar sig på att skydda människorättsförsvarare och agera snabbt i nödlägen. Parlamentet anser att man bör utveckla särskilda strategier för att tillgodose de behov som finns bland olika kategorier av människorättsförsvarare, bland annat de som försvarar mänskliga rättigheter för hbt-personer och de som har att göra med undersökningar av brott mot mänskliga rättigheter och humanitär rätt.

182. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det råder konsekvens mellan EU:s politiska prioriteringar, dess partnerskaps- och samarbetsavtal samt de projekt och program som EU stöder, särskilt i samband med EU:s bilaterala programplanering med tredjeländer.

183. Europaparlamentet noterar att situationen fortfarande är oroande när det gäller de mänskliga rättigheterna i Afrika, men anser att de afrikanska staterna har vidtagit betydande åtgärder i riktning mot att främja rättssäkerheten på kontinental nivå i och med antagandet av Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter (även kallad Banjulstadgan). Mot denna bakgrund har parlamentet beslutat att upprätta en särskild budgetpost för att stödja arbetet inom den afrikanska domstolen för mänskliga rättigheter och folkens rättigheter.

184. Europaparlamentet uppmanar kommissionens personal att i Bryssel regelbundet träffa företrädare för det civila samhället för att främja en dialog med de partner som står för det praktiska genomförandet av projekten ute på fältet.

185. Europaparlamentet välkomnar resursfördelningen för mänskliga rättigheter genom geografiska program, varvid det politiska genomförandet på nationell och regional nivå främjas av Europeiska utvecklingsfonden (i länderna i Afrika, Västindien och Stilla havet), instrumentet för utvecklingssamarbete (i Latinamerika, Asien och Sydafrika) och det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (i grannregionerna), liksom även tematiska instrument som EIDHR, IfS, DCI och ICI Plus.

Torsdagen den 16 december 2010

Valstöd och valobservation

186. Europaparlamentet noterar med tillfredsställelse att EU i allt större utsträckning använder sig av valstöd och valobservation för att främja demokrati i tredjeländer och därigenom stärker respekten för de mänskliga rättigheterna, de grundläggande friheterna samt rättsstatsprincipen, och att dessa uppdrags kvalitet och oberoende har fått ett allmänt erkännande.

187. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att övervaka tillämpningen av rekommendationerna i de slutliga rapporterna från EU-valobservatörsuppdragen, se till att uppföljningsstöd ges vid behov och regelbundet rapportera om detta till parlamentet.

188. Europaparlamentet upprepar sin begäran att valprocessen, inbegripet stadierna både före och efter valet, ska införlivas i de olika nivåerna av den politiska dialogen med de berörda tredjeländerna och eventuellt åtföljas av konkreta åtgärder, så att man säkerställer en konsekvent EU-politik och bekräftar den oerhört viktiga roll som mänskliga rättigheter och demokrati spelar.

189. Europaparlamentet anser att det behövs större vaksamhet när det gäller kriterierna för att välja ut de länder där valstöd eller valobservation ska tillhandahållas och bättre överensstämmelse med de metoder och regler som utarbetas på internationell nivå, särskilt i fråga om uppdragets oberoende och ändamålsenlighet.

190. Europaparlamentet välkomnar finansieringsbeloppet, som uppgick till ytterligare 50 miljoner euro under den 18 månader långa period som rapporten täcker in.

Utnyttjande av Europaparlamentets insatser på människorättsområdet

191. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta fasta på parlamentets resolutioner och andra meddelanden och att vidta konkreta åtgärder utifrån de synpunkter och önskemål som kommer till uttryck där, särskilt när det gäller resolutioner om brådskande fall.

192. Europaparlamentet upprepar behovet av att bättre synliggöra Sacharovpriset för tankefrihet, som parlamentet delar ut varje år. Det är beklagligt att det inte görs någon ordentlig uppföljning, vare sig av kandidaternas och pristagarnas välbefinnande eller av situationen i deras hemländer. Parlamentet uppmanar även rådet och kommissionen att synliggöra detta pris och bland annat nämna det i den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna. Dessutom uppmanas rådet och kommissionen att hålla kontakten med Sacharovprisets kandidater och pristagare för att upprätthålla dialogen och övervaka människorättsituationen i deras respektive länder samt för att erbjuda skydd åt dem som utsätts för intensiv förföljelse.

193. Europaparlamentet påminner sina delegationer om att systematiskt föra upp debatter om mänskliga rättigheter på dagordningen för interparlamentariska sammanträden, att under delegationsresor besöka projekt och inrättningar som arbetar med att öka respekten för de mänskliga rättigheterna samt att träffa människorättsförsvarare och vid behov ge dem internationell uppmärksamhet och skydd.

194. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett nätverk för Sacharovpristagare. Nödvändiga resurser måste uppbringas snarast för att uppnå nätverkets mål och underlätta kommunikationen mellan Sacharovpristagare och parlamentet genom att bevilja pristagarna särskild status, så att de kan ta sig in i parlamentets lokaler med hjälp av förenklade inläppsrutiner.

*

* *

195. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas och kandidatländernas regeringar och parlament, FN, Europarådet, OSSE samt regeringarna i de länder och territorier som nämns i resolutionen.

Torsdagen den 16 december 2010

En ny strategi för Afghanistan

P7_TA(2010)0490

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om en ny strategi för Afghanistan (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afghanistan, särskilt resolutionerna av den 8 juli 2008 om stabiliseringen av Afghanistan ⁽¹⁾, av den 15 januari 2009 om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan ⁽²⁾ och av den 24 april 2009 om kvinnors rättigheter i Afghanistan ⁽³⁾,
- med beaktande av EU:s och Afghanistans gemensamma politiska förklaring av den 16 november 2005, baserad på gemensamma prioriteringar för Afghanistan, bland annat starka och redovisningsskyldiga institutioner, en reformering av sektorerna för säkerhet och rättsväsende, bekämpning av narkotika, utveckling och återuppbyggnad,
- med beaktande av Afghanistanöverenskommelsen från 2006, som fastställde tre huvudsakliga områden för den afghanska regeringens verksamhet under de kommande fem åren: säkerhet; styrelseformer, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter samt ekonomisk och social utveckling, liksom ett åtagande om att utrota narkotikaindustrin,
- med beaktande av Londonkonferensen om Afghanistan som hölls i januari 2010, under vilken det internationella samfundet förnyade sitt åtagande för Afghanistan och där man lade grunden för ett internationellt samförstånd om en strategi som inbegriper en icke-militär lösning av krisen i Afghanistan samt fastställde att överföringen av säkerhetsansvaret på de afghanska styrkorna skulle inledas 2011 och i stor utsträckning vara slutförd före 2014,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1890 (2009) som förlängde mandatet för den internationella säkerhetsstyrkan (Isaf) i Afghanistan – såsom det faststälts, på grundval av kapitel VII i FN-stadgan och genom säkerhetsrådets resolutioner 1386 (2001) och 1510 (2003) – med en tolv månadersperiod med start den 13 oktober 2009, och som uppmanade de medverkande FN-medlemsstaterna att vidta alla åtgärder som krävs för att Isaf ska fullgöra sitt uppdrag,
- med beaktande av freds- och återintegreringsplanen för vilken deltagarna i Londonkonferensen utlovade ett belopp på inledningsvis 140 miljoner dollar och vars syfte är att integrera talibaner och andra upprorsmän,
- med beaktande av Afghanistans nationella "fredsjirga" (stormöte om fred), som hölls i Kabul i början av juni 2010 och där man föresatte sig att försöka skapa ett nationellt samförstånd om frågan om försoning med fiender,
- med beaktande av Kabulkonferensen som hölls den 20 juli 2010 och som utvärderade hur genomförandet av besluten från Londonkonferensen framskridit samt gav den afghanska regeringen en möjlighet att, i samarbete med det internationella samfundet, visa ledarskap och egenansvar för processen med att stärka säkerheten och förbättra de afghanska säkerhetsstyrkornas kapacitet, främja goda styrelseformer och rättssäkerheten, utstaka vägen framåt genom att bland annat bekämpa såväl tillverkning av och handel med narkotika som korruption samt värna om fred och säkerhet, ekonomisk och social utveckling, mänskliga rättigheter och jämställdhet, och med beaktande av slutsatserna från Kabulkonferensen, som fastställer att kontrollen över de militära operationerna i samtliga provinser ska överföras till de afghanska styrkorna före slutet av 2014,

⁽¹⁾ EUT C 294 E, 3.12.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 87.

⁽³⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 57.

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av presidentens dekret av den 17 augusti 2010 i vilket han angav en fyra månaders frist för privata säkerhetsföretag verksamma i Afghanistan att hemförlova sin personal, med undantag för sådana säkerhetsföretag som endast är verksamma inom de förläggningar som används av utländska beskickningar, företag och icke-statliga organisationer,
- med beaktande av presidentvalet i Afghanistan i augusti 2009, den kritiska slutrapporten från EU:s valövervakningsuppdrag som offentliggjordes i december 2009 och det parlamentsval som hölls den 18 september 2010,
- med beaktande av rådets samtliga relevanta slutsatser, särskilt slutsatserna från rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) av den 27 oktober 2009 och rådets handlingsplan för ett starkare engagemang i Afghanistan och Pakistan samt slutsatserna från rådet (yttre angelägenheter) av den 22 mars 2010,
- med beaktande av utnämningen den 1 april 2010 av en befattning med dubbel funktion som EU:s särskilda representant/chef för EU:s delegation till Afghanistan, och med beaktande av rådets beslut av den 11 augusti 2010 om att förlänga den särskilda representanten Vygaudas Usackas mandat till den 31 augusti 2011,
- med beaktande av rådets förklaring av den 18 maj 2010, genom vilken Europeiska unionens polisuppdrag i Afghanistan (Eupol Afghanistan) förlängs med tre år, från den 31 maj 2010 till den 31 maj 2013,
- med beaktande av landsstrategidokumentet 2007–2013 som drar upp linjerna för kommissionens åtagande i Afghanistan fram till 2013,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010,
- med beaktande av FN:s utvecklingsrapport (Human Development report) 2009 där Afghanistan placeras på 181:a plats av totalt 182 länder,
- med beaktande av Afghanistans egen bedömning av nationella risker och sårbarhet 2007-2008 och dess uppskattning att kostnaderna för att utrota fattigdomen i Afghanistan genom att lyfta upp alla som nu lever under fattigdomsgränsen över denna gräns skulle uppgå till cirka 570 miljoner dollar,
- med beaktande av Acbars (Samordningsorganet för nödhjälp till Afghanistan) rapport 2008 "Falling Short – Aid Effectiveness in Afghanistan" i vilken det påpekas att stora biståndsbelopp går till entreprenörernas företagsvinster (kan uppgå till hela 50 procent per kontrakt), att insynen i upphandlingsförfarandena är minimal och att kostnaderna för utlänningarnas löner och bidrag är mycket stora,
- med beaktande rapporten från FN:s biståndsuppdrag i Afghanistan (UNAMA) om skydd av civilbefolkningen i väpnade konflikter från augusti 2010,
- med beaktande av rekommendationerna från fredsåterbäringsstiftelsen Peace Dividend Trust som förespråkar en politik där man prioriterar lokalbefolkningen i Afghanistan genom att köpa afghanska produkter och tjänster i stället för att importera, detta i syfte att först och främst gynna afghanerna själva,
- med beaktande av Natos/Isafs strategi för militär motaktion i Afghanistan och genomförandet av denna under befäl av general David Petraeus samt av den strategiöversyn som enligt president Obama ska genomföras i december 2010,
- med beaktande av en rapport med titeln "Warlord Inc: Extortion and Corruption Along the US Supply Chain in Afghanistan" (från kommittén för översyn och regeringsreform, Förenta staternas representanthus, juni 2010),
- med beaktande av FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrås arbete, särskilt dess rapport från oktober 2009, "Addiction, Crime and Insurgency – the transnational threat of Afghanistan opium", samt dess rapport för 2010 om narkotika i världen,

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för utveckling (A7-0333/2010), och av följande skäl:
 - A. Det internationella samfundet har vid upprepade tillfällen markerat att det ställer sig bakom FN:s säkerhetsråds aktuella resolutioner för att upprätthålla säkerheten, välbefindandet och de mänskliga rättigheterna för alla afghaner. Det internationella samfundet har dock i förtäckta ordalag erkänt att nio år av krig och internationell inblandning inte har lyckats sätta punkt för talibanernas uppror och skapa fred och stabilitet i landet. En ny motstrategi för att bekämpa upproret infördes 2009 och de befintliga styrkorna har förstärkts med omkring 45 000 man.
 - B. Det finns inget uppenbart slut i sikte i Afghanistan där det finns en koalition av ockupationsmakter, som är oförmögen att besegra talibanerna och de andra upprorsmakarna, samt upprorsmakare och talibaner, som inte lyckas få övertag över dessa militära styrkor,
 - C. År 2009 meddelade General Stanley McChrystal att han inte såg några tecken på att Al Qaida har någon större närvaro i Afghanistan, och högt uppsatta amerikanska tjänstemän bekräftar att Al Qaida knappast alls är verksamt i Afghanistan längre.
 - D. Säkerhets- och livssituationen har försämrats, vilket har urholkat det folkliga samförståndet som koalitionen närvaro åtnjöt i ett skede och allmänheten ser i allt större utsträckning koalitionen som en ockupationsmakt. I detta läge krävs ett nytt och bredare partnerskap med det afghanska folket varigenom såväl icke företrädade befolkningsgrupper som civilsamhället i övrigt involveras i arbetet med att främja fred och försoning.
 - E. EU är en av de största givarna av utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd till Afghanistan. Unionen är en engagerad partner i återuppbyggnads- och stabiliseringsansträngningarna.
 - F. I Afghanistanöverenskommelsen 2006 och vid Kabulkonferensen enades bidragsgivarna om att kanalisera en tilltagande andel av biståndet, upp till 50 procent, via den afghanska regeringens kärnbudget, antingen direkt eller, i mån av möjlighet, genom förvaltningsfonder. I dagsläget kanaliseras endast 20 procent av utvecklingsbiståndet genom regeringsbudgeten.
 - G. Bristande samordning undergräver effektiviteten hos EU:s biståndsverksamhet i Afghanistan.
 - H. Under åren 2002–2009 tog Afghanistan emot ett belopp på 40 miljarder dollar i internationellt bistånd. Antalet barn som går i skola har ökat under denna period men enligt Unicefs uppskattningar har dock 59 procent av Afghanistans barn under fem år fortfarande inte tillräckligt med mat och fem miljoner barn saknar möjlighet att gå i skola.
 - I. Situationen för landets kvinnor är fortfarande mycket oroväckande. Enligt uppgifter från FN är mördardödligheten i Afghanistan den näst högsta i världen med omkring 25 000 döda i barnsäng varje år. Endast 12,6 procent av alla kvinnor över 15 år kan läsa och skriva, och 57 procent av alla flickor gifts bort innan de når den lagstadgade minimiåldern på 16 år. Det är fortfarande mycket vanligt att kvinnor utsätts för våld. Den diskriminerande shia-familjelagen som fortfarande tillämpas innebär bland annat att det är ett brott för kvinnor att vägra maken sexuellt umgänge och att det är förbjudet för kvinnor att lämna sina hem utan makens tillåtelse.
 - J. Afghanistan är part i ett antal konventioner om skydd för kvinnors och barns rättigheter, framförallt FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979 och FN:s konvention om barnets rättigheter från 1989. Artikel 22 i landets konstitution slår fast att "Afghanistans medborgare, män och kvinnor, har lika rättigheter och skyldigheter inför lagen". Den afghanska familjelagen är för närvarande föremål för översyn med syftet att harmonisera den med konstitutionen.

Torsdagen den 16 december 2010

- K. I juli 2010 efterlyste den amerikanska kongressen en revision av och redovisning för miljardtals dollar som tidigare sänts till Afghanistan och röstade för att nästan fyra miljarder dollar av Förenta staternas bistånd till den afghanska regeringen tillfälligt skulle dras in.
- L. Afghanistans finansminister Omar Zakhilwal har dels kritiserat Natos/Isafs upphandlingsförfaranden för att de inte gynnar den lokala afghanska ekonomin, dels riktat särskild kritik mot Isaf för dess ensidiga tolkning av bestämmelserna om skattebefrielse i överenskommelsen mellan Isaf och den afghanska regeringen, och ministern har anklagat utländska entreprenörer för att ha lagt beslag på merparten av de Isaf-finansierade kontrakten, värda upp till fyra miljarder dollar, vilket enligt uppgift har resulterat i ett kontinuerligt utflöde av pengar ur landet. Den afghanska regeringen har begärt en internationell utredning av detta ärende.
- M. Det är nu uppenbart att en militär lösning i Afghanistan är utsiktslös. Förenta staterna har meddelat att de kommer att börja dra tillbaka sina trupper från Afghanistan sommaren 2011. Vissa länder har redan dragit sig tillbaka eller planerar att göra så medan andra ännu inte har aviserat någon avsikt att dra sig tillbaka. Det militära tillbakadragandet måste ske gradvist och på ett samordnat sätt som ett led i en politisk process som garanterar att ansvaret överförs på ett smidigt sätt till de afghanska säkerhetsstyrkorna.
- N. Vid Kabulkonferensen fastställdes att den afghanska nationella armén senast i oktober 2011 skulle ha en personalstyrka på 171 600 man och den afghanska nationella polisstyrkan skulle uppgå till 134 000 man, och att det internationella samfundet skulle tillhandahålla nödvändigt ekonomiskt och tekniskt bistånd.
- O. Den viktigaste målsättningen för Eupol är att bidra till att ett polissystem enligt internationella standarder inrättas i Afghanistan.
- P. Afghanistan är inte bara världens ledande opiumproducent och den viktigaste leverantören till EU:s och Rysslands heroinmarknader, utan numera även en av de största cannabisproducenterna i världen enligt en färsk rapport från UNODC, men under de gångna två åren har opiumproduktionen i Afghanistan minskat med 23 procent och är nu en tredjedel mindre än vad den var 2007 då produktionen nådde sin topp. UNODC konstaterar att det råder ett direkt samband mellan opiumodlingens utbredning och de områden som står under upprorsmännens kontroll, och att i de områden i Afghanistan där myndigheterna har större möjlighet att se till att lagen efterlevs säger nästan två tredjedelar av bönderna att de inte odlar opium eftersom det är förbjudet. I landets sydöstra delar, där myndigheterna har mindre att säga till om, anger knappt 40 procent av bönderna förbudet som skäl till att inte odla opiumvallmo.
- Q. Enligt en färsk rapport från UNODC har antalet narkotikaberoende afghaner ökat dramatiskt de senaste åren, vilket kommer att få allvarliga sociala följder för landets framtid.
- R. EU har sedan uppbyggnadsprocessen inleddes aktivt stött ansträngningarna för att bekämpa narkotikan utan att hittills ha uppnått några betydande resultat när det gäller att hindra narkotikasektorn från att genomsyra samhällsekonomin, det politiska systemet, de statliga institutionerna och samhället.
- S. Utrotning av opiumvallmo har i viss utsträckning skett med hjälp av kemiska växtgifter, en praxis som är mycket skadlig för människor och miljö, eftersom jord och vatten på detta sätt förorenas. Det råder nu samstämmighet om att straffåtgärder i första hand måste inriktas mot narkotikahandeln och laboratorier för framställning av heroin och inte mot bönder. Ansträngningarna riktas nu främst på att erbjuda bönderna alternativa utkomstmöjligheter.
- T. Afghanistan har enastående naturtillgångar, bland annat rika mineralfyndigheter såsom gas och olja, vars värde uppskattas till tre biljoner dollar, och den afghanska regeringen hoppas kunna utnyttja dessa tillgångar för att påskynda den ekonomiska utvecklingen när väl freden och säkerheten har tryggats i landet.

Torsdagen den 16 december 2010

En ny EU-strategi

1. Europaparlamentet är medvetet om att det finns en rad faktorer som hindrar framsteg i Afghanistan. Parlamentet har dock valt att i detta betänkande fokusera på fyra huvudsakliga områden där det anser att man kan få till stånd väsentliga förbättringar och styra utvecklingen i en ny riktning: det internationella biståndet och samordningen av detta, konsekvenserna av fredsprocessen, polisutbildningens inverkan och opiumodlingens utrotande genom alternativ utveckling.
2. Europaparlamentet ställer sig bakom den nya strategin för militär motaktion som syftar till att skydda lokalbefolkningen och återuppbygga områden som har gjorts säkra. Parlamentet ställer sig även bakom EU:s handlingsplan för Afghanistan och Pakistan.
3. Europaparlamentet anser därför att EU:s nya Afghanistanstrategi måste utgå från två förutsättningar: ett erkännande av att säkerhetsindikatorerna och de socioekonomiska indikatorerna i Afghanistan fortsätter att försämrats, trots nästan tio år av internationell involvering och investeringar, samt nödvändigheten av att få det internationella samfundet att tänka om eftersom det gamla tänkesättet, i synnerhet innan den nya strategin för militär motaktion utarbetades, alltför ofta har lett till att man gjort upp planer och fattat beslut utan att i tillräcklig mån involvera afghanerna själva – så att man i framtiden gör upp planer och fattar beslut i nära samarbete med afghanerna. Parlamentet noterar att konferenserna i London och Kabul utgjorde ett viktigt steg i denna riktning.
4. Europaparlamentet välkomnar och stöder rådets slutsatser i den rapport från oktober 2009 om förstärkning av EU:s insatser i Afghanistan och Pakistan vari rådet kortfattat redogör för ett för EU mer sammanhängande och samordnat förhållningssätt till regionen samt lyfter fram betydelsen av det regionala samarbetet och av en Afghanistanpolitik som är mer inriktad på det civila samhället.
5. Europaparlamentet betonar att en långsiktig lösning av krisen i Afghanistan måste utgå från de afghanska medborgarnas intressen vad gäller den inre säkerheten, civilskyddet och den ekonomiska och sociala utvecklingen, och bör inbegripa konkreta åtgärder för att avskaffa fattigdomen, underutvecklingen och diskrimineringen av kvinnor, öka respekten för mänskliga rättigheter och rättssäkerheten, stärka försöningsmekanismerna, få stopp på opiumproduktionen, bygga upp statens institutioner och fullt ut integrera Afghanistan i det internationella samfundet samt fördriva Al Qaida ur landet.
6. Europaparlamentet välkomnar slutsatserna från den internationella konferensen om Afghanistan som hölls i Kabul. Parlamentet understryker att den afghanska regeringens åtaganden för att förbättra såväl landets säkerhet och styrelse som medborgarnas ekonomiska möjligheter, liksom det internationella samfundets åtaganden att stödja övergångsprocessen och de delade målsättningarna, måste respekteras.
7. Europaparlamentet uppberor att EU och dess medlemsstater bör stödja Afghanistan i uppbyggnaden av den egna staten med starkare demokratiska institutioner som kan garantera nationell suveränitet, säkerhet baserat på en armé och en polismakt som är underställda demokratisk kontroll, ett kompetent och oberoende domstolsväsende, statlig sammanhållning, territoriell integritet, jämställdhet, fria medier, tonvikt på utbildning och hälsa, hållbar ekonomisk utveckling och det afghanska folkets välbefinnande samt respekt för de historiska, religiösa, andliga och kulturella traditionerna hos alla etniska och religiösa grupper på afghanskt territorium, samtidigt som man erkänner behovet av en grundläggande förändring av inställningen till kvinnor. Parlamentet begär att mer stöd tilldelas de lokala myndigheternas utvecklingsprojekt i de provinser där det finns bevis för goda styrelseformer.
8. Europaparlamentet noterar att 80 procent av befolkningen bor på landsbygden, samtidigt som jordbruksarealen per capita minskat från 0,55 hektar 1980 till 0,25 hektar 2007. Parlamentet betonar att Afghanistan fortfarande är mycket känsligt för svåra klimatförhållanden och stigande matpriser på världsmarknaden, samtidigt som utbredd och godtycklig användning av landminor utgör en stor risk för en framgångsrik utveckling av landsbygden. Parlamentet anser i detta sammanhang att det är av största vikt att fortsätta och att utöka stödet till landsbygdsutveckling och lokal livsmedelsproduktion för att uppnå livsmedelssäkerhet.
9. Europaparlamentet noterar den afghanska regeringens åtagande att under de kommande tolv månaderna, gradvis och på ett budgetmässigt hållbart sätt, genomföra en politik för decentraliserat förvaltningsansvar som kommer att innebära en förstärkning av lokala myndigheter och deras institutionella kapacitet samt utvecklingen av förvaltnings-, beskattnings- och budgetmässiga ramar på provinsiell och lokal nivå.

Torsdagen den 16 december 2010

10. Europaparlamentet konstaterar att en svag offentlig förvaltning och låg kapacitet i ämbetsmannakåren kan lägga hinder för ett mer omfattande afghanskt deltagande i återuppbyggnadsprocessen. Parlamentet är därför övertygat om att dessa viktiga områden måste uppmärksammas mer. Parlamentet välkomnar idén om att låta kommissionen och medlemsstaterna utveckla ett långsiktigt huvudprogram som är särskilt inriktat på att stärka landets offentliga förvaltning, genom att utveckla ett utbildningsprogram, bistå byggandet av nya eller användningen av befintliga lokaler, knyta an till EU:s nätverk av skolor för offentlig förvaltning samt erbjuda handledning åt inhemska skolor för offentlig förvaltning i ett antal av Afghanistans större städer, såsom Kabul, Herat och Mazar-i-Sharif.

11. Europaparlamentet påminner om att utvecklingsinsatserna bör vara inriktade på att förbättra de afghanska regeringsstrukturernas kapacitet. Det är även viktigt att afghanerna i stor utsträckning både är med och beslutar om prioriteringar och deltar i genomförandefasen, i syfte att stärka egenansvaret och övertagandet på nationell och lokal nivå. I detta sammanhang hänvisar parlamentet till den oumbärliga roll som innehas av civilsamhällets organisationer för att säkerställa att den afghanska befolkningen deltar i både demokratiserings- och återuppbyggnadsprocesserna, bl.a. som ett sätt att hindra korruptionen.

12. Europaparlamentet är, trots att kvinnornas livssituation har förbättrats något sedan Talibanregimen störtades 2001, mycket oroat över det allmänna läget rörande mänskliga rättigheter i Afghanistan, och i synnerhet över de senaste årens försämringar av kvinnors grundläggande, politiska, civila och sociala rättigheter, samt uttrycker sin oro över sådana negativa utvecklingstendenser som att en majoritet av de intagna i afghanska fängelser är kvinnor som söker tillflykt från förtryckande släktingar, och över de nyligen genomförda ändringar av vallagen som innebar en minskning av kvinnornas platskvot i parlamentet.

13. Europaparlamentet är fast övertygat om att kvinnornas rättigheter utgör en del av säkerhetslösningen och att det inte är möjligt att skapa stabilitet i Afghanistan utan att ge kvinnorna fullständiga rättigheter i det politiska, sociala och ekonomiska livet. Parlamentet uppmanar därför de afghanska myndigheterna att involvera kvinnor i alla faser av fredssamtalen och förliknings- och återintegreringsansträngningarna i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1325. Parlamentet anser att kvinnor som är aktiva i det offentliga eller politiska livet, och som därmed är mer utsatta för fundamentalisternas vedergällningar, bör erhålla särskilt skydd. Parlamentet påpekar att framstegen i fredsförhandlingarna under inga omständigheter får innebära att kvinnorna förlorar några av de rättigheter de uppnått under de senaste åren och uppmanar Afghanistans regering att förbättra skyddet av kvinnornas rättigheter genom att ändra befintlig lagstiftning, såsom straffrätten, för att undvika diskriminerande metoder.

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, rådet och EU:s medlemsstater att i sina bilaterala förbindelser med Afghanistan fortsätta att lyfta fram frågan om diskriminering av kvinnor och barn, och om mänskliga rättigheter i allmänhet, i enlighet med unionens långsiktiga åtagande att bistå Afghanistan med att skapa fred och att återuppbygga landet.

15. Europaparlamentet uppmanar EU och det internationella samfundet att höja nivån på finansieringen och det politiska och tekniska stödet till handlingsprogram för att förbättra situationen för afghanska kvinnor och icke-statliga kvinnoorganisationer, inbegripet de som försvarar kvinnors rättigheter.

16. Europaparlamentet konstaterar att trots vissa förbättringar sedan talibanregimens fall har situationen för yttrande- och pressfriheten försämrats under de senaste åren. Parlamentet noterar att väpnade grupper och talibaner attackerar och hotar journalister för att hindra rapportering om de områden som ligger under deras kontroll. Parlamentet kräver att åtgärder vidtas på detta område så att journalisterna kan utöva sitt yrke under säkra förhållanden.

17. Europaparlamentet konstaterar med oro att de parlamentsval som hölls i Afghanistan den 18 september 2010, med ett valdeltagande på omkring 40 procent trots den bekymmersamma säkerhetsituationen i landet, återigen präglades av valfusk och av våldshandlingar som enligt Nato ledde till att 25 personer miste livet. Parlamentet beklagar att många afghaner har förhindrats från att utöva sin grundläggande rösträtt.

18. Europaparlamentet konstaterar oegentligheter i landets rättsliga förfaranden, som inte uppfyller internationella rättsstandarder. Parlamentet beklagar avrättningarna 2008 av 16 personer som dömts till döden. Parlamentet uppmanar EU att verka för att ett moratorium mot dödsstraffet antas, i enlighet med vad som föreskrivs i FN:s resolution 62/149 från 2007, i syfte att därefter avskaffa det.

Torsdagen den 16 december 2010

Internationellt bistånd – bruk och missbruk

19. Europaparlamentet erinrar om att EU:s sammanlagda (Europeiska gemenskapens och medlemsstaternas) biståndsbudget för Afghanistan under perioden 2002–2010 uppgick till cirka åtta miljarder euro.
20. Europaparlamentet understryker betydelsen av att stärka mediernas frihet och det civila samhället i Afghanistan och därmed främja landets demokratisering. Parlamentet vill också uppmärksamma slutsatserna från EU:s valobservatörsuppdrag år 2009.
21. Europaparlamentet konstaterar att situationen i Afghanistan alltför är nedslående och att de mest utsatta grupperna i regionen saknar tillgång till humanitärt bistånd och hälso- och sjukvård, detta trots väldiga utländska biståndsinsatser. Fler afghaner dör av fattigdom än som ett direkt resultat av den väpnade konflikten. Parlamentet konstaterar också upprört att spädbarnsdödligheten har ökat sedan 2002, att den förväntade livslängdsnivån och läskunnighetsnivån har sjunkit betydligt sedan 2004, och att den del av befolkningen som lever under fattigdomsgräsen har ökat med 130 procent.
22. Europaparlamentet betonar vikten av att genomföra millennieutvecklingsmålen och beklagar att Afghanistan, trots att förbättringar har skett på vissa områden, har tappat från plats 173 år 2003 till plats 181 (av 182 länder) i FN:s utvecklingsprogramms index för mänsklig utveckling, samtidigt som dödligheten bland barn under fem år och mödradödligheten fortfarande tillhör de högsta i världen. Parlamentet anser att man inte får bortse från specifika mål inom dessa områden eller inom tillgången till hälsovård och utbildning, inte minst för kvinnor, utan kräver att särskild uppmärksamhet ska riktas mot förbättrad inkomstgenerering och uppbyggnad av ett fungerande rättssystem.
23. Europaparlamentet betonar avslöjandet från UNODOC, i en studie från januari 2010, om att korruption är den fråga som mest bekymrar befolkningen och att inkomster från mutor uppgår till nästan en fjärdedel (23 procent) av Afghanistans BNP.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa insyn i och ansvarighet för det finansiella stöd som ges till den afghanska regeringen, internationella organisationer och lokala frivilligorganisationer i syfte att garantera konsekvens i biståndet och framgångsrikt återuppbygga och utveckla Afghanistan.
25. Europaparlamentet begär att fördelningen av det humanitära biståndet ska vara geografiskt sett mer homogen samt att den ska grunda sig på en behovsanalys och uppfylla kraven på skyndsamhet.
26. Europaparlamentet noterar dock de knapphändiga framsteg som gjorts inom infrastruktur, telekommunikationer och grundläggande utbildning – vilka bidragsgivare och den afghanska regeringen i regel omnämner som lyckade insatser.
27. Europaparlamentet fäster uppmärksamhet vid de enorma kostnader – beräknade till över 300 miljarder dollar, vilket är 20 gånger mer än Afghanistans BNP – som kriget i Afghanistan förde med sig under åren 2001–2009, och som genom den planerade militära utökningen beräknas stiga till över 50 miljarder dollar per år.
28. Europaparlamentet känner till den allmänna uppfattningen om att det faktum att medborgarna inte har tillgång till nödvändiga tjänster enbart beror på korruptionen i den afghanska regeringen, men noterar också att majoriteten av resurserna för socioekonomisk utveckling har kanaliserats genom internationella organisationer, regionala utvecklingsbanker, frivilligorganisationer, internationella entreprenörer, konsulter etc. och inte genom centralregeringen. Parlamentet uppmanar den afghanska regeringen och det internationella samfundet att utöva en större kontroll för att utrota korruptionen och säkerställa att stödet når sitt mål.
29. Europaparlamentet anser att korruptionsbekämpningen bör stå i centrum för den fredsskapande processen i Afghanistan, eftersom mutor leder till snedfördelning av resurser, försvårar tillgången till grundläggande offentlig service som sjukvård och utbildning, och innebär ett enormt hinder för landets socioekonomiska utveckling. Parlamentet betonar även att korruptionen undergräver förtroendet för den offentliga sektorn och regeringen, och utgör följaktligen ett allvarligt hot mot den nationella stabiliteten. Parlamentet uppmanar därför med kraft EU att särskilt uppmärksamma korruptionsbekämpning när Afghanistan ges bistånd.

Torsdagen den 16 december 2010

30. Europaparlamentet noterar att enligt en uppgift från det afghanska finansministeriet, som också har bekräftats av andra oberoende källor, nådde endast 6 miljarder dollar (eller 15 procent) av biståndet på totalt 40 miljarder dollar verkligen fram till den afghanska regeringen under åren 2002–2009, och att av resterande 34 miljarder dollar, som kanaliserades genom internationella organisationer, regionala utvecklingsbanker, frivilligorganisationer, internationella entreprenörer etc., nådde mellan 70 och 80 procent aldrig fram till dess avsedda mottagare, folket i Afghanistan. Parlamentet noterar att man vid Kabulkonferensen, i enlighet med Afghanistans begäran, beslutade att 50 procent av det internationella biståndet ska fördelas via Afghanistans nationella budget senast 2012.
31. Europaparlamentet understryker vikten av att snarast införa samordningsmekanismer mellan internationella bidragsländer och att tillhandahålla detaljerade utvärderingar av europeiskt och internationellt bistånd för att bekämpa bristen på transparens och de begränsade mekanismerna för bidragsgivarnas ansvarighet.
32. Europaparlamentet fördömer det faktum att en betydande del av de europeiska och internationella biståndspengarna går förlorade i distributionskedjan, vilket på ett dramatiskt sätt avslöjades genom Kabul bank-skandalen nyligen, och fäster uppmärksamhet vid fyra huvudsakliga anledningar till detta: slöseri, överdrivna mellankostnader och säkerhetskostnader, överfakturering och korruption.
33. Europaparlamentet konstaterar emellertid att EU:s förluster lindras av det faktum att 50 procent av dess bistånd fördelas genom multilaterala förvaltningsfonder (i motsats till 10 procent för Förenta staterna) med stor genomslagskraft (cirka 80 procent).
34. Europaparlamentet uppmanar EU att inrätta en centraliserad databas om och analysera kostnaderna och effekterna av EU:s samlade bistånd till Afghanistan, eftersom en brist på uttömmande, aktuella och transparenta uppgifter underminerar effektiviteten i biståndet.
35. Europaparlamentet uppmanar också alla centrala humanitära organisationer och utvecklingsorgan som verkar i Afghanistan, däribland EU och dess medlemsstater, Förenta staterna, FN:s utvecklingsprogram, FN:s organ, de större frivilligorganisationerna och Världsbanken, att drastiskt skära ner sina verksamhetskostnader genom att fördela medel till konkreta projekt i ett reellt och balanserat partnerskap med de afghanska institutionerna, och att se till att biståndet verkligen når sitt mål. Parlamentet understryker i detta sammanhang att de afghanska institutionerna ska ha rätt att besluta hur medlen ska användas, samtidigt som man säkerställer insyn och ansvarighet.
36. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är att anlägga ett regionalt perspektiv vid samordningen av återuppbyggnads- och utvecklingsinsatserna, i syfte att säkerställa gränsöverskridande utveckling i en region där etniska band och klantillhörighet ofta sträcker sig över fastställda statsgränser.
37. Europaparlamentet noterar att Afghanistans lokala och regionala regeringars deltagande bör främjas och betonar att på denna nivå är lojalitet, rättsäkerhet och demokrati mycket viktiga för att medlen ska kunna användas på rätt sätt. Parlamentet påpekar att tilldelningen av medel på lokal och regional nivå ska förutsätta ett godkännande från centralregeringen för att på så sätt stärka dess roll och öka dess ansvarighet.
38. Europaparlamentet uppmanar den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet och kommissionen att inrätta ett gemensamt forskarteam som en gång per år ska utvärdera alla EU:s och medlemsstaternas åtgärder och uppdrag i Afghanistan genom klart definierade kvalitativa och kvantitativa indikatorer för framför allt utvecklingsbistånd (inklusive folkhälsa och jordbruk), gott styre (inklusive rättsväsende och respekt för mänskliga rättigheter) och säkerhet (i synnerhet utbildning av den afghanska polisen). Parlamentet vill i detta sammanhang också se en utvärdering av de relativa effekterna av EU:s åtgärder på helhetssituationen i landet och av samordnings- och samarbetsnivån mellan EU:s organ och uppdrag och åtgärder från andra internationella aktörer, samt att resultat och rekommendationer från denna utvärdering publiceras.
39. Europaparlamentet betonar att säkerheten och den geografiska spridningen av hjälpåtgärder är beroende av varandra och kräver därför att hjälp går direkt till den omedelbart drabbade befolkningen i Afghanistan.
40. Europaparlamentet betonar att korruptionsbekämpning måste prioriteras i Afghanistan. Parlamentet erkänner att det finns lokal korruption men hoppas att denna kan bemötas med en förstärkning av legitimiteten i den afghanska statens institutioner genom att de får ansvar för att godkänna tilldelningen av medel och säkerställa effektiviteten i stödet.

Torsdagen den 16 december 2010

41. Europaparlamentet förespråkar en politik med ökad upphandling inom själva Afghanistan när så är möjligt, i stället för att varor och tjänster importeras utifrån.
42. Parlamentet anser att oberoende humanitära organ bör ansvara för att ge bistånd i landet och att militär personal endast ska delta i absoluta undantagsfall och då respektera de humanitära aktörernas neutralitet, opartiskhet och oberoende, med full respekt för relevanta internationella bestämmelser som är förankrade i FN:s riktlinjer för användning av militära och civila försvarsresurser till stöd för humanitära insatser (MCDA-riktlinjerna) och som det hänvisas till i det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd.
43. Europaparlamentet påpekar att allt som upplevs bryta mot dessa aktörers princip om neutralitet, opartiskhet och oberoende i sitt arbete gör dem mer utsatta när de arbetar i fält, i synnerhet eftersom de kommer att finnas på plats långt efter att trupperna har dragits tillbaka.
44. Europaparlamentet konstaterar – vilket också uppmärksammats stort i pressen och i det amerikanska representanthusets rapport "Warlord, Inc." – att Förenta staternas militärer i Afghanistan har lagt ut större delen av sin underhållstjänst på privata entreprenörer, vilka i sin tur anlitar lokala afghanska underleverantörer för att skydda militära konvojer, med förödande konsekvenser.
45. Europaparlamentet konstaterar att beslutet att lägga Förenta staternas militära försörjningskedja i privata händer, utan några tillförlitliga kriterier för att säkerställa ansvarighet, insyn och legalitet, har främjat utpressning och korruption, eftersom krigsherrar, lokala maffiabossar och i sista hand talibanledare tillskansar sig en betydande del av affärerna på 2,2–3 miljarder dollar i samband med den militära underhållstjänsten i Afghanistan.
46. Europaparlamentet är bestört över det faktum att skyddspengar och utpressning på alla nivåer i den militära försörjningskedjan utgör den viktigaste finansieringskällan för upproret, vilket Förenta staternas utrikesminister Hillary Clinton medgav i sitt vittnesmål inför senatens utrikesutskott i december 2009.
47. Europaparlamentet är på samma sätt bestört över det faktum att eftersom Förenta staterna och Nato/Isaf går i varandras fotspår, kan man inte heller alltid garantera fullständig spårbarhet för EU:s ekonomiska stöd.
48. Europaparlamentet välkomnar de nya regler om underleverantörskontrakt – en verksamhet som för närvarande beräknas vara värd cirka 14 miljarder dollar per år – som infördes av Natos militära ledning i Afghanistan i september 2010 och som syftar till att minska korruptionen och andelen medel som indirekt går till upprorsmakarna och talibanerna, och hoppas att denna förändring i avtalspolitiken kommer att genomföras snabbt.
49. Europaparlamentet välkomnar i detta sammanhang president Hamid Karzais dekret om en tidsfrist på fyra månader för att upphöra med verksamheten till alla lokala och utländska privata säkerhetsföretag i Afghanistan.

Fredsprocessen

50. Europaparlamentet understryker att gott styre, rättssäkerhet och mänskliga rättigheter utgör grunderna för ett stabilt och välmående Afghanistan. Parlamentet betonar därför att en trovärdig rättsprocess är en grundläggande aspekt i fredsprocessen och att respekt för mänskliga rättigheter och förhindrande av den utbredda straffriheten bör vara orubbliga krav i alla delar av fredsprocessen. Den afghanska regeringen uppmanas därför att prioritera en reformering av rättsväsendet.
51. Europaparlamentet anser att den nuvarande låsta situationen i mycket kan skyllas på koalitionsstyrkornas tidiga felberäkningar innan man gick över till den nya strategin för att bekämpa upproret där man framför sig såg en snabb militär seger över talibanerna och en okomplicerad övergång till ett land med stabilitet, lett av en legitim regering med stark västerländsk uppbackning.
52. Europaparlamentet tror därför att man underskattade talibanernas närvaro, överskattade Karzairegeringens förmåga att styra landet och därför fäste för lite uppmärksamhet vid uppgiften att återuppbygga och utveckla landet.

Torsdagen den 16 december 2010

53. Europaparlamentet befarar att dessa misstag har underblåst talibanernas återuppvaknande i mer än halva landet och ytterligare förvärrat säkerhetssituationen i hela regionen samt försämrat respekten för de mänskliga rättigheterna, särskilt kvinnors rättigheter.
54. Europaparlamentet påpekar att den tidigare fokuseringen på militära insatser inte gav önskade resultat och uttrycker därför sitt kraftfulla stöd för en mer civil strategi.
55. Europaparlamentet erkänner att en politisk lösning är den enda tänkbara, och att denna ska omfatta förhandlingar – som så småningom bör föras under vapenvila – med talibanerna och andra stridande grupper samt andra politiska aktörer i landet som är beredda att delta i en nationell enhetsregering som kan få slut på det inbördeskrig som härjat i landet under snart tre decennier samt säkerställa rättssäkerheten och respekten för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser att för att nå en politisk lösning måste den nya strategin för att bekämpa upproret ges tid att verka i enlighet med den tidtabell som har fastställts av president Barack Obama.
56. Europaparlamentet är fast övertygat om att EU:s tre huvudkriterier för en sådan fredsprocess och talibangruppers deltagande i den måste vara att alla parter som deltar i förhandlingar lovar att fördriva Al Qaida och alla andra terroristgrupper ur landet och sätta stopp för deras främjande av internationell terrorism, lovar att vidta åtgärder för att utrota odlingen av opiumvallmo och verkligen vill införa en policy för att främja och respektera grundläggande mänskliga rättigheter och den afghanska författningen.
57. Europaparlamentet anser vidare att alla andra frågor bör överlätas på det afghanska folket, dess vilja och kapacitet.
58. Europaparlamentet erkänner att talibanerna inte utgör en enhetlig grupp: det finns minst 33 toppledare, 820 ledare på mellannivå/lägre ledare och 25 000–36 000 fotsoldater spridda över 220 samhällen, av vilka vissa deltar i kampen av ideologiska skäl och andra för pengarnas skull. Parlamentet anser därför att man från och med nu bör främja förhandlingar på lokal nivå mellan den demokratiskt valda lokala regeringen och de medlemmar av den beväpnade oppositionen som avsäger sig våld, inte har några kopplingar till internationella terroristorganisationer, respekterar konstitutionen och är villiga att delta i uppbyggandet av ett fredligt Afghanistan i enlighet med punkt 13 och 14 i Kabulkommunikén från den 20 juli 2010.
59. Europaparlamentet välkomnar den afghanska regeringens freds- och återintegreringsprogram, som är öppet för alla afghanska medlemmar av den beväpnade oppositionen och för deras grupper utifrån ovan nämnda punkt 13 och 14 i Kabulkommunikén.
60. Europaparlamentet påminner om att alla strategier för avvapning och reintegration noggrant måste beakta problemet med före detta soldaters och flyktingars återvändande till sina hembyar.
61. Europaparlamentet understryker betydelsen av att öka den afghanska regeringens och förvaltningens trovärdighet, ansvarighet och kompetens för att förbättra dess rykte bland sina egna medborgare.
62. Europaparlamentet betonar Pakistans centrala roll i denna process, eftersom det inte finns något incitament för talibanerna att gå med på seriösa förhandlingar så länge som gränsen till Pakistan står öppen för dem. Parlamentet rekommenderar bredare internationell samordning och större internationellt deltagande i processen, även från andra grannländers och ledande regionala aktörers sida, framför allt Iran, Turkiet, Kina, Indien och Ryssland.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera vilka strategiska och politiska följder de katastrofala översvämningar som nyligen drabbade Pakistan kan få för Afghanistan och gränsregionen, samt att vidta alla nödvändiga åtgärder för att bistå den drabbade befolkningen i landet och de afghanska flyktingar vars läger översvämmades.
64. Europaparlamentet betonar vikten av en god vattenförvaltning i och omkring Afghanistan och framhåller fördelarna med ett regionalt och gränsöverskridande samarbete på detta område, även när det gäller att skapa förtroende bland grannländerna i sydvästra Asien.

Torsdagen den 16 december 2010

65. Europaparlamentet noterar den pakistanska underrättelsetjänstens inblandning i upproret, som syftar till att säkerställa att även Pakistans intressen tillmötesgås i en eventuell fredsöverenskommelse.

66. Europaparlamentet framhåller dock att en förutsättning för att freden ska kunna slå rot i Afghanistan är att man kommer fram till politiska överenskommelser mellan de viktigaste makterna i regionen, inbegripet Indien, Pakistan, Iran, de centralasiatiska staterna, Ryssland, Kina och Turkiet, och om en gemensam ståndpunkt om icke-inblandning och stödjande av ett oberoende Afghanistan. Parlamentet begär att relationerna mellan Afghanistan och Pakistan normaliseras genom en slutgiltig lösning på frågan om den internationella gränsen mellan de båda länderna.

67. Europaparlamentet uppmanar EU att dels fortsätta att stödja freds- och försoningsprocessen i Afghanistan, liksom de afghanska ansträngningarna för att återintegrera dem som är redo att avstå från våld, dels ge Karzai-regeringen tillräckligt med handlingsutrymme i valet av dialogpartner, men att också insistera på att den afghanska författningen och respekten för grundläggande mänskliga rättigheter utgör fredsprocessens övergripande rättsliga och politiska ram.

68. Europaparlamentet välkomnar de nationella prioriterade program som har utarbetats av den afghanska regeringen i enlighet med Afghanistans nationella utvecklingsstrategi och som erhöll Kabulkonferensens stöd. Parlamentet begär att dessa program genomförs fullt ut och på ett verkningsfullt sätt.

69. Europaparlamentet kan inte nog understryka behovet av att EU spelar en mycket mer aktiv roll i Afghanistans återuppbyggnad och utveckling, eftersom ingen varaktig fred i landet eller i regionen som helhet är möjlig utan en betydande reduktion av fattigdomen och utan att en hållbar utveckling äger rum. Ingen utveckling utan säkerhet och ingen säkerhet utan utveckling.

70. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att arbeta tillsammans med Förenta staterna för att kanalisera mer av det internationella biståndet genom de inhemska myndigheterna och regeringen i Kabul och att säkerställa att spaningsrobotar, specialstyrkor och lokala milisförband mot talibanledarna används i enlighet med general Petraeus order om nolltolerans vad gäller oskyldiga civila människors död.

71. Parlamentet hedrar de allierade styrkornas militärer som mist livet under arbetet med att försvara friheten, och uttrycker sitt deltagande med deras anhöriga, liksom med de anhöriga till alla de oskyldiga afghanska offren.

72. Europaparlamentet påpekar att den militära närvaron av vissa av EU:s medlemsstater och deras allierade i Afghanistan ingår i Nato/Isaf-operationen och har som mål att bekämpa det internationella terroristhotet och bekämpa narkotikaodlingen och narkotikahandeln.

73. Europaparlamentet betonar att denna närvaro kan bidra till att skapa den säkerhet som krävs för att möjliggöra den afghanska regeringens färskva planer på att exploatera den stora potential för gruv- och mineralindustri som landet kanske har, och på så sätt förse landet med de egna resurser som så väl behövs för den nationella budgeten.

74. Europaparlamentet betonar att gruv- och mineraltillgångarna på afghanskt territorium, som kan visa sig vara stora, är det afghanska folkets exklusiva egendom och att "ett skydd" av dessa tillgångar aldrig får användas som förevändning för en permanent närvaro av utländska trupper på afghansk mark.

Polis och rättssäkerhet

75. Europaparlamentet konstaterar att varken stabilitet eller fred kan åstadkommas i Afghanistan om inte staten först och främst kan garantera säkerheten för landets invånare på sitt eget ansvar.

76. Europaparlamentet ställer sig positivt till president Karzais målsättning om att de afghanska säkerhetsstyrkorna före slutet av 2014 ska leda och genomföra militära operationer i samtliga provinser, liksom till den afghanska regeringens åtagande om att gradvis ta full kontroll över den egna säkerheten.

Torsdagen den 16 december 2010

77. Europaparlamentet betonar att Afghanistan måste utrustas med en effektiv polisstyrka och en självständig armé som kan säkra minimala säkerhetsstandarder som gör det möjligt för den utländska militära närvaron att senare dra sig tillbaka.

78. Europaparlamentet stöder general Petraeus idé om att lokala, demokratiskt valda myndigheter skulle kunna ges ett lokalt gendarmeri för att upprätthålla lag och ordning och skydda lokalbefolkningen.

79. Europaparlamentet medger emellertid att målet om självständiga säkerhetsstyrkor snarast är ett långsiktigt mål och betonar därför särskilt behovet av samordnad och integrerad hållning när det gäller polisutbildning, samt pekar på de medel som med begränsad framgång har investerats i polisutbildningen hittills. Parlamentet uppmanar alla berörda parter att säkra en samordning så att onödiga överlappningar undviks, och att fullgöra kompletterande uppdrag såväl på det strategiska som på det operationella planet.

80. Europaparlamentet understryker behovet av en omfattande reform av inrikesministeriet eftersom arbetet med att reformera och återuppbygga poliskåren annars kan misslyckas, samt påpekar i detta sammanhang att det är mycket viktigt med övervakning, stöd, rådgivning och utbildning för både det afghanska inrikesministeriet och regionerna och provinserna, vilket även har slagits fast som ett mål för Eupol.

81. Europaparlamentet anser att Eupols befogenheter obestriddligen är vagt formulerade och att dess bedrifter fram till dags dato varit begränsade, vilket hindrar Eupol från att vinna den ledande roll i EU som det förtjänar. Det är beklagligt att Eupol, trots att tre år har gått sedan uppdraget inleddes, fortfarande inte har uppnått tre fjärdedelar av den tillåtna styrkan. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att helt och fullt fullgöra sina åtaganden i fråga om detta uppdrag.

82. Europaparlamentet välkomnar att Eupol Afghanistan har upprättat en åklagarmyndighet för korrupsionsfrågor som ska utreda ärenden där högt uppsatta offentliga tjänstemän eller andra tjänstemän misstänks för korruption.

83. Europaparlamentet är bekymrat över uppgifterna från Isaf (den internationella säkerhetsstyrkan i Afghanistan) enligt vilka nästan 90 procent av de 94 000 männen i Afghanistans nationella polisstyrka är analfabeter, 20 procent är narkomaner och 30 procent försvinner efter ett år, samt att – inte att förglömma – ungefär 1 000 personer per år dödas under tjänstgöring.

84. Europaparlamentet anser att den bristande samordningen av de olika uppdragen inom polisutbildningen och bruket att lägga ut utbildningsuppgifter på privata säkerhets- och militärföretag är viktiga orsaker till att den allmänna utbildningen är så ineffektiv.

85. Europaparlamentet konstaterar att EU:s och medlemsstaternas åtagande att skapa en professionell afghansk polisstyrka riskerar att äventyras på grund av att man i stor utsträckning har gått in för liknande snabbutbildningar (bristfällig prövning av kandidaterna, sex veckors utbildning utan läroböcker eftersom eleverna är analfabeter, minimal praktisk träning, varefter rekryterna utrustas med polisbricka, uniform och vapen och sänds ut på patrullering) som en del stora amerikanska säkerhetsföretag använder sig av. Parlamentet framhåller behovet av en mer enhetlig och hållbar polisutbildning som gör det möjligt för de olika afghanska polisstyrkorna att arbeta tillsammans. Parlamentet betonar att polisutbildningsuppdrag inte bara bör fokusera på de tekniska aspekterna, utan också måste garantera att rekryterna är läskunniga och ge dem grundläggande kunskaper i nationell och internationell rätt.

86. Europaparlamentet upprör över att höra om de bristfälliga finansiella kontroller som tillämpas på dessa företag och åberopar en gemensam rapport från det amerikanska försvarsministeriet och utrikesministeriet från 2006, vars slutsatser gäller än i dag, om att polisstyrkan i Afghanistan är oförmögen att utföra vanligt rättsvårdande arbete och att något effektivt program för praktisk utbildning inte existerar. Parlamentet ger ett erkännande åt de försök som gjorts av den militära ledningen och som ett led i strategin för att bekämpa upprорот, att utöva en viss grad av kontroll över den privata utländska milis som under strafffrihet verkar i Afghanistan.

87. Europaparlamentet rekommenderar att ansvaret för polisutbildningen snarast möjligt upphör att axlas av privata leverantörer.

Torsdagen den 16 december 2010

88. Europaparlamentet begär ökade internationella samarbets- och samordningsinsatser för att utöka polisutbildningskapaciteten betydligt och effektivisera utbildningsprogrammen ytterligare. Parlamentet föreslår att ett stort polisutbildningsprogram lanseras gemensamt av Eupol och Nato/Isaf varvid nationella polisenheter bör delta i enlighet med vad som överenskommits med den afghanska regeringen, så att överlappning, slöseri och fragmentering kan undvikas.

89. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att intensifiera utbildningen av poliser i Afghanistan och utöka antalet verksamma polisutbildare betydligt så att målet från Londonkonferensen om att ha 134 000 utbildade afghanska polistjänstemän före slutet av 2011 blir ett realistiskt scenario. Parlamentet uppmanar den höga representanten att ändra uppdraget för Eupol Afghanistan så att även personal av låg rang i alla provinser ges utbildning, att antalet veckor som ägnas åt grundutbildning utökas och att patrulleringar och annan polisverksamhet genomförs gemensamt ute på fältet. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att inte bara slå ihop sina bilaterala polisutbildningsuppdrag med Eupol, utan att också avstå från att tillämpa förbehåll gentemot nationell polis som arbetar för Eupol.

90. Europaparlamentet rekommenderar att den afghanska polisens löner höjs och att rekryteringsprocessen i sin helhet ses över, så att man i första hand rekryterar personer med grundläggande läs- och skrivkunskaper, som är drogfria och bättre lämpade psykiskt och fysiskt än vad den kåren är idag.

91. Europaparlamentet betonar att polisutbildning inte kan leda till något utan ett välfungerande domstolsväsende och uppmanar därför det internationella samfundet att utöka det finansiella och tekniska stödet för att stärka rättsväsendet, bland annat genom höjda löner för domare på samtliga nivåer. Parlamentet uppmanar också rådet att i samarbete med FN inrätta ett specialiserat uppdrag för att utbilda såväl domare som offentliga tjänstemän vid Afghanistans justitieministerium och straffsystem.

92. Europaparlamentet välkomnar att den afghanska regeringen vid Kabulkonferensen åtog sig att, med sina internationella partners hjälp, förbättra rättsskipningssystemet i hela landet genom att vidta konkreta åtgärder under de kommande tolv månaderna, och att även förbättra de rättsliga institutionernas kapacitet, bland annat genom utarbetandet och genomförandet av en vittomspännande personalstrategi.

Narkotika

93. Europaparlamentet erinrar om att Afghanistan är ursprungsland för ungefär 90 procent av världens olagliga opium. Parlamentet påminner vidare om att opiumvallmo överhuvudtaget inte odlades i Afghanistan 2001 när koalitionsstyrkorna kom till Kabul, tack vare att FN lyckats få talibanerna att införa ett förbud mot odlingen.

94. Europaparlamentet menar att det för en stor, välutrustad militärstyrka följaktligen borde ha varit lätt att hålla fast vid situationen utan opium med hjälp av lokala jordbruksprojekt, vilka styrkans trupper kunde ha skyddat mot talibanerna och de lokala krigsherrarna.

95. Europaparlamentet konstaterar emellertid att opiumproduktionen fortfarande är en viktig fråga ur ett socialt, ekonomiskt och säkerhetsmässigt perspektiv. Parlamentet uppmanar EU att överväga att göra detta till en strategiskt prioriterad fråga i sin hållning gentemot Afghanistan.

96. Europaparlamentet påminner om att mer än 90 procent av det heroin som cirkulerar i Europa kommer från Afghanistan och att kostnaden för folkhälsan i de europeiska länderna uppgår till flera miljarder dollar. Parlamentet påminner om att det för att möta de utmaningar som den drogbaserade ekonomin i Afghanistan innebär inte bara krävs nationella insatser utan även insatser på internationell nivå för att uppmärksamma alla länkar i drogkedjan, vilket särskilt kräver stöd till jordbrukarna för att minska utbudet, förebyggande åtgärder och behandling av drogmissbrukare för att minska efterfrågan samt rättsliga åtgärder mot mellanhänderna. Parlamentet föreslår särskilt att det ska göras omfattande investeringar i införandet av en övergripande jordbruks- och landsbygdpolitik som kan erbjuda opiumproducenterna ett trovärdigt och varaktigt alternativ. Parlamentet trycker även på behovet av att integrera miljön i jordbruks- och landsbygdsstrategin, eftersom miljöförstörelse, orsakad av t.ex. dålig vattenhushållning eller förstörandet av naturliga skogar, är ett av de främsta hindren för utveckling av jordbruksekonomin.

97. Europaparlamentet konstaterar att odlingen, som följde på den straffrihet som odlare och handlare åtnjöt, inom två år hade nått upp till nivåerna före 2001, med ett fåtal mäktiga krigsherrar som driver en väldig kartell.

Torsdagen den 16 december 2010

98. Europaparlamentet uttrycker stark oro över att antalet narkotikaberoende afghaner ökat dramatiskt enligt en färsk rapport från UNODC. Parlamentet efterlyser riktade insatser som ska genomföras omedelbart för att minska antalet narkomaner och för att dessa ska få läkarvård. För detta ändamål är det nödvändigt att finansiera program för att inrätta avvänjningskliniker i landet, särskilt i provinser där tillgång till läkarvård saknas.
99. Europaparlamentet påpekar att narkotikahandeln 2009, trots ett tidigare prisfall på grund av överproduktion, uppgick till 3,4 miljarder dollar, att det potentiella bruttoexportvärdet av opium utgjorde 26 procent av Afghanistans BNP och att cirka 3,4 miljoner afghaner (12 procent av befolkningen) sades vara involverad i den olagliga narkotikahandeln.
100. Europaparlamentet fäster emellertid uppmärksamhet vid en färsk rapport från UNODC som visar att endast 4 procent av den årliga vinsten från narkotikahandeln går till talibanerna och 21 procent till de lokala jordbrukarna, medan 75 procent går till statliga tjänstemän, polisen, lokala och regionala mellanhandlare. Parlamentet noterar att det kort sagt faktiskt är Natos afghanska allierade som tjänar mest på narkotikahandeln.
101. Europaparlamentet konstaterar att Förenta staterna och det internationella samfundet under 2001–2009 använde 1,61 miljarder dollar på åtgärder för att bekämpa narkotika, utan att detta hade någon större effekt på produktionen och handeln. Parlamentet påminner om att Richard Holbrooke, Förenta staternas särskilde sändebud i Afghanistan och Pakistan, beskrivit de amerikanska insatserna hittills mot narkotikan i Afghanistan som det mest slösaktiga och ineffektiva program han någonsin sett inom någon statlig eller icke-statlig organisation.
102. Europaparlamentet framhåller att den afghanska ekonomins beroende av narkotika måste brytas definitivt och att man måste hitta en alternativ och hållbar ekonomisk tillväxtmodell, eftersom det annars inte är möjligt att uppnå målen om säkerhet och stabilitet i regionen.
103. Europaparlamentet understryker betydelsen av de än så länge mindre framgångsrika insatserna för att avveckla opiumodlingen i Afghanistan och efterlyser i detta sammanhang realistiska alternativa inkomstmöjligheter för de 3,4 miljoner afghaner som tjänar sitt levebröd på opium, och för en förbättring av situationen för den övriga befolkningen på den afghanska landsbygden.
104. Europaparlamentet noterar att framgångsrika försök att avveckla opiumodling har gjorts i Pakistan, Laos och Thailand genom att man ersatt vallmo med alternativa grödor. Parlamentet konstaterar också att det nu börjat dyka upp nya lovande grödor i Afghanistan, bland annat saffran, som kan ge en mycket högre inkomst än opiumvallmo.
105. Europaparlamentet konstaterar att en likadan process för avveckling av odlingen av opiumvallmo skulle kunna genomföras i Afghanistan till en kostnad av 100 miljoner euro per år, om 10 procent av EU:s årliga bistånd till landet öronmärktes för detta ändamål under en femårsperiod.
106. Europaparlamentet konstaterar att det handels- och transiteringsavtal som nyligen ingicks mellan Afghanistan och Pakistan kommer att innebära ett gynnsamt tillfälle för odlarna av granatäpplen, som är den mest berömda lagliga grödan i området och som upprepade gånger har nämnts av de utländska utvecklingsarbetarna som en avgörande faktor i skapandet av ett drägligt alternativt levebröd för opiumvallmoodlarna i södra Afghanistan.
107. Europaparlamentet lovordar UNODC som aktivt har bistått den afghanska regeringen i dess kamp mot olagliga droger, och begär att UNODC utökas, liksom de program som byrån bedriver i Afghanistan.
108. Europaparlamentet efterlyser en femårsplan för utrotningen av olaglig opiumvallmo, med specifika tidsfrister och riktmärken, för vars genomförande en särskild byrå med egen budget och personal bör ansvara.
109. Europaparlamentet understryker att denna plan bör främjas genom samarbete mellan EU och Ryssland, eftersom Ryssland är det största offret för heroinet från Afghanistan och, efter EU, världens näst största opiummarknad.
110. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans regering och parlament att anta en särskild lag som förbjuder alla utrotningsmetoder som kan tänkas inbegripa användning av icke-manuella och icke-mekaniska medel.

Torsdagen den 16 december 2010

111. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fullt ut införliva denna föreslagna strategi i sina befintliga strategier, och uppmanar EU:s medlemsstater att fullt ut beakta förslaget i samband med sina egna planer på nationell nivå.

112. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fullt ut beakta alla budgetkonsekvenser av de förslag som tas upp i detta betänkande.

*

* *

113. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, FN:s generalsekreterare, Natos generalsekreterare, till medlemsstaternas regeringar och parlament samt till Islamiska republiken Afghanistans regering och parlament.

Upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdet finansiella stabilitet

P7_TA(2010)0491

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om att upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdet finansiella stabilitet

(2012/C 169 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 121, 122, 126, 136 och 148 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan "EUF-fördraget"),
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2010 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande krishantering inom banksektorn ⁽¹⁾ (nedan "Ferreira-betänkandet"),
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2010 om det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen och framtida åtgärder ⁽²⁾,
- med beaktande av frågan av den 24 juni 2010 till kommissionen om det europeiska instrumentet för finansiell stabilitet och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen samt framtida åtgärder ⁽³⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 6 juli 2010 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 479/2009 med avseende på kvaliteten på statistiken i samband med förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 22 september 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet ⁽⁵⁾ (nedan "Garcia-Magallo-betänkandet"),
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet ⁽⁶⁾ (nedan "Feio-betänkandet"),

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0276.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0277.

⁽³⁾ Muntlig fråga 0095/2010.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0253.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0377.

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande) ⁽¹⁾ (nedan "Berès-betänkandet"),
- med beaktande av uttalandet av den 25 mars 2010 från stats- och regeringscheferna i euroområdet,
- med beaktande av slutsatserna från det extra Ekofinmötet den 9–10 maj 2010,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism ⁽²⁾,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 12 maj 2010 om "Förstärkt samordning av den ekonomiska politiken" (KOM(2010)0250),
- med beaktande av Europeiska centralbankens (nedan ECB) dokument av den 10 juni 2010 om att förstärka den ekonomiska styrningen i euroområdet,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 30 juni 2010 om "Förstärkt samordning av den ekonomiska politiken för stabilitet, tillväxt och nya arbetstillfällen – Verktyg för en kraftfullare ekonomisk styrning i EU" (KOM(2010)0367),
- med beaktande av de sex lagstiftningsförslagen från kommissionen om ekonomisk styrning i EU av den 29 september 2010 (nedan "lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning") – KOM(2010)0522, KOM(2010)0523, KOM(2010)0524, KOM(2010)0525, KOM(2010)0526 och KOM(2010)0527),
- med beaktande av Europeiska centralbankens beslut 2010/624/EU av den 14 oktober 2010 om administrationen av EU:s upplåning och utlåning inom ramen för den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen ⁽³⁾,
- med beaktande av rapporten av den 21 oktober 2010 från arbetsgruppen för ekonomisk styrning till Europeiska rådet om att stärka den ekonomiska styrningen i EU,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 28–29 oktober 2010,
- med beaktande av uttalandet från eurogruppen av den 28 november 2010,
- med beaktande av fråga B7-0199/2010 till kommissionen om att upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdets finansiella stabilitet,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. En allomfattande och integrerad lösning på euroområdets skuldskris är nödvändig eftersom en bit för bit-metod hittills inte har fungerat.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0376.

⁽²⁾ EUT L 118, 12.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 275, 20.10.2010, s. 10.

Torsdagen den 16 december 2010

- B. Vid det extra Ekofinmötet den 9–10 maj 2010 kom rådet och medlemsstaterna överens om en tillfällig mekanism för att bevara den finansiella stabiliteten på sammanlagt 750 miljarder EUR, inbegripet en snabbinsatsfond för stabilisering (en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism, nedan "EFSM") med totalt 60 miljarder EUR och en europeisk finansiell stabiliseringsfacilitet (nedan "EFSF") med totalt 440 miljarder EUR som skulle kompletteras med IMF-medel på upp till 250 miljarder EUR.
- C. EFSM är baserad på artikel 122.2 i EUF-fördraget och en överenskommelse mellan medlemsstaternas regeringar. Utnyttjandet av fonden är underställt stränga villkor och sker i form av ett gemensamt EU/IMF-stöd samt enligt villkor som liknar IMF:s men är anpassade till de specifika sociala och ekonomiska särdrag som råder i de länder där den används, och även enligt ländernas utvecklingsagenda.
- D. EFSF är inrättad som ett specialinstrument som garanteras proportionellt av de medverkande medlemsstaterna på ett samordnat sätt i enlighet med deras andel av det inbetalade kapitalet i ECB och deras nationella konstitutionella bestämmelser, och det kommer att upphöra efter tre år.
- E. Kommissionen fastslog i sitt meddelande av den 12 maj 2010 att krisen har visat att ett stabilt ramverk för krishantering är en nödvändig komplettering till tillämpningen av den förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten liksom den nya makroekonomiska tillsynsmekanismen som är avsedd att förhindra en negativ utveckling i budgetpolitiken och konkurrenskraften.
- F. I sitt dokument av den 10 juni 2010 lade ECB fram förslag till en ram för skuldkrishantering som skulle lämna finansiellt stöd till medlemsstater i euroområdet vilka hade svårigheter att få tillgång till privata lån.
- G. Vid Europeiska rådets möte den 28–29 oktober 2010 kom stats- och regeringscheferna överens om behovet för medlemsstaterna att upprätta en mekanism för att skydda den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet (den europeiska stabilitetsmekanismen, nedan "ESM").
- H. ESM ska komplettera den nya ramen för förstärkt ekonomisk styrning med en effektiv och rigorös ekonomisk övervakning och samordning, som ska inriktas på förebyggande åtgärder och avsevärt minska sannolikheten för en framtida kris.
- I. Parlamentet är övertygat om att det behövs en permanent krismekanism för att skydda eurons finansiella stabilitet och har i Feio-betänkandet begärt att det ska inrättas en europeisk valutafond (nedan "EMF").
- J. Parlamentet har också i Ferreira och Garcia-Margollos betänkanden fastställt att det behövs en krislösningsmekanism för banksektorn såsom ett nödvändigt komplement till de tillsynsbefogenheter som beviljats de nya myndigheterna (de europeiska tillsynsmyndigheterna, ESA) för att garantera tillsynen över unionens finansiella system.
- K. Vid Eurogruppens möte den 6 december 2010 föreslog dess ordförande att man skulle införa EU-obligationer för att stödja länder som hamnar i finansiella problem men frågan diskuterades inte eftersom vissa av länderna motsatte sig idén.
- L. Sedan kommissionen lade fram lagstiftningsförslagen om ekonomisk styrning till parlamentet och rådet den 29 september 2010 har marknaderna genomgått flera kriser, bland annat den irländska skuldkrisen, vilka måste beaktas av parlamentet och rådet.
- M. Det är nödvändigt att rationalisera de nuvarande processerna för samordning av den ekonomiska politiken och undanröja överlappningar så att EU-strategin blir begriplig för marknadsaktörerna och medborgarna, liksom att närma sig ett helhetstänkande och genomföra förändringar i beslutsprocessen.

Torsdagen den 16 december 2010

- N. Europeiska systemrisknämnden (nedan "ESRB") är ansvarig för makrotillsynen av det finansiella systemet och ska bidra till att förebygga systemrisker för finansiell stabilitet i EU så att perioder med omfattande finansiella svårigheter undviks, samt även bidra till att den inre marknaden fungerar smidigt och därmed tillse att den finansiella sektorn varaktigt bidrar till ekonomisk tillväxt.
1. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att så snart som möjligt specificera vilka fördragsändringar som behövs för att upprätta en permanent ESM.
 2. Europaparlamentet påpekar att från en rationell, praktisk och demokratisk synpunkt kan överväganden om lagstiftningspaket om ekonomisk styrning inte skiljas från de beslut som Europeiska rådet fattar om att inrätta en permanent mekanism.
 3. Europaparlamentet önskar att som medlagstiftare betona behovet av att inrätta en permanent krismekanism som är trovärdig, robust, varaktig och förankrad i grundläggande tekniska realiteter och som bör antas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet och inspireras av gemenskapsmetoden i syfte att å ena sidan stärka parlamentets medverkan och förbättra den demokratiska ansvars- och redovisningsskyldigheten och å andra sidan utnyttja kommissionens sakkunskap, oberoende och objektivitet. Parlamentet uppmanar därför Europeiska rådet att för detta syfte tillhandahålla en adekvat rättslig grund i samband med översynen av EUF-fördraget.
 4. Europaparlamentet noterar att ESM/EMF hur som helst bör baseras på solidaritet, underställas strikta villkorsbestämmelser och finansieras bland annat genom innovativa finansieringsinstrument och/eller med de böter som åläggs medlemsstater som ett resultat av förfaranden för alltför stora underskott eller av åtgärder i samband med alltför stora skulder och alltför stora obalanser, om den motsvarande bestämmelsen ingår i det lagstiftningspaket om ekonomisk styrning som för närvarande förhandlas fram och i den form som krävs enligt denna bestämmelse.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande som sammanför de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken (artikel 121.2 i EUF-fördraget) liksom riktlinjerna för sysselsättningspolitiken (artikel 148.2 i EUF-fördraget) för behandling i debatten om den "europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken" i syfte att minska antalet meningslösa och ändlösa diskussioner. Kommissionen uppmanas tillse att Europaparlamentet får medverka i högre grad i varje stadium av denna debatt för att förstärka den demokratiska ansvars- och redovisningsskyldigheten och göra debatten mer synlig för allmänheten.
 6. Europaparlamentet anser att den politiska reaktionen på de specifika rekommendationer som ges medlemsstaterna inom ramen för den "europeiska terminen" specifikt bör beaktas vid genomförandet av det lagstiftningsförslag om ekonomisk styrning som för närvarande diskuteras av parlamentet och rådet.
 7. Europaparlamentet noterar att ESRB bör ha ett nära samarbete med kommissionen, rådet och parlamentet när det gäller att identifiera systemrisker och garantera att ESM fungerar korrekt, särskilt vad beträffar bedömningen av det berörda landets solvens.
 8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande, efter samråd med ECB, med en ingående beskrivning av ESM där ställningen för investerare, sparare och marknadsaktörer klargörs och där det uttryckligen framgår att ESM kommer att bli fullständigt förenlig med IMF:s politik och praxis när det gäller medverkan från den privata sektorn sida, i syfte att skingra marknadens betänkligheter.
 9. Europaparlamentet noterar att den permanenta krismekanismen bör införas så snart som möjligt för att garantera stabilitet på marknaderna och förstärka säkerheten när det gäller obligationer som utgivits innan den permanenta krismekanismen inrättats.
 10. Europaparlamentet medger att, samtidigt som det ligger i alla medlemsstaters intresse att en fungerande krismekanism inrättas, kommer inte alla medlemsstater att vara medlemmar i eller ha en medlemsansökan inlämnad till euroområdet då en sådan mekanism inrättas och noterar att deras särskilda situation bör klargöras, i synnerhet för dem som rör sig mot euroområdet och som har statspapper i euro. Parlamentet påminner om att de som inte är medlemmar av euroområdet kan utnyttja betalningsbalansfaciliteten i artikel 143 i EUF-fördraget.
 11. Europaparlamentet konstaterar därför att medlemsstater utanför euroområdet bör medverka i skapandet av en sådan mekanism och att de medlemsstater som är villiga att medverka i mekanismen bör ha en sådan möjlighet.

Torsdagen den 16 december 2010

12. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att ge den nödvändiga politiska signaler för att kommissionen ska kunna undersöka ett framtida system för EU-obligationer, och därvid klargöra på vilka villkor ett sådant system skulle vara av fördel för all deltagande medlemsstater och för euroområdet som helhet.
13. Europaparlamentet betonar att denna strikta och stegvist växande villkorlighet bör tjäna till att återskapa hållbar tillväxt och inte åstadkommas på bekostnad av de mest sårbara och alltså inte innebära att minimiinkomsterna sänks och att fattigdom och ojämlikhet förvärras.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att påskynda ett lagstiftningsförslag som fastställer en gemensam konsoliderad bolagsskattebas.
15. Europaparlamentet insisterar på att regler bör anpassas så att det från fall till fall kan ske en medverkan från långivare från den privata sektorn som är helt förenlig med IMF:s politik.
16. Europaparlamentet betonar att det behövs en hög grad av öppenhet när det gäller information i samband med nationella räkenskaper, inbegripet verksamhet utanför balansräkningen. Detta måste backas upp av externa revisioner, pålitliga statistiska och andra uppgifter samt ansvars- och redovisningsskyldighet. Parlamentet välkomnar Eurostats förstärkta befogenheter och påminner om att parlamentet tidigare har begärt att Eurostat ska kunna göra oannonserade inspektioner av en medlemsstats räkenskaper såsom en åtgärd att förstärka den finanspolitiska övervakningen.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande som innehåller en heläckande beskrivning av klausuler och villkor i samband med EFSM, liksom andra EU-instrument och EU-paket för finansiellt stöd som beviljas för att bemöta krisen.
18. Europaparlamentet ber kommissionen att informera Europaparlamentet om den uppskattade effekten på EU:s kreditvärdighet av a) inrättandet av den finansiella stabilitetsmekanismen och av b) utnyttjandet av hela krediten.
19. Europaparlamentet ber kommissionen att prioritera utgifterna i EU-budgeten varje år under EFSM:s existens för att fastställa i vilken ordning budgeten kommer att behöva minskas om man är tvungen att återbetala upp till 60 miljarder EUR.
20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordföranden för Europeiska rådet, rådet, ordföranden för Eurogruppen, kommissionen, ECB samt medlemsstaternas parlament och regeringar.

Situationen i Elfenbenskusten

P7_TA(2010)0492

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om situationen i Elfenbenskusten

(2012/C 169 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Elfenbenskusten,
- med beaktande av bestämmelserna i Elfenbenskustens vallagar, särskilt lag 2001-303 och beslut 2008-133, framför allt dess artikel 64,
- med beaktande av interimrapporten från Europeiska unionens valobservatörsuppdrag,

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av kommunikén från Afrikanska unionens ordförande, uttalandet av Afrikanska unionens freds- och säkerhetsråd samt slutkommunikén av den 7 december 2010 från Ecowas-kommisionens extra möte om Elfenbenskusten med stats- och regeringschefernas myndighet i Abuja, Nigeria,
- med beaktande av den förklaring som den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen antog den 3 december 2010 i Kinshasa,
- med beaktande av vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashtons uttalanden om valprocessen, särskilt uttalandena av den 3 december 2010 om valresultatet i Elfenbenskusten och av den 1 december 2010 om den andra omgången av presidentvalet i Elfenbenskusten,
- med beaktande av det uttalande som Choi Young-Jin, FN:s generalsekreterares särskilde representant i Elfenbenskusten, gjorde den 3 december 2010 om bekräftelse av resultatet av presidentvalets andra omgång som hölls den 28 november 2010,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds deklARATION av den 8 december 2010,
- med beaktande av de slutsatser om Elfenbenskusten som rådet (utrikes frågor) antog vid sitt 3 058:e möte den 13 december 2010,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Det har hållits presidentval i Elfenbenskusten, och efter den andra valomgången den 28 november 2010 har landet drabbats av en allvarlig politisk och institutionell kris. Valkampanjen inför valets andra omgång kännetecknades av ett spänt och våldsbetonat klimat, och flera personer skadades eller dödades.
 - B. Enligt oberoende rapporter från framför allt FN och EU avlöpte valet, som kostade 400 miljoner dollar att anordna, i stort sett på ett tillfredsställande sätt.
 - C. Medan Elfenbenskustens oberoende valkommission utropade Alassane Ouattara till valets segrare ogiltigförklarade landets konstitutionsråd resultatet, med hänvisning till att valfusk skulle ha förekommit i vissa områden, och förklarade att Laurent Gbagbo hade vunnit valet.
 - D. Det är konstitutionsrådets plikt gentemot det ivorianska folket att opartiskt tillämpa lagen, och enligt konstitutionen, lag 2001-303 och artikel 64 i beslutet från 2008 har konstitutionsrådet endast befogenhet att ogiltigförklara presidentvalet men inte att tillkänna resultat som skiljer sig från de resultat som landets oberoende valkommission tillkännagivit.
 - E. Två FN-resolutioner som antogs efter fredsavtalet från 2005 ger FN i uppdrag att bekräfta resultatet. Detta är första gången något sådant sker i Afrika.
 - F. FN:s generalsekreterares särskilde representant har intygat att valet i Elfenbenskusten har gått rätt till och att det resultat som tillkännagetts av den oberoende valkommissionen speglar det ivorianska folkets vilja, nämligen att Alassane Ouattara har vunnit valet.
 - G. FN:s säkerhetsråd har välkomnat Elfenbenskustens oberoende valkommissions tillkännagivande av det preliminära resultatet, och har upprepat sin beredvillighet att vidta lämpliga åtgärder mot de personer som hindrar fredsprocessen, särskilt den oberoende valkommissionens arbete, i enlighet med artikel 6 i resolution 1946(2010).

Torsdagen den 16 december 2010

- H. Demokratisk legitimitet kan endast bygga på allmänna val, vars resultat har bekräftats av FN.
- I. Vid det extra toppmöte som Västafrikanska staters ekonomiska gemenskap (Ecowas) höll den 7 december 2010 uppmanades Laurent Gbagbo att utan dröjsmål lämna ifrån sig makten, och Elfenbenskusten avstängdes tills vidare helt från Ecowas verksamhet.
- J. Ordföranden för Afrikanska unionen, Bingu Wa Mutharika, hävdade i sin officiella förklaring av den 8 december 2010 att Laurent Gbagbo måste respektera den vilja som folket givit uttryck för i valet och lämna ifrån sig makten på ett fredligt sätt för att undvika ytterligare ett blodbad i Afrika, och att Afrikanska unionen instämmer med Ecowas och de internationella valobservatorerna som har bekräftat Alassane Ouattaras seger.
- K. I näringslivskretsar finns det en oro att den aktuella situationen kan leda till att landet och dess befolkning, och i förlängningen hela Västafrika, blir fattigare eftersom Elfenbenskusten står för 40 procent av BNP i Västafrikanska ekonomiska och monetära unionen (Waemu).
- L. Det är den avgående presidentens ansvar att dra sig tillbaka och möjliggöra ett fredligt maktskifte som säkrar freden i landet, något som är oumbärligt för Elfenbenskustens framtid, och på så sätt skona folket och regionen från ytterligare lidande.
1. Europaparlamentet anser att demokratisk legitimitet endast kan bygga på allmänna val, vars resultat har bekräftats av FN, och uppmanar därför Laurent Gbagbo att avgå och lämna över makten till Alassane Ouattara.
 2. Europaparlamentet uppmanar samtliga politiska krafter och väpnade styrkor i Elfenbenskusten att respektera folkets vilja såsom den speglas i resultatet av valet den 28 november 2010, vilket tillkännagivits av den oberoende valkommissionen och bekräftats av FN:s generalsekreterares särskilde representant.
 3. Europaparlamentet fördömer de våldsamma sammandrabbningar som föregick tillkännagivandet av resultatet av presidentvalets andra omgång i Elfenbenskusten, och uttrycker sin starkaste medkänsla med offren och deras familjer. Parlamentet beklagar också den politiska oviljan att samarbeta och försöken att skrämja medlemmar i den oberoende valkommissionen, vilket ledde till att det preliminära resultatet försenades och därmed hindrade den demokratiska valprocessens gång.
 4. Europaparlamentet beklagar djupt att det ivorianska konstitutionsrådet, vars ledamöter alla har tillsatts av den avgående presidenten, beslutade att i strid med lagstiftningen ändra det av valkommissionen meddelade valresultatet, när det är konstitutionsrådets uppgift att se till att denna lagstiftning följs. Parlamentet anser att detta beslut strider mot den vilja som det ivorianska folket uttryckte i valet.
 5. Europaparlamentet betonar betydelsen av Afrikanska unionens beslut att utestänga Elfenbenskusten från all sin verksamhet tills den demokratiskt valde presidenten, dvs. Alassane Ouattara, faktiskt har fått makten.
 6. Europaparlamentet välkomnar förklaringarna från olika aktörer inom det internationella samfundet, vilka uttrycker stöd för Elfenbenskustens valprocess och erkänner Alassane Ouattara som valets rättmätige vinnare.
 7. Europaparlamentet ger sitt starka stöd till Afrikanska unionens och Ecowas försök att förhindra våld och se till att den rättmätiga regeringen erkänns.
 8. Europaparlamentet har fullt förtroende för FN:s generalsekreterares särskilde representant som är ansvarig för att bekräfta valresultatet.
 9. Europaparlamentet är mycket bekymrat över det dödläge som råder i landet efter valet samt över de rapporterade fallen av våld som, i vissa fall, inbegriper Elfenbenskustens säkerhetsstyrkor. Parlamentet betonar behovet av att noggrant följa den situation som råder i landet och de rapporterade fallen av våld.

Torsdagen den 16 december 2010

10. Europaparlamentet beklagar det våld som har utövats och anser att skyddet av civilbefolkningen måste prioriteras. Parlamentet uppmanar samtliga berörda ivorianska parter att undvika all risk för upp-trappning av spänningarna och att förhindra alla konfrontationer. Parlamentet efterlyser därför åtgärder för att återupprätta institutionernas demokratiska funktionssätt, i det ivorianska folkets intresse och för att bevara freden, inget annat.

11. Europaparlamentet välkomnar alla medlingsförsök och uppmanar alla politiska krafter i Elfenbens-kusten att aktivt stödja ett fredligt maktskifte och därmed undvika en splittring av landet.

12. Europaparlamentet fördömer i kraftiga ordalag de hot som riktats mot EU:s observatörer i Elfenbens-kusten, vilka tvingade delegationen att dra sig tillbaka av säkerhetsskäl.

13. Europaparlamentet beklagar att icke-regeringsstödda medier stoppas i Elfenbenskusten. Parlamentet påminner om att det är avgörande att alla ivorianer åtnjuter full tillgång till pluralistisk och mångfacetterad information i medierna, och uppmanar de ivorianska myndigheterna att genast återupprätta en rättvis tillgång till statliga medier.

14. Europaparlamentet stöder EU:s beslut att införa sanktioner mot Laurent Gbagbo, och välkomnar rådets beslut att vidta riktade åtgärder mot de personer som hindrar fredsprocessen och den nationella försoningsprocessen, särskilt de personer som äventyrar resultatet av valprocessen. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton att så snart som möjligt presentera nya initiativ till stöd för de demokratiskt valda myndigheterna i Elfenbenskusten.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten Catherine Ashton, FN:s säkerhetsråd, FN:s generalsekreterare, Onuci, Afrikanska unionens institutioner, Ecowas, den parlamentariska AVS-EU-församlingen och EU:s medlemsstater.

Värphöns välbefinnande

P7_TA(2010)0493

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om värphönsindustrin i EU: förbudet mot användning av burar från och med 2012

(2012/C 169 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets direktiv 1999/74/EG om miniminormer för skyddet av värphöns (1), som trädde i kraft den 3 augusti 1999 och innebar att ett förbud infördes mot användning av burar för uppfödning av värphöns, men även att en övergångsperiod på mer än 12 år beviljades under vilken producenterna skulle ändra sina uppfödningssystem,
- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 589/2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 när det gäller handelsnormerna för ägg (2),
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (3),
- med beaktande av kommissionens meddelande (KOM(2007)0865) av den 8 januari 2008 om de olika uppfödningssystemen för värphöns, särskilt de system som omfattas av direktiv 1999/74/EG (SEK(2007)1750),

(1) EUT L 203, 3.8.1999, s. 53.

(2) EUT L 163, 24.6.2008, s. 6.

(3) EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 798/2008, ändrad genom förordningarna (EG) nr 1291/2008, (EG) nr 411/2009, (EU) nr 215/2010, (EU) nr 241/2010, (EU) nr 254/2010, (EU) nr 332/2010, (EU) nr 925/2010 och (EU) nr 955/2010, om fastställandet av en förteckning över tredje-länder, områden, zoner eller delområden från vilka fjäderfä och fjäderfäprodukter får importeras till och transiteras genom gemenskapen samt kraven för veterinärintyg (som ersätter kommissionens beslut 2006/696/EG från och med den 1 januari 2009) ⁽¹⁾,
- med beaktande av parlamentets resolution av den 11 november 2010 om krisen i EU:s djurhållningssektor ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 115 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Vid sammanträdena i parlamentets utskott för jordbruk och landsbygdens utveckling den 30 augusti och 29 september 2010 lämnade kommissionen information om denna fråga, men kunde inte ge några tillfredsställande svar till utskottets ledamöter, bland annat på grund av att kommissionen inte hade utarbetat någon handlingsplan.
 - B. Direktivet om värphöns välbefinnande (1999/74/EG) innebär ett förbud mot uppfödning av värphöns i icke inredda burar från och med den 1 januari 2012, och medlemsstaterna och producenterna i EU-15 kommer då att ha haft mer än 12 år på sig att se till att de iakttar villkoren i lagstiftningen. Producenterna i EU-10 och EU-2 kommer att ha haft mer än 8 respektive 5 år på sig sedan utvidgningen att uppfylla villkoren.
 - C. Sektorn har under de senaste åren drabbats av omfattande epizootisjukdomar och en allvarlig marknadskris delvis på grund av enorma produktionskostnader som orsakats av ökade foderpriser – vilka står för upp till 50 procent av producenternas totala kostnader – till följd av spekulationer på spannmålsmarknaden.
 - D. Många producenter i unionen har börjat ändra sina produktionssystem i överensstämmelse med rådets direktiv 1999/74/EG, men de kommer inte att ha hunnit klart före tidsfristen den 1 januari 2012.
 - E. Kommissionen antog 2008 ett meddelande om de olika uppfödningssystemen för värphöns, särskilt de som omfattas av rådets direktiv 1999/74/EG, vilket bekräftar att beslutet att senast den 1 januari 2012 ha avvecklat dessa burar är motiverat och att det inte behövs några ändringar av direktivet. Kommissionen upprepade sin ståndpunkt vid rådets (jordbruk) möte den 22 februari 2010.
 - F. Ägg som inte produceras i enlighet med direktiv 1999/74/EG får enligt lag inte säljas i EU.
 - G. Medlemsstaterna ansvarar för att det införs sanktionssystem som är proportionella, effektiva och avskräckande för att garantera att direktivet genomförs, medan kommissionen, i egenskap av fördragets väktare, är skyldig att övervaka läget i hela EU vad gäller genomförandet samt att vidta de åtgärder som krävs.
 - H. Rapporter från GD Jordbruk om det nuvarande läget och sektorns egna uppskattningar för de kommande åren visar att ett betydande antal medlemsstater och 30 procent av äggproduktionen inte förväntas iaktta förbudet mot burar senast den 1 januari 2012.
 - I. Direktiv 1999/74/EG föreskriver inte någon särskild mekanism vilken låter en medlemsstat hindra saluföringen på sitt territorium av ägg eller äggprodukter från en annan medlemsstat som inte vidtar nödvändiga åtgärder för att hindra att ägg från anläggningar som inte uppfyller villkoren i direktiv 1999/74/EG släpps ut på marknaden.

⁽¹⁾ EUT L 226, 23.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0402.

Torsdagen den 16 december 2010

- J. Ägg- och fjäderfäproduktionssektorn får inget EU-stöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikens första pelare, och har stått inför en allvarlig marknadskris de senaste åren, inbegripet kraftiga ökning av foderpriser den senaste tiden, samtidigt som den måste iaktta EU-standarder för djurhälsa och djurskydd som är bland de högsta i världen.
- K. Produktionskostnaderna för de äggproducenter som använder inredda burar är 8–13 procent högre än kostnaderna för de producenter som använder konventionella burar, och inkomstskillnaden uppskattas till mellan 3 och 4 procent.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stå fast vid förbudet mot burar från den 1 januari 2012, i enlighet med direktivet om värphöns välbefinnande (1999/74/EG), och kraftigt motsätta sig varje försök från medlemsstaternas sida att få igenom en förlängning av denna tidsfrist.
 2. Europaparlamentet betonar att principiellt skulle varje uppskjutande av eller undantag från förbudet allvarligt skada värphöns välbefinnande, snedvrída marknaden och straffa de producenter som redan har investerat i system utan burar eller system med inredda burar. Parlamentet tror dock att man bör kunna hitta en lösning enligt klart definierade villkor för de producenter som har börjat byta ut sina uppfödningssystem, genom att införa nya burar eller alternativa inhysningsmetoder, men som inte kommer att vara klara före den 1 januari 2012.
 3. Europaparlamentet är allvarligt oroat över det stora antal medlemsstater och äggproducenter som ligger efter i tidsschemat när det gäller att iaktta tidsfristen 2012.
 4. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att träffa de viktigaste berörda parterna och behöriga myndigheterna i januari 2011 för att bedöma läget när det gäller genomförandet av direktivet, men understryker att detta borde ha skett för länge sedan.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart skapa klarhet om det aktuella läget i medlemsstaterna och senast den 1 mars 2011 tala om vilka åtgärder man har för avsikt att vidta för att se till att direktivet följs.
 6. Europaparlamentet betonar att sådana åtgärder först och främst bör upprätthålla lika villkor och skydda producenter som före den 1 januari 2012 har uppfyllt villkoren mot orättvis konkurrens från producenter i och utanför EU som fortsätter att olagligt använda burar efter detta datum.
 7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att regelbundet övervaka de framsteg som görs och att vidta omedelbara åtgärder riktade mot medlemsstaterna för att se till att deras äggproducenter senast den 1 januari 2012 har börjat respektera förbudet samt att uppmana dem att utarbeta nationella handlingsplaner, inklusive avskräckande påföljder, för att garantera att användningen av burar på deras territorium upphör senast den 1 januari 2012.
 8. Europaparlamentet anser att de äggproducenter och medlemsstater som har ansträngt sig för att tillämpa rådets direktiv 1999/74/EG inte bör straffas genom orättvis och olaglig konkurrens, särskilt när det gäller ägg och äggprodukter som importerats från tredjeländer. Parlamentet betonar att ägg som inte produceras i enlighet med direktiv 1999/74/EG inte lagligen kan saluföras eller ingå i EU:s handel. Kommissionen uppmanas därför att vidta åtgärder för att undvika snedvridding av handeln och för att hindra de producenter som inte uppfyller villkoren från att exportera utanför sina nationella territorier.
 9. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen inte ska vidta någon åtgärd mot en medlemsstat som hindrar saluföring och import av ägg som inte har producerats i enlighet med EU:s lagstiftning.
 10. Europaparlamentet konstaterar att vissa, men inte alla, medlemsstater har utnyttjat möjligheten att erbjuda producenter finansiering för att stödja en övergång till inredda burar. Parlamentet betonar dock att de nuvarande påfrestningarna på vissa medlemsstaters finanser och de svårigheter som EU:s jordbrukare har att få lån för att finansiera investeringar i sina gårdar kan göra att det blir ännu svårare att gå över till inredda burar före den 1 januari 2012.

Torsdagen den 16 december 2010

11. Europaparlamentet uppmanar bestämt medlemsstaterna att införa åtgärder i sina program för landsbygdsutveckling som kan hjälpa fjäderfäsektorn att uppfylla villkoren i direktivet.
12. Europaparlamentet understryker behovet av att göra konsumenterna mer medvetna om denna fråga och om konsekvenserna av ägg som inte uppfyller villkoren för värphöns välbefinnande samt om den orättvisa konkurrensen mellan jordbrukare.
13. Europaparlamentet konstaterar att ägg bör betraktas som ett grundläggande baslivsmedel och påpekar att om inte direktiv 1999/74/EG iakttas kan det medföra risk för brist på ägg och betydligt högre priser för konsumenterna. Parlamentet betonar dessutom att en sådan brist och sådana prisökningar kan leda till en ökad import av ägg och äggprodukter från tredjeländer som inte heller uppfyller de europeiska standarderna för djurs välbefinnande.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att intensifiera sin övervakning av direktivets genomförande genom att kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor oftare gör kontroller.
15. Europaparlamentet begär att kommissionen senast den 31 december 2011 ska lägga fram en förteckning över producenter, förädlare och återförsäljare av ägg och äggprodukter som inte uppfyller villkoren i direktiv 1999/74/EG.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Malaysia: Användningen av prygel

P7_TA(2010)0494

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om Malaysia: spöstraff

(2012/C 169 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av ett absolut förbud mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, ett förbud som ska gälla under alla omständigheter och, som en tvingande regel i internationell rätt, för alla stater,
- med beaktande av hur detta förbud kommer till praktiskt uttryck i ett antal internationella och regionala instrument och dokument för mänskliga rättigheter, bland annat den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (konventionen mot tortyr),
- med beaktande av FN:s regler om minimistandarder för behandlingen av fångar,
- med beaktande av FN:s konvention angående flyktingars rättsliga ställning,
- med beaktande av Asean-stadgan om främjande och skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna som trädde i kraft den 15 december 2008 och inrättandet av Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter den 23 oktober 2009,
- med beaktande av Aseans förklaring om skydd och främjande av migrerande arbetstagares rättigheter av den 13 januari 2007,
- med beaktande av riktlinjerna för EU:s politik gentemot tredjeländer om tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, vilka antogs 2001 och omarbetades 2008,

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av strategidokumentet för EU–Malaysia för perioden 2007–2013,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Kroppsstraff är enligt internationell rätt förbjudet i alla dess former och under alla omständigheter.
 - B. Enligt malaysisk lag kan spöstraff – så kallad "whipping" (piskning) – utdömas vid minst 66 brott, och Amnesty International uppskattar att så många som 10 000 malaysier och ett ökande antal flyktingar och invandrare utsätts för spöstraff i malaysiska fängelser varje år.
 - C. De malaysiska myndigheterna har de senaste åren utökat förteckningen över brott för vilka spöstraff kan utdömas, till exempel olaglig inresa i landet eller narkotikamissbruk.
 - D. FN:s råd för mänskliga rättigheter, i vilket Malaysia ingår, har antagit resolution nr 8/8 där det anges att kroppsstraff är liktydigt med tortyr. Spöstraff orsakar svår smärta och stort lidande samt långvariga fysiska och psykiska trauman.
 - E. Även om spöstraff – en kvarleva från kolonialstyret – fortfarande tillämpas i ett fåtal länder är Malaysia det enda landet med en stor befolkning och hög nivå av mänsklig utveckling som håller fast vid detta straff.
 - F. Utländska spöstraffoffer informeras ofta inte om vad de anklagas för samt nekas rätten till tolkning och rättshjälp, vilket är en kränkning av deras rätt till en objektiv och opartisk prövning.
 - G. De läkare som deltar i processen – vars roll enbart är att intyga att fångar är i sådan form att de kan utsättas för spöstraff och återuppväcka dem om de förlorar medvetandet – bryter mot medicinsk-etiska regler.
 - H. Det malaysiska advokatsamfundet, som företräder 8 000 jurister, har begärt att detta straff ska avskaffas eftersom man anser att det strider mot alla internationella bestämmelser om mänskliga rättigheter och diverse konventioner mot tortyr.
 - 1. Europaparlamentet fördömer kraftfullt spöstraffet och alla former av kroppsstraff och misshandel av fångar, och anser att det är fel att Malaysia återoppar inhemska lagar för att rättfärdiga en praxis som är liktydig med tortyr och som klart är olaglig enligt internationell rätt.
 - 2. Europaparlamentet uppmanar Malaysia att införa ett moratorium för spöstraff och alla former av kroppsstraff under alla omständigheter, för att i förlängningen avskaffa det helt enligt lag och i praktiken.
 - 3. Europaparlamentet uppmanar de malaysiska myndigheterna att omedelbart stoppa den nuvarande praxisen att pressa fängelsetjänstemän och medicinsk personal att delta i misshandeln av fångar när spöstraff utdelas.
 - 4. Europaparlamentet uppmanar det malaysiska parlamentet att ratificera såväl FN:s konvention mot tortyr och dess fakultativa protokoll som den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter och dess protokoll samt ändra lagstiftningen så att olaglig invandring behandlas som en administrativ överträdelse snarare än ett straffrättsligt brott som leder till fängelse eller kroppsstraff och så att spöstraff inte längre utdöms för narkotikarelaterade brott.
 - 5. Europaparlamentet uppmanar Malaysias kommission för mänskliga rättigheter (SUHAKAM) och Malaysias kommitté för lagreform att lägga fram adekvata rekommendationer till regeringen angående kroppsstraffets avskaffande i lagen.

Torsdagen den 16 december 2010

6. Europaparlamentet uppmanar de malaysiska myndigheterna att genomföra internationella bestämmelser om skydd av invandrare, flyktingar och asylsökande, bland annat i straffrättsliga förfaranden mot dessa, för att garantera ett effektivt skydd mot tortyr och misshandel för dessa personer.
7. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen och rådet att systematiskt ta upp frågan om människorättsituationen i Malaysia i deras politiska kontakter med landet, särskilt påståendena om olika övergrepp mot och fall av misshandel av invandrare och asylsökande.
8. Europaparlamentet uppmanar unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet och kommissionen att fortsätta med sina underhandlingar med alla EU:s internationella partner för att uppmana dem att ratificera och genomföra internationella konventioner om förbud mot tortyr och misshandel. Parlamentet uppmanar EU att prioritera kampen mot tortyr och misshandel i sin politik för mänskliga rättigheter, särskilt genom förstärkt genomförande av EU:s riktlinjer och alla andra EU-instrument, såsom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.
9. Europaparlamentet anser att inrättandet av Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter är ett välkommet steg på vägen mot en mer allomfattande strategi och ett effektivare genomförande av människorätsbestämmelser i hela regionen. Parlamentet anser att frågan om spöstraff i Malaysia, som ofta berör invandrare och asylsökande som kommer från andra Asean-medlemsstater, skulle kunna tas upp i detta organ.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Malaysias regering och parlament, Asean-medlemsstaternas regeringar, FN:s särskilde rapportör om tortyr samt FN:s generalsekreterare.

Uganda: Bahati-lagen och diskriminering av hbt-personer

P7_TA(2010)0495

Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om Uganda: det så kallade Bahati-lagförslaget och diskriminering mot hbt-personer

(2012/C 169 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de internationella förpliktelserna och instrumenten på människorättsområdet, däribland dem som fastställs i FN:s konventioner om de mänskliga rättigheterna och i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, vilka garanterar mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och förbjuder diskriminering,
- med beaktande av partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (Cotonouavtalet) och klausulerna om mänskliga rättigheter i detta, särskilt artikel 9,
- med beaktande av artiklarna 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen samt artikel 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, enligt vilka såväl Europeiska unionen som dess medlemsstater är förpliktade att värna mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och som ger EU möjlighet att bekämpa diskriminering och kränkningar av de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 21, som förbjuder diskriminering på grund av sexuell läggning,

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av EU:s alla insatser i kampen mot homofobi och diskriminering på grund av sexuell läggning,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om homofobi, skydd av minoriteter och antidiskrimineringspolitik,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2009 om Uganda: förslag till lag mot homosexualitet ⁽¹⁾,
- med beaktande av uttalandet av den höga representanten Catherine Ashton om den internationella dagen mot homofobi den 17 maj 2010,
- med beaktande av den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingens resolution av den 3 december 2009 om social och kulturell integration och unga människors deltagande,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Den 25 september 2009 lade parlamentsledamoten David Bahati fram ett lagförslag för Ugandas parlament om att homosexuella handlingar skulle beläggas med fängelsestraff på mellan sju år och livstid, liksom även med dödsstraff. I förslaget föreskrivs också att det ska vara straffbart med upp till tre års fängelse att inte avslöja ett barns eller en patients homosexualitet. Behandlingen av förslaget pågår fortfarande.
 - B. Det internationella samfundet har som helhet taget skarpt fördömt lagförslaget och somliga bland EU:s medlemsstater hotar att inställa utvecklingsbiståndet till Uganda för den händelse att lagförslaget skulle antas.
 - C. Den 9 oktober och 15 november 2010 ingick det i lokaltidningen "Rolling Stone" en förteckning över namn och personuppgifter på förment homosexuella, tillsammans med en uppmaning till läsekretsen att skada eller hänga dem. Ugandas högsta domstol beordrade tidningen att tillfälligt upphöra att utkomma.
 - D. I Afrika är homosexualitet lagligt i endast 13 länder, medan det är straffbart i 38, och i Mauretanien, Sudan och norra Nigeria även belagt med dödsstraff.
 - 1. Europaparlamentet upprepar att den sexuella läggningen är en fråga som omfattas av individens rätt till personlig integritet, garanterad av internationell människorättslagstiftning, enligt vilken jämlikhet och icke-diskriminering bör beskyddas och yttrandefriheten tryggas.
 - 2. Europaparlamentet påminner Ugandas myndigheter om deras förpliktelser enligt internationell rätt och enligt Cotonouavtalet, där respekt krävs för de allmänna mänskliga rättigheterna.
 - 3. Europaparlamentet upprepar sitt engagemang till förmån för allmänna mänskliga rättigheter och konstaterar i detta sammanhang att det inte kan anses att påtvinga andra kulturer europeiska värderingar om man träder upp till försvar för hbt-personers grundläggande rättigheter, utan att detta snarare är frågan om att försvara och främja gemensamma allmänna mänskliga rättigheter, något som är ett av EU:s syften i all dess externa verksamhet.
 - 4. Europaparlamentet fördömer alla försök att hetsa till hat och förespråka våld mot någon minoritetsgrupp, också på grundval av kön eller sexuell läggning. Parlamentet fördömer i detta sammanhang att lagen mot homosexualitet lagts fram för parlamentet och uppmanar med kraft Ugandas myndigheter att inte godkänna lagen utan se över sina lagar för att avkriminalisera homosexualitet och avkriminalisera marginaliserade grupper, bland dem också hbt-aktivister. Parlamentet understryker att en lag mot homosexualitet skulle vara mycket skadlig i kampen mot hiv/aids.
 - 5. Europaparlamentet förkastar än en gång resolut varje försök att under några som helst omständigheter införa dödsstraff tillsammans med utlämningsförfaranden för ugandiska medborgare som ägnar sig åt homosexuella handlingar utomlands.

⁽¹⁾ EUT C 286 E, 22.10.2010, s. 25.

Torsdagen den 16 december 2010

6. Europaparlamentet välkomnar att Ugandas högsta domstol beordrade tidningen "Rolling Stone" att upphöra att utkomma men oroar sig fortfarande över att många ugandier har utsatts för angrepp som en direkt följd av artikeln i tidningen och att många fortfarande är rädda för angrepp, och uppmanar myndigheterna att skydda dem.

7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Ugandas president, talmannen för Ugandas parlament, Östafrikanska parlamentet och Afrikanska unionens kommission och dess institutioner.

Eritreanska flyktingar hålls som gisslan i Sinai

P7_TA(2010)0496

Europaparlamentets resolution of av den 16 december 2010 om eritreanska flyktingar som hålls som gisslan i Sinai

(2012/C 169 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av Barcelonaförklaringen från november 1995,
- med beaktande av den första konferensen som anordnades av Europa–Medelhavsnätverket för mänskliga rättigheter i Kairo den 26–27 januari 2006,
- A. De egyptiska säkerhetsmyndigheterna letar efter hundratals eritreanska flyktingar, som UNCHR säger hålls som gisslan av beduinsmugglare i Sinai eftersom flyktingarna inte lyckats betala de avgifter smugglarna begärt för att hjälpa dem att smita in i Israel.
- B. FN:s flyktingkommissariat uttryckte i tisdags, den 7 december 2010, oro över 250 eritreanska flyktingar som man misstänker hålls som gisslan i Sinaiöknen.
- C. Det hävdas att människohandlarna kräver 8 000 USD per person som betalning för att släppa dem, att människor hålls instängda i containrar och utsätts för misshandel.
- D. I en gemensam vädjan som offentliggjordes den 1 december 2010 av icke-statliga organisationer sades att hundratals illegala flyktingar från Afrikas horn hade kvarhållits i månader i utkanten av en stad i Sinai.
- E. Flyktingarna har redan betalt 2 000 USD för att komma in i Israel, enligt de icke-statliga organisationerna, som angav att flyktingarna behandlades på ett extremt förnedrande och omänskligt sätt av smugglarna.
- F. Lokala tjänstemän i norra Sinai har sagt att säkerhetsmyndigheterna aktivt har letat efter eritreaner som sägs hållas fångna i utspridda grupper.

1. Europaparlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att vidta alla åtgärder som krävs för att släppa de eritreaner som hålls som gisslan. De egyptiska myndigheterna uppmanas att undvika att använda dödligt våld mot illegala migranter som passerar landets gränser, att skydda deras värdighet och deras fysiska och psykiska integritet och samt garantera att internerade migranter har möjlighet att kontakta UNHCR och tillåta UNHCR att besöka alla asylsökande och flyktingar som hålls i statligt förvar.

Torsdagen den 16 december 2010

2. Europaparlamentet välkomnar de egyptiska myndigheternas ansträngningar att kontrollera informationen i UNHCR:s rapporter, om en grupp på cirka 250 eritreaner som hålls som gisslan i Sinai av människohandlare i strid med nationella lagar och principer för de mänskliga rättigheterna.
3. Europaparlamentet understryker att gränsen vid Sinaiöknen har blivit en led för människohandel för afrikanska migranter som söker arbete. Tusentals eritreaner flyr landet varje år och många har Israel som mål.
4. Europaparlamentet påminner om att sju personer dödades i augusti 2010 i sammandrabbningar med smugglare nära gränsen till Israel efter det att afrikanska migranter som kvarhölls av människohandlare bemäktigade sig deras vapen i ett försök att fly.
5. Europaparlamentet noterar att Israel i november 2010 började bygga ett 250 km långt stängsel längs gränsen i syfte att stoppa inflödet av illegala migranter.
6. Europaparlamentet välkomnar de insatser Egypten gör för att bekämpa människohandel, särskilt inrättandet 2007 av en nationell samordningskommitté för att bekämpa och förebygga människohandel, och uppmanar alla länder att fortsätta med sina insatser för att bekämpa den utmaning som människohandelsbrott utgör över hela världen, och att respektera den relevanta nationella lagstiftningen.
7. Europaparlamentet uppskattar Egyptens oavbrutna engagemang för att uppfylla sina skyldigheter enligt internationella avtal, särskilt 1951 års flyktingkonvention.
8. Europaparlamentet erkänner att varje flykting som deltar i handlingar som, direkt eller indirekt, hotar värdlandets säkerhet och oberoende bör anses vara ett hot mot värdlandets säkerhet i enlighet med UNHCR:s definitioner.
9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden/den höga representanten, rådet och kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Egyptens regering, FN:s generalsekreterare och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Stöd till skärpning av EU:s förbud mot avlägsnande av hajfenor

P7_TA(2010)0497

Europaparlamentets förklaring av den 16 december 2010 om stöd till skärpning av EU:s förbud mot avlägsnande av hajfenor

(2012/C 169 E/18)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen,

- A. Att skära bort fenorna från hajar och kasta resten överbord är ett slöseri som beror på den stora efterfrågan på delikatessen hajfensoppa.
- B. Avskärningen av hajfenor bidrar till den extrema nedgången i långsamt växande hajbestånd.
- C. En tredjedel av de europeiska hajarerna hotas av utrotning.
- D. EU:s förbud mot avlägsnande av hajfenor är världens släpphantaste eftersom det undantagsvis tillåter att fenor och kroppar förs i land separat och eftersom de tillåtna vikterna för fenor respektive kroppar inte står i rimligt förhållande till varandra.

Torsdagen den 16 december 2010

- E. Kommissionen överväger en rad olika alternativ för att ändra förbudet mot avlägsnande av hajfenor (förordning (EG) nr 1185/2003).
 - F. Europaparlamentet uppmanade kommissionen 2006 att täppa till kryphål i förbudet mot avlägsnande av hajfenor.
 - G. De flesta forskare och IUCN (Internationella naturvårdsunionen) rekommenderar att hajar förs i land med fenorna kvar.
 - H. Costa Rica har i FN förespråkat att hajar ska föras i land med fenorna kvar, en metod som används i många fiskevatten i Central- och Nordamerika.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag om förbud mot att avlägsna hajfenor ombord på fartyg senast två år efter EU:s handlingsplan för hajar (februari 2011).
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till kommissionen och medlemsstaternas parlament.

(1) Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 16 december 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN1)).

Ökat EU-stöd till idrott på gräsrotsnivå

P7_TA(2010)0498

Europaparlamentets förklaring av den 16 december 2010 om ökat EU-stöd till idrott på gräsrotsnivå

(2012/C 169 E/19)

Europaparlamentet avger denna förklaring

- med beaktande av artikel 165 i EUF-fördraget,
 - med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Idrott har blivit en ny befogenhet för EU.
 - B. Idrott är en viktig faktor för den sociala sammanhållningen och bidrar till många politiska mål, däribland bättre hälsa, utbildning, social integrering, kampen mot diskriminering, kultur, men även brottsbekämpning och kampen mot drogmissbruk.
 - C. De allra flesta européer som ägnar sig åt idrott och fysiska aktiviteter engagerar sig i idrotten på gräsrotsnivå.
 - D. Den ekonomiska krisen och åtstramningarna av de offentliga budgetarna kan få allvarliga konsekvenser för finansieringen av gräsrotsidrotten.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja idrott för alla, stärka dess viktiga roll för fostran och integrering, med särskild hänsyn till underrepresenterade grupper som kvinnor, pensionärer och funktionshindrade.
 2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att gräsrotsidrotten inte drabbas av större budgetnedskärningar i kristider.

Torsdagen den 16 december 2010

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ägna gräsrotsidrotten nödvändig uppmärksamhet i det kommande meddelandet om idrott och att säkerställa tillräcklig finansiering inför EU:s idrottsprogram från 2012 och framåt.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta vederbörlig hänsyn till resultaten från studien om finansiering av idrott på gräsrotsnivå med avseende på ett möjligt EU-initiativ om hasardspel.
5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till kommissionen och medlemsstaternas parlament.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 2 till protokollet av den 16 december 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN2)).

EU-strategi mot hemlöshet

P7_TA(2010)0499

Europaparlamentets förklaring av den 16 december 2010 om en EU-strategi mot hemlöshet

(2012/C 169 E/20)

Europaparlamentet avger denna förklaring

- med beaktande av sin förklaring av den 22 april 2008 om avskaffande av hemlöshet ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Hemlöshet drabbar fortfarande människor i alla EU-stater och är ett oacceptabelt brott mot de grundläggande mänskliga rättigheterna.
 - B. År 2010 är det europeiska året för bekämpning av fattigdom och social utestängning.
 1. Europaparlamentet uppmanar på nytt rådet att före slutet av 2010 göra ett åtagande om att sätta stopp för hemlösheten senast år 2015.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en ambitiös EU-strategi mot hemlöshet och att hjälpa medlemsstaterna att ta fram effektiva nationella strategier i enlighet med riktlinjerna i den gemensamma rapporten om socialt skydd och social integration som antogs i mars 2010 och som del av EU 2020.
 3. Europaparlamentet uppmanar Eurostat att samla in uppgifter om hemlöshet i EU.
 4. Europaparlamentet stöder följande prioriterade åtgärder: alla ska ha en säng att sova i, ingen ska bo i en nödbostad längre än nödvändigt, ingen ska bo i en övergångsbostad längre än vad som krävs för att kunna flytta vidare utan problem, ingen ska lämna en institution utan att ha någonstans att bo, ingen ung människa ska bli hemlös till följd av övergången till ett självständigt liv.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽²⁾ till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

⁽¹⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 19.

⁽²⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 3 till protokollet av den 16 december 2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN3)).

Tisdagen den 14 december 2010

REKOMMENDATIONER

EUROPAPARLAMENTET

Inrättande av en snabbinsatsstyrka för EU

P7_TA(2010)0465

Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 14 december 2010 om inrättandet av en snabbinsatsstyrka för EU (2010/2096(INI))

(2012/C 169 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av artikel 196 i Lissabonfördraget i vilken det föreskrivs att "Unionen ska främja samarbetet mellan medlemsstaterna i syfte att förbättra effektiviteten hos systemen för förebyggande av och skydd mot naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människor" och att "Unionens insatser syftar till att främja samstämmigheten mellan internationella åtgärder i frågor som rör civilskydd",
- med beaktande av artikel 214 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt enligt vilken unionens åtgärder på området humanitärt bistånd ska "syfta till att tillfälligt lämna bistånd och stöd till befolkningar i tredjeländer som drabbas av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor" och att dessa åtgärder ska "ges i enlighet med principerna i internationell rätt och principerna om opartiskhet, neutralitet och icke-diskriminering",
- med beaktande av det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd, som undertecknades gemensamt i december 2007 av ordföranden för Europeiska unionens råd, Europaparlamentets talman och ordföranden för Europeiska kommissionen, och den handlingsplan som lades fram av kommissionen i maj 2008 för genomförande av samförståndet,
- med beaktande av rådets slutsatser från december 2007 i vilka kommissionen uppmanas att på bästa sätt använda sig av gemenskapens civilskyddsmekanism och att ytterligare stärka samarbetet med och mellan medlemsstaterna,
- med beaktande av riktlinjerna för användning av militära och civila försvarsresurser vid katastrofinsatser (Oslo-riktlinjerna) som reviderades den 27 november 2006,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 23 februari 2009 till rådet och Europaparlamentet med titeln "EU:s strategi för stöd till katastrofförebyggande i utvecklingsländerna",

Tisdagen den 14 december 2010

- med beaktande av kommissionens meddelande från mars 2008 till Europaparlamentet och rådet om förstärkning av EU:s insatskapacitet vid katastrofer (KOM(2008)0130) och Europaparlamentets resolution av den 19 juni 2008 om förstärkning av EU:s insatskapacitet vid katastrofer ⁽¹⁾,
- med beaktande av Michel Barniers rapport av den 9 maj 2006 om en europeisk civilskyddsstyrka: Europe aid,
- med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2010 om den jordbävning som nyligen drabbade Haiti ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om förebyggande av naturkatastrofer och katastrofer som orsakas av människor,
- med beaktande av förslaget till rekommendation till rådet av den 23 mars 2010 om inrättandet av en snabbinsatsstyrka för EU, som lagts fram av Anneli Jäätteenmäki, Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnez och Frédérique Ries för ALDE-gruppen, i enlighet med artikel 121.1 i arbetsordningen (B7-0228/2010),
- med beaktande av artikel 121.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0332/2010), och av följande skäl:
 - A. Antalet katastrofer som orsakar betydande mänskliga, ekonomiska och miljömässiga skador ökar över hela världen. Dessa kriser blir allt intensivare, inträffar allt oftare och drabbar en allt större del av världen, framför allt på grund av effekterna av klimatförändringarna. Europeiska unionen gör stora insatser för att hantera dessa kriser.
 - B. Insatserna både inom och utanför Europeiska unionen har mångdubblats och blivit allt vanligare men försvaras samtidigt av den globala finansiella situationen och av budgetmässiga begränsningar, vilket understryker behovet av mer kostnadseffektiva operationer.
 - C. Ett gemensamt utnyttjande av resurser bland de 31 stater som deltar i gemenskapens civilskyddsmekanism (EU 27, Norge, Liechtenstein, Kroatien och Island) eller inom ramen för ett närmare samarbete mellan medlemsstater kan utgöra en operativ och finansiell fördel.
 - D. Kommissionens budget för humanitära katastrofer, särskilt budgeten för generaldirektoratet för humanitärt bistånd och civilskydd (GD ECHO), har inte enbart frysts utan även minskat något i reala termer under de senaste fem åren.
 - E. Under de senaste åren har framsteg gjorts mot mer sammanhängande katastrofinsatser från EU:s sida, särskilt genom en gradvis förstärkning av civilskyddsmekanismen, bättre samverkan mellan och samordning av civilskydd och humanitärt bistånd, och förståelse för att ett integrerat arbetssätt i samband med katastrofhantering inte bara omfattar insatser utan också förebyggande och beredskap.
 - F. Europeiska unionens insatser i samband med jordbävningen i Haiti tog inte enbart formen av en snabb, betydelsefull och storskalig humanitär biståndsoperation, utan aktiverade också civilskyddsmekanismen, som omedelbart och för första gången kunde ta i bruk två moduler (en vattenreningsenhet och en avancerad sjukvårdsenhet), som finansierades genom en förberedande åtgärd för en snabbinsatsstyrka för EU 2008.

⁽¹⁾ EUT C 286 E, 27.11.2009, s. 15.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0015.

Tisdagen den 14 december 2010

- G. Erfarenheterna från de senaste kriserna visar att EU:s katastrofinsatser måste förbättras ytterligare när det gäller effektivitet, samordning och synlighet, och katastroferna har ännu en gång framhävt behovet av att inrätta en europeisk snabbinsatsstyrka (en europeisk civilskyddsstyrka).
- H. EU:s kapacitet att skydda medborgarnas liv och egendom är en avgörande faktor för dess trovärdighet.
1. Europaparlamentet riktar följande rekommendationer till rådet:
- a) Rådet uppmanas att framhålla att införlivandet av civilskydd och humanitärt bistånd i ansvarsområdet för en enda kommissionsledamot med ansvar för humanitärt bistånd och krishantering skapar bättre synergier inom kommissionen och bidrar till att göra EU:s övergripande katastrofinsatser mer konsekventa.
 - b) Rådet uppmanas att kräva att arbetsmetoderna på civilskyddsområdet och det humanitära biståndsområdet inom GD ECHO i högre grad integreras, samtidigt som de båda områdenas särdrag bevaras genom upprätthållandet av en tydlig åtskillnad och avgränsning av deras roller, i syfte att i högsta möjliga grad utnyttja synergier och komplementaritet och öka effektiviteten. Rådet uppmanas även att begära att militär och civil personal såväl som biståndsarbetare, som är involverade i katastrofinsatser och humanitära åtgärder, agerar i enlighet med principerna om neutralitet, oberoende och opartiskhet.
 - c) Rådet uppmanas att påpeka att när civilskyddsresurser sätts in vid humanitära kriser bör användningen av dessa vara behovsstyrd samt komplettera och följa humanitärt bistånd i enlighet med det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd och FN:s riktlinjer (Osloriktlinjerna), i syfte att garantera efterlevnaden av de humanitära principerna om neutralitet, humanitet, opartiskhet och oberoende.
 - d) Rådet uppmanas att insistera på att EU:s bistånd i samband med naturkatastrofer eller katastrofer som orsakas av människor bör syfta till att stödja den lokala ekonomin närhelst det är möjligt, till exempel genom att köpa upp lokalt eller regionalt producerade livsmedel och tillhandahålla nödvändig utrustning till jordbrukarna för att stimulera ekonomin i landsbygdsområdena.
 - e) Rådet och kommissionen uppmanas att klargöra rutinerna för samarbetet och samordningen mellan Europeiska utrikestjänsten och kommissionen när det gäller hanteringen av storskaliga katastrofinsatser utanför Europeiska unionens territorium.
 - f) Rådet uppmanas att föreslå lokala samordningsinsatser, tillsammans med det berörda landets nationella regering, och att med stöd av EU:s och medlemsstaternas företrädare på plats säkra målinriktade och effektiva insatser i drabbade områden.
 - g) Rådet uppmanas bestämt att högprioritera stärkandet av EU:s insatskapacitet vid katastrofer, särskilt inför diskussionerna om att inrätta en civilskyddsstyrka för EU, samt att följa upp Europaparlamentets upprepade krav på att de förslag som lades fram i Michel Barniers rapport från 2006 ska genomföras.
 - h) Rådet uppmanas att kräva att en civilskyddsstyrka för EU omedelbart inrättas och utrustas med nödvändiga teknologiska och tekniska resurser.
 - i) Rådet uppmanas att i samband med insatser till följd av en olycka eller en naturkatastrof också efterlysa en bättre samordning mellan de humanitära organisationerna, medlemsstaternas och GD ECHO:s civilskyddsmekanismer och den eventuella europeiska snabbinsatsstyrkan.
 - j) Rådet uppmanas att begära att kommissionen, tillsammans med nationella regeringar, lokala myndigheter och organisationer inom det civila samhället i mottagarländerna, utformar program för ett gemenskapsbaserat förebyggande av katastrofer och en gemenskapsbaserad insatskapacitet.

Tisdagen den 14 december 2010

- k) Rådet uppmanas att i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet vidta åtgärder (som kommissionen ska föreslå) för att förbättra förutsebarheten för EU:s nuvarande civilskyddsmekanism och dess planeringskapacitet, som för närvarande baseras på frivilliga bidrag och ad hoc-bidrag från medlemsstaterna. Dessa åtgärder kan till exempel omfatta insatser som har testats inom ramen för EU:s förberedande åtgärd, däribland gemensamma EU-resurser, frivillig sammanslagning av resurser, kartläggning av befintlig kapacitet, identifiering av scenarier och utveckling av ny utbildningsverksamhet.
- l) Rådet uppmanas också att kräva realistiska budgetar, i vilka medel anslås för naturkatastrofer eller humanitära insatser på grundval av tidigare års utgifter.
- m) Rådet uppmanas att framhålla att EU:s civilskyddsstyrka bör bygga på EU:s civilskyddsmekanism, att tillgängliga instrument bör optimeras för att öka deras effektivitet och synlighet samt att befintliga logistiska och mänskliga resurser, både för utbildning på området för katastrofinsatser och för katastrofhantering, bör slås samman genom frivilliga initiativ inom ramen för förberedande åtgärder för att säkerställa att nödhjälp kan tillhandahållas inom 24 timmar efter det att en katastrof har inträffat.
- n) Rådet uppmanas att rekommendera att EU:s civilskyddsstyrka ska
- bygga på en behovsbedömning, med deltagande av samtliga humanitära aktörer,
 - vara civil,
 - agera i EU:s namn,
 - följa internationell humanitär rätt,
 - respektera att det är frivilligt för medlemsstaterna att delta i de planerade insatserna,
 - bygga på principen om ansvarsfördelning,
 - vara öppen för bidrag från tredjeländer,
 - erkänna FN:s övergripande roll i samband med samordningen av internationella hjälpaktioner utanför Europeiska unionens territorium,
 - organiseras på förebyggande grunder, enligt specifika scenarier.
- o) Rådet uppmanas, på grundval av erfarenheterna från insatserna i Haiti och Pakistan, att se till att EU i samband med humanitära biståndsinsatser i så stor utsträckning som möjligt verkar i FN:s regi och koncentrerar sig till de områden där dess insatser kan bidra till ett större mervärde.
- p) Rådet uppmanas att överväga om den europeiska civilskyddsstyrkan skulle kunna bestå i ett åtagande från vissa medlemsstater om att frivilligt ställa till förfogande förutbestämda civilskyddsmoduler som omedelbart kan sättas in i EU-insatser som samordnas av civilskyddsmekanismen, att de flesta av dessa moduler, som redan är tillgängliga på det nationella planet och därför inte medför några betydande extrakostnader, skulle förbli under deras kontroll och att utnyttjandet av dessa moduler som hålls i beredskap skulle utgöra kärnan i EU:s civilskyddssystem för insatser i samband med katastrofer i och utanför EU.

Tisdagen den 14 december 2010

- q) Rådet uppmanas att överväga om kompletterande civilskyddsmoduler skulle kunna finansieras av EU för vissa specifika situationer där man har konstaterat brister och där EU skulle tillföra ett mervärde, och att understryka vikten av att utöka finansieringen för transporter och utveckla transportmoduler som ska hållas i beredskap.
- r) Rådet uppmanas att understryka behovet av att utveckla en övergripande och proaktiv katastrofinsatsstrategi som samordnar de olika handlingsalternativ som står EU och dess medlemsstater till buds, såsom krishantering (civil och militär), ekonomiskt bistånd och utvecklingsstöd samt social- och miljöpolitiska insatser. Övergången mellan katastrofinsatser och återuppbyggnadsinsatser efter katastrofer bör skötas på ett mer effektivt sätt. Rådet erinras om förslaget att inrätta en europeisk frivilligkår för humanitärt bistånd i enlighet med bestämmelserna i artikel 214.5 i Lissabonfördraget, och eftersom 2011 är Europeiska året för volontärarbete uppmanas kommissionen och rådet att tillsammans med parlamentet så snart som möjligt utarbeta bestämmelser och förfaranden för hur denna kår ska arbeta, särskilt i ljuset av liknande initiativ som tagits av vissa medlemsstater.
- s) Rådet uppmanas att beakta att användningen av militära medel och militär kapacitet vid katastrofinsatser, framför allt för logistik-, transport- och infrastrukturstöd till humanitära hjälpinsatser, bör vara undantagsmässig och utnyttjas som en "sista utväg" samt alltid vara i överensstämmelse med befintliga avtal, såsom det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd och Osloriktlinjerna för användningen av militära och civila försvarsmedel vid internationell katastrofhjälp.
- t) Rådet uppmanas att medge att militära och civila försvarsresurser endast bör användas i katastrofinsatser som en sista utväg, i enlighet med det europeiska samförståndet om humanitärt bistånd och med Osloriktlinjerna. Rådet erinras om att militära insatser ofta spelar en viktig roll för katastrofberedskapen, vid sidan av civilskydds- och humanitära biståndsinsatser, och att militära resurser kan behövas för att täcka kritiska kapacitetsbrister (särskilt när det gäller transporter, såsom strategiska lufttransporter, samt specialiserade insatser och tunga ingenjörsarbeten). Rådet uppmärksammas därför på behovet av att utveckla en övergripande strategi och förbättra synergieffekterna mellan civila och militära kapaciteter och att identifiera områden där olika medlemsstater kan samordna sina insatser och sin kapacitet på EU-nivå för att bidra till EU:s katastrofinsatser, något som är särskilt viktigt i ett kärvt ekonomiskt klimat.
- u) Rådet uppmanas att betona behovet av att bygga upp en civil kapacitet inom EU som ska vara permanent tillgänglig och verka självständigt i förhållande till militära strukturer, och att fastställa områden inom vilka medlemsstaterna i detta avseende kan förena sina ansträngningar och resurser på EU-nivå.
- v) Rådet och kommissionen uppmanas bestämt att samarbeta när det gäller genomförandet av en handlingsplan för synlighet, vilken bör omfatta konkreta åtgärder för att göra EU:s katastrofinsatser mer synliga.
- w) Rådet uppmanas att främja användningen av systemet för global övervakning av miljö och säkerhet (GMES) i syfte att övervaka potentiella krisområden och därmed möjliggöra bättre beredskap för att tillhandahålla humanitärt bistånd, och betona att det är mycket viktigt att inrätta en mekanism för att följa upp EU:s insatser och utvärdera det bistånd som tillhandahållits.
- x) Rådet uppmanas att främja utarbetandet av forskningsbudgetar och utvecklingen av industriell kapacitet (till exempel satellitbilder inom ramen för GMES) för att effektivisera katastrofhanteringsfaserna.
- y) Rådet uppmanas att beakta ovanstående rekommendationer när det behandlar och utarbetar slutsatser om kommissionens kommande meddelande om förstärkning av Europeiska unionens insatskapacitet, som utlovats av Europeiska kommissionen.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet och, för kännedom, till kommissionen.
-

Tisdagen den 14 december 2010

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Användning av medel ur Europeiska unionens solidaritetsfond: Portugal/översvämningar - Frankrike/Xynthia (storm)

P7_TA(2010)0453

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))

(2012/C 169 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådets beslut (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 26,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaring, som antogs vid medlingssammanträdet den 17 juli 2008, om EU:s solidaritetsfond,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0335/2010), och av följande skäl:
 1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 26,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har inrättat Europeiska unionens solidaritetsfond (nedan kallad fonden) för att visa solidaritet med befolkningen i regioner som drabbats av katastrofer.
- (2) Enligt det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 får fonden tas i anspråk inom det årliga taket på 1 miljard EUR.
- (3) Förordning (EG) nr 2012/2002 innehåller bestämmelser för hur fonden får användas.
- (4) Portugal har lämnat in en ansökan om att ta fonden i anspråk till följd av en katastrof som orsakades av jordskred och översvämningar på ön Madeira.
- (5) Frankrike har lämnat in en ansökan om att ta fonden i anspråk till följd av en katastrof som orsakades av stormen Xynthia.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Inom ramen för Europeiska unionens allmänna budget för 2010 ska Europeiska unionens solidaritetsfond belastas med 66 891 540 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden.

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i,

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

Tisdagen den 14 december 2010

Förslag till ändringsbudget nr 9/2010: EU:s solidaritetsfond (översvämningar i Portugal, storm [Xynthia] i Frankrike) – Ekonomisk återhämtning: europeiska nät för vindkraft till havs

P7_TA(2010)0454

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 9/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – Kommissionen 17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))

(2012/C 169 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 314, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 37 och 38,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2010, slutgiltigt antagen den 17 december 2009 ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av det preliminära förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 9/2010 för budgetåret 2010 som kommissionen lade fram den 13 oktober 2010 (KOM(2010)0577),
- med beaktande av det förslag till ändringsbudget nr 9/2010 som rådet fastställ den 10 december 2010 (17633/2010 – C7-0409/2010),
- med beaktande artiklarna 75b och 75e i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0341/2010).

A. Förslaget till ändringsbudget nr 9/2010 till den allmänna budgeten för 2010 täcker följande:

- ianspråktagande av EU:s solidaritetsfond till ett belopp på 66,9 miljoner EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden avseende effekterna av jordskred och allvarliga översvämningar på Madeira i Portugal och effekterna av stormen Xynthia i Frankrike,
- en motsvarande minskning av betalningsbemyndiganden på 66,9 miljoner EUR från budgetpost 06 04 14 03 — Hjälp till ekonomisk återhämtning genom projekt på energiområdet — Europeiska nät för vindkraft till havs.

B. Syftet med förslaget till ändringsbudget nr 9/2010 är att formellt föra in denna budgetjustering i budgeten för 2010.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

1. Europaparlamentet har tagit del av förslaget till ändringsbudget nr 9/2010.
2. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt när det gäller förslaget till ändringsbudget nr 9/2010 utan ändringar och uppdrar åt talmannen att förklara att ändringsbudget nr 8/2010 slutgiltigt har antagits och att se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: SI/Mura, Slovenien

P7_TA(2010)0455

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/014 SI/Mura från Slovenien) (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))

(2012/C 169 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0336/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.
 - D. Slovenien har ansökt om bidrag i samband med 2 554 uppsägningar vid företaget Mura, European Fashion Design, som är verksamt inom konfektionssektorn.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden för enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter, inklusive en bedömning av vilka effekter dessa tillfälliga och individanpassade tjänster har på den långsiktiga återintegreringen på arbetsmarknaden av arbetstagare som sagts upp.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att för att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för detta fall kommer betalningsbemyndiganden att överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänns, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/014 SI/Mura från Slovenien)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Slovenien lämnade den 28 april 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid företaget Mura, och kompletterade ansökan med uppgifter den 24 juni 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 2 247 940 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd Slovenien ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 2 247 940 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Heidelberg Druckmaschinen AG/Tyskland

P7_TA(2010)0456

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/018 DE/Heidelberg Druckmaschinen från Tyskland) (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))

(2012/C 169 E/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0337/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.
- D. Tyskland har ansökt om bidrag från fonden till följd av 1 181 uppsägningar fördelade på fyra produktionsanläggningar tillhörande företaget Heidelberger Druckmaschinen AG i Baden-Württemberg, som tillverkar tryckpressar.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden för enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter, inklusive en bedömning av vilka effekter dessa tillfälliga och individanpassade tjänster har på den långsiktiga återintegreringen på arbetsmarknaden av arbetstagare som sagts upp.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kunna utnyttjas så måste betalningsbemyndiganden överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brutit allvarligt i samband med genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris då behovet av sådant stöd kraftigt borde ha ökat.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av de program och andra instrument som inrättats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya formatet för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterierna för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkännts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen från Tyskland)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Tyskland lämnade den 27 maj 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid företaget Heidelberger Druckmaschinen, och kompletterade ansökan med uppgifter fram till den 1 juli 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 8 308 555 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd Tyskland ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 8 308 555 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Wielkopolskie Automotive från Polen

P7_TA(2010)0457

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive från Polen) (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))

(2012/C 169 E/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0359/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- D. Polen har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 590 uppsägningar vid två företag som är verksamma inom Nace rev 2 huvudgrupp 29 (tillverkning av motorfordon, släpvagnar och påhängsvagnar) i Nuts II-regionen Wielkopolskie.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Parlamentet betonar att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan vara viktig för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit arbetslösa. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet uppberor sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kunna utnyttjas för detta fall kommer betalningsbemyndiganden att överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde ha ökat behovet av sådant stöd.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya upplägget för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterierna för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive från Polen)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

och av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Polen lämnade den 5 februari 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid två företag som är verksamma inom huvudgrupp 29 (tillverkning av motorfordon, släpfordon och påhängsvagnar) enligt Nace rev 2, i Nuts 2-regionen Wielkopolskie (PL41), och kompletterade ansökan med ytterligare uppgifter fram till den 6 juli 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 633 077 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för det ekonomiska stöd Polen ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 633 077 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Aragón Retail trade från Spanien

P7_TA(2010)0458

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade från Spanien) (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))

(2012/C 169 E/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0358/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit övertaliga som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit övertaliga bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- D. Spanien har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 1 154 friställningar vid 593 företag som är verksamma inom huvudgrupp 47 (Detaljhandel utom med motorfordon och motorcyklar) enligt Nace rev 2 i Nuts II-regionen Aragonien (Aragón).
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden för enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet uppberor sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillhöriga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att för att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för detta fall kommer betalningsbemyndiganden att överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brutit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya upplägget för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade från Spanien)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Spanien lämnade den 6 maj 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid 593 företag som är verksamma inom huvudgrupp 47 (Detaljhandel utom med motorfordon och motorcyklar) enligt Nace rev 2 i Nuts II-regionen Aragón (ES24), och kompletterade ansökan med ytterligare uppgifter fram till den 1 juli 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 1 560 000 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd Spanien ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 1 560 000 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

**Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter:
Comunidad Valenciana Textiles från Spanien**

P7_TA(2010)0459

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles från Spanien) (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))

(2012/C 169 E/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0357/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit övertaliga som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit övertaliga bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- D. Spanien har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 350 friställningar vid 143 företag som är verksamma i huvudgrupp 13 (textilvarutillverkning) enligt Nace rev 2, i Nuts II-regionen Valencia (Comunidad Valenciana).
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet uppberor sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kunna utnyttjas för detta fall måste betalningsbemyndiganden överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya upplägget för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det till resolutionen bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles från Spanien)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Spanien lämnade den 22 mars 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid 143 företag som är verksamma inom huvudgrupp 13 (textilvarutillverkning) enligt Nace rev 2, i Nuts 2-regionen Comunidad Valenciana (ES52), och kompletterade ansökan med ytterligare uppgifter fram till den 17 juni 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 2 059 466 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för det ekonomiska stöd Spanien ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 2 059 466 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Comunidad Valenciana - Natural Stone från Spanien

P7_TA(2010)0460

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone från Spanien) (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD))

(2012/C 169 E/29)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0356/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit övertaliga bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- D. Spanien har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 300 uppsägningar vid 66 företag som är verksamma inom huvudgrupp 23 (Tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter) enligt Nace rev 2 i Nuts II-regionen Valencia (Comunidad Valenciana).
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet uppberor sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillhöriga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska kunna utnyttjas för detta fall måste betalningsbemyndiganden överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brutit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya upplägget för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone från Spanien)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Spanien lämnade den 9 mars 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid 66 företag som är verksamma inom huvudgrupp 23 (Tillverkning av andra icke-metalliska mineraliska produkter) enligt Nace rev 2, i Nuts II-regionen Comunidad Valenciana (ES52) i Spanien, och kompletterade ansökan med ytterligare uppgifter fram till den 25 maj 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 1 422 850 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd Spanien ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 1 422 850 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Lear från Spanien

P7_TA(2010)0461

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/023 ES/Lear från Spanien) (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD))

(2012/C 169 E/30)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0351/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit övertaliga bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- D. Spanien har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 508 friställningar vid företaget Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, som arbetar inom bilsektorn.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden för enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter, inbegripet en utvärdering av de följer dessa tidsbegränsade och individanpassade tjänster har för den långsiktiga återintegreringen på arbetsmarknaden av arbetstagare som sagts upp.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att för att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för detta fall kommer betalningsbemyndiganden att överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya upplägget för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/023 ES/Lear från Spanien)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Spanien lämnade den 23 juli 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid företaget Lear, och kompletterade ansökan med uppgifter den 10 augusti 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 382 200 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd Spanien ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 382 200 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Cegielski-Poznań från Polen

P7_TA(2010)0462

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznań från Polen) (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD))

(2012/C 169 E/31)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0352/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit övertaliga bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Tisdagen den 14 december 2010

- D. Polen har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 189 friställningar vid företaget H.Cegielski-Poznań och fyra av dess underleverantörer, som verkar inom sektorn för tillverkning av dieselmotorer för fartyg.
- E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
 2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
 3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
 4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter, inbegripet en utvärdering av de följder dessa tidsbegränsade och individanpassade tjänster har för den långsiktiga återintegreringen på arbetsmarknaden av arbetstagare som sagts upp.
 5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
 6. Europaparlamentet konstaterar dock att för att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för detta fall kommer betalningsbemyndiganden att överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
 7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
 8. Europaparlamentet välkomnar det nya upplägget för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödberättigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkännts, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
 9. Europaparlamentet godkänner det till resolutionen bifogade beslutet.
 10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den ...

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznań från Polen)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANGÅIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Polen lämnade den 8 mars 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid företaget H.Cegielski-Poznań Poland S.A, och kompletterade ansökan med uppgifter fram till den 10 augusti 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 114 250 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för det ekonomiska stöd Polen ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 114 250 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i ...

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utökning av räckvidden för direktiv 2003/109/EG till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd *I**

P7_TA(2010)0463

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd (KOM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD))

(2012/C 169 E/32)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2007)0298),
- med beaktande av artikel 63.3 och 63.4 i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0196/2007),
- med beaktande av parlamentets ståndpunkt av den 23 april 2008 ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3, 79.2 a och 79.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 november 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0347/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.

⁽¹⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 126.

Tisdagen den 14 december 2010

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2007)0112

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/51/EU.)

Avtal EU/Georgien om förenklat utfärdande av viseringar ***

P7_TA(2010)0464

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Georgien om förenklat utfärdande av viseringar (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE))

(2012/C 169 E/33)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11324/2010),
- med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Georgien om förenklat utfärdande av viseringar (10304/2010),
- med beaktande av rådets begäran om parlamentets godkännande i enlighet med artikel 77.2 a och artikel 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0391/2010),
- med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
- med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0345/2010).

1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Georgien.
-

Tisdagen den 14 december 2010

Inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring ***I

P7_TA(2010)0469

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (KOM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD))

(2012/C 169 E/34)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0322),
 - med beaktande av artiklarna 251.2, 63.3 b och 66 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0055/2009),
 - med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
 - med beaktande av artiklarna 294.3, 74 och 79.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 1 december 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0342/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

—

Tisdagen den 14 december 2010

P7_TC1-COD(2009)0098

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 493/2011.)

Den europeiska skyddsordern *I**

P7_TA(2010)0470

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av initiativet från en grupp medlemsstater (00002/2010),
 - med beaktande av artiklarna 76 b, 82.1 andra stycket d och 289.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka rådet har lagt fram utkastet till akt för parlamentet (C7-0006/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 och 294.15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av det motiverade yttrande från ett nationellt parlament som lagts fram inom ramen för protokoll (nr 2) om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och i vilket det konstateras att utkastet till akt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av de bidrag som nationella parlament har framlagt om utkastet till lagstiftningsakt,
 - med beaktande av artiklarna 37, 44 och 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av de gemensamma överläggningar som utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män hållit enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0354/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till de nationella parlamenten.
-

Tisdagen den 14 december 2010

P7_TC1-COD(2010)0802

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om den europeiska skyddsordern

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt **artikel 82.1 a och d**,

med beaktande av initiativet från Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Estland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Ungern, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Finland och Konungariket Sverige,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- (2) I artikel 82.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs det att det straffrättsliga samarbetet inom unionen ska bygga på principen om ömsesidigt erkännande av domar och rättsliga avgöranden.
- (3) Enligt Stockholmsprogrammet, som antogs av Europeiska rådet vid mötet den 10–11 december 2009, kan ömsesidigt erkännande omfatta alla typer av domar och avgöranden av rättslig art, vilka beroende på rättssystemet kan vara antingen straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga. **Man uppmanar även kommissionen och medlemsstaterna att undersöka hur man kan förbättra lagstiftning och praktiska stödåtgärder till skydd för brottsoffer.** I programmet påpekas också att brottsoffer kan erbjudas särskilda skyddsåtgärder som bör gälla inom unionen. **Detta direktiv ingår i en enhetlig och övergripande uppsättning åtgärder för brottsoffers rättigheter.**
- (4) I Europaparlamentets resolution av **den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor uppmanas medlemsstaterna att förbättra den nationella lagstiftningen och politiken för att bekämpa alla former av våld mot kvinnor och att agera för att angripa orsakerna till våldet mot kvinnor, inte minst genom förebyggande åtgärder, och unionen uppmanas att garantera alla våldsoffers rätt till hjälp och stöd. I Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2010 om jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2009 stöder parlamentet förslaget om att inrätta den europeiska skyddsordern för våldsoffer.**
- (5) I ett gemensamt europeiskt rättsligt område utan inre gränser är det nödvändigt att säkerställa att det skydd som ges en **fysisk** person i en medlemsstat bibehålls och fortsätter att gälla i varje annan medlemsstat till vilken personen flyttar eller har flyttat. Det bör också garanteras att unionsmedborgares legitima utövande av rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorium i enlighet med artikel 3.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artikel 21 i EUF-fördraget inte leder till att en person förlorar detta **skydd**.
- (6) För att dessa mål ska kunna uppnås bör detta direktiv fastställa regler enligt vilka det skydd som härrör från **vissa skyddsåtgärder** som antagits enligt en medlemsstats lagstiftning (den utfärdande staten), kan utvidgas till en annan medlemsstat **där** den skyddade personen **beslutar att vistas eller uppehålla sig** (den verkställande staten) **■**.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 december 2010.

Tisdagen den 14 december 2010

- (7) I detta direktiv tas hänsyn till medlemsstaternas olika rättstraditioner och det faktum att effektivt skydd endast kan tillhandahållas genom en skyddsorder som utfärdas av en annan myndighet än en brottmålsdomstol. I detta direktiv fastställs inga skyldigheter att ändra nationella system för antagande av skyddsåtgärder.
- (8) Detta direktiv är tillämpligt på skyddsåtgärder som syftar till att skydda en person mot en annan persons brottsliga handling som på något sätt kan utgöra en fara för den skyddade personens liv eller fysiska, psykiska och sexuella integritet, till exempel genom att förhindra varje form av trakasserier, eller en fara för den skyddade personens värdighet eller personliga frihet, till exempel genom att förhindra bortföranden, stalkning och andra former av indirekt tvång, och som syftar till att förebygga nya brottshandlingar eller till att begränsa följderna av redan begångna brottshandlingar. Den skyddade personens personliga rättigheter motsvarar de grundläggande värden som erkänns och upprätthålls i alla medlemsstater. Det är viktigt att understryka att direktivet gäller skyddsåtgärder i syfte att skydda alla brottsoffer, inte enbart offer för könsrelaterat våld, med hänsyn till de specifika egenskaperna för varje berörd brottstyp.
- (9) Detta direktiv är tillämpligt på skyddsåtgärder oavsett art – straffrättslig, civilrättslig eller förvaltningsrättslig – som vidtas av den rättsliga eller likvärdiga myndighet som tar beslutet i fråga, oavsett om det rör sig om straffrättsliga förfaranden eller andra förfaranden, med avseende på en handling som har varit eller hade kunnat bli föremål för ett förfarande i en domstol som särskilt är behörig i straffrätt.
- (10) Detta direktiv är avsett att vara tillämpligt på skyddsåtgärder som utfärdas till förmån för brottsoffer eller potentiella brottsoffer. Det bör inte vara tillämpligt på åtgärder som vidtas i syfte att skydda vittnen.
- (11) Om en skyddsåtgärd enligt definitionen i detta direktiv beslutats för skydd av en anhörig till den huvudsakliga skyddade personen får en europeisk skyddsorder även begäras och utfärdas för denne anhörige, på de villkor som anges i detta direktiv.
- (12) Varje begäran om utfärdande av en europeisk skyddsorder bör behandlas med vederbörlig skyndsamt, med beaktande av fallets specifika omständigheter, däribland hur brådskande ärendet är, vilket datum den skyddade personen förväntas ankomma på den verkställande statens territorium och, om möjligt, hur stor fara den skyddade personen är utsatt för.
- (13) Om, enligt detta direktiv, upplysningar ska lämnas till den person som är orsak till fara eller till den skyddade personen, bör dessa upplysningar även lämnas till den berörda personens eventuella förmyndare eller ombud. Den skyddade personen, den person som är orsak till fara eller deras ombud i förfarandet behöver få de upplysningar som avses i detta direktiv på ett språk som de förstår, och detta behov bör tillgodoses på vederbörligt sätt.
- (14) I förfarandena för utfärdande och erkännande av en europeisk skyddsorder bör behöriga myndigheter ta lämplig hänsyn till brottsoffrens behov, däribland särskilt sårbara personer, såsom underåriga eller personer med funktionshinder.
- (15) Vid tillämpning av detta direktiv gäller att en skyddsåtgärd kan ha utfärdats till följd av en dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på domar och övervakningsbeslut i syfte att övervaka alternativa påföljder och övervakningsåtgärder ⁽¹⁾, eller till följd av ett beslut om övervakningsåtgärder enligt definitionen i artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF av den 23 oktober 2009 om tillämpning mellan Europeiska unionens medlemsstater av principen om ömsesidigt erkännande på beslut om övervakningsåtgärder som ett alternativ till tillfälligt frihetsberövande ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 337, 16.12.2008, s. 102.

⁽²⁾ EUT L 294, 11.11.2009, s. 20.

Tisdagen den 14 december 2010

- (16) *I enlighet med artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska den person som är orsak till fara, antingen inom ramen för det förfarande som leder till antagande av en skyddsåtgärd eller innan en europeisk skyddsorder utfärdas, ha rätt att höras och invända mot skyddsåtgärden.*
- (17) *För att kunna förhindra att brott begås eller att brott begås på nytt mot offret i den verkställande staten bör denna stat ges en rättslig grund för att erkänna det beslut som tidigare antagits i den utfärdande staten till förmån för offret, samtidigt som man ser till att det inte blir nödvändigt för offret att inleda nya förfaranden eller att på nytt lägga fram bevis i den verkställande staten som om den utfärdande staten inte hade antagit beslutet. Den verkställande statens erkännande av den europeiska skyddsordern innebär bland annat att den behöriga myndigheten i den staten, med förbehåll för de begränsningar som anges i detta direktiv, godtar att den skyddsåtgärd som antagits i den utfärdande staten finns och är giltig, erkänner den faktiska situation som beskrivs i den europeiska skyddsordern och instämmer i att skydd bör ges och bör fortsätta att ges i enlighet med sin nationella lagstiftning.*
- (18) *Direktivet innehåller ett visst, begränsat antal skyldigheter eller förbud som när de åläggs av den utfärdande staten och ingår i en europeisk skyddsorder bör erkännas och verkställas i den verkställande staten inom ramen för de begränsningar som föreskrivs i detta direktiv. Andra typer av skyddsåtgärder kan finnas på nationell nivå, såsom skyldigheten för personen som är orsak till fara att stanna kvar på anvisad ort, om så föreskrivs i nationell lagstiftning. Sådana åtgärder kan åläggas i den utfärdande staten inom ramen för ett förfarande som leder till antagandet av en av de skyddsåtgärder som enligt detta direktiv kan utgöra grundval för en europeisk skyddsorder.*
- (19) *Eftersom det i medlemsstaterna är olika typer av myndigheter (civila, straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga) som är behöriga att utfärda och verkställa skyddsåtgärder, förefaller det lämpligt med en hög grad av flexibilitet i samarbetsmekanismen mellan medlemsstaterna enligt detta direktiv. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten behöver därför inte i samtliga fall vidta samma skyddsåtgärd som antagits i den utfärdande staten, utan kan i viss mån efter eget skön vidta en åtgärd som den skulle anse vara tillräcklig och adekvat i ett liknande fall enligt nationell lag i den verkställande staten för ändamålet att ge den skyddade personen fortsatt skydd, mot bakgrund av den skyddsåtgärd som antagits i den utfärdande staten och som anges i den europeiska skyddsordern.*
- (20) *Bland de skyldigheter eller förbud som detta direktiv är tillämpligt på finns åtgärder som syftar till att begränsa personliga kontakter eller kontakter på avstånd mellan den skyddade personen och den person som är orsak till fara, till exempel genom att föreskriva bestämda villkor för sådana kontakter eller genom att införa restriktioner för innehållet i kommunikationen.*
- (21) *Den behöriga myndigheten i den verkställande staten bör informera den person som är orsak till fara, den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och den skyddade personen om alla åtgärder som vidtas på grundval av den europeiska skyddsordern. Vid delgivningen till den person som är orsak till fara bör vederbörlig hänsyn tas till den skyddade personens intresse av att inte få sin adress eller andra kontaktuppgifter röjda. Sådana uppgifter bör inte tas med i delgivningen, om inte adressen eller de andra kontaktuppgifterna innefattas i den skyldighet eller det förbud som den person som är orsak till fara åläggs som verkställighetsåtgärd.*
- (22) *När den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har upphävt den europeiska skyddsordern bör den behöriga myndigheten i den verkställande staten upphöra med de åtgärder som den har vidtagit i syfte att verkställa den europeiska skyddsordern, varvid bör gälla att den behöriga myndigheten i den verkställande staten – på egen hand, i enlighet med sin nationella lagstiftning – får anta en skyddsåtgärd i enlighet med sin nationella lagstiftning för att skydda den berörda personen.*
- (23) *Eftersom detta direktiv kan tillämpas på situationer där den skyddade personen flyttar till en annan medlemsstat innebär verkställandet av bestämmelserna inte någon överföring till den verkställande staten av befogenheter i samband med huvudsakliga, upphävda, alternativa, villkorliga eller sekundära påföljder eller säkerhetsåtgärder som ålagts den person som är orsak till fara, om denne fortsätter att vara bosatt i den stat som utfärdade skyddsåtgärden.*

Tisdagen den 14 december 2010

- (24) *I förekommande fall bör det vara möjligt att använda elektroniska medel för att verkställa de åtgärder som vidtagits genom tillämpning av detta direktiv, i enlighet med nationella lagar och förfaranden.*
- (25) *Inom ramen för samarbetet mellan de myndigheter som medverkar till att skydda den skyddade personen bör den behöriga myndigheten i den verkställande staten underrätta den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om alla överträdelse av de åtgärder som vidtagits i den verkställande staten i syfte att verkställa den europeiska skyddsordern. Den underrättelsen bör göra det möjligt för den behöriga myndigheten i den utfärdande staten att omgående besluta om lämpliga åtgärder i fråga om den skyddsåtgärd som ålagts i dess stat mot den person som är orsak till fara. Dessa mått och steg kan, när så är lämpligt, inbegripa fastställande av en frihetsberövande åtgärd i stället för den icke frihetsberövande åtgärd som ursprungligen antagits, till exempel som alternativ till tillfälligt omhändertagande eller som en konsekvens av att ett villkorligt straff omvandlas. Det förstås att detta beslut, eftersom det inte utgör något nytt fastställande av en straffrättslig påföljd med avseende på ett nytt brott, inte förhindrar den verkställande staten från att, i tillämpliga fall, fastställa straffrättsliga eller andra påföljder i händelse av överträdelse av de åtgärder som vidtagits i syfte att verkställa den europeiska skyddsordern.*
- (26) *Med tanke på medlemsstaternas olika rättstraditioner bör, när ingen skyddsåtgärd finns tillgänglig i den verkställande staten i ett liknande fall som den faktiska situation som beskrivs i den europeiska skyddsordern, den verkställande statens behöriga myndighet till den utfärdande statens behöriga myndighet rapportera varje överträdelse om vilken den har kännedom av den skyddsåtgärd som beskrivs i den europeiska skyddsordern.*
- (27) *För att säkerställa en smidig tillämpning av direktivet i varje enskilt fall ska de behöriga myndigheterna i den utfärdande och verkställande staten utöva sina befogenheter i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv, med beaktande av principen *ne bis in idem*.*
- (28) *Den skyddade personen bör inte vara tvungen att bära sådana kostnader för erkännandet av den europeiska skyddsordern som inte är proportionerliga jämfört med ett liknande nationellt fall. Vid genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna säkerställa att den skyddade personen efter erkännandet av den europeiska skyddsordern, och som en direkt konsekvens av detta erkännande inte blir tvungen att inleda ytterligare nationella förfaranden för att från den verkställande myndigheten, utverka ett beslut om vidtagande av en åtgärd som skulle finnas tillgänglig enligt nationell lagstiftning i ett liknande fall för att garantera den skyddade personens skydd.*
- (29) *Med beaktande av principen om ömsesidigt erkännande, som detta direktiv bygger på, bör medlemsstaterna i möjligaste mån främja direktkontakt mellan de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av detta instrument.*
- (30) *Utan att det påverkar rättsväsendets oberoende eller olikheter i det sätt på vilket rättsväsendet är organiserat i unionen bör medlemsstaterna överväga att kräva att de ansvariga för utbildning av domare, åklagare, polis och övrig juridisk personal som deltar i förfaranden som syftar till ett utfärdande eller erkännande av en europeisk skyddsorder tillhandahåller lämplig utbildning med avseende på målen i detta direktiv.*
- (31) *För att underlätta utvärderingen av tillämpningen av detta direktiv bör medlemsstaterna förse kommissionen med relevanta uppgifter om den europeiska skyddsordern rörande tillämpningen av nationella förfaranden, åtminstone antalet europeiska skyddsordrar som begärts, utfärdats och/eller erkänts. Här skulle även andra uppgifter, till exempel vilka brottstyper det rör sig om, vara till nytta.*
- (32) *Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda personer som befinner sig i fara, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva med tanke på de berörda situationernas gränsöverskridande art och det därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen besluta om åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EUF-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.*

Tisdagen den 14 december 2010

- (33) Detta direktiv bör bidra till skydd av personer som befinner sig i fara och därigenom komplettera, dock utan att påverka, de instrument som redan finns på detta område, såsom rådets rambeslut 2008/947/RIF och rådets rambeslut 2009/829/RIF.
- (34) När ett beslut som avser en skyddsåtgärd faller inom tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar ⁽²⁾ eller 1996 års Haagkonvention om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn ⁽³⁾, bör detta beslut erkännas och verkställas i enlighet med bestämmelserna i det rättsinstrumentet.
- (35) Medlemsstaterna och kommissionen bör, där så är lämpligt, ta med information om den europeiska skyddsordern i befintliga utbildnings- och upplysningskampanjer om skyddet av brottsoffer.
- (36) Personuppgifter som behandlas vid genomförandet av detta direktiv bör skyddas i enlighet med rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete ⁽⁴⁾, och i enlighet med Europarådets konvention av den 28 januari 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter, som ratificerats av samtliga medlemsstater.
- (37) Detta direktiv bör stå i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter som garanteras i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i enlighet med artikel 6 i EU-fördraget.
- (38) Vid genomförandet av detta direktiv uppmanas medlemsstaterna att beakta de rättigheter och principer som föreskrivs i konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs bestämmelser som gör det möjligt för en rättslig eller likvärdig myndighet i en medlemsstat, där en skyddsåtgärd har beslutats med syftet att skydda en person mot en annan persons brottsliga handlingar som kan utgöra en fara för personens liv, fysiska eller psykiska integritet och värdighet, personliga frihet eller sexuella integritet, att utfärda en europeisk skyddsorder varigenom en behörig myndighet i en annan medlemsstat kan fortsätta att skydda den berörda personen inom denna medlemsstats territorium, efter det att det i den utfärdande staten begåtts en handling som har varit eller kunde ha blivit föremål för ett förfarande i en domstol som särskilt är behörig i straffrättsliga frågor.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 338, 23.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 151, 11.6.2008, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 60.

Tisdagen den 14 december 2010

- 1) "europeisk skyddsorder": ett beslut, **fattat** av en **rättslig eller likvärdig myndighet i en medlemsstat med avseende på en skyddsåtgärd, på grundval av vilket en rättslig eller likvärdig myndighet i en annan medlemsstat kan vidta alla** lämpliga åtgärder **eller åtgärder** i enlighet med sin egen nationella lagstiftning för att **upprätthålla** skyddet av den **skyddade** personen.
- 2) "skyddsåtgärd": ett beslut som antas **i den utfärdande staten i enlighet med dess nationella lagstiftning och förfaranden varigenom en eller flera av de skyldigheter eller ett eller flera av de förbud som avses i artikel 5 åläggs en person som är orsak till fara, till förmån för en skyddad person, i syfte att skydda den sistnämnda personen mot en brottslig handling som kan utgöra en fara för dennes liv, fysiska eller psykiska integritet, värdighet, personliga frihet eller sexuella integritet.**
- 3) "skyddad person": den **fysiska person som är** föremål för det skydd som härrör från en skyddsåtgärd som antagits av den utfärdande staten.
- 4) "person som är orsak till fara": den **fysiska** person som har ålagts en eller flera av de skyldigheter eller förbud som avses i **artikel 5**.
- 5) "utfärdande stat": den medlemsstat där man **█** vidtagit en skyddsåtgärd som utgör grunden för utfärdande av en europeisk skyddsorder.
- 6) "verkställande stat": den medlemsstat till vilken en europeisk skyddsorder har översänts för erkännande.
- 7) "övervakande stat": den stat till vilken en dom i enlighet med artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF, eller ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rambeslut 2009/829/RIF, har översänts.

Artikel 3

Utseende av behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska underrätta **kommissionen** om vilken eller vilka rättsliga **eller likvärdiga** myndigheter som, enligt dess nationella lagstiftning, är behöriga att utfärda en europeisk skyddsorder och att, i enlighet med detta direktiv, erkänna en sådan order när medlemsstaten är utfärdande stat eller verkställande stat.

2. **Kommissionen** ska göra den erhållna informationen tillgänglig för alla medlemsstater. **Medlemsstaterna ska underrätta** kommissionen **om den information som avses i punkt 1 på något sätt ändras.**

Artikel 4

Anlitande av en central myndighet

1. **Varje medlemsstat får utse en central myndighet eller, om det föreskrivs i dess rättssystem, flera centrala myndigheter som ska bistå dess behöriga myndigheter.**

2. **Om det är nödvändigt på grund av organisationen av dess rättssystem får en medlemsstat bestämma att dess centrala myndighet respektive myndigheter ska ansvara för den administrativa överföringen och mottagandet av europeiska skyddsorder och för all annan officiell korrespondens i samband med dem. Det gör att alla meddelanden, samråd och informationsutbyten, förfrågningar och under rättelser mellan behöriga myndigheter i förekommande fall kan handläggas av den utsedda centrala myndigheten, respektive de utsedda centrala myndigheterna, i den berörda medlemsstaten.**

Tisdagen den 14 december 2010

3. Medlemsstater som vill utnyttja de möjligheter som avses i denna artikel ska meddela kommissionen uppgifter om den eller de utsedda centrala myndigheterna. Dessa anvisningar ska vara bindande för alla myndigheter i den utfärdande medlemsstaten.

Artikel 5

Villkor om förefintlighet av en skyddsåtgärd enligt nationell lagstiftning

En europeisk skyddsorder får utfärdas endast om en skyddsåtgärd tidigare har vidtagits i den utfärdande staten och den person som är orsak till fara har ålagts någon av följande skyldigheter eller något av följande förbud:

- a) Ett förbud mot att beträda de lokalteter, platser eller fastställda områden där den skyddade personen är bosatt eller som den skyddade personen besöker.
- b) Ett förbud mot eller regler för alla typer av kontakter med den skyddade personen, inklusive per telefon, e-post, vanlig post, fax eller på något annat sätt.
- c) Ett förbud mot eller regler för att närma sig den skyddade personen mer än på ett visst fastställt avstånd.

Artikel 6

Utfärdande av en europeisk skyddsorder

1. En europeisk skyddsorder får utfärdas när den skyddade personen beslutar att bosätta sig eller redan är bosatt i en annan medlemsstat, eller när den skyddade personen beslutar att uppehålla sig eller redan uppehåller sig i en annan medlemsstat. Vid beslut om utfärdande av en europeisk skyddsorder ska den behöriga myndigheten i den utfärdande staten beakta bland annat den tidsperiod eller de tidsperioder som den skyddade personen planerar att uppehålla sig i den verkställande staten och hur angeläget skyddsbehovet är.

2. En behörig myndighet i den utfärdande staten får utfärda en europeisk skyddsorder endast på begäran av den skyddade personen, efter att ha kontrollerat att skyddsåtgärden uppfyller kraven i artikel 5.

3. Den skyddade personen får lämna in en begäran om **utfärdande av** en europeisk skyddsorder, antingen till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten eller till den behöriga myndigheten i den verkställande staten. Om en sådan begäran lämnas in i den verkställande staten ska dess behöriga myndighet så snart som möjligt översända denna begäran till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.

4. Innan en europeisk skyddsorder utfärdas ska den person som är orsak till fara ha rätt att höras och att invända mot skyddsåtgärden, om personen i fråga inte har haft dessa rättigheter i det förfarande som ledde till att skyddsåtgärden vidtogs.

5. När en behörig myndighet vidtar en skyddsåtgärd som omfattar en eller flera av de skyldigheter eller förbud som avses i artikel 5 ska myndigheten på lämpligt sätt i enlighet med förfaranden i nationell lagstiftning informera den skyddade personen om möjligheten att begära en europeisk skyddsorder om den skyddade personen beslutar att flytta till en annan medlemsstat, liksom om de grundläggande villkoren för en sådan begäran. Myndigheten ska råda den skyddade personen att lämna in ansökan innan denne lämnar den utfärdande statens territorium.

6. Om den skyddade personen har en förmyndare eller ett ombud får denne lämna in den begäran som avses i punkterna 2 och 3 på den skyddade personens vägnar.

7. Om en begäran om utfärdande av en europeisk skyddsorder avslås ska den behöriga myndigheten i den utfärdande staten i tillämpliga fall informera den skyddade personen om tillgängliga rättsmedel enligt den nationella lagstiftningen för omprövning av detta beslut.

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 7

Den europeiska skyddsorderns form och innehåll

Den europeiska skyddsordern ska **utfärdas** så att den överensstämmer med formuläret i bilaga I till detta direktiv. Den ska i synnerhet innehålla följande uppgifter:

- a) Den skyddade personens identitet och nationalitet samt personens **förmyndares eller** juridiska ombuds identitet och nationalitet, om personen är underårig eller inte är rättskapabel.
- b) **Det datum från vilket den skyddade personen avser att bosätta sig eller vistas i den verkställande staten och vistelseperioden eller vistelseperioderna om dessa är kända.**
- c) Namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.
- d) Uppgifter som möjliggör identifiering (**till exempel ett nummer och ett datum**) av den **rättsakt som innefattar den** skyddsåtgärd på grundval av vilken den europeiska skyddsordern har utfärdats.
- e) En sammanfattning av de fakta och omständigheter som lett till införandet av skyddsåtgärden i den utfärdande staten.
- f) De skyldigheter och förbud som den person som är orsak till fara åläggs genom den skyddsåtgärd på vilken den europeiska skyddsordern grundar sig, deras varaktighet **■** och ett angivande **av eventuella böter eller påföljder vid överträdelse av skyldigheten eller förbudet.**
- g) **Användning av en teknisk anordning om den skyddade personen eller den person som är orsak till fara har utrustats med en sådan som ett medel för verkställande av skyddsåtgärden.**
- h) Identitet och nationalitet på den person som är orsak till fara **samt dennes kontaktuppgifter.**
- i) **Uppgifter om huruvida den skyddade personen och/eller den person som är orsak till fara har beviljats kostnadsfri rättshjälp i den utfärdande staten, om detta är känt av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten utan att det krävs ytterligare utredning.**
- j) I förekommande fall, andra omständigheter som kan påverka bedömningen av den fara den skyddade personen är utsatt för.
- k) I tillämpliga fall, uttryckligt angivande av att en dom så som detta definieras i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF, eller ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF, redan har överförts till **den övervakande** staten liksom vilken den behöriga myndigheten är **i den staten** för verkställande av en sådan dom eller ett sådant beslut.

Artikel 8

Förfarande för överföring

1. När den behöriga myndigheten i den utfärdande staten överför den europeiska skyddsordern till den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska den göra detta på ett sätt som lämnar en skriftlig uppteckning som möjliggör för den verkställande medlemsstaten att fastställa äktheten. **All officiell kommunikation ska också ske direkt mellan de nämnda behöriga myndigheterna.**

Tisdagen den 14 december 2010

2. Om den behöriga myndigheten i den verkställande eller den utfärdande staten inte är känd av den behöriga myndigheten i den andra staten, ska den senare myndigheten vidta alla nödvändiga efterforskningar, inklusive via kontaktpunkterna i det europeiska rättsliga nätverk som **avses i rådets beslut 2008/976/RIF av den 16 december 2008 om det europeiska rättsliga nätverket** ⁽¹⁾, den nationella Eurojustmedlemmen eller det nationella systemet för samordning av Eurojust, för att erhålla den nödvändiga informationen.

3. När en myndighet i den verkställande staten som får en europeisk skyddsorder inte har behörighet att erkänna den ska denna myndighet på tjänstens vägnar översända den europeiska skyddsordern till den behöriga myndigheten **och utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten om detta på ett sätt som kan styrkas i skrift.**

Artikel 9

Åtgärder i den verkställande staten

1. **Efter mottagande av en europeisk skyddsorder som överförs i enlighet med artikel 8, ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten utan otillbörligt dröjsmål erkänna ordern och fatta ett beslut om vidtagande av eventuella åtgärder som i ett liknande fall skulle kunna tillämpas enligt nationell lagstiftning för att garantera skyddet av den skyddade personen, om den inte beslutar att åberopa något av skälen för icke-erkännande i artikel 10.**

2. **Den åtgärd som antas av den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med punkt 1, liksom eventuella andra åtgärder som vidtas på grundval av ett senare beslut som avses i artikel 11, ska i största möjliga mån överensstämma med den skyddsåtgärd som beordrats i den utfärdande staten.**

3. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska informera **personen som är orsak till fara**, den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och den skyddade personen om **eventuella** åtgärder som **vidtas genom tillämpning av punkt 1, liksom om möjliga rättsliga konsekvenser av en överträdelse av sådana åtgärder, enligt vad som föreskrivs i nationell lagstiftning och i enlighet med artikel 11.2. Adressen eller andra kontaktuppgifter till den skyddade personen ska inte röjas för personen som är orsak till fara såvida detta inte är nödvändigt med hänsyn till verkställigheten av den åtgärd som antas genom tillämpning av punkt 1.**

4. **Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten anser att den information som översänts tillsammans med den europeiska skyddsordern i enlighet med artikel 7 är ofullständig, ska myndigheten utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten på ett sätt som kan styrkas i skrift och fastställa en rimlig tidsfrist inom vilken myndigheten ska lämna den information som saknas.**

Artikel 10

Skäl för icke-erkännande av en europeisk skyddsorder

■

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får vägra att erkänna en europeisk skyddsorder under följande omständigheter:

a) Den europeiska skyddsordern är inte fullständig eller har inte kompletterats inom den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten i den verkställande staten.

b) De krav som anges i **artikel 5** har inte uppfyllts.

c) **Skyddsåtgärden avser en handling som inte är brottslig enligt den verkställande statens lagstiftning.**

⁽¹⁾ EUT L 348, 24.12.2008, s. 130.

Tisdagen den 14 december 2010

- d) **Skyddet** härrör från verkställigheten av en påföljd eller åtgärd som omfattas av amnesti enligt den verkställande statens lagstiftning och rör en handling **eller ett beteende** som omfattas av dess behörighet enligt den lagstiftningen.
- e) Den person som är orsak till fara åtnjuter enligt den verkställande statens lagstiftning immunitet som gör det omöjligt att vidta ■ åtgärder **på grundval av en europeisk skyddsorder**.
- f) **Ett straffrättsligt förfarande mot en person som är orsak till fara på grund av en handling eller ett beteende som utgjort grund för att en skyddsåtgärd beslutats är preskriberat i enlighet med lagstiftningen i den verkställande staten, om handlingen eller beteendet omfattas av dess behörighet enligt den nationella lagstiftningen.**
- g) Erkännande av den europeiska skyddsordern skulle strida mot principen *ne bis in idem*.
- h) Den person som är orsak till fara kan, enligt lagstiftningen i den verkställande staten, på grund av sin ålder inte hållas straffrättsligt ansvarig för den handling eller det beteende i vars sammanhang skyddsåtgärden har antagits.
- i) Skyddsordern avser ett brott som enligt den verkställande statens lagstiftning helt eller till stor eller väsentlig del anses ha begåtts inom dess territorium.
2. Om den behöriga myndigheten i den verkställande staten vägrar att erkänna en europeisk skyddsorder på grundval av ett eller flera av ovanstående skäl, ska den
- a) utan otillbörligt dröjsmål informera den utfärdande staten och den skyddade personen om denna vägran och om skälen till den,
- b) i tillämpliga fall informera den skyddade personen om möjligheten att begära att en skyddsåtgärd antas i enlighet med den nationella lagstiftningen,
- c) i tillämpliga fall informera den skyddade personen om tillgängliga rättsmedel enligt den nationella lagstiftningen för omprövning av detta beslut.

Artikel 11

Tillämplig lag och behörighet i den verkställande staten

1. Den verkställande staten är behörig att anta och verkställa åtgärder i den staten efter det att en europeisk skyddsorder har erkänts. Lagstiftningen i den verkställande staten är tillämplig på antagandet och verkställandet av det beslut som föreskrivs i artikel 9.1, inklusive bestämmelser om rättsmedel mot beslut som antas i den verkställande staten med avseende på den europeiska skyddsordern.
2. I händelse av en överträdelse av en eller flera av de åtgärder som vidtagits av den verkställande staten efter det att den europeiska skyddsordern erkänts är den behöriga myndigheten i den verkställande staten, genom tillämpning av punkt 1, behörig att
- a) fastställa straffrättsliga påföljder och vidta andra åtgärder med anledning av överträdelsen av denna åtgärd, om överträdelsen utgör ett brott enligt den verkställande statens lagstiftning,
- b) besluta om andra åtgärder än straffrättsliga i samband med överträdelsen,
- c) vidta brådskande interimistiska åtgärder för att försluta på överträdelsen, i förekommande fall i avvaktan på ett senare beslut från den utfärdande statens sida.

Tisdagen den 14 december 2010

3. Om ingen åtgärd kan vidtas på nationell nivå i ett liknande fall i den verkställande staten, ska den verkställande statens behöriga myndighet till den utfärdande statens behöriga myndighet rapportera varje överträdelse om vilken den har kännedom av den skyddsåtgärd som beskrivs i den europeiska skyddsordern.

Artikel 12

Underrättelse om överträdelser

Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten eller i den övervakande staten om alla överträdelser av den åtgärd eller de åtgärder som vidtagits på grundval av den europeiska skyddsordern. För meddelandet ska det standardformulär som återges i bilaga II användas.

Artikel 13

Behörighet i den utfärdande staten

1. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har *ensam behörighet att fatta beslut om*
 - a) förlängning, översyn, *ändring, återkallande* och upphävande av skyddsåtgärden *samt följaktligen av den europeiska skyddsordern,*
 - b) *fastställande av en frihetsberövande åtgärd med anledning av att skyddsåtgärden har annullerats, under förutsättning att skyddsåtgärden har tillämpats på grundval av en dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF eller på grundval av ett beslut om övervakningsåtgärder enligt definitionen i artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF.*
2. Den utfärdande statens lagstiftning ska tillämpas vid de beslut som fattas enligt punkt 1.
3. När en dom i enlighet med artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF eller ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF redan har överförts till en annan medlemsstat, *eller när en sådan dom eller ett sådant beslut om övervakningsåtgärder överförs efter utfärdande av en europeisk skyddsorder* i en annan medlemsstat, ska följdbeslut fattas i enlighet med relevanta bestämmelser i dessa rambeslut.
4. *Den behöriga myndigheten i den utfärdande medlemsstaten ska utan dröjsmål informera den behöriga myndigheten i den verkställande medlemsstaten om alla beslut som fattas i enlighet med punkt 1.*
5. *Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har återkallat eller upphävt en europeisk skyddsorder enligt punkt 1a ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten avbryta de åtgärder som antagits enligt artikel 9.1 så snart som den i vederbörlig ordning har underrättats av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten.*
6. *Om den behöriga myndigheten i den utfärdande staten har ändrat den europeiska skyddsordern i överensstämmelse med punkt 1 a, ska den behöriga myndigheten i den verkställande staten, på lämpligt sätt,*
 - a) *ändra de åtgärder som vidtagits på grundval av den europeiska skyddsordern enligt artikel 9, eller*
 - b) *vägra att se till att den ändrade skyldigheten fullgörs eller det ändrade förbudet efterlevs, om skyldigheten eller förbudet inte hör till de typer av skyldigheter eller förbud som avses i artikel 5, eller om den information som översänts tillsammans med den europeiska skyddsordern i enlighet med artikel 7 är ofullständig och inte har kompletterats inom den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten i den verkställande staten i enlighet med artikel 9.4.*

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 14

Skäl för *avbrytande av åtgärder som vidtagits på grundval* av en europeisk skyddsorder

1. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten får *avbryta de åtgärder som vidtagits för verkställande av en europeisk skyddsorder*
 - a) *om det finns ett klart tecken på att den skyddade personen inte är bosatt eller uppehåller sig inom den verkställande statens territorium, eller har lämnat detta territorium för gott,*
 - b) *om den maximala tidsfristen för verkställande av åtgärderna inom ramen för den europeiska skyddsordern har löpt ut enligt den nationella lagstiftningen i den verkställande staten,*
 - c) *i det fall som avses i artikel 13.6 b,*
 - d) *om en dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF eller ett beslut om övervakningsåtgärder enligt definitionen i artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF överförs till den verkställande staten efter erkännandet av den europeiska skyddsordern.*
2. Den behöriga myndigheten i den verkställande staten ska omedelbart informera den behöriga myndigheten i den utfärdande staten och, om möjligt, den skyddade personen om beslutet.
3. Innan den behöriga myndigheten i den verkställande staten avbryter åtgärderna i enlighet med punkt 1b kan den be den behöriga myndigheten i den utfärdande staten att lämna information om huruvida det skydd som tillhandahålls inom ramen för den europeiska skyddsordern fortfarande behövs mot bakgrund av omständigheterna i det föreliggande fallet. Den behöriga myndigheten i den utfärdande staten ska utan dröjsmål svara på en sådan begäran.

Artikel 15

Prioritet för erkännandet av en europeisk skyddsorder

Den europeiska skyddsordern ska erkännas med samma prioritet som skulle tillämpas i ett liknande nationellt fall, under beaktande av fallets specifika omständigheter, däribland hur brådskande ärendet är, vilket datum den skyddade personen förväntas ankomma på den verkställande statens territorium och, om möjligt, hur stor fara den skyddade personen är utsatt för.

I

Artikel 16

Samråd mellan behöriga myndigheter

När så är lämpligt får de behöriga myndigheterna i den utfärdande staten och i den verkställande staten samråda med varandra för att underlätta en smidig och effektiv tillämpning av detta direktiv.

Artikel 17

Språk

1. Den europeiska skyddsordern ska *genom försorg av den behöriga myndigheten i den utfärdande staten* översättas till det officiella språket eller något av de officiella språken i den verkställande staten eller de verkställande staterna.
2. *Det formulär som avses i artikel 12 ska genom försorg av den behöriga myndigheten i den verkställande staten översättas till det officiella språket eller något av de officiella språken i den utfärdande staten.*

Tisdagen den 14 december 2010

3. Varje medlemsstat får antingen när detta direktiv antas eller vid en senare tidpunkt i en förklaring, som ska deponeras hos **kommissionen**, ange att den kommer att godta en översättning till ett eller flera av unionens officiella språk.

Artikel 18

Kostnader

Den verkställande staten ska, **i enlighet med sin nationella lagstiftning**, stå för kostnaderna i samband med tillämpningen av detta direktiv, utom för de kostnader som uteslutande uppkommer på den utfärdande statens territorium.

Artikel 19

Förhållande till andra avtal och överenskommelser

1. Medlemsstaterna får även fortsatt tillämpa de bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser som är i kraft när detta direktiv träder i kraft, i den mån som de gör det möjligt att utöka eller vidga målen för detta direktiv och de bidrar till att förenkla och underlätta förfarandena för att vidta skyddsåtgärder.

2. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal eller andra överenskommelser efter detta direktivs ikraftträdande, i den mån som de gör det möjligt att utöka eller vidga målen för detta direktiv och att de bidrar till att förenkla och underlätta förfarandena för skyddsåtgärder.

3. Medlemsstaterna ska senast den ... (*) underrätta **kommissionen** om de avtal och överenskommelser som avses i punkt 1 som de önskar fortsätta att tillämpa. Medlemsstaterna ska också underrätta **kommissionen** om alla nya avtal eller överenskommelser enligt punkt 2 inom tre månader från undertecknandet.

Artikel 20

Förhållande till andra rättsakter

1. **Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 44/2001, på tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 samt på tillämpningen av 1996 års Haagkonvention om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn, eller på tillämpningen av 1980 års Haagkonvention om de civila aspekterna på internationella bortföranden av barn.**

2. **Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av rådets rambeslut 2008/947/RIF och rådets rambeslut 2009/829/RIF.**

Artikel 21

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska **sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar** som är nödvändiga för att följa **detta direktiv** senast den ... (**). De ska **genast underrätta kommissionen om detta. När medlemsstaterna antar de bestämmelserna ska dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.**

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen **överlämna** texten till **centrala** bestämmelser i nationell lagstiftning **som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.**

(*) 3 månader efter ikraftträdandet av detta direktiv.

(**) 3 år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Tisdagen den 14 december 2010

Artikel 22**Insamling av uppgifter**

För att underlätta utvärderingen av tillämpningen av detta direktiv ska medlemsstaterna förse kommissionen med relevanta uppgifter om den europeiska skyddsordern rörande tillämpningen av nationella förfaranden, åtminstone antalet europeiska skyddsordrar som begärts, utfärdats och/eller erkänts.

Artikel 23

Översyn

Kommissionen ska senast den ... (*) **överlämna** en rapport **till Europaparlamentet och** rådet **om** tillämpningen av detta direktiv. Rapporten ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.

Artikel 24

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i ■

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) 4 år efter ikraftträdandet av detta direktiv.

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA I

EUROPEISK SKYDDSORDER

som avses i artikel 7 i

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2011/.../EU AV DEN ... OM DEN EUROPEISKA SKYDDSORDERN (*)

Informationen i detta formulär ska behandlas med lämplig sekretess

Utfärdande stat: Verkställande stat:
(a) Uppgifter om den skyddade personen: Efternamn: Förnamn: Namn som ogift eller tidigare namn , i förekommande fall: Kön: Nationalitet: Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns): Födelsedatum: Födelseort: Adresser/bostäder: — i den utfärdande staten: — i den verkställande staten: — i annan stat: Språk som personen förstår (om känt): Har den skyddade personen beviljats kostnadsfri rätts hjälp i den utfärdande staten? (Anges om detta är känt utan ytterligare utredning.) ☐ Ja. ☐ Nej. ☐ Okänt. Om den skyddade personen är underårig eller inte är rättskapabel, information om den fysiska personens förmyndare eller ombud: Efternamn: Förnamn: Namn som ogift eller tidigare namn , i förekommande fall: Kön: Nationalitet: Kontorsadress:

(*) Detta direktivs nummer och datum.

Tisdagen den 14 december 2010

(b) Den skyddade personen har beslutat att bosätta sig eller är redan bosatt i den verkställande medlemsstaten, alternativt har beslutat att uppehålla sig eller uppehåller sig redan i den verkställande medlemsstaten.

Det datum från vilket den skyddade personen avser att bosätta eller uppehålla sig i den verkställande staten (om känt):

Vistelseperiod(er) (om känt):

(c) Har den skyddade personen **eller den person som är orsak till fara** utrustats med någon **teknisk anordning** som ett medel för **verkställande av** skyddsåtgärden?

Ja: Vänligen ge en kort sammanfattning av de instrument som används:

Nej.

(d) Den behöriga myndighet som utfärdade den europeiska skyddsordern:

Officiellt namn:

Fullständig adress:

Tfn: (landskod) (riktnummer) (nummer)

Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)

Uppgifter om kontaktperson(er)

Efternamn:

Förnamn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Tfn: (landskod) (riktnummer) (nummer)

Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)

E-post (om sådan finns):

Språk som kan användas vid kontakter:

(e) Identifiering av den skyddsåtgärd på grundval av vilken den europeiska skyddsordern har utfärdats:

Skyddsåtgärden utfärdades den (datum: DD-MM-ÅÅÅÅ):

Skyddsåtgärden blev verkställbar den (datum: DD-MM-ÅÅÅÅ):

Skyddsåtgärdens referensbeteckning (om sådant finns):

Myndighet som antog skyddsåtgärden:

(f) En sammanfattning av de fakta och omständigheter, **i tillämpliga fall även brottsrubriceringen**, som lett till införande av den skyddsåtgärd som anges i e ovan:

Tisdagen den 14 december 2010

(g) Uppgifter om de skyldigheter och förbud som genom skyddsåtgärden har ålagts den person som är orsak till fara:

Skyldighetens/skyldigheternas (förbudets/förbudens) art: (ni kan sätta kryss i fler än en ruta):

Ett förbud mot att beträda de lokalteter, platser eller fastställda områden där den skyddade personen är bosatt eller som den skyddade personen besöker.

— Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange vilka lokalteter, platser eller fastställda områden den person som är orsak till fara är förbjuden att beträda:

Ett förbud mot eller regler för alla typer av kontakter med den skyddade personen, inklusive per telefon, e-post, vanlig post, fax eller på något annat sätt.

— Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange eventuella relevanta uppgifter.

Ett förbud mot eller regler när det gäller att komma den skyddade personen närmare än ett visst fastställt avstånd.

— Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange exakt på vilket avstånd personen som är orsak till fara måste hålla sig från den skyddade personen:

Vänligen ange under hur lång tid ovan nämnda skyldigheter/förbud åläggs den person som är orsak till fara:

Vänligen ange straffet eller **påföljden (om något) i fall av överträdelse av förbudet:**

(h) Uppgifter om den person som är orsak till fara och som har ålagts de skyldigheter/förbud som anges under g ovan:

Efternamn:

Förnamn:

Namn som ogift **eller tidigare namn**, i förekommande fall:

Alias, i förekommande fall:

Kön:

Nationalitet:

Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns):

Födelsedatum:

Födelseort:

Adresser/bostäder:

— i den utfärdande staten:

— i den verkställande staten:

— i annan stat:

Språk som personen förstår (om känt):

Lämna följande uppgifter om de finns tillgängliga:

— Typ av identitetshandling(ar) som personen innehar och nummer (identitetskort, pass):

Har personen som är orsak till fara beviljats kostnadsfri rättshjälp i den utfärdande staten? (Anges om detta är känt utan ytterligare utredning.)

Ja.

Nej.

Okänt.

Tisdagen den 14 december 2010

(i) Andra omständigheter som kan ha inverkan på bedömningen av den fara som den skyddade personen kan utsättas för (frivillig information):

(j) Annan information av värde (exempelvis om andra stater där skyddsåtgärder tidigare har vidtagits till förmån för samma skyddade person, om sådan information är tillgänglig och nödvändig):

(k) Vänligen sätt ett kryss i rutan när så är lämpligt och fyll i:

En dom enligt definitionen i artikel 2 i rådets rambeslut 2008/947/RIF har redan överförts till en annan medlemsstat.

— Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange kontaktuppgifter för den behöriga myndighet till vilken domen har överförts:

ett beslut om övervakningsåtgärder i enlighet med artikel 4 i rådets rambeslut 2009/829/RIF redan har överförts till en annan medlemsstat

— Om ni har satt ett kryss i denna ruta, vänligen ange kontaktuppgifter för den behöriga myndighet till vilken beslutet om övervakningsåtgärder har överförts:

Underskrift av den myndighet som utfärdat den europeiska skyddsordern och/eller dess företrädare för intygande av att orderns innehåll är korrekt:

Namn:

Befattning (titel/tjänsteställning):

Möte:

Referensbeteckning (om sådan finns):

Officiell stämpel (i förekommande fall):

Tisdagen den 14 december 2010

BILAGA II

FORMULÄR

som avses i **artikel 12****EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2011/.../EU AV DEN ... OM DEN EUROPEISKA SKYDDSORDERN (*)**

RAPPORT OM ÖVERTRÄDELSE AV DEN SKYDDSÅTGÄRD SOM LIGGER TILL GRUND FÖR OCH BESKRIVS I DEN EUROPEISKA SKYDDSORDERN.

Informationen i detta formulär ska behandlas med lämplig sekretess

<p>a) Uppgifter om identiteten på den person som är orsak till fara</p> <p>Efternamn:</p> <p>Förnamn:</p> <p>Namn som ogift eller tidigare namn, i förekommande fall:</p> <p>Alias, i förekommande fall:</p> <p>Kön:</p> <p>Nationalitet:</p> <p>Personnummer eller socialförsäkringsnummer (om sådant finns):</p> <p>Födelsedatum:</p> <p>Födelseort:</p> <p>Adress:</p> <p>Språk som personen förstår (om känt):</p>
<p>b) Uppgifter om den skyddade personens identitet:</p> <p>Efternamn:</p> <p>Förnamn:</p> <p>Namn som ogift eller tidigare namn, i förekommande fall:</p> <p>Kön:</p> <p>Nationalitet:</p> <p>Födelsedatum:</p> <p>Födelseort:</p> <p>Adress:</p> <p>Språk som personen förstår (om känt):</p>
<p>c) Uppgifter om den europeiska skyddsordern</p> <p>Ordern utfärdad den:</p> <p>Referensbeteckning (om sådan finns):</p> <p>Myndighet som utfärdat ordern:</p> <p>Officiellt namn:</p> <p>Adress:</p>

(*) Detta direktivs nummer och datum.

Tisdagen den 14 december 2010

<p>d) Uppgifter om den myndighet som svarar för verkställigheten av den skyddsåtgärd (i förekommande fall) som vidtogs i den verkställande staten i överensstämmelse med den europeiska skyddsordern:</p> <p>Myndighetens officiella namn:</p> <p>Namn på kontaktperson:</p> <p>Befattning (titel/tjänsteställning):</p> <p>Adress:</p> <p>Tfn (landskod) (riktnummer) (nummer)</p> <p>Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)</p> <p>E-post:</p> <p>Språk som kan användas vid kontakter:</p>
<p>e) Överträdelse av skyldighet(er) som ålagts av den behöriga myndigheten i den verkställande staten efter erkännande av den europeiska skyddsordern och/eller varje annan iakttagelse som skulle kunna leda till ett följdbeslut:</p> <p>Överträdelsen gäller följande skyldighet(er)/förbud (ni kan sätta kryss i fler än en ruta):</p> <p>☐ Ett förbud mot att beträda de lokalteter, platser eller fastställda områden där den skyddade personen är bosatt eller som den skyddade personen besöker.</p> <p>☐ Ett förbud mot eller regler för alla typer av kontakter med den skyddade personen, inklusive per telefon, e-post, vanlig post, fax eller på något annat sätt.</p> <p>☐ Ett förbud mot eller regler när det gäller att komma den skyddade personen närmare än ett visst fastställt avstånd.</p> <p>☐ Alla övriga åtgärder, motsvarande en skyddsåtgärd på grundval av den europeiska skyddsordern, vidtagna av den behöriga myndigheten i den verkställande staten efter erkännande av den europeiska skyddsordern.</p> <p>Beskrivning av överträdelsen eller överträdelserna (ort, datum och närmare omständigheter):</p> <p>I enlighet med artikel 11.2:</p> <p>— Åtgärder som vidtagits i den verkställande medlemsstaten till följd av överträdelsen,</p> <p>— Eventuella rättsliga konsekvenser av överträdelsen i den verkställande medlemsstaten.</p> <p>Andra iakttagelser som skulle kunna leda till ett följdbeslut.</p> <p>Beskrivning av iakttagelserna:</p>
<p>f) Uppgifter om kontaktperson för ytterligare upplysningar om överträdelsen:</p> <p>Efternamn:</p> <p>Förnamn:</p> <p>Adress:</p> <p>Tfn: (landskod) (riktnummer) (nummer)</p> <p>Fax: (landskod) (riktnummer) (nummer)</p> <p>E-post:</p> <p>Språk som kan användas vid kontakter:</p> <p>Underskrift av den myndighet som utfärdat formuläret och/eller dess företrädare för intygande av att formulärets innehåll är korrekt:</p> <p>Namn:</p> <p>Befattning (titel/tjänsteställning):</p> <p>Möte:</p> <p>Officiell stämpel (i förekommande fall):</p>

Tisdagen den 14 december 2010

Människohandel ***I

P7_TA(2010)0471

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om förebyggande och bekämpande av människohandel samt skydd av offer och om upphävande av rambeslut 2002/629/RIF (KOM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD))

(2012/C 169 E/36)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0095),
 - med beaktande av artiklarna 294.2, 82.2 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0087/2010),
 - med beaktande av yttrandet från utskottet för rättsliga frågor över den föreslagna rättsliga grunden,
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av de nationella parlamentens bidrag rörande förslaget till rättsakt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 21 oktober 2010,
 - efter att ha hört Regionkommittén,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 25 november 2010 att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artiklarna 55 och 37 i arbetsordningen,
 - med beaktande av de gemensamma överläggningar som utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män hållit i enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0348/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

Tisdagen den 14 december 2010

P7_TC1-COD(2010)0065

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/36/EU.)

Avtal EU/Georgien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd ***

P7_TA(2010)0472

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Georgien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE))

(2012/C 169 E/37)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (15507/2010),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Georgien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd (14654/2010),
 - med beaktande av rådets begäran om parlamentets godkännande i enlighet med artikel 79.3 och artikel 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0392/2010),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0346/2010).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Georgien.

Onsdagen den 15 december 2010

Utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för programmet för livslångt lärande, för programmet för konkurrenskraft och innovation samt för Palestina

P7_TA(2010)0474

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD))

(2012/C 169 E/38)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010),

— med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, (det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006), särskilt punkt 27,

— med beaktande av sin första behandling av den 20 oktober 2010 av förslaget till den allmänna budgeten ⁽²⁾,

— med beaktande av resultaten från förlikningen den 15 november 2010,

— med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0367/2010), och av följande skäl:

A. Taken i den fleråriga budgetramen, särskilt för underrubrik 1a och rubrik 4, räcker inte till för att finansiera EU:s prioriteringar utan att befintliga instrument och politiska åtgärder äventyras.

B. Budgetmyndighetens två grenar kom under förlikningen överens om att utnyttja flexibilitetsmekanismen för att kompensera de förstärkta medlen till fastställda prioriteringar inom dessa två rubriker, under förutsättning att man når en övergripande överenskommelse om de återstående frågorna.

1. Europaparlamentet noterar att taken i underrubrik 1a och rubrik 4, trots en mindre ökning av medlen till åtagandena i vissa budgetpunkter, inte räcker till för att på ett tillfredsställande sätt finansiera de av parlamentet och rådet utvalda prioriteringarna.

2. Europaparlamentet välkomnar därför överenskommelsen vid förlikningen om att utnyttja flexibilitetsmekanismen för att finansiera programmet för livslångt lärande och programmet för konkurrenskraft och innovation i underrubrik 1a, och det ekonomiska stödet till Palestina, fredsprocessen och UNRWA i rubrik 4 till ett totalbelopp på 105 miljoner EUR.

3. Europaparlamentet påminner om att dessa program är mycket viktiga för unionens framtid eftersom de utgör en tydlig drivkraft för den ekonomiska aktiviteten, samt för unionens roll som global aktör.

4. Europaparlamentet påminner om att utnyttjandet av detta instrument, enligt punkt 27 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, på nytt visar på att EU:s budget måste bli allt flexiblere.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0372.

Onsdagen den 15 december 2010

5. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att underteckna beslutet tillsammans med rådets ordförande och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT**om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 27 femte stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och av följande skäl:

Efter att ha undersökt alla möjligheter att omfördela anslagen under underrubrik 1a och rubrik 4 enades budgetmyndighetens två grenar vid förlikningsmötet den 11 november 2010 om att utnyttja flexibilitetsmekanismen för att komplettera anslagen i 2011 års budget över taken för underrubrik 1a och rubrik 4 enligt följande:

- 18 miljoner EUR för programmet för livslångt lärande under underrubrik 1a.
- 16 miljoner EUR för programmet för konkurrenskraft och innovation under underrubrik 1a.
- 71 miljoner EUR för Palestina under rubrik 4.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011 ska flexibilitetsmekanismen utnyttjas för att överföra 34 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden till underrubrik 1a och 71 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden till rubrik 4.

Beloppen ska användas för att komplettera finansieringen enligt följande:

- 18 miljoner EUR för programmet för livslångt lärande under underrubrik 1a.
- 16 miljoner EUR för programmet för konkurrenskraft och innovation under underrubrik 1a.
- 71 miljoner EUR för Palestina under rubrik 4.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Onsdagen den 15 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Parlamentets ståndpunkt om det nya förslaget till budget för 2011 med rådets ändringar

P7_TA(2010)0475

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011, alla avsnitt, med rådets ändringar (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD))

(2012/C 169 E/39)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 314 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen,
- med beaktande av rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽²⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2010 om prioriteringar för budgeten 2011 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 juni 2010 om mandatet för trepartsmötet om förslaget till budget för 2011 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens budget för budgetåret 2011, alla avsnitt ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om de pågående förhandlingarna om budgeten för 2011 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av det nya förslag till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011 som kommissionen lade fram den 26 november 2010 (KOM(2010)0750) i enlighet med artikel 314.8 i EUF-fördraget,

⁽¹⁾ EUT L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0086.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0205.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0372.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0433.

Onsdagen den 15 december 2010

- med beaktande av slutsatserna från trepartsmötet om budgeten den 6 december 2010,
 - med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens budget för budgetåret 2011 som rådet antog den 10 december 2010 (17635/2010 – C7-0411/2010),
 - med beaktande av artiklarna 75b och 75 e i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0369/2010).
1. Europaparlamentet anser att även om budgetförslaget med rådets ändringar inte fullständigt tillgodoser de verkliga behoven för en hållbar, samstämd och effektiv unionsbudget, är det parlamentets målsättning att unionen ska förses med en budget som till fullo och på ett förutsägbart sätt kan genomföras från början av budgetåret.
 2. Europaparlamentet anser att det sätt på vilket EU:s system för egna medel har utvecklats, genom att det gradvis ersatts med nationella bidrag och följaktligen upplevs som en orimlig börda på nationella offentliga finanser, medför att en reformering av systemet är nödvändigare än någonsin. Parlamentet noterar kommissionens uttalande. Parlamentet upprepar dock att det är viktigt att kommissionen senast den 1 juli 2011 lägger fram betydande förslag till nya egna medel för EU, enligt artikel 311 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar rådet att förbinda sig att diskutera dessa förslag med parlamentet under förhandlingarna om nästa fleråriga budgetram, i linje med förklaring nr 3 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006.
 3. I enlighet med artikel 314.4 i EUF-fördraget anser Europaparlamentet att vissa reserver för anslag är nödvändiga för att hjälpa kommissionen att förbättra transparensen kring informationen och genomförandet av anslag under avsnitt III i budgeten. Parlamentet godkänner det förslag till budget för 2011 som ändrats genom rådets ståndpunkt.
 4. Europaparlamentet godkänner det gemensamma uttalande om betalningsbemyndiganden som bifogas denna resolution.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att förklara att budgeten slutgiltigt har antagits och att se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till övriga berörda institutioner och organ.

BILAGA

UTKAST TILL GEMENSAMT UTTALANDE OM BETALNINGSBEMYNDIGANDEN

”Med beaktande av de budgetkonsolideringsansträngningar som för närvarande pågår i medlemsstaterna godtar Europaparlamentet och rådet den nivå på betalningsbemyndiganden för 2011 som föreslås i kommissionens budgetförslag av den 26 november 2010. De uppmanar kommissionen att lägga fram en ändringsbudget om bemyndigandena i budgeten för 2011 inte räcker för att täcka utgifterna i underrubrik 1a (Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning), underrubrik 1b (Sammanhållning för tillväxt och sysselsättning), rubrik 2 (Skydd och förvaltning av naturresurser), rubrik 3 (Medborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa) och rubrik 4 (EU som global partner).

Europaparlamentet och rådet uppmanar särskilt kommissionen att senast i slutet av september 2011 lämna uppdaterade uppgifter om läget samt beräkningar för betalningsbemyndiganden i underrubrik 1b (Sammanhållning för tillväxt och sysselsättning) och landsbygdsutveckling i rubrik 2 (Skydd och förvaltning av naturresurser), och att vid behov lägga fram ett förslag till ändringsbudget endast för detta ändamål.

Europaparlamentet och rådet kommer att ta ställning till ett eventuellt förslag till ändringsbudget så snabbt som möjligt i syfte att undvika varje underskott i betalningsbemyndiganden. Dessutom åtar sig Europaparlamentet och rådet att snabbt behandla eventuella överföringar av betalningsbemyndiganden, inbegripet mellan rubriker i budgetramen, så att betalningsbemyndiganden som införts i budgeten ska kunna användas på bästa möjliga sätt och anpassas efter faktiskt genomförande och faktiska behov.”

Onsdagen den 15 december 2010

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Noord Holland ICT från Nederländerna

P7_TA(2010)0476

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT från Nederländerna) (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD))

(2012/C 169 E/40)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0353/2010), och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att kunna ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
 - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
 - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit övertaliga bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om antagandet av beslut rörande fondens utnyttjande.
 - D. Nederländerna har ansökt om ekonomiskt bidrag från fonden till följd av 613 friställningar vid två företag som är verksamma inom huvudgrupp 46 (Parti- och provisionshandel utom med motorfordon) enligt Nace rev 2 i Nuts II-regionen Noord Holland i Nederländerna.
 - E. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 15 december 2010

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snarast ska kunna tas i anspråk.
2. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit övertaliga till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera övertaliga arbetstagare på arbetsmarknaden.
3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden för enskilda arbetstagare som blivit övertaliga. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
4. Europaparlamentet konstaterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller detaljerade uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
5. Europaparlamentet välkomnar det faktum att kommissionen i samband med utnyttjandet av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter föreslagit en alternativ källa till betalningsbemyndiganden utöver oanvända medel från Europeiska socialfonden, efter många påminnelser från Europaparlamentet om att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter inrättades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och att tillbörliga budgetposter för överföringar därför måste fastställas.
6. Europaparlamentet konstaterar dock att för att utnyttja Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för detta fall kommer betalningsbemyndiganden att överföras från en budgetpost avsedd för stöd till små och medelstora företag och innovation. Parlamentet beklagar att kommissionen i många fall brustit allvarligt i genomförandet av programmen för konkurrenskraft och innovation, särskilt under en ekonomisk kris som kraftigt borde öka behovet av sådant stöd.
7. Europaparlamentet påminner om att en utvärdering av hur Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter fungerar och vilket mervärde den skapar bör göras inom ramen för den allmänna bedömningen av programmen och andra instrument som skapats genom det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, i samband med halvtidsöversynen av den fleråriga budgetramen 2007–2013.
8. Europaparlamentet välkomnar det nya upplägget för kommissionens förslag, där det i motiveringsdelen läggs fram tydliga och detaljerade uppgifter om ansökan med en analys av kriterier för stödbemyndigande och en förklaring av orsakerna till att ansökan godkänns, vilket ligger i linje med parlamentets krav.
9. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 15 december 2010

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT från Nederländerna)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾, särskilt artikel 12.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (nedan kallad fonden) inrättades för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som blivit arbetslösa till följd av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln på grund av globaliseringen och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
- (2) Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
- (3) Det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 gör det möjligt att använda medel från fonden upp till ett belopp på högst 500 miljoner EUR per år.
- (4) Nederländerna lämnade den 8 april 2010 in en ansökan om medel från fonden med anledning av uppsägningar vid två företag som är verksamma inom huvudgrupp 46 (Parti- och provisionshandel utom med motorfordon) enligt Nace rev 2, i Nuts II-regionen Noord Holland (NL32), och kompletterade ansökan med ytterligare uppgifter fram till den 5 augusti 2010. Ansökan uppfyller villkoren för fastställande av det ekonomiska stödet enligt artikel 10 i förordning (EG) nr 1927/2006. Kommissionen föreslår därför att ett belopp på 2 557 135 EUR ska anslås.
- (5) Fonden bör därför utnyttjas för att bevilja det ekonomiska stöd som Nederländerna ansökt om.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ska belastas med 2 557 135 EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden ur Europeiska unionens allmänna budget för 2010.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Onsdagen den 15 december 2010

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad *

P7_TA(2010)0477

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till rådets förordning om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (KOM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))

(2012/C 169 E/41)

(Särskilt lagstiftningsförfarande – samråd – fördjupat samarbete)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till rådet (KOM(2010)0105),
 - med beaktande av artikel 81.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europaparlamentet har hört av rådet (C7-0315/2010),
 - med beaktande av sin ståndpunkt av den 16 juni 2010 ⁽¹⁾, som godkänner utkastet till rådets beslut om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad,
 - med beaktande av rådets beslut 2010/405/EU av den 12 juli 2010 om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad ⁽²⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 14 juli 2010,
 - med beaktande av artiklarna 55 och 74g.3 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0360/2010),
1. Europaparlamentet godkänner kommissionens förslag såsom ändrat av parlamentet.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ändra sitt förslag i överensstämmelse härmed, i enlighet med artikel 293.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterst skyndsamt lägga fram ett förslag om ändring av förordning (EG) nr 2201/2003, begränsat till ett tillägg av en klausul om *forum necessitatis*, före den utlovade allmänna översynen av den förordningen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0216.

⁽²⁾ EUT L 189, 22.7.2010, s. 12.

Onsdagen den 15 december 2010

4. Rådet uppmanas att underrätta Europaparlamentet om rådet har för avsikt att avvika från den text som parlamentet har godkänt.
5. Rådet uppmanas att höra parlamentet på nytt om rådet har för avsikt att väsentligt ändra kommissionens förslag.
6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 1

Förslag till förordning
Beaktandedel 2

med beaktande av rådets beslut [...] av den [...] om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (7),

(7) EUT L [...], [...], s. [...].

med beaktande av rådets beslut **2010/405/EU** av den **12 juli 2010** om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (1),

(1) EUT L 189, 22.7.2010, s. 12.

Ändring 2

Förslag till förordning
Skäl 1

(1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras. För att göra det möjligt att gradvis inrätta ett sådant område ska unionen anta åtgärder om rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder.

(1) Unionen har satt som mål att bevara och utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, där den fria rörligheten för personer garanteras. För att göra det möjligt att gradvis inrätta ett sådant område ska unionen anta åtgärder om rättsligt samarbete i civilrättsliga frågor som har gränsöverskridande följder, **särskilt när detta är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera korrekt.**

Ändring 3

Förslag till förordning
Skäl 2

(2) Enligt **artikel 81.3** i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska **rådet besluta om att vidta åtgärder som rör familjerätten och som har gränsöverskridande följder.**

(2) Enligt **artikel 81** i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska **dessa åtgärder inbegripa sådana som syftar till att säkerställa förenligheten mellan tillämpliga lagvalsregler i medlemsstaterna.**

Ändring 4

Förslag till förordning
Skäl 6

(6) Bulgarien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Ungern, Österrike, Rumänien och Slovenien riktade därefter en begäran till kommissionen vari de tillkännagav sin avsikt att sinsemellan upprätta ett fördjupat samarbete i fråga om tillämplig lag i äktenskapsmål, **och uppmanade kommissionen att lämna in ett förslag till rådet för detta ändamål.**

(6) **Belgien, Bulgarien, Tyskland, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Lettland, Luxemburg, Ungern, Malta, Österrike, Portugal, Rumänien och Slovenien** riktade därefter en begäran till kommissionen vari de tillkännagav sin avsikt att sinsemellan upprätta ett fördjupat samarbete i fråga om tillämplig lag i äktenskapsmål. **Den 3 mars 2010 drog Grekland tillbaka sin begäran.**

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 5**Förslag till förordning
Skäl 7**

(7) Rådet antog den [...] **beslutet** [...] om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad.

(7) Rådet antog den **12 juli 2010 beslut 2010/405/EU** om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad.

Ändring 6**Förslag till förordning
Skäl 8**

8. Enligt artikel 328.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska de fördjupade samarbetena när de upprättas vara öppna för samtliga medlemsstater, förutsatt att medlemsstaterna tar hänsyn till de eventuella villkor för deltagande som fastställts genom beslutet om bemyndigande. De ska också vara öppna vid varje annat tillfälle, under förutsättning att de berörda medlemsstaterna utöver nämnda villkor tar hänsyn till de akter som redan har antagits inom denna ram.

8. Enligt artikel 328.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska de fördjupade samarbetena när de upprättas vara öppna för samtliga medlemsstater, förutsatt att medlemsstaterna tar hänsyn till de eventuella villkor för deltagande som fastställts genom beslutet om bemyndigande. De ska också vara öppna vid varje annat tillfälle, under förutsättning att de berörda medlemsstaterna utöver nämnda villkor tar hänsyn till de akter som redan har antagits inom denna ram. **Kommissionen och de medlemsstater som deltar i ett fördjupat samarbete bör se till att främja ett deltagande av så många medlemsstater som möjligt. Denna förordning ska i enlighet med fördragen vara till alla delar bindande och direkt tillämplig endast i de deltagande medlemsstaterna.**

Ändring 7**Förslag till förordning
Skäl 9a (nytt)**

(9a) Denna förordnings materiella tillämpningsområde och normativa del bör vara konsekventa med förordning (EG) nr 2201/2003. Den bör dock inte tillämpas på annullering av äktenskap. Denna förordning bör endast tillämpas på upplösning eller uppmjukning av de äktenskapliga banden. Den lag som fastställs enligt lagvalsreglerna i denna förordning bör gälla skälen för äktenskapsskillnad och hemskillnad. Prejudiciella frågor som exempelvis rättskapacitet och äktenskaps giltighet och som de förmögenhetsrättsliga konsekvenserna av en äktenskapsskillnad eller en hemskillnad, efternamnet, föräldraansvaret, underhållsskyldigheten eller eventuella ytterligare åtgärder bör fastställas enligt lagvalsreglerna i den deltagande medlemsstaten i fråga.

Ändring 8**Förslag till förordning
Skäl 10**

(10) För att begränsa förordningens geografiska tillämpningsområde måste de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet anges.

(10) För att begränsa förordningens geografiska tillämpningsområde måste de medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet anges **i enlighet med artikel 1.2.**

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 10a (nytt)

(10a) Denna förordning bör vara av "universell" karaktär i den meningen att de enhetliga lagvalsreglerna i förordningen kan anvisa lagen i en deltagande medlemsstat, lagen i en medlemsstat som inte deltar, eller lagen i ett land utanför EU.

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 11

(11) Förordningen bör tillämpas oberoende av vid vilken slags domstol saken tas upp till prövning.

(11) Förordningen bör tillämpas oberoende av vid vilken slags domstol saken tas upp till prövning. **I tillämpliga fall bör talan anses ha väckts vid en domstol i enlighet med förordning (EG) nr 2201/2003.**

Ändring 11
Förslag till förordning
Skäl 12

(12) För att makarna ska kunna välja en tillämplig lag som de har nära anknytning till eller, om en sådan valmöjlighet saknas, för att den lagen ska kunna tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad bör den berörda lagen vara tillämplig även om det inte är fråga om lagen i en deltagande medlemsstat. Om en lag i en annan medlemsstat anvisas, **kan** det nätverk som inrättats genom rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiska rättsligt nätverk på privaträttens område ⁽¹⁾ bistå domstolarna med information om innehållet i utländsk rätt.

(12) För att makarna ska kunna välja en tillämplig lag som de har nära anknytning till eller, om en sådan valmöjlighet saknas, för att den lagen ska kunna tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad bör den berörda lagen vara tillämplig även om det inte är fråga om lagen i en deltagande medlemsstat. Om en lag i en annan medlemsstat anvisas **skulle** det nätverk som inrättats genom rådets beslut 2001/470/EG av den 28 maj 2001 om inrättande av ett europeiska rättsligt nätverk på privaträttens område ⁽¹⁾, **ändrat genom beslut nr 568/2009/EG av den 18 juni 2009 ⁽²⁾, kunna** bistå domstolarna med information om innehållet i utländsk rätt.

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽¹⁾ EGT L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 168, 30.6.2009, s. 35.

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 13

(13) En ökad rörlighet för medborgarna kräver såväl mer flexibilitet som en större rättssäkerhet. För att uppnå denna målsättning bör förordningen stärka parternas oberoende i samband med äktenskapsskillnad och hemskillnad genom att ge dem en viss möjlighet att välja vilken lag som ska tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad. **Denna möjlighet bör inte utsträckas till att omfatta annullering av äktenskap, som hör nära samman med villkoren för äktenskapets giltighet, där det inte är lämpligt att ge parterna valfrihet.**

(13) En ökad rörlighet för medborgarna kräver såväl mer flexibilitet som en större rättssäkerhet. För att uppnå denna målsättning bör förordningen stärka parternas oberoende i samband med äktenskapsskillnad och hemskillnad genom att ge dem en viss möjlighet att välja vilken lag som ska tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad.

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 13
Förslag till förordning
Skäl 14

(14) Makarna bör kunna välja lagen i ett land till vilket de har särskild anknytning eller lagen i domstolslandet som tillämplig lag för deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad. Den lag som makarna väljer måste vara förenlig med de grundläggande rättigheterna såsom dessa **definieras** i fördragen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. **Möjligheten att välja tillämplig lag vid äktenskapsskillnad och hemskillnad får inte vara till men för barnets bästa.**

(14) Makarna bör kunna välja lagen i ett land till vilket de har särskild anknytning eller lagen i domstolslandet som tillämplig lag för deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad. Den lag som makarna väljer måste vara förenlig med de grundläggande rättigheterna såsom dessa **erkänns** i fördragen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 15

(15) Innan makarna väljer vilken lag som ska vara tillämplig är det viktigt att de har tillgång till uppdaterad information om viktiga aspekter av den nationella lagstiftningen, unionsrätten och förfarandena vid äktenskapsskillnad och hemskillnad. För att garantera sådan tillgång till relevanta uppgifter av nödvändig kvalitet, uppdaterar kommissionen fortlöpande uppgifterna i det offentliga Internetbaserade informationssystem som inrättades genom **rådets** beslut 2001/470/EG.

(15) Innan makarna väljer vilken lag som ska vara tillämplig är det viktigt att de har tillgång till uppdaterad information om viktiga aspekter av den nationella lagstiftningen, unionsrätten och förfarandena vid äktenskapsskillnad och hemskillnad. För att garantera sådan tillgång till relevanta uppgifter av nödvändig kvalitet uppdaterar kommissionen fortlöpande uppgifterna i det offentliga Internetbaserade informationssystem som inrättades genom beslut 2001/470/EG, **ändrat genom beslut nr 568/2009/EG.**

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 15a (nytt)

(15a) Om makarna inte kan komma överens om vilken lag som ska tillämpas bör de genomgå ett medlingsförfarande som omfattar åtminstone ett samråd med en godkänd medlare.

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 16

(16) En grundläggande princip i förordningen är att **de båda** makarna gemensamt ska göra ett sakligt och välgrundat val. Var och en av makarna bör exakt känna till de rättsliga och sociala följderna av lagvalet. Möjligheten för makar att tillsammans välja tillämplig lag bör inte påverka makarnas rättigheter och likställdhet. Därför bör **de nationella domstolarna** vara medvetna om vikten av att **båda** makarna gör ett sakligt och välgrundat val som baserats på information om de rättsliga följderna av lagvalsavtalet.

(16) En grundläggande princip i förordningen är att makarna gemensamt ska göra ett sakligt och välgrundat val. Var och en av makarna bör exakt känna till de rättsliga och sociala följderna av lagvalet. Möjligheten för makar att tillsammans välja tillämplig lag bör inte påverka makarnas rättigheter och likställdhet. Därför bör **domarna i de deltagande medlemsstaterna** vara medvetna om vikten av att makarna gör ett sakligt och välgrundat val som baserats på information om de rättsliga följderna av lagvalsavtalet.

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 17
Förslag till förordning
Skäl 17

(17) Vissa garantier **bör** införas för att säkerställa att makarna är medvetna om följderna av sitt val. Lagvalsavtalet bör åtminstone vara skriftligt, daterat och undertecknat av båda parterna. Om lagen i den deltagande medlemsstat där båda makarna har hemvist föreskriver ytterligare formkrav, bör dessa bestämmelser respekteras. Sådana *kompletterande* formella krav kan finnas exempelvis i en deltagande medlemsstat där avtalet infogas i ett äktenskapsförord.

(17) **För att garantera rättssäkerhet samt bättre tillgång till rättslig prövning bör bestämmelserna om materiell och formell giltighet fastställas på ett sätt som underlättar ett välgrundat val från makarnas sida och som respekterar deras samtycke. I fråga om formell giltighet bör** vissa garantier införas för att säkerställa att makarna är medvetna om följderna av sitt val. Lagvalsavtalet bör åtminstone vara skriftligt, daterat och undertecknat av båda parterna. Om lagen i den deltagande medlemsstat där båda makarna har hemvist **vid ingående av avtalet** föreskriver ytterligare formkrav, bör dessa bestämmelser respekteras. Sådana *ytterligare* formella krav kan finnas exempelvis i en deltagande medlemsstat där avtalet infogas i ett äktenskapsförord. **Om makarna vid ingående av avtalet har hemvist i olika deltagande medlemsstater som föreskriver olika formkrav, bör det räcka med att formkraven i en av dessa medlemsstater respekteras. Om endast en av makarna vid ingående av avtalet har hemvist i en deltagande medlemsstat som föreskriver ytterligare formkrav, bör dessa respekteras.**

Ändring 19
Förslag till förordning
Skäl 19

(19) För att garantera rättssäkerhet och förutsebarhet samt förhindra situationer där en av makarna ansöker om äktenskapsskillnad före den andra för att försäkra sig om att saken prövas enligt en lagstiftning som vederbörande anser mer gynnsam när det gäller att skydda hans eller hennes intressen bör denna förordning, för de fall då inget lagval görs, omfatta harmoniserade lagvalsregler som grundar sig på en rad anknytningsfaktorer som förutsätter en nära anknytning mellan makarna och lagen i fråga. **Anknytningsfaktorerna har valts för att säkerställa att äktenskapsskillnaden eller hemskillnaden omfattas av en lag till vilken makarna har en nära anknytning, och grundar sig först och främst på makarnas vanliga vistelseort.**

(19) För att garantera rättssäkerhet och förutsebarhet samt förhindra situationer där en av makarna ansöker om äktenskapsskillnad före den andra för att försäkra sig om att saken prövas enligt en lagstiftning som vederbörande anser mer gynnsam när det gäller att skydda hans eller hennes intressen bör denna förordning, för de fall då inget lagval görs, omfatta harmoniserade lagvalsregler som grundar sig på en rad anknytningsfaktorer som förutsätter en nära anknytning mellan makarna och lagen i fråga. **Sådana anknytningsfaktorer bör väljas så att de säkerställer att förfarandena för äktenskapsskillnad eller hemskillnad omfattas av en lag till vilken makarna har en nära anknytning.**

Ändring 20
Förslag till förordning
Skäl 19a (nytt)

(19a) **Om det i denna förordning hänvisas till nationalitet som en anknytningsfaktor när det gäller tillämpningen av en stats lagstiftning bör man lösa frågan om fall med flera nationaliteter i enlighet med nationell lagstiftning, med full respekt för Europeiska unionens allmänna principer.**

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 21
Förslag till förordning
Skäl 19b (nytt)

(19b) Om ett mål tas upp vid domstol gällande en ansökan om att omvandla en hemskillnad till äktenskapsskillnad och parterna inte kan välja tillämplig lag bör den lag som tillämpats på hemskillnaden även tillämpas på äktenskapsskillnaden. En sådan kontinuitet främjar förutsebarheten för parterna och förbättrar rättssäkerheten. Om den lag som tillämpats på hemskillnaden saknar bestämmelser om omvandling av hemskillnaden till äktenskapsskillnad bör dock äktenskapsskillnaden regleras av de lagvalsregler som gäller då parterna inte gjort något lagval. Detta bör inte hindra makarna från att ansöka om äktenskapsskillnad på grundval av andra regler som fastställs i denna förordning.

Ändring 22
Förslag till förordning
Skäl 20

(20) I vissa situationer, till exempel när tillämplig lag saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad eller inte ger makarna lika rätt till äktenskapsskillnad eller hemskillnad på grund av den ena makens kön, bör domstolslandets lag ändå tillämpas.

(20) I vissa situationer, till exempel när tillämplig lag saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad eller inte ger makarna lika rätt till äktenskapsskillnad eller hemskillnad på grund av den ena makens kön, bör domstolslandets lag ändå tillämpas. **Detta bör dock inte påverka klausulen om rättsordning (ordre public).**

Ändring 23
Förslag till förordning
Skäl 21

(21) Av hänsyn till allmänintresset bör domstolarna i de deltagande medlemsstaterna i undantagsfall ha rätt att avstå från att tillämpa utländsk lag i ett visst mål om det uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen i domstolslandet (ordre public). Domstolarna bör dock inte kunna åberopa detta undantag för att förhindra att en annan **medlemsstats** lagstiftning tillämpas om det skulle strida mot Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 21 som förbjuder alla former av diskriminering.

(21) Av hänsyn till allmänintresset bör domstolarna i de deltagande medlemsstaterna i undantagsfall ha rätt att avstå från att tillämpa **en bestämmelse i** utländsk lag i ett visst mål om det uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen i domstolslandet (ordre public). Domstolarna bör dock inte kunna åberopa detta undantag för att förhindra att **en bestämmelse i** en annan **stats** lagstiftning tillämpas om det skulle strida mot Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 21 som förbjuder alla former av diskriminering.

Ändring 24
Förslag till förordning
Skäl 21a (nytt)

(21a) När denna förordning hänvisar till den omständigheten att lagstiftningen i den deltagande medlemsstat där saken prövas saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad bör detta tolkas som att lagstiftningen i den medlemsstaten inte omfattar äktenskapsskillnad. I sådana fall bör domstolen inte vara skyldig att döma till äktenskapsskillnad enligt denna förordning. När denna förordning hänvisar till den omständigheten att äktenskapet i fråga enligt lagstiftningen i den deltagande medlemsstat där saken prövas inte är giltigt för tillämpning av ett skilsmässoförfarande bör detta tolkas bland annat som att ett sådant äktenskap inte föreligger enligt den medlemsstatens lagstiftning. I sådana fall bör domstolen inte vara skyldig att uttala en dom om äktenskapsskillnad eller fatta beslut om hemskillnad enligt denna förordning.

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 25
Förslag till förordning
Skäl 22

(22) Eftersom det finns stater och deltagande medlemsstater som har två eller flera parallella rättssystem eller regelverk som berör frågor som omfattas av denna förordning, bör det fastställas i vilken utsträckning bestämmelserna i denna förordning ska vara tillämpliga i de olika territoriella enheterna i dessa stater och deltagande medlemsstater.

(22) Eftersom det finns stater och deltagande medlemsstater som har två eller flera parallella rättssystem eller regelverk som berör frågor som omfattas av denna förordning, bör det fastställas i vilken utsträckning bestämmelserna i denna förordning ska vara tillämpliga i de olika territoriella enheterna i dessa stater och deltagande medlemsstater **eller i vilken utsträckning denna förordning är tillämplig på olika kategorier av personer i dessa stater och i de deltagande medlemsstaterna.**

Ändring 26
Förslag till förordning
Skäl 22a (nytt)

(22a) Om det saknas bestämmelser som fastställer tillämplig lag bör makarna när de väljer lagen i en stat där en av dem är medborgare samtidigt ange, om den stat vars lag de valt omfattar flera territoriella enheter som var och en har sin egen rättsordning eller sitt eget regelverk i fråga om äktenskapsskillnad och hemskillnad, vilken territoriell enhets lag de enats om.

Ändring 29
Förslag till förordning
Artikel 1 – punkt 1a (ny)

1a. Denna förordning ska inte tillämpas på följande frågor, inte ens om de enbart tas upp som en prejudiciell fråga inom ramen för ett mål om äktenskapsskillnad eller hemskillnad:

- a) fysiska personers rättskapacitet*
- b) ett äktenskaps förefintlighet, giltighet eller erkännandet av detsamma*
- c) annullering av ett äktenskap*
- d) makarnas efternamn*
- e) förmögenhetsrättsliga konsekvenser av äktenskapet*
- f) föräldraansvar*
- g) underhållsskyldighet*
- h) trustar och arv.*

Ändring 30
Förslag till förordning
Artikel 1 – punkt 2

2. Med deltagande medlemsstat avses i denna förordning en medlemsstat som deltar i det fördjupade samarbetet om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad enligt [rådets beslut [...] av den [...] om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad].

2. Med deltagande medlemsstat avses i denna förordning en medlemsstat som deltar i det fördjupade samarbetet om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad enligt [rådets beslut **2010/405/EU** av den **12 juli 2010** om bemyndigande att upprätta ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad], **eller enligt ett beslut som antagits i enlighet med andra eller tredje stycket i artikel 331.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.**

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 31
Förslag till förordning
Artikel 1a (ny)

Artikel 1a
Förhållande till förordning (EG) nr 2201/2003
Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av förordning (EG) nr 2201/2003.

Ändring 32
Förslag till förordning
Artikel 1b (ny)

Artikel 1b
Definition
Med domstol avses i denna förordning alla myndigheter i de deltagande medlemsstater som har jurisdiktion i frågor som omfattas av denna förordning.

Ändring 34
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 1 – inledningen

1. Makarna får **avtala** om vilken lag som ska tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad under förutsättning att **den lag de valt är förenlig med de grundläggande rättigheter som fastställs i fördragen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt med grunderna för rättsordningen (ordre public), med det förbehållet att valet måste avse något** av följande alternativ:

1. Makarna får **komma överens** om vilken lag som ska tillämpas på deras äktenskapsskillnad eller hemskillnad, under förutsättning att **det är någon** av följande **lagar**:

Ändring 39
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 3

3. **Det avtal som avses i punkt 2 ska vara skriftligt och dateras och undertecknas av båda makarna. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska anses vara likvärdigt med ett skriftligt meddelande.**

3. **Om domstolslandets lag tillåter det kan makarna även välja tillämplig lag under pågående förfarande inför domstolen. I så fall ska domstolen registrera lagvalet i enlighet med domstolslandets lag.**

Om lagen i den deltagande medlemsstat där båda makarna har hemvist vid tidpunkten för avtalets ingående föreskriver ytterligare formkrav för denna typ av avtal, ska de bestämmelserna följas. Om makarna har hemvist i olika deltagande medlemsstater och lagarna i dessa medlemsstater föreskriver olika formkrav, ska avtalet anses giltigt till formen om det uppfyller villkoren enligt lagen i ett av dessa länder.

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 40
Förslag till förordning
Artikel 3 – punkt 4

4. Om domstolslandets lag tillåter det kan makarna även utgår
välja tillämplig lag under pågående förfarande inför domsto-
len. I så fall ska domstolen registrera lagvalet i enlighet med
domstolslandets lag.

Ändring 41
Förslag till förordning
Artikel 3a (ny)

Artikel 3a

Samtycke och materiell giltighet

1. Förekomsten och giltigheten av ett lagvalsavtal eller en bestämmelse i detta ska fastställas enligt den lag som skulle tillämpas enligt denna förordning om lagvalsavtalet eller bestämmelsen var giltig.
2. En make/maka kan dock åberopa lagen i det land där han eller hon har sin hemvist när målet tas upp vid domstol för att få fastställt att han eller hon inte har samtyckt till lagvalsavtalet, om det framgår av omständigheterna att det inte skulle vara rimligt att avgöra verkan av hans eller hennes uppträdande enligt den lag som anges i punkt 1.

Ändring 42
Förslag till förordning
Artikel 3b (ny)

Artikel 3b

Formell giltighet

1. Det avtal som avses i artiklarna 3.1 och 3.2 ska vara skriftligt och dateras och undertecknas av båda makarna. Ett elektroniskt meddelande som möjliggör en varaktig dokumentation av avtalet ska anses vara likvärdigt med ett skriftligt meddelande.
2. Om lagen i den deltagande medlemsstat där makarna har hemvist vid tidpunkten för avtalets ingående föreskriver ytterligare formkrav för denna typ av avtal, ska de kraven gälla.
3. Om makarna vid tidpunkten för avtalets ingående har hemvist i olika deltagande medlemsstater och om lagarna i dessa stater föreskriver olika formkrav, ska avtalet anses formellt giltigt om det uppfyller kraven enligt en av de lagarna.
4. Om endast en av makarna vid tidpunkten för avtalets ingående har hemvist i en deltagande medlemsstat och om denna stat föreskriver ytterligare formkrav för denna typ av avtal, ska de kraven gälla.

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 43
Förslag till förordning
Artikel 4a (ny)

Artikel 4a

Omvandlande av hemskillnad till äktenskapsskillnad

1. Om en hemskillnad omvandlas till äktenskapsskillnad ska den lag som är tillämplig på äktenskapsskillnaden vara den lag som ska tillämpas på hemskillnaden, om inte parterna i enlighet med artikel 3 har bestämt något annat.
2. Om den lag som tillämpats på hemskillnaden saknar bestämmelser om omvandling av hemskillnad till äktenskapsskillnad ska dock artikel 4 vara tillämplig, om inte parterna i enlighet med artikel 3 har bestämt något annat.

Ändring 45
Förslag till förordning
Artikel 7a (ny)

Artikel 7a

Olikheter i nationell lag

Denna förordning ska inte på något sätt tvinga domstolarna i en deltagande medlemsstat, vars lagstiftning saknar bestämmelser om äktenskapsskillnad eller enligt vars lagstiftning äktenskapet i fråga anses vara ogiltigt för ett skilsmäsoförfarande, att uttala en dom om äktenskapsskillnad genom tillämpning av denna förordning.

Ändring 46
Förslag till förordning
Artikel 8

Stater med **mer än en rättsordning**

1. När en stat omfattar flera territoriella enheter som var och en har egna rättsregler i fråga om äktenskapsskillnad och hemskillnad ska varje sådan enhet anses som ett land vid fastställandet av den lag som ska tillämpas enligt denna förordning.
2. En medlemsstat där olika territoriella enheter har egna bestämmelser om äktenskapsskillnad och hemskillnad behöver inte tillämpa denna förordning vid lagkonflikter enbart mellan lagarna i sådana enheter.

Stater med **två eller fler rättsordningar för olika territorier**

1. När en stat omfattar flera territoriella enheter som var och en har egna rättsregler i fråga om äktenskapsskillnad och hemskillnad ska varje sådan enhet anses som ett land vid fastställandet av den lag som ska tillämpas enligt denna förordning.
 - 1a. I förhållande till en sådan stat ska
 - a) alla hänvisningar till hemvist i denna stat anses som en hänvisning till hemvisten i en territoriell enhet i den staten,
 - b) alla hänvisningar till nationalitet anses som en hänvisning till den territoriella enhet som fastställts i den statens lagstiftning eller, i avsaknad av tillämpliga bestämmelser, till den territoriella enhet som valts av makarna, eller om inget val gjorts, till den territoriella enhet till vilken maken/makarna eller makarna har den närmaste anknytningen.

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 47
Förslag till förordning
Artikel 8a (ny)

Artikel 8a

Stater med två eller fler rättsordningar för olika kategorier av personer

Vid fastställande av tillämplig lag med avseende på en stat som har två eller fler rättsordningar eller regelverk som är tillämpliga på olika kategorier av personer i frågor som regleras genom denna förordning ska varje hänvisning till lagen i den staten anses som en hänvisning till den rättsordning som är tillämplig enligt gällande regler i den staten. I avsaknad av sådana regler ska den rättsordning eller det regelverk tillämpas till vilken eller vilket maken/makan eller makarna har den närmaste anknytningen.

Ändring 48
Förslag till förordning
Artikel 8b (ny)

Artikel 8b

Tillämpning av förordningen på interna lagkonflikter

En deltagande medlemsstat där olika rättsordningar eller regelverk tillämpas på frågor som regleras genom denna förordning behöver inte tillämpa denna förordning vid lagkonflikter som enbart uppstår mellan sådana olika rättsordningar eller regelverk.

Ändring 49
Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 1 – led a

a) vilka formkrav som gäller för avtal om val av tillämplig lag, och

a) vilka formkrav som gäller för avtal om val av tillämplig lag **i enlighet med artikel 3b. 2–4**, och

Ändring 51
Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 1 – stycke 2

Ett lagvalsavtal som ingåtts **i enlighet med lagen i en deltagande medlemsstat** före den dag då denna förordning ska börja tillämpas ska dock också ha verkan, förutsatt att det **uppfyller villkoren i artikel 3.3 första stycket**.

Ett lagvalsavtal som ingåtts före den dag då denna förordning ska börja tillämpas ska dock också ha verkan, förutsatt att det **står i överensstämmelse med artiklarna 3a och 3b**.

Onsdagen den 15 december 2010

KOMMISSIONENS FÖRSLAG

ÄNDRING

Ändring 52

Förslag till förordning

Artikel 11 – punkt 1

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av **bilateral** och **multilateral** konventioner och avtal som en eller flera deltagande medlemsstater har tillträtt när denna förordning antas **och som gäller frågor som regleras i denna förordning, utan att detta påverkar de deltagande medlemsstaternas skyldigheter enligt artikel 351 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.**

1. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av **internationella** konventioner och avtal som en eller flera deltagande medlemsstater har tillträtt när denna förordning antas, **eller när det beslut som avses i artikel 1.2 antas och i vilka det fastställs lagvalsregler för äktenskapsskillnad eller hemskillnad.**

Ändring 53

Förslag till förordning

Artikel 11 – punkt 2

2. **Utan hinder av punkt 1 ska** denna förordning **ha företräde** i förbindelserna mellan de deltagande medlemsstaterna framför konventioner och avtal som avser frågor som regleras i denna förordning **och som de deltagande medlemsstaterna är parter i.**

2. Denna förordning **ska dock**, i förbindelserna mellan de deltagande medlemsstaterna, **ha företräde** framför konventioner och avtal som **ingåtts exklusivt mellan två eller fler av dem, i den mån sådana konventioner och avtal** avser frågor som regleras i denna förordning.

Ändring 54

Förslag till förordning

Artikel 12

Senast [fem år efter det att denna förordning börjat gälla] ska kommissionen lägga fram en rapport om dess tillämpning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av **ändringsförslag.**

1. Senast fem år efter det att denna förordning börjat gälla **och vart femte år därefter** ska kommissionen lägga fram en rapport om dess tillämpning för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska vid behov åtföljas av **förslag till anpassning av denna förordning.**

Ändring 55

Förslag till förordning

Artikel 12 – punkt 1a (ny)

1a. **För det ändamålet ska de deltagande medlemsstaterna ge kommissionen relevanta upplysningar om sina domstolars tillämpning av denna förordning.**

Ändring 56

Förslag till förordning

Artikel 13 – stycke 2a (nytt)

För de medlemsstater som deltar enligt ett beslut som antagits i enlighet med andra eller tredje stycket i artikel 331.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska denna förordning tillämpas från och med den dag som anges i beslutet i fråga.

Onsdagen den 15 december 2010

Kreditvärderingsinstitut ***I

P7_TA(2010)0478

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (KOM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))

(2012/C 169 E/42)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0289),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0143/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska Centralbankens yttrande av den 19 november 2010 ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 8 december 2010 ⁽²⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 8 december 2010 att godkänna denna ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0340/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 337, 14.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

Onsdagen den 15 december 2010

P7_TC1-COD(2010)0160

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 513/2011.)

Upphävande av direktiven om metrologi *I**

P7_TA(2010)0479

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upphävande av rådets direktiv 71/317/EEG, 71/347/EEG, 71/349/EEG, 74/148/EEG, 75/33/EEG, 76/765/EEG, 76/766/EEG och 86/217/EEG om metrologi (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))

(2012/C 169 E/43)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0801),
- med beaktande av artiklarna 251.2 och 95 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C6-0467/2008),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 14 maj 2009 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 10 november 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0050/2010).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

2. Europaparlamentet godkänner parlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som bifogas denna resolution.

⁽¹⁾ EUT C 277, 17.11.2009, s. 49.

Onsdagen den 15 december 2010

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2008)0227

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om upphävande av rådets direktiv 71/317/EEG, 71/347/EEG, 71/349/EEG, 74/148/EEG, 75/33/EEG, 76/765/EEG, 76/766/EEG och 86/217/EEG om metrologi

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2011/17/EU.)

BILAGA

Uttalande från parlamentet, rådet och kommissionen

Enligt artikel 25 i direktiv 2004/22/EG om mätinstrument uppmanas kommissionen av Europaparlamentet och rådet att före den 30 april 2011 lägga fram en rapport om genomförandet av detta direktiv, i förekommande fall åtföljd av ett lagstiftningsförslag i detta hänseende.

I detta sammanhang, och i enlighet med principerna om en bättre lagstiftning (varmed även avses, i förekommande fall, konsekvensbedömning och offentligt samråd), ska en utvärdering göras för att fastställa om, och i så fall i vilken omfattning tillämpningsområdet för direktiv 2004/22/EG bör utvidgas till att omfatta direktiv 71/317/EEG, 71/347/EEG, 74/148/EEG, 75/33/EEG, 76/765/EEG, 76/766/EEG och 86/217/EEG.

Datumet för upphävande av de direktiven kommer också att ses över mot bakgrund av resultatet av denna utvärdering, i syfte att säkra konsekvens i unionens lagstiftningsarbete på området mätinstrument.

Medborgarinitiativet ***I

P7_TA(2010)0480

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om medborgarinitiativet (KOM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))

(2012/C 169 E/44)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0119),

— med beaktande av artikel 11.4 i fördraget om Europeiska unionen,

Onsdagen den 15 december 2010

- med beaktande av artikel 294.2 och artikel 24 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0089/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 14 juli 2010 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 10 juni 2010 ⁽²⁾,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 8 december 2010 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från utskottet för framställningar, utskottet för kultur och utbildning och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0350/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet tar del av rådets ordförandeskaps förklaring och kommissionens förklaringar som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.
⁽²⁾ EUT C 267, 1.10.2010, s. 57.

P7_TC1-COD(2010)0074

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om medborgarinitiativet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 211/2011.)

BILAGA

Uttalanden

Uttalande från kommissionen

– I –

Kommissionen kommer att lämna ut lämpliga uppgifter om medborgarinitiativ. Framför allt kommer kommissionen att utarbeta och uppdatera en omfattande och användarvänlig handledning för medborgarinitiativ på alla EU:s officiella språk. Handledningen ska ligga på kommissionens webbsida för medborgarinitiativ. När förslag till medborgarinitiativ diarieförs och behandlas, kommer kommissionen dessutom vid behov att ge upphovsmännen stöd och vägledning. Kommissionen kommer vidare på begäran att informera upphovsmännen till pågående eller planerade lagstiftningsförslag om de frågor som initiativet avser.

Onsdagen den 15 december 2010

– II –

När ett medborgarinitiativ diarieförts på ett av de officiella språken kan upphovsmännen, när som helst under insamlingen av stödunderskrifter, be kommissionen att i registret ta in översättningar av det föreslagna initiativet på vilket annat av EU:s officiella språk som helst. Översättningarna ska göras på upphovsmännens ansvar. Innan nya språkversioner förs in i registret ska kommissionen kontrollera att det inte förekommer några uppenbara och väsentliga avvikelser mellan källtexten och översättningen av initiativets titel, ämne och mål.

Uttalande från rådets belgiska ordförandeskap

Ordförandeskapet kommer att göra sitt bästa för att garantera att de åtgärder som behövs för tillämpningen av denna förordning införs så snart som möjligt och senast ett år efter ikraftträdandet, i enlighet med förordningen.

Torsdagen den 16 december 2010

Europeiska kulturarvsmärket *I**

P7_TA(2010)0486

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket (KOM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0076),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 167 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag (C7-0071/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det motiverade yttrande som inom ramen för protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitets principerna har inkommit från den franska senaten och i vilken det hävdar att förslaget till lagstiftningsakt inte är förenligt med subsidiaritetsprincipen,
 - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 9 juni 2010 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för kultur och utbildning (A7-0311/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 267, 1.10.2010, s. 52.

P7_TC1-COD(2010)0044**Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen av den 16 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 167,

Torsdagen den 16 december 2010

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾,

och av följande skäl:

- (1) Fördraget **om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)** syftar till allt fastare sammanlutning mellan de europeiska folken, och enligt artikel 167 i **EUF-fördraget** har Europeiska unionen den särskilda uppgiften att bidra till kulturens utveckling i medlemsstaterna, med respekt för dessas nationella och regionala mångfald samtidigt som unionen ska framhäva det gemensamma kulturarvet. **Vidare fastställs det i artikel 167.2 i EUF-fördraget att unionen i enlighet med proportionalitetsprincipen ska förbättra kunskaperna om och sprida de europeiska folkens kultur och historia.**
- (2) Bättre kunskaper om och uppskattning av det gemensamma och samtidigt varierande kulturarvet, särskilt bland unga människor, skulle bidra till att förstärka känslan av att tillhöra Europeiska unionen och stärka dialogen mellan kulturerna. Det är därför viktigt att främja bättre tillträde till kulturarvet och förstärka dess europeiska dimension.
- (3) I EUF-fördraget inrättas även unionsmedborgarskapet, som kompletterar det nationella medborgarskapet i respektive medlemsstater och som är ett viktigt inslag i värnandet om och stärkandet av den europeiska integrationsprocessen. För att medborgarna till fullo ska stödja den europeiska integrationen bör större tyngdpunkt läggas på deras gemensamma värderingar, historia och kultur som huvudelement av deras medlemskap i ett samhälle som bygger på principerna om frihet, demokrati, respekt för mänskliga rättigheter, kulturell **och språklig** mångfald, tolerans och solidaritet.
- (4) I april 2006 i Granada presenterade flera medlemsstater och Schweiz ett system för ett mellanstatligt europeiskt kulturarvsmärke.
- (5) Den 20 november 2008 ⁽³⁾ antog Europeiska unionens råd slutsatser som syftar till att omvandla det mellanstatliga europeiska kulturarvsmärket till en EU-insats genom att uppmana kommissionen att lägga fram ett lämpligt förslag om Europeiska unionens införande av ett "Europeiskt kulturarvsmärke" och därvid ange de praktiska villkoren för detta projekts genomförande.
- (6) Det offentliga samrådet och konsekvensanalysen, vilka utfördes av kommissionen, bekräftade att det mellanstatliga europeiska kulturarvsmärket var ett värdefullt initiativ men att insatsen behövdes utvecklas ytterligare för att förverkliga hela sin potential, och det bekräftades också att Europeiska unionens medverkande kunde tillföra ett klart mervärde till det europeiska kulturarvsmärket och bidra till ett kvalitativt steg framåt för initiativet.
- (7) **Erfarenheterna så här långt av det mellanstatliga initiativet bör kunna gagna det europeiska kulturarvsmärket.**

⁽¹⁾ EUT C 267, 1.10.2010, s. 52.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 16 december 2010.

⁽³⁾ EUT C 319, 13.12.2008, s. 11.

Torsdagen den 16 december 2010

- (8) **Med** det europeiska kulturarvsmärket **bör man försöka komplettera, inte kopiera**, initiativ som Unescos världsarvslista, **Unescos representativa lista över mänsklighetens immateriella kulturarv** och Europarådets kulturvägar. Mervärdet som det nya europeiska kulturarvsmärket kommer att tillföra bör bygga på det bidrag som de utvalda minnesplatserna lämnat till Europas historia och kultur, **inklusive inrättandet av unionen**, på en klar utbildningsdimension som når ut till medborgarna, **särskilt** unga människor, och på nätverksarbete mellan minnesplatserna i syfte att dela med sig av erfarenheter och bästa lösningar. Initiativet bör huvudsakligen fokusera på att främja minnesplatserna och göra dem tillgängliga, **för att därigenom förstärka det gemensamma historiska och kulturella arvet inom unionen**, och på kvaliteten i de förklaringar som ges och de aktiviteter som erbjuds, snarare är på konservering av minnesplatserna, vilken bör säkerställas genom befintliga skyddssystem.
- (9) Förutom att den skulle stärka unionsmedborgarnas känsla av att tillhöra Europeiska unionen och främja dialogen mellan kulturerna skulle unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket även bidra till att höja värdet och synligheten av kulturarvet, öka kulturarvets roll för finansiell och hållbar utveckling i regioner, i synnerhet via kulturinriktad turism, främja synergieffekter mellan kulturarv och samtida skapande och skaparglädje, underlätta spridningen av erfarenheter och bästa lösningar runtom i Europa, och mer allmänt, främja de demokratiska värderingar och mänskliga rättigheter som ligger till grund för den europeiska integrationen.
- (10) Dessa mål överensstämmer helt med målen i den europeiska kulturagendan som bland annat handlar om att främja den kulturella mångfalden och dialogen mellan kulturerna och att främja kultur som en drivkraft för kreativitet ⁽¹⁾.
- (11) Det är väsentligt att det nya europeiska kulturarvsmärket tilldelas med ledning av gemensamma, tydliga och öppna kriterier och förfaranden.
- (12) **Medlemsstater bör preliminärt kunna välja ut minnesplatser som redan har tilldelats det europeiska kulturarvsmärket inom ramen för det mellanstatliga europeiska kulturarvsmärkesprogrammet. Dessa minnesplatser bör bedömas enligt den nya uppsättningen kriterier och förfaranden.**
- (13) **I framtida utvärderingar av det europeiska kulturarvsmärket skulle man kunna undersöka möjligheten att utvidga initiativet så att det inbegriper tredjeländer som deltar i programmet Kultur.**
- (14) De administrativa arrangemangen för det europeiska kulturarvsmärket bör **vara** enkla och flexibla i enlighet med subsidiaritetsprincipen.
- (15) Eftersom målen för detta beslut i tillräcklig utsträckning inte kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på unionsnivå, särskilt på grund av behovet av gemensamma, tydliga och öppna kriterier och förfaranden för det europeiska kulturarvsmärket samt starkare samordning mellan medlemsstaterna, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Föremål

Genom detta beslut inrättas en EU-insats med namnet "det europeiska kulturarvsmärket".

⁽¹⁾ KOM(2007)0242.

Torsdagen den 16 december 2010

Artikel 2

Definition

I detta beslut avses med minnesplatser minnesmärken, platser i naturen **och under vatten, arkeologiska platser, industrimiljöer** eller **platser** i städer, kulturlandskap, platser för ihågkommande, kulturprodukter och kulturföremål samt immateriellt arv kopplat till en plats, inbegripet samtida kulturarv.

Artikel 3

Mål

1. Insatsens allmänna mål ska vara att bidra till att
 - stärka de unionsmedborgarnas känsla av tillhörighet till **EU** unionen, **i synnerhet de ungas**, på grundval av gemensamma **värden och** element av **europaisk** historia och kulturarv, **EU**
 - stärka dialogen mellan kulturerna **och regionerna och uppskattningen av mångfalden**.
2. **För detta ändamål ska insatsen som** mellanliggande mål **söka** att
 - **betona symbolvärdet och** höja **profilen** för de minnesplatser som spelat en **betydelsefull** roll i **Europas** historia och **kultur och/eller i uppbyggnaden av unionen**, och
 - öka de unionsmedborgarnas kunskaper om **Europas historia** och uppbyggnaden **av unionen**, och om deras gemensamma och samtidigt varierande **materiella och immateriella** kulturarv, särskilt det som är kopplat till de demokratiska värderingar och mänskliga rättigheter som underbygger den europeiska integrationsprocessen.
3. **De särskilda målen med minnesplatserna** ska vara följande:
 - Att utveckla minnesplatsernas europeiska betydelse.
 - Att göra unga människor **i synnerhet och unionsmedborgarna i allmänhet** mer medvetna om deras gemensamma kulturarv **och förstärka deras känsla av en europeisk identitet**.
 - Att underlätta spridningen av erfarenheter och utbytet av bästa lösningar runtom i Europa.
 - Att förbättra **och/eller öka** tillgängligheten till minnesplatser för allmänheten, särskilt för unga människor.
 - Att intensifiera dialogen mellan kulturer, särskilt bland unga människor, genom **interaktiv, internetbaserad** utbildning inom konst, kultur och historia.
 - Att främja synergieffekter mellan kulturarv och samtida skapande och **främja** kreativitet.
 - **Att främja samverkans effekter mellan kulturarvet och den ekonomiska verksamhet som uppstår kring detta, samtidigt som skyddet av kulturarvet till fullo respekteras, vilket bidrar till bevarandet av detta arv och dess omgivande miljö**.
 - Att bidra till **att öka** regionernas dragningskraft och **göra dem mer kända, öka deras kulturella inflytande, samt stärka utvecklingen av turism och den hållbara utvecklingen**.
 - **Att främja inrättandet av europeiska nätverk som lyfter fram det gemensamma europeiska kulturarvet**.

Torsdagen den 16 december 2010

Artikel 4

Deltagande i insatsen

Insatsen ska vara öppen för deltagande från Europeiska unionens medlemsstater. Deltagandet ska vara frivilligt.

Artikel 5

Komplementaritet med andra initiativ

Kommissionen och medlemsstaterna ska se till att det europeiska kulturarvsmärket **blir ett komplement, inte en kopia, till** andra initiativ inom kulturarv, exempelvis Unescos världsarvslista, **Unescos representativa lista över mänsklighetens immateriella kulturarv** och Europarådets "Europeiska kulturvägar".

Artikel 6

Minnesplatser som kan komma ifråga för insatsen

Minnesplatser såsom de definieras i artikel 2 ska kunna tilldelas det europeiska kulturarvsmärket.

Artikel 7

Kriterier

Tilldelningen av det europeiska kulturarvsmärket ska ske på grundval av följande kriterier:

- (1) Sökande till **det europeiska** kulturarvsmärket ska ha ett symboliskt europeiskt värde och ska ha haft en **betydande** roll i **Europas** historia och **kultur och i unionens** uppbyggnad. De måste därför styrka
 - minnesplatsens gränsöverskridande eller Europa-omfattande natur; minnesplatsens inflytande nu och tidigare måste nå bortom medlemsstatens aktuella gränser, och/eller
 - minnesplatsens ställning och roll i europeisk historia och europeisk integration, och dess koppling till viktiga europeiska händelser eller personer, samt med rörelser inom kultur, konst, **religion**, politik, vetenskap, teknik, **miljö** eller samhälls- eller industriliv, och/eller
 - minnesplatsens ställning och roll i utvecklingen och främjandet av de gemensamma värderingar som den europeiska integrationen bygger på, såsom frihet, demokrati, respekt för de mänskliga rättigheterna, kulturell mångfald, tolerans och solidaritet.
- (2) Sökande till **det europeiska** kulturarvsmärket ska lämna in ett projekt, **som ska börja genomföras senast i slutet av utnämningåret, som inkluderar** följande element:
 - Att upplysa om minnesplatsens europeiska betydelse, särskilt genom lämplig informationsverksamhet, skyltning och personalutbildning.
 - Att anordna utbildningsverksamhet, särskilt för unga människor, som ökar kunskapen om Europas gemensamma historia och dess gemensamma och samtidigt varierande arv, och som stärker känslan av att tillhöra en gemensam sfär.
 - Att främja mångspråkighet **och regional mångfald** genom att använda flera av **unionens** språk **som en nyckel till interkulturell dialog**.
 - Att **samarbeta med** minnesplatser som **redan tilldelats** det europeiska kulturarvsmärket ■.

Torsdagen den 16 december 2010

- Att göra minnesplatsen mer synlig och attraktiv i europeisk skala, **bland annat** genom **ny informations- och kommunikationsteknik**.
- **Att garantera unionsmedborgarnas tillträde till minnesplatsen, med full respekt för skyddet av den.**

Anordnandet av konstnärliga och kulturella aktiviteter (till exempel evenemang, festivaler, vistelser, osv.) som främjar rörlighet för europeiska **kulturaktörer**, konstnärer och samlingar, stimulerar till dialog mellan kulturerna och främjar kopplingen mellan kulturarv och samtida skapande och skaparglädje ska **välkomnas**, när minnesplatsens natur gör detta möjligt.

(3) Sökande till kulturarvsmärket ska lämna in en förvaltningsplan som förbinder dem till alla elementen nedan:

- Säkerställa minnesplatsens sunda förvaltning.
- Säkerställa skydd för minnesplatsen och dess överlämnande till framtida generationer i enlighet med relevanta skyddssystem.
- Säkerställa kvaliteten på mottagningen, till exempel vad gäller presentation av den historiska bakgrunden, information för besökande och skyltning.
- Säkerställa tillgänglighet för så många besökare som möjligt, till exempel genom anpassning av minnesplatsen eller personalutbildning, **och genom användning av Internet, bland annat för äldre och personer med funktionsnedsättning**.
- Ägna särskild uppmärksamhet åt unga människor, i synnerhet genom att ge dem särskilt tillträde till minnesplatsen.
- Främja minnesplatserna som turistmål **samtidigt som man begränsar eventuell negativ inverkan på platserna eller deras omgivning**.
- Utarbeta en konsekvent och heltäckande kommunikationsstrategi som framhäver minnesplatsens europeiska betydelse.
- Se till att förvaltningsplanen är så miljövänlig som möjligt ■.

Artikel 8

Den europeiska juryn med oberoende experter

1. En europeisk jury med oberoende experter (nedan kallad den europeiska juryn) ska inrättas för att utföra urval och övervakning på europeisk nivå. Den ska se till att kriterierna tillämpas på samma sätt i alla de deltagande medlemsstaterna.
2. Den europeiska juryn ska bestå av **tretton** ledamöter. Fyra ledamöter ska utses av Europaparlamentet, fyra av rådet, fyra av kommissionen **och en av Regionkommittén, i enlighet med deras respektive förfaranden. Den europeiska juryn ska utse sin ordförande.**
3. Ledamöterna i den europeiska juryn ska vara oberoende experter. De ska ha avsevärd erfarenhet och sakkunskap inom **de** områden som är relevanta för målen med det europeiska kulturarvsmärket. **De institutioner som utser experterna ska försöka att så långt som möjligt se till att deras respektive expertisområden kompletterar varandra och att sammansättningen av experterna är geografiskt representativ.**

Torsdagen den 16 december 2010

4. Ledamöterna i den europeiska juryn ska utnämnas för tre år. Som undantag ska under det första året som detta beslut är i kraft fyra experter utses av kommissionen för ett år, fyra av Europaparlamentet **och en av Regionkommittén** för två år och fyra av rådet för tre år.

5. **Ledamöterna i den europeiska juryn ska redovisa alla intressekonflikter eller potentiella intressekonflikter i förhållande till en viss minnesplats.** Om **en sådan redovisning lämnas, eller om** det visar sig att det finns en **sådan** intressekonflikt, **■** får inte den ledamoten **vara med vid** utvärderingen av minnesplatsen i fråga **eller någon annan minnesplats i samma medlemsstat.**

6. Den europeiska juryns rapporter, rekommendationer och underrättelser ska alla offentliggöras.

Artikel 9

Ansökningsblankett

■ Kommissionen **ska** ta fram en gemensam ansökningsblankett baserad på urvalskriterierna **som har fastställts i artikel 7** för att användas av alla sökande. Endast ansökningar som lämnas in på den officiella ansökningsblanketten ska komma i fråga för urval.

Artikel 10

Preliminärt urval på nationell nivå

1. Medlemsstaterna ska ha ansvaret för det preliminära urvalet av minnesplatser som kan komma att tilldelas det europeiska kulturarvsmärket, **i nära samarbete med lokala och regionala myndigheter.**

2. Varje medlemsstat får preliminärt välja ut högst två minnesplatser **vartannat** år i enlighet med tidsplanen i bilagan. **■**

3. Varje medlemsstat ska fastställa sina egna förfaranden och sin egen tidsplan för det preliminära urvalet av minnesplatser enligt subsidiaritetsprincipen, och samtidigt säkerställa att de administrativa arrangemangen hålls så enkla och flexibla som möjligt. Medlemsstaten ska dock informera kommissionen om det preliminära urvalets resultat senast den **1 mars** det år som **det preliminära** urvalsförfarandet äger rum.

4. Det preliminära urvalsförfarandet ska **göras i enlighet med** de kriterier som fastställs i artikel 7 och med användning av den ansökningsblankett som avses i artikel 9.

5. Kommissionen ska offentliggöra hela listan över preliminärt utvalda minnesplatser och informera Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén om dessa.

Artikel 11

Slutligt urval på unionsnivå

1. Kommissionen ska ha ansvaret för det slutliga urvalet av minnesplatser som kan komma att tilldelas det europeiska kulturarvsmärket, och urvalet ska göras av den europeiska juryn.

2. Den europeiska juryn ska bedöma ansökningarna avseende de preliminärt utvalda minnesplatserna och välja ut högst en minnesplats per medlemsstat. Om nödvändigt kan ytterligare uppgifter begäras och besök till minnesplatsen anordnas.

3. Det slutliga urvalet ska **göras i enlighet med** de kriterier som fastställs i artikel 7 och den ansökningsblankett som avses i artikel 9 ska användas.

Torsdagen den 16 december 2010

4. Den europeiska juryn ska framställa en rapport om de preliminärt utvalda minnesplatserna senast den **15 december** det år som **det preliminära** urvalsförfarandet äger rum. Rapporten ska inbegripa en rekommendation om tilldelningen av det europeiska kulturarvsmärket och en motivering om de minnesplatser som inte tagits med i den slutgiltiga förteckningen.

5. De sökande som inte tagits med i den slutgiltiga förteckningen får lämna in en ny ansökan till det preliminära urvalet på nationell nivå under de följande åren.

Artikel 12

Gränsöverskridande minnesplatser

1. I detta beslut avses med gränsöverskridande minnesplatser

— flera minnesplatser belägna i olika medlemsstater som samlas kring ett visst tema för att lägga fram en enda ansökan, eller

— en minnesplats som är geografiskt belägen på minst två medlemsstaters territorium.

2. Ansökningar från gränsöverskridande minnesplatser ska följa samma förfarande som övriga ansökningar. De ska väljas ut preliminärt av **alla** berörda **medlemsstater** inom **deras** gräns för högst två minnesplatser som fastställs i artikel 10. **Gränsöverskridande minnesplatser ska utse en av de berörda platserna till samordnare, vilket innebär att den ensam ansvarar för kontakterna med kommissionen. Samordnaren ska inom angiven tid tillhandahålla information om den gränsöverskridande kandidaturen till alla medlemsstater så att berörda minnesplatser i hela unionen har möjlighet att delta. Alla platser som ingår i en gränsöverskridande minnesplats ska uppfylla de kriterier som fastslås i artikel 7 och fylla i det ansökningsformulär som avses i artikel 9.**

De minnesplatser som sträcker sig över gränserna och som utgör grunden för det gränsöverskridande europeiska arvet ska ha en särskild ställning, eftersom de representerar ett symbolvärde som är såväl konkret som abstrakt.

3. Om en gränsöverskridande minnesplats uppfyller alla kriterier i artikel 7 ska den minnesplatsen prioriteras vid det slutliga urvalet.

4. Om en av de platser som ingår i en gränsöverskridande minnesplats inte längre uppfyller de kriterier som föreskrivs i artikel 7 eller de åtaganden som gjorts i ansökan, ska det förfarande som fastställts i artikel 15 tillämpas.

Artikel 13

Utnämning

1. Kommissionen ska officiellt utse de platser som ska tilldelas det europeiska kulturarvsmärket under det år som följer på urvalsförfarandet med **vederbörligt** beaktande av den europeiska juryns rekommendation. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet, rådet **och Regionkommittén om de beslut som fattats.**

2. Det europeiska kulturarvsmärket ska tilldelas minnesplatserna **■** permanent enligt de villkor som fastställs i artiklarna 14 och 15 och under förutsättning att insatsen fortsätter.

3. **Tilldelningen av det europeiska kulturarvsmärket ska inte medföra några skyldigheter sett till stadsplanering, rättsliga aspekter, landskapsplanering, rörlighet eller arkitektur. Enbart den lokala lagstiftningen ska vara tillämplig.**

Torsdagen den 16 december 2010

Artikel 14

Övervakning

1. Varje minnesplats som tilldelas det europeiska kulturarvsmärket ska regelbundet övervakas för att man ska kunna säkerställa att den fortsätter att uppfylla de kriterier som anges i artikel 7 och beaktar alla åtaganden som gjordes i den ansökan som avser minnesplatsen.
2. Övervakningen av alla minnesplatser på en medlemsstats territorium ska vara den berörda medlemsstatens ansvar. Medlemsstaten ska samla in all nödvändig information och utarbeta en utförlig rapport vart fjärde år, enligt tidsplanen i bilagan.
3. Rapporten ska sändas till kommissionen och läggas fram för den europeiska juryn för granskning senast den **1 mars** det år övervakningsförfarandet äger rum.
4. Den europeiska juryn ska framställa en rapport om läget på de kulturarvsmärkta minnesplatserna i medlemsstaten i fråga senast den **15 december** det år övervakningsförfarandet äger rum, om nödvändigt med rekommendationer som ska beaktas under nästa övervakningsperiod.
5. Kommissionen ska, **efter att ha hört den europeiska juryn**, fastställa gemensamma indikatorer för medlemsstaterna i syfte att säkerställa ett enhetligt tillvägagångssätt vid övervakningsförfarandet.

Artikel 15

Tillbakadragande av kulturarvsmärket

1. Om den europeiska juryn noterar att en viss minnesplats inte längre uppfyller de kriterier som avses i artikel 7 eller att den inte längre beaktar alla åtaganden som gjordes i ansökan, ska den inleda en dialog med medlemsstaten i fråga via kommissionen, i syfte att hjälpa med de nödvändiga justeringarna vid minnesplatsen.
2. Om de nödvändiga justeringarna vid minnesplatsen inte gjorts efter 18 månader efter den tidpunkt då dialogen inleddes ska den europeiska juryn underrätta kommissionen om detta. Underrättelsen måste åtföljas av en motivering samt rekommendationer om hur situationen kan förbättras.
3. Om rekommendationerna inte genomförts efter ytterligare 18 månader ska den europeiska juryn utfärda en rekommendation om tillbakadragande av det europeiska kulturarvsmärket från minnesplatsen i fråga.
4. Kommissionen ska fatta det slutgiltiga beslutet om tillbakadragande av det europeiska kulturarvsmärket **efter vederbörligt beaktande av den europeiska juryns rekommendation**. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet, rådet och **Regionkommittén** om detta.
5. Den europeiska juryns underrättelser och rekommendationer ska offentliggöras.
6. **En minnesplats får när som helst välja att avsäga sig det europeiska kulturarvsmärket. Om så sker ska den underrätta berörd medlemsstat, som i sin tur ska underrätta kommissionen. Kommissionen ska fatta beslut om tillbakadragande av det europeiska kulturarvsmärket och underrätta Europaparlamentet, rådet och Regionkommittén om detta.**

Torsdagen den 16 december 2010

Artikel 16

Praktiska arrangemang

1. Kommissionen ska genomföra unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket. Den ska i synnerhet
 - säkerställa insatsens övergripande enhetlighet och kvalitet,
 - säkerställa samordningen mellan medlemsstaterna och den europeiska juryn,
 - **mot bakgrund av de mål som fastställts i artikel 3 och i enlighet med de kriterier som fastställts i artikel 7**, fastställa riktlinjer **till stöd** för urval och övervakning, samt ansökningsblanketten,
 - tillhandahålla stöd till den europeiska juryn.
2. Kommissionen ska på unionsnivå ansvara för kommunikation om det europeiska kulturarvsmärket och för att det ska vara väl synligt, i synnerhet genom att inrätta och underhålla en särskild webbplats **och en ny logotyp, och därigenom göra minnesplatsen mer synlig och attraktiv på europeisk nivå, till exempel genom att använda den nya teknikens möjligheter, genom digitala och interaktiva metoder samt genom att eftersträva synergieffekter med andra europeiska initiativ. Alla de meddelanden och rekommendationer från den europeiska juryn som det hänvisas till i artiklarna 8.6, 10.5 och 15.5 ska offentliggöras på denna webbplats.**
3. Kommissionen ska främja nätverksarbete mellan de kulturmärkta minnesplatserna.
4. Den verksamhet som avses i punkterna 2 och 3, samt kostnaderna för den europeiska juryn ska bekostas ur det finansiella anslag som föreskrivs i artikel 18.

Artikel 17

Utvärdering

1. Kommissionen ska säkerställa den externa och oberoende utvärderingen av insatsen "det europeiska kulturarvsmärket". Utvärderingen ska äga rum vart sjätte år i enlighet med den tidsplan som anges i bilagan och innehålla en undersökning av alla delar, inbegripet hur resurseffektiva förfarandena i samband med insatsen är, antalet minnesplatser, insatsens **geografiska täckning och dess** genomslagskraft, hur insatsen kan förbättras och om den bör fortsätta.
2. Kommissionen ska lägga fram en rapport om dessa utvärderingar till Europaparlamentet och rådet inom sex månader efter det att utvärderingarna slutförts, **tillsammans med relevanta förslag om så behövs.**

■

Artikel 18

Finansiella bestämmelser

1. Det finansiella anslaget för att genomföra insatsen under tiden 1 januari 2011-31 december 2013 fastställs till 1 350 000 EUR.

Torsdagen den 16 december 2010

2. De årliga anslagen ska godkännas av budgetmyndigheten inom gränserna för den fleråriga budgetramen.

Artikel 19

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

TIDSPLAN

Tidsplan för det europeiska kulturarvsmärket

[År n]	Antagande av beslutet Förberedelser
[År n + 1]	Förberedelser
[År n + 2]	Preliminärt urval genomförs av medlemsstaterna
[År n + 3]	Slutlig utnämning av minnesplatserna
[År n + 4]	Preliminärt urval genomförs av medlemsstaterna
[År n + 5]	Slutlig utnämning av minnesplatserna och övervakning
[År n + 6]	Preliminärt urval genomförs av medlemsstaterna
[År n + 7]	Slutlig utnämning av minnesplatserna Utvärdering av det europeiska kulturarvsmärket
[År n + 8]	Preliminärt urval genomförs av medlemsstaterna
[År n + 9]	Slutlig utnämning av minnesplatserna och övervakning
[År n + 10]	Preliminärt urval genomförs av medlemsstaterna
[År n + 11]	Slutlig utnämning av minnesplatserna
[År n + 12]	Preliminärt urval genomförs av medlemsstaterna
[År n + 13]	Slutlig utnämning av minnesplatserna Utvärdering av det europeiska kulturarvsmärket

Torsdagen den 16 december 2010

Schweiz deltagande i programmet Aktiv ungdom och i handlingsprogrammet för livslångt lärande ***

P7_TA(2010)0487

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 december 2010 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om fastställande av villkoren för Schweiziska edsförbundets deltagande i programmet Aktiv ungdom och i handlingsprogrammet för livslångt lärande (2007–2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))

(2012/C 169 E/46)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (12818/2010),
 - med beaktande av utkastet till avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om fastställande av villkoren för Schweiziska edsförbundets deltagande i programmet Aktiv ungdom och i handlingsprogrammet för livslångt lärande (2007-2013) (13104/2009),
 - med beaktande av begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 165.4, 166.4 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0277/2010),
 - med beaktande av artiklarna 81 och 90.8 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för kultur och utbildning (A7-0334/2010).
1. Europaparlamentet godkänner att avtalet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Schweiziska edsförbundet.

Medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter *I**

P7_TA(2010)0488

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (KOM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))

(2012/C 169 E/47)

(Ordinarie lagstiftningsförfarandet: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0083),

Torsdagen den 16 december 2010

- med beaktande av artiklarna 294.2 och 291.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0073/2010),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 1 december 2010 att godkänna denna ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, utskottet för internationell handel, utskottet för ekonomi och valutafrågor, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling, utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling, fiskeriutskottet, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, och utskottet för konstitutionella frågor (A7-0355/2010).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet godkänner Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma förklaring som bifogas denna resolution.
 3. Europaparlamentet tar del av kommissionens förklaringar som bifogas denna resolution.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet, kommissionen och de nationella parlamenten parlamentets ståndpunkt.

P7_TC1-COD(2010)0051

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 182/2011.)

BILAGA

UTTALANDE AV EUROPAN PARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN

I artikel 5.2 i denna förordning krävs att kommissionen antar ett utkast till genomförandeakt där kommittén avger ett positivt yttrande. Denna bestämmelse utesluter inte att kommissionen enligt nuvarande praxis i ytterst exceptionella fall kan beakta nya omständigheter som kan ha uppstått efter omröstningen och besluta att inte anta genomförandeakten, efter att ha vederbörligen informerat kommittén och lagstiftaren.

Torsdagen den 16 december 2010

UTTALANDE AV KOMMISSIONEN

Kommissionen kommer att granska alla gällande lagstiftningsakter som inte anpassades till det föreskrivande förfarandet med kontroll innan Lissabonfördraget trädde i kraft, för att bedöma om dessa instrument måste anpassas till den ordning med delegerade akter som införts genom artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Kommissionen kommer att lägga fram lämpliga förslag så snart som möjligt och inte senare än vid de tidpunkter som anges i den preliminära tidsplan som bifogas detta uttalande.

Medan denna anpassning pågår kommer kommissionen regelbundet att underrätta Europaparlamentet om förslag till genomförandeåtgärder förknippade med dessa instrument som i framtiden bör bli delegerade akter.

I fråga om gällande lagstiftningsakter som för närvarande innehåller hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll, kommer kommissionen att se över de bestämmelser som hänger samman med detta förfarande i varje instrument som den avser att ändra för att så småningom anpassa dem enligt kriterierna i fördraget. Dessutom kommer Europaparlamentet och rådet att ha rätt att ange vilka grundläggande akter som de anser bör anpassas i första hand.

Kommissionen kommer att bedöma resultaten av denna process före utgången av 2012 för att uppskatta hur många av de lagstiftningsakter som innehåller hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll som fortfarande är i kraft. Den kommer sedan att utarbeta lämpliga lagstiftningsinitiativ för att slutföra anpassningen. Kommissionens övergripande mål är att alla bestämmelser som hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll ska ha avlägsnats från alla lagstiftningsinstrument i slutet av parlamentets sjunde valperiod.

Kommissionen noterar att den nyligen har inlett en undersökning som syftar till en fullständig och objektiv översyn av alla aspekter av EU:s politik och metoder för att skydda handeln, bl.a. en utvärdering av resultat, metoder, användning och effektivitet när det gäller hur den nuvarande ordningen för handelspolitiska skyddsåtgärder uppnår sina handelspolitiska mål, en utvärdering av EU:s befintliga och potentiella politiska beslut (t.ex. prövning av unionens intresse, regeln om lägsta tull, tulluppbördssystemet) jämfört med de politiska beslut som fattas av vissa handelspartner samt en granskning av de grundläggande antidumpnings- och antisubventionsförordningarna mot bakgrund av EU-institutionernas administrativa praxis, EU-domstolens domar och WTO:s tvistlösningsorgans rekommendationer och avgöranden.

Mot bakgrund av undersökningens resultat och hur förhandlingarna inom utvecklingsagendan från Doha fortskrider avser kommissionen att utreda om och hur man ytterligare ska aktualisera och modernisera EU:s handelspolitiska skyddsåtgärder.

Kommissionen erinrar sig också de initiativ som den nyligen har tagit för att öka insynen i hur de handelspolitiska skyddsåtgärderna fungerar (t.ex. utnämningen av förhörsoombud) och sitt arbete med medlemsstaterna för att klargöra viktiga beståndsdelar i metoderna för att skydda handeln. Kommissionen fäster avsevärd betydelse vid detta arbete och kommer i samråd med medlemsstaterna att försöka identifiera andra initiativ som skulle kunna tas i detta hänseende.

Enligt de bestämmelser för kommittéförfaranden som grundar sig på rådets beslut 1999/468/EG ska kommissionen, om en förvaltningskommitté inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitik (GJP) lämnat ett negativt yttrande, överlämna det berörda utkastet till åtgärd till rådet som kan fatta ett annorlunda beslut inom en månad. Kommissionen är dock inte förhindrad att agera utan kan välja att antingen genomföra åtgärden eller skjuta upp dess tillämpning. Kommissionen kan således genomföra åtgärden om den sammantaget anser att ett uppskjutande av dess tillämpning t.ex. skulle orsaka bestående negativa marknadseffekter. Om rådet därefter beslutar något annat blir naturligtvis den åtgärd som kommissionen genomfört överflödig. Enligt de nuvarande reglerna kan således kommissionen skydda hela unionens gemensamma intresse genom att anta en åtgärd åtminstone på tillfällig basis.

Syftet med artikel 7 i denna förordning är att bibehålla detta tillvägagångssätt inom de nya kommittéförfarandena, men att begränsa det till undantagsfall på grundval av tydliga och restriktiva kriterier. Därigenom skulle kommissionen kunna anta ett utkast till åtgärd trots att granskningskommittén lämnar ett negativt yttrande om "det skulle innebära allvarliga störningar på världsmarknaden (...) eller för unionens finansiella intressen, om utkastet till åtgärder inte omedelbart antas." Bestämmelsen avser situationer där det inte går att vänta till dess att kommittén har en ny omröstning om samma eller ett annat utkast till åtgärd eftersom allvarliga störningar under tiden skulle uppstå på marknaden t.ex. på grund av aktörernas spekulation. För att garantera unionens handlingsförmåga skulle den ge medlemsstaterna och kommissionen möjlighet att föra ytterligare en väl underbyggd diskussion om utkastet till åtgärd utan att man hamnar i en situation där inget beslut fattas, vilket kan leda till spekulationer med negativa konsekvenser för marknaderna och budgeten.

Torsdagen den 16 december 2010

Sådana situationer kan nämligen uppstå i samband med den dagliga förvaltningen av GJP (t.ex. fastställande av exportbidrag, förvaltning av licenser, särskild skyddsklausul) där beslut ofta måste fattas snabbt och kan få betydande ekonomiska konsekvenser för marknaderna och därigenom för jordbrukare och marknadsaktörer, men också för unionens budget.

När Europaparlamentet eller rådet anger för kommissionen att de anser att ett utkast till genomförandeakt överskrider de genomförandebefogenheter som föreskrivs i grundrättsakten kommer kommissionen omedelbart att se över utkastet till genomförandeakt med beaktande av Europaparlamentets och rådets ståndpunkter.

Kommissionen kommer att agera på ett sätt som vederbörligen beaktar hur brådskande frågan är.

Innan kommissionen beslutar om utkastet till genomförandeakt ska antas, ändras eller dras tillbaka kommer kommissionen att underrätta Europaparlamentet eller rådet om den åtgärd den avser att vidta och orsaken till sitt agerande.

Tillägg

BILAGA till uttalande från kommissionen

Vägledande förteckning över grundrättsakter som inte omfattades av medbeslutandeförfarandet före Lissabonfördraget och som behöver anpassas för att beakta artikel 290 i EUF-fördraget

Politikområde		Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
ESTAT	1.	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1365/2006 om statistik över gods-transporter på inre vattenvägar och om upphävande av rådets direktiv 80/1119/EEG ⁽¹⁾	2011, fjärde kvartalet		X
SANCO	2.	Rådets direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ⁽²⁾	Mars 2012		X
	3.	Rådets direktiv 90/426/EEG om djurhälsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land ⁽²⁾	Mars 2012		X
	4.	Rådets direktiv 91/68/EEG om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen ⁽²⁾	Mars 2012		X
	5.	Rådets direktiv 2004/68/EG om fastställande av djurhäsoregler för import till och transitering genom gemenskapen av vissa levande hov- och klövdjur, om ändring av direktiven 90/426/EEG och 92/65/EEG, samt om upphävande av direktiv 72/462/EEG ⁽²⁾	Mars 2012		X
	6.	Rådets direktiv 2009/158/EG om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredjeländ av fjäderfä och kläckägg ⁽²⁾	Mars 2012		X
	7.	Rådets direktiv 92/65/EEG om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG ⁽²⁾	Mars 2012		X

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	8. Rådets direktiv 88/407/EEG om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfryst sperma från tamdjur av nötkreatur (?)	Mars 2012		X
	9. Rådets direktiv 89/556/EEG om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur (?)	Mars 2012		X
	10. Rådets direktiv 90/429/EEG om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin (?)	Mars 2012		X
	11. Rådets direktiv 2002/99/EG om fastställande av djurhälsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel (?)	Mars 2012		X
	12. Rådets direktiv 92/118/EEG om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter (?)	Mars 2012		X
	13. Rådets direktiv 2006/88/EG om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur (?)	Mars 2012		X
	14. Rådets direktiv 92/35/EEG om kontrollregler och åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest (?)	Mars 2012		X
	15. Rådets direktiv 77/391/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för utrotning av brucellos, tuberkulos och bovin leukosv (?)	Mars 2012		X
	16. Rådets direktiv 82/400/EEG om ändring av direktiv 77/391/EEG och om införande av en kompletterande gemenskapsåtgärd för att utrota brucellos, tuberkulos och leukos hos nötkreatur (?)	Mars 2012		X
	17. Rådets beslut 90/242/EEG om införande av en finansiell gemenskapsåtgärd för utrotning av brucellos hos får och getter (?)	Mars 2012		X

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	18. Rådets direktiv 90/423/EEG om ändring av direktiv 85/511/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka, direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen samt direktiv 72/462/EEG om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, svin och färskt kött eller köttvaror ⁽²⁾	Mars 2012		X
	19. Rådets direktiv 2003/85/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka, om upphävande av direktiv 85/511/EEG och besluten 89/531/EEG och 91/665/EEG samt om ändring av direktiv 92/46/EEG ⁽²⁾	Mars 2012		X
	20. Rådets direktiv 2005/94/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG ⁽²⁾	Mars 2012		X
	21. Rådets direktiv 92/66/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastlejukan ⁽²⁾	Mars 2012		X
	22. Rådets direktiv 80/1095/EEG om fastställande av villkoren för att göra och hålla gemenskapens territorium fritt från klassisk svinpest ⁽²⁾	Mars 2012		X
	23. Rådets beslut 80/1096/EEG om införandet av finansiella gemenskapsåtgärder för utrotning av klassisk svinpest ⁽²⁾	Mars 2012		X
	24. Rådets direktiv 92/119/EEG om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka ⁽²⁾	Mars 2012		X
	25. Rådets direktiv 2001/89/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest ⁽²⁾	Mars 2012		X
	26. Council Decision 79/511/EEC on a financial contribution from the Community to the campaign against foot-and-mouth disease in south-east Europe (ej tillgängligt på svenska) ⁽²⁾	2011/2012		X
	27. Rådets beslut 89/455/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för att upprätta pilotprojekt för bekämpning av rabies med sikte på dess utrotning eller förebyggande ⁽²⁾	Mars 2012		X
	28. Rådets beslut 2009/470/EG om utgifter inom veterinärområdet	2012, andra halvåret		X
	29. Rådets direktiv 82/894/EEG om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen ⁽²⁾	Mars 2012		X

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	30. Rådets direktiv 89/662/EEG om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽²⁾	Mars 2012		X
	31. Rådets direktiv 90/425/EEG om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽²⁾	Mars 2012		X
	32. Rådets beslut 92/438/EEG om datorisering av veterinära förfaranden vid import (Shift-projektet), om ändring av direktiven 90/675/EEG, 91/496/EEG, 91/628/EEG och beslut 90/424/EEG och om upphävande av beslut 88/192/EEG ⁽²⁾	Mars 2012		X
	33. Rådets direktiv 96/93/EG om certifiering av djur och animaliska produkter ⁽²⁾	Mars 2012		X
	34. Rådets direktiv 2008/71/EG om identifikation och registrering av svin ⁽²⁾	Mars 2012		X
	35. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 820/97 ⁽²⁾	2011, första kvartalet		X
	36. Rådets förordning (EG) nr 21/2004 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av får och getter ⁽²⁾	Mars 2012		X
	37. Rådets direktiv 2009/157/EG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur	2011, första kvartalet		X
	38. Rådets direktiv 88/661/EEG om avelsmässiga normer för avelssvin	2011, första kvartalet		X
	39. Rådets direktiv 89/361/EEG om renrasiga avelsfår och avelsgetter	2011, första kvartalet		X
	40. Rådets direktiv 90/427/EEG om avelsmässiga och genealogiska villkor för handeln med hästdjur inom gemenskapen	2011, första kvartalet		X
	41. Rådets direktiv 90/428/EEG om handel med hästdjur som är avsedda för tävlingar och om villkor för deltagande i tävlingar	2011, första kvartalet		X
	42. Rådets direktiv 91/174/EEG om krav beträffande avel och härstamning vid saluföring av renrasiga djur	2011, första kvartalet		X

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	43. Rådets direktiv 94/28/EG om principer för zootekniska och genealogiska villkor för import från tredje land av djur, sperma, ägg och embryon och om ändring av direktiv 77/504/EEG om renrasiga avelsdjur av nötkreatur	2011, första kvartalet		X
	44. Rådets direktiv 97/78/EG om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽²⁾	Mars 2012		X
	45. Rådets direktiv 91/496/EEG om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ⁽²⁾	Mars 2012		X
	46. Rådets direktiv 98/58/EG om skydd av animalieproduktionens djur ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	47. Rådets direktiv 2008/119/EG om fastställande av lägsta djurskydds krav för kalvar (kodifierad version) ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	48. Rådets direktiv 2008/120/EG om fastställande av lägsta djurskydds krav vid svinhållning (kodifierad version) ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	49. Rådets direktiv 1999/74/EG om att fastställa miniminormer för skyddet av värphöns ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	50. Rådets direktiv 2007/43/EG om fastställande av minimiregler för skydd av slaktkycklingar ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	51. Rådets förordning (EG) nr 1099/2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	52. Rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97 ⁽⁴⁾	2013–2014		X
	53. Rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽⁵⁾	2012, andra halvåret		X
	54. Rådets direktiv 2007/33/EG om bekämpning av potatiscystnematod och om upphävande av direktiv 69/465/EEG ⁽⁵⁾	2012, andra halvåret	X	

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	55. Rådets direktiv 93/85/EEG om bekämpning av ljus ringröta på potatis ⁽⁵⁾	2012, andra halvåret	X	
	56. Rådets direktiv 98/57/EG om bekämpning av <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith) Yabuuchi m.fl. ⁽⁵⁾	2012, andra halvåret	X	
	57. Rådets direktiv 66/401/EEG om saluföring av utsäde av foderväxter	2011, andra halvåret		X
	58. Rådets direktiv 69/464/EEG om bekämpning av potatiskräfta	2013, andra halvåret	X	
	59. Rådets direktiv 66/402/EEG om saluföring av utsäde av stråsäd	2011, andra halvåret		X
	60. Rådets direktiv 68/193/EEG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar	2011, andra halvåret		X
	61. Rådets direktiv 98/56/EG om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter	2011, andra halvåret		X
	62. Rådets direktiv 1999/105/EG om saluföring av skogsodlingsmaterial	2011, andra halvåret		X
	63. Rådets direktiv 2002/53/EG om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter	2011, andra halvåret		X
	64. Rådets direktiv 2002/54/EG om saluföring av betutsäde	2011, andra halvåret		X
	65. Rådets direktiv 2002/55/EG om saluföring av utsäde av köksväxter	2011, andra halvåret		X
	66. Rådets direktiv 2002/56/EG om saluföring av utsädespotatis	2011, andra halvåret		X
	67. Rådets direktiv 2002/57/EG om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter	2011, andra halvåret		X
	68. Rådets direktiv 2008/72/EG om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde	2011, andra halvåret		X
	69. Rådets direktiv 2008/90/EG om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplanter avsedda för fruktproduktion	2011, andra halvåret		X
	70. Rådets förordning (EG) nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt ⁽⁶⁾	2012–2013	se kommentar (fotnot på föregående sida)	
	71. Rådets direktiv 87/357/EEG om tillnärmningen av medlemsstaternas lagstiftning om produkter som, på grund av sina yttre egenskaper, kan förväxlas med andra produkter och härigenom utgöra en risk för konsumenternas hälsa och säkerhet	2011, andra halvåret		X

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde		Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
MARKT	72.	Rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken	2011 (?)	X	
TRADE	73.	Rådets förordning (EEG) nr 3030/93 om gemensamma regler för import av vissa textilprodukter från tredje land	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	74.	Rådets förordning (EG) nr 517/94 om gemensamma bestämmelser för import av textilprodukter från vissa tredje länder som inte omfattas av bilaterala avtal, protokoll eller andra överenskommelser eller av andra särskilda gemenskapsbestämmelser för import	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	75.	Rådets förordning (EG) nr 2248/2001 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Kroatien, å andra sidan, och av interimsvtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Kroatien	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	76.	Rådets förordning (EG) nr 953/2003 om förhindrande av att handeln med vissa viktiga mediciner avleds till Europeiska unionen	Slutet av 2010/början av 2011	X	
		[Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 868/2004 om skydd mot sådana subventioner och sådan illojal prissättning vid tillhandahållandet av lufttrafiktjänster från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen som skadar EG-lufttrafikföretag – utgår] ⁽⁸⁾			
	77.	Rådets förordning (EG) nr 673/2005 om införande av tilläggstullar på import av vissa produkter med ursprung i Amerikas förenta stater	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	78.	Rådets förordning (EG) nr 1616/2006 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Albanien, å andra sidan, och för tillämpning av interimsvtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken Albanien	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	79.	Rådets förordning (EG) nr 1528/2007 om tillämpning av de ordningar som ska tillämpas på produkter med ursprung i vissa stater som ingår i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillehavsområdet (AVS) enligt avtal om att sluta ekonomiska partnerskapsavtal eller som leder till att sådana partnerskapsavtal sluts	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	80.	Rådets förordning (EG) nr 55/2008 om införande av autonoma handelsförmåner för Republiken Moldavien och ändring av förordning (EG) nr 980/2005 och kommissionens beslut 2005/924/EG	Slutet av 2010/början av 2011	X	

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	81. Rådets förordning (EG) nr 140/2008 av den 19 november 2007 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna, å ena sidan, och Republiken Montenegro, å andra sidan	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	82. Rådets förordning (EG) nr 594/2008 om vissa förfaranden för tillämpning av stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan, och av interimsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna, å ena sidan, och Bosnien och Hercegovina, å andra sidan, om handel och handelsrelaterade frågor	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	83. Rådets förordning (EG) nr 732/2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009 – 31 december 2011	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	84. Rådets förordning (EG) nr 1215/2009 om införande av särskilda handelsåtgärder för länder och territorier som deltar i eller är knutna till Europeiska unionens stabiliserings- och associeringsprocess	Slutet av 2010/början av 2011	X	
	85. Rådets förordning (EG) nr 1342/2007 om förvaltning av vissa importbegränsningar för vissa stålprodukter från Ryska federationen	Början av 2011	X	
	86. Rådets förordning (EG) nr 1340/2008 om handel med vissa stålprodukter mellan Europeiska gemenskaperna och Republiken Kazakstan	Början av 2011	X	
MARE	87. Rådets förordning (EG) nr 1198/2006 om Europeiska fiskerifonden	November 2011		X
	88. Rådets förordning (EG) nr 104/2000 av den 17 december 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter	Maj 2011		X
	89. Rådets förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer	November 2011	X	
	90. Rådets förordning (EG) nr 2187/2005 om bevarande av fiskeresurser genom tekniska åtgärder i Östersjön, Bälten och Öresund	November 2011	X	
	91. Rådets förordning (EG) nr 1100/2007 om åtgärder för återhämtning av beståndet av europeisk ål	November 2011	X	

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	92. Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs	November 2011	X	
	93. Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske	November 2011	X	
	94. Rådets förordning (EG) nr 1006/2008 om tillstånd till fiskeverksamhet för gemenskapens fiskefartyg i vatten utanför gemenskapens vatten och om tillträde för fartyg från tredjeland till gemenskapens vatten	November 2011	X	
	95. Rådets förordning (EG) nr 812/2004 om åtgärder när det gäller oavsiktlig fångst av valar vid fiske	November 2011	X	
	96. Rådets förordning (EG) nr 1966/2006 om elektronisk registrering och rapportering av fiskeverksamheter och om metoder för fjärranalys ⁽⁹⁾	se kommentar		
	97. Rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet	November 2011	X	
ENV	98. Rådets direktiv 87/217/EEG om att hindra och minska asbestförorening i miljön	2011, första halvåret	X	
	99. Rådets förordning (EG) nr 2173/2005 om upprättande av ett system med Flegtlicenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen	2011, andra halvåret		X
ENER	100. Rådets förordning (EG) nr 733/2008 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredjeland efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl (kodifierad version) Rådets förordning (EG) nr 1048/2009 om ändring av förordning (EG) nr 733/2008 om villkoren för import av jordbruksprodukter med ursprung i tredjeland efter olyckan vid kärnkraftverket i Tjernobyl ⁽¹⁰⁾	inget datum planerat före 2013 ⁽¹¹⁾		X
CLIMA	101. Rådets beslut 2002/358/EG om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta	— ⁽¹²⁾		X
	102. Förslag till kommissionens beslut om ändring av kommissionens beslut 2006/944/EC ("beslut om tilldelad mängd")	Slutet av 2010		X
ENTR	103. Rådets förordning (EG) nr 1216/2009 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter (kodifierad version av förordning 3448/93)	2010, fjärde kvartalet		X

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde		Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
AGRI	104.	Rådets förordning (EG) nr 247/2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden	23.9.2010		X
	105.	Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)	30.9.2010		X
	106.	Rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna [...]	30.9.2010		X
	107.	Rådets förordning (EEG) nr 1601/91 om allmänna bestämmelser för definition, beskrivning och presentation av aromatiserade viner, aromatiserade vinbaserade drycker och aromatiserade drinkar baserade på vinprodukter	2011, första kvartalet		X
	108.	Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken	2010, fjärde kvartalet	X	
	109.	Rådets förordning (EG) nr 378/2007 om fastställande av bestämmelser för frivillig modulering av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare, och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005	2010, fjärde kvartalet	X	
	110.	Rådets förordning (EG) nr 834/2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91	2010, fjärde kvartalet	X	
	111.	Rådets förordning (EG) nr 165/94 om gemenskapens medfinansiering av kontroll med hjälp av fjärranalys och om ändring av förordning (EEG) nr 3508/92 om ett integrerat system för förvaltning och kontroll av vissa av gemenskapens stödordningar	Kommer att upphävas genom "anpassning av förordn. 1290/2005"	X	
	112.	Rådets förordning (EG) nr 509/2006 om garanterade traditionella specialiteter av jordbruksprodukter och livsmedel	2010, fjärde kvartalet		X
	113.	Rådets förordning (EG) nr 510/2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel	2010, fjärde kvartalet		X
	114.	Rådets förordning (EG) nr 1405/2006 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna och om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003	2010, fjärde kvartalet		X

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	115. Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (enda förordningen om de gemensamma organisationerna av marknaden)	2010, fjärde kvartalet		X
	116. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89	2011, fjärde kvartalet (ex-PRAC)	X	
	117. Rådets förordning (EG) nr 485/2008 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom Europeiska garantifonden för jordbruket (kodifierad version)	2010, fjärde kvartalet	X	
	118. Rådets förordning (EEG) nr 922/72 om allmänna tillämpningsföreskrifter för stöd till silkesodling för odlingsåret 1972/1973	Kommer att upphävas genom "ny samlad marknadsordning"	X	
	119. Rådets förordning (EEG) nr 352/78 om tillgodoräknande av säkerheter, borgen och garantier som har ställts inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som har förverkats	mitten av 2011 – GJP efter 2013		X
	120. Rådets förordning (EG) nr 814/2000 om åtgärder för information om den gemensamma jordbrukspolitiken	mitten av 2011	X	
	121. Rådets förordning (EG) nr 320/2006 om inrättande av en tillfällig ordning för omstrukturering av sockerindustrin i gemenskapen och om ändring av förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken	mitten av 2011 – GJP efter 2013		X
	122. Rådets förordning (EG) nr 1667/2006 om glukos och laktos (kodifierad version)	mitten av 2011	X	
	123. Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeländ	mitten av 2011		X
	124. Rådets förordning (EG) nr 637/2008 om ändring av förordning (EG) nr 1782/2003 och om upprättande av nationella omstrukturingsprogram för bomullssektorn	mitten av 2011 – GJP efter 2013		X
	125. Rådets förordning (EG) nr 614/2009 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin (kodifierad version)	mitten av 2011	X	

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
126.	Rådets direktiv 2001/112/EG om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel	September 2010		X
127.	Rådets förordning (EG) nr 78/2008 om de åtgärder som kommissionen avseende perioden 2008–2013 ska vidta med hjälp av det system för fjärranalys som inrättats inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken	Kommer att upphävas genom "anpassning av förordn. 1290/2005"	X	
128.	Rådets förordning (EG) nr 1217/2009 om upprättandet av ett informationssystem för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter för att belysa inkomstförhållanden och andra ekonomiska förhållanden i jordbruksföretag inom Europeiska gemenskapen	2011, fjärde kvartalet	X	
129.	Rådets förordning (EEG) nr 706/73 om gemenskapsåtgärder för Kanalöarna och Isle of Man i handeln med jordbruksprodukter	2011, fjärde kvartalet	X	
130.	Rådets förordning (EG) nr 2799/98 om att fastställa ett agromonetärt system för euron	2011, fjärde kvartalet – GJP efter 2013		X
131.	Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/4/EG om kaffe- och cikoriaextrakt	2011, fjärde kvartalet (ex-PRAC)	X	
132.	Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/36/EG om kakao- och chokladvaror avsedda som livsmedel	2011, fjärde kvartalet (ex-PRAC)	X	
133.	Rådets direktiv 2001/110/EG om honung	2011, fjärde kvartalet	X	
134.	Rådets direktiv 2001/113/EG om sylt, gelé och marmelad samt sötad kastanjepuré avsedda som livsmedel	2011, fjärde kvartalet	X	
135.	Rådets direktiv 2001/114/EG om vissa former av hållbarhetsbehandlad, helt eller delvis dehydratiserad mjölk avsedd som livsmedel	2011, fjärde kvartalet	X	
136.	Rådets direktiv 2001/111/EG om vissa former av socker avsedda som livsmedel	2011, fjärde kvartalet	X	
137.	Council Regulation (EEC) No 451/89 concerning the procedure to be applied to certain agricultural products originating in various Mediterranean third countries (ej tillgänglig på svenska)	2011, fjärde kvartalet	X	
138.	Rådets förordning (EEG) nr 3491/90 om import av ris med ursprung i Bangladesh	2011, fjärde kvartalet	X	

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde	Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	139. Council Regulation (EEC) No 478/92 opening an annual Community tariff quota for dog or cat food, put up for retail sale and falling within CN code 2309 10 11 and an annual Community tariff quota for fish food falling within CN code ex 2309 90 41, originating in, and coming from, the Faroe Islands (<i>ej tillgänglig på svenska</i>)	2011, fjärde kvartalet – upphör ev. att gälla – ska bekräftas	X	
	140. Rådets förordning (EEG) nr 3125/92 om ordningen för import till gemenskapen av får- och getköttprodukter från Bosnien-Herzegovina, Kroatien, Slovenien, Montenegro, Serbien och den före detta jugoslaviska republiken Makedoniens territorium	2011, fjärde kvartalet – upphör ev. att gälla – ska bekräftas	X	
	141. Council Regulation (EEC) No 1108/93 laying down certain provisions for the application of the Bilateral Agreements on agriculture between the Community, of the one part, and Austria, Finland, Iceland, Norway and Sweden, of the other part (<i>ej tillgänglig på svenska</i>)	2011, fjärde kvartalet	X	
	142. Rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter	2011, fjärde kvartalet	X	
	143. Rådets förordning (EG) nr 2184/96 om import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten	2011, fjärde kvartalet – upphör ev. att gälla – ska bekräftas	X	
	144. Rådets förordning (EG) nr 2398/96 om öppnande av den tullkvot för kalkonkött som har sitt ursprung i och kommer från Israel om vilken stadgas i associeringsavtalet och interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och staten Israel	2011, fjärde kvartalet – upphör ev. att gälla – ska bekräftas	X	
	145. Rådets förordning (EG) nr 2005/97 om vissa tillämpningsföreskrifter för den särskilda ordningen för import av olivolja med ursprung i Algeriet	2011, fjärde kvartalet	X	
	146. Rådets förordning (EG) nr 2007/97 om vissa tillämpningsföreskrifter för den särskilda ordningen för import av olivolja med ursprung i Libanon	2011, fjärde kvartalet	X	
	147. Rådets förordning (EG) nr 779/98 om import till gemenskapen av jordbruksprodukter med ursprung i Turkiet och om upphävande av förordning (EEG) nr 4115/86 och om ändring av förordning (EG) nr 3010/95	2011, fjärde kvartalet	X	
	148. Rådets förordning (EG) nr 1506/98 om införande under 1998 av en koncession i form av en gemenskapstullkvot för hasselnötter till förmån för Turkiet och om tillfälligt upphävande av vissa koncessioner	2011, fjärde kvartalet – upphör ev. att gälla – ska bekräftas	X	

Torsdagen den 16 december 2010

Politikområde		Akter som behöver omarbetas	Preliminär tidsplan	Endast anpassning	Ingår i ett mer omfattande förslag
	149.	Rådets förordning (EG) nr 1722/1999 om import av kli och andra restprodukter som erhålls vid siktning, malning eller annan bearbetning av vissa spannmål med ursprung i Algeriet, Marocko och Egypten och om import av durumvete med ursprung i Marocko	2011, fjärde kvartalet – upphör ev. att gälla – ska bekräftas	X	
	150.	Rådets förordning (EG) nr 1149/2002 om öppnande av en autonom kvot för import av nötkött av hög kvalitet	2011, fjärde kvartalet	X	
	151.	Rådets förordning (EG) nr 1532/2006 om villkoren för vissa importkvoter för nötkött av hög kvalitet	2011, fjärde kvartalet	X	
	152.	Rådets förordning (EG) nr 617/2009 om öppnande av en autonom tullkvot för import av nötkött av hög kvalitet	2011, fjärde kvartalet		X
HOME	153.	Rådets direktiv 2003/110/EG om bistånd vid transitering i samband med återsändande med flyg	2012, andra halvåret		X

(¹) Mängden ändringsförslag är beroende av resultatet av mötet med MS som planeras för december 2010. Observera att denna förordning antogs i enlighet med medbeslutandeförfarandet.

(²) Ingår i paketet med bland annat förslag om en EU-lagstiftning för djurskydd och ett förslag om översyn av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll.

(³) Denna rättsakt faller under det ansvarsområde som delas av DG SANCO/DG AGRI.

(⁴) Översyn av EU:s djurskyddslagstiftning (exakt tidsplan har ännu inte fastställts) – Hör samman med Europaparlamentets resolution av den 5 maj 2010 om utvärdering och bedömning av handlingsplanen för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010 (2009/2202(INI)), i vilken kommissionen uppmanas att omstrukturera alla dessa akter till ett allmänt övergripande instrument.

(⁵) Del av en pågående översyn av EU:s växtskyddslagstiftning.

(⁶) Hör samman med den pågående översynen av EU:s växtskyddslagstiftning – ej beslutat om översynen endast ska begränsas till en anpassning.

(⁷) På grund av att ämnet är politiskt mycket komplicerat, kan ett mer exakt datum inte anges.

(⁸) Denna förordning skulle inte ha ingått i den ursprungliga förteckningen, eftersom den redan omfattades av medbeslutandeförfarandet före Lissabonfördraget och ingick i anpassningen till det föreskrivande förfarandet med kontroll ("PRAC").

(⁹) Kommer att upphävas genom förordning (EG) nr 1224/2009, inga särskilda ändringar behövs.

(¹⁰) Den rättsliga bedömningen av huruvida dessa förordningar rör artikel 290 eller artikel 291 i EUF-fördraget pågår.

(¹¹) Bedömningen av huruvida villkoren i artikel 290 i EU-fördraget är uppfyllda pågår.

(¹²) Rådets beslut om godkännande, på gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet. Det kommer inte att ses över eller ändras på annat sätt. Det krävdes antagande av endast en genomförandeåtgärd, beslut 2006/944/EC, vilket nämns på nästa rad.

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 169 E/16	Uganda: Bahati-lagen och diskriminering av hbt-personer Europaparlamentets resolution av den 16 december 2010 om Uganda: det så kallade Bahati-lagförslaget och diskriminering mot hbt-personer	134
2012/C 169 E/17	Eritreanska flyktingar hålls som gisslan i Sinai Europaparlamentets resolution of av den 16 december 2010 om eritreanska flyktingar som hålls som gisslan i Sinai	136
2012/C 169 E/18	Stöd till skärpning av EU:s förbud mot avlägsnande av hajfenor Europaparlamentets förklaring av den 16 december 2010 om stöd till skärpning av EU:s förbud mot avlägsnande av hajfenor	137
2012/C 169 E/19	Ökat EU-stöd till idrott på gräsrotsnivå Europaparlamentets förklaring av den 16 december 2010 om ökat EU-stöd till idrott på gräsrotsnivå	138
2012/C 169 E/20	EU-strategi mot hemlöshet Europaparlamentets förklaring av den 16 december 2010 om en EU-strategi mot hemlöshet	139

REKOMMENDATIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 14 december 2010

2012/C 169 E/21	Inrättande av en snabbinsatsstyrka för EU Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 14 december 2010 om inrättandet av en snabbinsatsstyrka för EU (2010/2096(INI))	140
-----------------	--	-----

III *Förberedande akter*

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 14 december 2010

2012/C 169 E/22	Användning av medel ur Europeiska unionens solidaritetsfond: Portugal/översvämningar - Frankrike/ Xynthia (storm) Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2010)0578 – C7-0323/2010 – 2010/2237(BUD))	145
-----------------	---	-----

BILAGA	146
--------------	-----

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2012/C 169 E/23	Förslag till ändringsbudget nr 9/2010: EU:s solidaritetsfond (översvämningar i Portugal, storm [Xynthia] i Frankrike) – Ekonomisk återhämtning: europeiska nät för vindkraft till havs Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 9/2010 för budgetåret 2010, avsnitt III – Kommissionen 17633/2010 – C7-0409/2010 – 2010/2238(BUD))	147
2012/C 169 E/24	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: SI/Mura, Slovenien Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/014 SI/Mura från Slovenien) (KOM(2010)0582 – C7-0334/2010 – 2010/2243(BUD))	148
	BILAGA	150
2012/C 169 E/25	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Heidelberger Druckmaschinen AG/Tyskland Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen från Tyskland) (KOM(2010)0568 – C7-0332/2010 – 2010/2241(BUD))	151
	BILAGA	153
2012/C 169 E/26	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Wielkopolskie Automotive från Polen Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie Automotive från Polen) (KOM(2010)0616 – C7-0347/2010 – 2010/2253(BUD))	154
	BILAGA	156
2012/C 169 E/27	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Aragón Retail trade från Spanien Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/016 ES/Aragón Retail trade från Spanien) (KOM(2010)0615 – C7-0346/2010 – 2010/2252(BUD))	157
	BILAGA	159
2012/C 169 E/28	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Comunidad Valenciana Textiles från Spanien Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana Textiles från Spanien) (KOM(2010)0613 – C7-0345/2010 – 2010/2251(BUD))	160
	BILAGA	162

2012/C 169 E/29	<p>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Comunidad Valenciana - Natural Stone från Spanien</p> <p>Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana Natural Stone från Spanien) (KOM(2010)0617 – C7-0344/2010 – 2010/2250(BUD)) 163</p> <p>BILAGA 165</p>	163
2012/C 169 E/30	<p>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Lear från Spanien</p> <p>Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/023 ES/Lear från Spanien) (KOM(2010)0625 – C7-0360/2010 – 2010/2265(BUD)) 166</p> <p>BILAGA 168</p>	166
2012/C 169 E/31	<p>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Cegielski-Poznań från Polen</p> <p>Europaparlamentets resolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznań från Polen) (KOM(2010)0631 – C7-0361/2010 – 2010/2266(BUD)) 169</p> <p>BILAGA 171</p>	169
2012/C 169 E/32	<p>Utökning av räckvidden för direktiv 2003/109/EG till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd (KOM(2007)0298 – C6-0196/2007 – 2007/0112(COD)) 172</p> <p>P7_TC1-COD(2007)0112</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG i syfte att utöka dess räckvidd till att omfatta även personer som beviljats internationellt skydd 173</p>	172
2012/C 169 E/33	<p>Avtal EU/Georgien om förenklat utfärdande av viseringar ***</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Georgien om förenklat utfärdande av viseringar (11324/2010 – C7-0391/2010 – 2010/0106(NLE)) 173</p>	173
2012/C 169 E/34	<p>Inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring (KOM(2009)0322 – C7-0055/2009 – 2009/0098(COD)) 174</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0098</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 377/2004 om inrättande av ett nätverk av sambandsmän för invandring 175</p>	174

2012/C 169 E/35	Den europeiska skyddsordern ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om utkastet till Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern (00002/2010 – C7-0006/2010 – 2010/0802(COD)) 175	175
	P7_TC1-COD(2010)0802 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om den europeiska skyddsordern 176	176
	BILAGA I 190	190
	BILAGA II 194	194
2012/C 169 E/36	Människohandel ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om förebyggande och bekämpande av människohandel samt skydd av offer och om upphävande av rambeslut 2002/629/RIF (KOM(2010)0095 – C7-0087/2010 – 2010/0065(COD)) 196	196
	P7_TC1-COD(2010)0065 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om förebyggande och bekämpande av människohandel, om skydd av dess offer och om ersättande av rådets rambeslut 2002/629/RIF 197	197
2012/C 169 E/37	Avtal EU/Georgien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd *** Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2010 om utkastet till rådets beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och Georgien om återtagande av personer utan uppehållstillstånd (15507/2010 – C7-0392/2010 – 2010/0108(NLE)) 197	197
Onsdagen den 15 december 2010		
2012/C 169 E/38	Utnyttjande av flexibilitetsmekanismen för programmet för livslångt lärande, för programmet för konkurrenskraft och innovation samt för Palestina Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av flexibilitetsmekanismen (KOM(2010)0760 – C7-0398/2010 – 2010/2293(BUD)) 198	198
	BILAGA 199	199
2012/C 169 E/39	Parlamentets ståndpunkt om det nya förslaget till budget för 2011 med rådets ändringar Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011, alla avsnitt, med rådets ändringar (17635/2010 – C7-0411/2010 – 2010/2290(BUD)) 200	200
	BILAGA 201	201
2012/C 169 E/40	Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: Noord Holland ICT från Nederländerna Europaparlamentets resolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2010/012 NL/Noord Holland ICT från Nederländerna) (KOM(2010)0685 – C7-0389/2010 – 2010/2279(BUD)) 202	202
	BILAGA 204	204

2012/C 169 E/41	Tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad *	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till rådets förordning om genomförande av ett fördjupat samarbete om tillämplig lag för äktenskapsskillnad och hemskillnad (KOM(2010)0105 – C7-0315/2010 – 2010/0067(CNS))	205
2012/C 169 E/42	Kreditvärderingsinstitut ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (KOM(2010)0289 – C7-0143/2010 – 2010/0160(COD))	218
	P7_TC1-COD(2010)0160	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut	219
2012/C 169 E/43	Upphävande av direktiven om metrologi ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upphävande av rådets direktiv 71/317/EEG, 71/347/EEG, 71/349/EEG, 74/148/EEG, 75/33/EEG, 76/765/EEG, 76/766/EEG och 86/217/EEG om metrologi (KOM(2008)0801 – C6-0467/2008 – 2008/0227(COD))	219
	P7_TC1-COD(2008)0227	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om upphävande av rådets direktiv 71/317/EEG, 71/347/EEG, 71/349/EEG, 74/148/EEG, 75/33/EEG, 76/765/EEG, 76/766/EEG och 86/217/EEG om metrologi	220
	BILAGA	220
2012/C 169 E/44	Medborgarinitiativet ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om medborgarinitiativet (KOM(2010)0119 – C7-0089/2010 – 2010/0074(COD))	220
	P7_TC1-COD(2010)0074	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om medborgarinitiativet	221
	BILAGA	221
Torsdagen den 16 december 2010		
2012/C 169 E/45	Europeiska kulturarvsmärket ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket (KOM(2010)0076 – C7-0071/2010 – 2010/0044(COD))	223

	P7_TC1-COD(2010)0044	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid den första behandlingen av den 16 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut nr .../2011/EU om inrättande av Europeiska unionens insats för det europeiska kulturarvsmärket	223
	BILAGA	233
2012/C 169 E/46	Schweiz deltagande i programmet Aktiv ungdom och i handlingsprogrammet för livslångt lärande ***	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 december 2010 om utkastet till rådets beslut om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Schweiziska edsförbundet om fastställande av villkoren för Schweiziska edsförbundets deltagande i programmet Aktiv ungdom och i handlingsprogrammet för livslångt lärande (2007–2013) (12818/2010 – C7-0277/2010 – 2010/0231(NLE))	234
2012/C 169 E/47	Medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 16 december 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (KOM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))	234
	P7_TC1-COD(2010)0051	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 16 december 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter	235
	BILAGA	235
	Tillägg	237

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

